

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 26 juni 2026
(OR. en)

6829/26

LIMITE

UK 46

Interinstitutionellt ärende:
2026/0058 (NLE)

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Avtal med avseende på Gibraltar mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan

AVTAL
MED AVSEENDE PÅ GIBRALTAR
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN
OCH EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN,
Å ENA SIDAN,
OCH FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,
Å ANDRA SIDAN

Innehållsförteckning

INGRESS	5
DEL ETT – GEMENSAMMA OCH INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER	9
AVDELNING I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	9
AVDELNING II – GRUNDEN FÖR SAMARBETET	14
AVDELNING III – CIVILT KÄRNTEKNISKT SAMARBETE	24
AVDELNING IV – TOLKNINGSPRINCIPER	27
AVDELNING V – INSTITUTIONELL RAM	31
DEL TVÅ – PERSONERS RÖRLIGHET	36
AVDELNING I – ALLMÄNNA PRINCIPER OCH MÅL.....	36
AVDELNING II – GRÄNSPASSAGE.....	47
AVDELNING III – SKYDDSAÅTGÄRDER.....	61
KAPITEL 1 – UPPEHÅLLSRÄTT I GIBRALTAR, SÄRSKILDA REGLER, UTFÄRDANDE AV UPPEHÅLLSTILLSTÅND OCH VISERINGAR.....	61
KAPITEL 2 – ANSÖKNINGAR OM INTERNATIONELLT SKYDD OCH ÅTERVÄNDANDE	85
KAPITEL 3 – POLISSAMARBETE.....	90

AVDELNING IV – GENOMFÖRANDE, TILLÄMPNING, UTVÄRDERING OCH VERKSTÄLLIGHET.....	99
AVDELNING V – SAMARBETE INOM BROTTSBEKÄMPNING OCH RÄTTSLIGT SAMARBETE.....	108
KAPITEL 1 – MÅL OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE	108
KAPITEL 2 – SAMARBETE MED EUROPOL.....	110
KAPITEL 3 – SAMARBETE MED EUROJUST	124
KAPITEL 4 – UTBYTE AV UPPGIFTER UR KRIMINALREGISTER.....	135
KAPITEL 5 – ÖVERLÄMNANDE	143
KAPITEL 6 – ÖMSESIDIGT BISTÅND.....	190
KAPITEL 7 – FRYSNING OCH FÖRVERKANDE.....	202
AVDELNING VI – BEKÄMPNING AV PENNINGTVÄTT OCH FINANSIERING AV TERRORISM	243
DEL TRE – EKONOMI OCH HANDEL.....	246
AVDELNING I – LIKA VILLKOR FÖR ÖPPEN OCH RÄTTVIS KONKURRENS OCH HÅLLBAR UTVECKLING	246
KAPITEL 1 – ALLMÄNNA PRINCIPER.....	246
KAPITEL 2 – KONTROLL AV STATLIGT STÖD	248

KAPITEL 3 – BESKATTNING	262
KAPITEL 4 – ARBETSRÄTTSLIGA OCH SOCIALA NORMER.....	264
KAPITEL 5 – MILJÖ OCH KLIMAT	267
KAPITEL 6 – ANDRA INSTRUMENT FÖR HANDEL OCH HÅLLBAR UTVECKLING.....	273
KAPITEL 7 – ÖVERGRIPANDE OCH INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER.....	284
AVDELNING II – TULLARRANGEMANG, INDIREKT BESKATTNING OCH HANDELSRELATERADE FRÅGOR.....	290
KAPITEL 1 – ALLMÄNNA PRINCIPER OCH MÅL	290
KAPITEL 2 – TULLUNIONEN.....	291
KAPITEL 3 – VAROR SOM TILLVERKAS ELLER SLÄPPS UT PÅ MARKNADEN I GIBRALTAR	309
KAPITEL 4 – TOBAK	320
KAPITEL 5 – TILLÄMPLIGA BESTÄMMELSER OM VISSA VARUKATEGORIER.....	321
KAPITEL 6 – GENOMFÖRANDE, TILLÄMPNING, TILLSYN OCH VERKSTÄLLIGHET	330
KAPITEL 7 – ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER	333

AVDELNING III – TRANSPORT	335
KAPITEL 1 – LUFTFART	335
KAPITEL 2 – VÄGTRANSPORT	342
KAPITEL 3 – SJÖTRANSPORT	352
AVDELNING IV – UNDANTAG	354
DEL FYRA – GRÄNSARBETARE OCH SAMORDNING AV DE SOCIALA TRYGGHETSSYSTEMEN	360
AVDELNING I – TILLÄMPNINGSOMRÅDE MED AVSEENDE PÅ PERSONER...	360
AVDELNING II – GRÄNSARBETARES RÄTTIGHETER OCH ANKNUTNA RÄTTIGHETER	362
AVDELNING III – SAMORDNING AV DE SOCIALA TRYGGHETSSYSTEMEN ..	370
DEL FEM – FINANSIELLA BESTÄMMELSER	370
DEL SEX – TVISTLÖSNING	371
KAPITEL 1 – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	371
KAPITEL 2 – FÖRFARANDE	375
KAPITEL 3 – EFTERLEVNAD	385
KAPITEL 4 – GEMENSAMMA FÖRFARANDEBESTÄMMELSER	391
DEL SJU – SLUTBESTÄMMELSER	399

INGRESS

EUROPEISKA UNIONEN OCH EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN

å ena sidan, och

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND

å andra sidan

1. SOM BEKRÄFTAR sitt engagemang vad gäller demokratiska principer, rättsstatens principer, mänskliga rättigheter, kampen mot spridning av massförstörelsevapen och kampen mot klimatförändringar, som utgör väsentliga delar av detta och kompletterande avtal,
2. SOM ERKÄNNER vikten av globalt samarbete för att hantera frågor av gemensamt intresse,
3. SOM KONSTATERAR att Förenade kungariket har utträtt ur Europeiska unionen och att Gibraltar inte omfattas av det territoriella tillämpningsområdet för avtalet om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan¹, utfärdat i London och Bryssel den 30 december 2020 (*handels- och samarbetsavtalet*),

¹ EUT L 149, 30.4.2021, s. 10, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2021/689(1)/oj).

4. SOM ÖNSKAR upprätta nya ömsesidiga samarbetsförbindelser mellan Europeiska unionen och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, med avseende på Gibraltar, vilket även främjar delat välstånd och nära och konstruktiva förbindelser med avseende på Gibraltar och det angränsande området i Konungariket Spanien, särskilt territoriet i de kommuner som utgör Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar,
5. SOM BEAKTAR att det för att säkerställa ett effektivt genomförande och en korrekt tolkning och tillämpning av detta avtal och eventuella kompletterande avtal och för att fullgöra skyldigheterna enligt dessa avtal är viktigt att fastställa regler för styrning, särskilt regler för tvistlösning och verkställighet,
6. SOM BEAKTAR att alla nuvarande fysiska hinder för personers rörlighet mellan Gibraltar och Schengenområdet bör undanröjas, samtidigt som Schengenområdets integritet bevaras genom lämpliga kontroller, åtgärder och skyddsåtgärder, med beaktande av att Gibraltar inte deltar i och inte är associerat till Schengenregelverket,
7. SOM BEAKTAR att undanröjandet av fysiska hinder för personers rörlighet och inrättandet av kontroller, åtgärder och skyddsåtgärder för att stärka parternas säkerhet bör kompletteras med samarbete mellan parterna för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott och verkställa straffrättsliga påföljder, inbegripet att skydda mot och förebygga hot mot den allmänna säkerheten,
8. SOM BEKRÄFTAR, med tanke på den geografiska närheten mellan parterna, åtagandet att samarbeta för att förebygga och bekämpa såväl penningtvätt och finansiering av terrorism som skatteundandragande och skatteflykt, och att säkerställa genomförandet av internationella standarder för god förvaltning på skatteområdet,

9. SOM ERKÄNNER behovet av ett balanserat ekonomiskt partnerskap som bygger på lika villkor för öppen och rättvis konkurrens och hållbar utveckling, genom effektiva ramar för kontroll av statligt stöd och ett åtagande att upprätthålla parternas respektive höga skyddsnivåer vad gäller normer för arbetstagarskydd och socialt skydd, miljön, kampen mot klimatförändringar och beskattning,

10. SOM BEAKTAR att alla fysiska hinder för varors rörlighet landvägen mellan Gibraltar och unionen bör undanröjas, samtidigt som integriteten på unionens inre marknad och parternas ekonomiska intressen skyddas, inbegripet genom att

- säkerställa att tullbedrägeri bekämpas genom lämpliga tullkontroller och tullförfaranden samt andra åtgärder,
- inrätta samarbetsmekanismer mellan parterna och skyddsåtgärder för att både förhindra och bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt,
- tillämpa relevanta unionsregler om rörlighet, produktion och utsläppande på marknaden av varor, inbegripet förbud och restriktioner samt regler om marknadstillträde,

11. SOM ÖNSKAR, med tanke på den geografiska närheten mellan parterna, samarbeta i civila frågor som rör kärnsäkerhet och nukleärt fysiskt skydd,

12. SOM BEAKTAR vikten av att säkerställa godstransporter på väg och förflyttningar av ambulanser mellan Gibraltar och ett begränsat angränsande gränsområde inom unionens territorium, vägtransporter av gods mellan Gibraltar och Förenade kungariket genom unionens territorium samt visst tillträde till parternas hamnar,

13. SOM ÖNSKAR fastställa regler för flygplatsen i Gibraltar och dess drift,
14. SOM ÖNSKAR fastställa tydliga regler och ett nära och effektivt samarbete mellan de behöriga institutionerna i Konungariket Spanien och Gibraltar för att skydda och tillhandahålla rättigheter för gränsarbetare som rör sig mellan Konungariket Spanien och Gibraltar för att arbeta, med motsvarande samordning av de sociala rättigheterna, och för att säkerställa rättigheterna för gränsarbeters familjemedlemmar,
15. SOM ERKÄNNER vikten av en finansiell mekanism för att främja sammanhållningen mellan Gibraltar och Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, och samtidigt skydda parternas ekonomiska intressen,
16. SOM ÖNSKAR att ett avtal ingås mellan unionen och Förenade kungariket i syfte att skapa en rättslig grund för detta samarbete,
17. SOM ERKÄNNER att parterna får komplettera detta avtal med andra avtal som utgör en integrerad del av deras övergripande bilaterala förbindelser i enlighet med detta avtal,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

DEL ETT

GEMENSAMMA OCH INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 1

Syfte

Syftet med detta avtal är att upprätta ömsesidiga samarbetsförbindelser mellan parterna, vilka även främjar delat välstånd och nära och konstruktiva förbindelser med avseende på Gibraltar och det angränsande området i Konungariket Spanien, särskilt territoriet i de kommuner som utgör Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar.

ARTIKEL 2

Suveränitet

Detta avtal, eventuella kompletterande avtal som avses i artikel 4, eventuella administrativa överenskommelser eller andra arrangemang som rör detta avtal och eventuella åtgärder eller instrument eller handlingar som vidtas vid tillämpning av eller till följd av avtalet, eller i enlighet därmed, ska inte inskränka eller på annat sätt påverka den rättsliga ställningen för Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland eller Konungariket Spanien vad gäller suveränitet och jurisdiktion, och ska inte utgöra grund för att hävda eller förneka suveränitet, inte heller vid rättsliga förfaranden eller på annat sätt.

ARTIKEL 3

Definitioner

1. I detta avtal och eventuella kompletterande avtal gäller följande definitioner, om inte annat föreskrivs:
 - a) *part* eller *parter*: Europeiska unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
 - b) *partens lagstiftning* eller *parternas lagstiftning*: med hänvisning till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar den lagstiftning som är tillämplig i Gibraltar, om inte annat uttryckligen anges.

- c) *registrerad*: en identifierad eller identifierbar fysisk person; en identifierbar person är en person som kan identifieras, direkt eller indirekt, särskilt med hänvisning till en identifierare som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringssuppgift, en onlineidentifikator eller en eller flera faktorer som är specifika för den fysiska personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.
- d) *dag*: kalenderdag.
- e) *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.
- f) *personuppgifter*: uppgifter som avser en registrerad.
- g) *angränsande gränsområde*: territoriet i de kommuner som utgör Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar i Konungariket Spanien.

2. Varje hänvisning till "unionen" i detta avtal eller i eventuella kompletterande avtal ska förstås så, att den inbegriper Europeiska atomenergigemenskapen, om inte annat anges eller när sammanhanget kräver något annat.

3. Varje hänvisning till "Förenade kungariket" i detta avtal eller i eventuella kompletterande avtal ska förstås som en hänvisning till Förenade kungariket som den stat som ansvarar för Gibraltars yttre förbindelser.

ARTIKEL 4

Kompletterande avtal

1. Om unionen och Förenade kungariket ingår andra bilaterala avtal emellan med avseende på Gibraltar ska sådana avtal utgöra kompletterande avtal till detta avtal, om inte annat föreskrivs i de avtalen. Sådana kompletterande avtal ska utgöra en integrerad del av de samlade bilaterala förbindelser mellan unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som regleras av detta avtal och ska utgöra en del av det övergripande regelverket.
2. Punkt 1 är också tillämplig på
 - a) avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, å andra sidan, och
 - b) avtal mellan Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å andra sidan.

ARTIKEL 5

Lojalitet

1. Parterna ska, med fullständig ömsesidig respekt och lojalitet, bistå varandra när de fullgör uppgifter som följer av detta avtal och eventuella kompletterande avtal.

2. De ska vidta alla lämpliga åtgärder, allmänna eller särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter som följer av detta avtal och eventuella kompletterande avtal fullgörs, och de ska avhålla sig från alla åtgärder som skulle kunna äventyra uppnåendet av målen för detta avtal eller eventuella kompletterande avtal.

ARTIKEL 6

Meddelanden och anmälningar

1. Formella meddelanden och beslut som ska anmälas av, utarbetas av eller ställas till de behöriga myndigheterna i Gibraltar ska översändas via *Foreign, Commonwealth and Development Office of the Government of the United Kingdom* (Förenade kungarikets utrikes- och samväldesministerium) eller ett annat organ i Förenade kungariket, som i båda fallen sitt säte i Förenade kungariket, som Förenade kungarikets regering kan besluta att utse.
2. Förenade kungarikets utrikes- och samväldesministerium ska intyga äktheten hos handlingar som utfärdats av de behöriga myndigheterna i Gibraltar i de fall då beslut ska verkställas direkt vid en domstol eller en annan verkställande myndighet i en medlemsstat utan krav på tidigare formell anmälan.
3. Förenade kungarikets anmälan av behöriga myndigheter i Gibraltar enligt detta avtal eller eventuella kompletterande avtal ska även innehålla en hänvisning till Förenade kungarikets utrikes- och samväldesministerium eller ett annat organ i Förenade kungariket som avses i punkt 1.

ARTIKEL 7

Undanröjande av fysiska hinder

Alla fysiska hinder ska undanröjas i enlighet med den genomförandeplan som ingår i den relevanta administrativa överenskommelsen mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien.

AVDELNING II

GRUNDEN FÖR SAMARBETET

ARTIKEL 8

Demokrati, rättsstatens principer och mänskliga rättigheter

1. Parterna ska fortsätta att upprätthålla de gemensamma värden och principer om demokrati, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna som ligger till grund för deras inhemska och internationella politik. I detta hänseende bekräftar parterna sin respekt för den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och de internationella fördrag om mänskliga rättigheter som de är parter i.
2. Parterna ska främja sådana gemensamma värden och principer i internationella forum. Parterna ska samarbeta och samordna sitt arbete vad gäller att främja dessa värden och principer, inbegripet med eller i tredjeländer.

ARTIKEL 9

Kampen mot klimatförändringar

1. Parterna anser att klimatförändringar utgör ett existentiellt hot mot mänskligheten och upprepar sitt åtagande att stärka de globala åtgärderna mot detta hot. Kampen mot klimatförändringar som orsakas av människan, vilken kommit till uttryck i processen i anslutning till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, utfärdad i New York den 9 maj 1992 (*UNFCCC*), särskilt i Parisavtalet, som antogs i Paris den 12 december 2015 av partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar vid dess 21:a session (*Parisavtalet*), inspirerar unionens och Förenade kungarikets inhemska och externa politik. Följaktligen ska varje part respektera Parisavtalet och den process som inrättats genom UNFCCC och avhålla sig från handlingar eller underlåtenheter som väsentligen skulle motverka Parisavtalets mål eller syften.
2. Parterna ska framhålla kampen mot klimatförändringar i internationella forum, inbegripet genom att samarbeta med andra länder och regioner för att höja deras ambitionsnivå när det gäller att minska utsläppen av växthusgaser.

ARTIKEL 10

Insatser för att motverka spridning av massförstörelsevapen

1. Parterna anser att spridning av massförstörelsevapen och bärare av sådana vapen, såväl till statliga som icke-statliga aktörer, utgör ett av de allvarligaste hoten mot internationell stabilitet och säkerhet. Parterna är därför överens om att samarbeta i och bidra till kampen mot spridning av massförstörelsevapen och bärare av dessa genom att till fullo iakttä och på nationell nivå genomföra sina befintliga skyldigheter enligt internationella fördrag om nedrustning och icke-spridning.
2. Parterna är vidare överens om att samarbeta i och bidra till kampen mot spridning av massförstörelsevapen och bärare av dessa genom att
 - a) vidta åtgärder för att underteckna, ratificera eller ansluta sig till, beroende på vad som är tillämpligt, och till fullo genomföra alla andra relevanta internationella instrument i den mån dessa instrument är öppna för parternas undertecknande, ratificering eller anslutning, och
 - b) upprätta ett effektivt system för nationell exportkontroll som omfattar kontroll av export och transitering av varor med anknytning till massförstörelsevapen, vilket inbegriper kontroll av slutanvändningen av teknik med dubbla användningsområden i samband med massförstörelsevapen och effektiva sanktioner mot överträdelser av exportkontrollen.
3. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden dialog om dessa frågor.

ARTIKEL 11

Handeldvapen och lätta vapen samt andra konventionella vapen

1. Parterna är medvetna om att olaglig tillverkning, överföring och spridning av handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till sådana vapen, samt överdriven anhopning, bristfällig hantering, lagring med otillräcklig säkerhet och okontrollerad spridning av sådana vapen fortsätter att utgöra ett allvarligt hot mot fred och internationell säkerhet.
2. Parterna är överens om att iaktta och fullgöra sina respektive skyldigheter, med utvidgning till Gibraltar när det gäller Förenade kungariket, att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen, inbegripet ammunition till dessa, enligt befintliga internationella avtal och FN:s säkerhetsråds resolutioner, samt sina respektive åtaganden inom ramen för andra internationella instrument som är tillämpliga på området, såsom FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och utrota alla former av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen.
3. Parterna inser betydelsen av inhemska kontrollsystem för överföring av konventionella vapen i linje med befintliga internationella standarder. Parterna inser vikten av att tillämpa sådana kontroller på ett ansvarsfullt sätt, som ett bidrag till internationell och regional fred, säkerhet och stabilitet, och till en minskning av mänskligt lidande samt förebyggande av spridning av konventionella vapen.
4. Parterna åtar sig i detta hänseende att samarbeta med varandra inom ramen för vapenhandelsfördraget, som antogs i New York den 2 april 2013, inbegripet när det gäller att främja en universell anslutning till och ett fullständigt genomförande av det fördraget av alla FN:s medlemsstater.

5. Parterna åtar sig därför att samarbeta i sina ansträngningar att reglera eller förbättra regleringen av internationell handel med konventionella vapen och att förebygga, bekämpa och utrota olaglig handel med vapen. Parterna ska vidta åtgärder för att underteckna, ratificera eller ansluta sig till, beroende på vad som är tillämpligt, och till fullo genomföra de internationella instrument som förtecknas i bilaga 1 i den mån dessa instrument är öppna för parternas undertecknande, ratificering eller anslutning.
6. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden dialog om dessa frågor.

ARTIKEL 12

Den grövsta brottsligheten som angår hela det internationella samfundet

1. Parterna bekräftar att den grövsta brottsligheten som angår hela det internationella samfundet inte får förbli ostraffad och att en effektiv lagföring av dessa brott måste säkras genom åtgärder på det nationella planet och ett förstärkt internationellt samarbete, även med Internationella brottmålsdomstolen. Parterna är överens om att till fullo försvara Romstadgans för Internationella brottmålsdomstolen, som antogs i Rom den 17 juli 1998, och därtill hörande instruments universalitet och integritet.
2. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden dialog om dessa frågor.

ARTIKEL 13

Terrorismbekämpning

1. Parterna ska samarbeta på bilateral, regional och internationell nivå för att förebygga och bekämpa terroristdåd i alla dess former och yttringar i enlighet med folkrätten, inbegripet, i tillämpliga fall, internationella avtal på området terrorismbekämpning, internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning, samt i enlighet med principerna i Förenta nationernas stadga. Parterna ska vidta åtgärder för att underteckna, ratificera eller ansluta sig till, beroende på vad som är tillämpligt, och till fullo genomföra de internationella instrument som förtecknas i bilaga 2 i den mån dessa instrument är öppna för parternas undertecknande, ratificering eller anslutning.
2. Parterna ska stärka samarbetet om terrorismbekämpning, inbegripet förebyggande och motverkande av våldsbejakande extremism och finansieringen av terrorism, i syfte att främja sina gemensamma säkerhetsintressen, med beaktande av Förenta nationernas globala strategi för terrorismbekämpning och relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, utan att det påverkar samarbete inom brottsbekämpning och rättsligt samarbete samt utbyte av underrättelser.
3. Parterna är överens om att upprätta en regelbunden dialog om dessa frågor. Denna dialog kommer bland annat syfta till att främja och underlätta
 - a) utbyte av bedömningar om terroristhot,
 - b) utbyte av bästa praxis och sakkunskap om terrorismbekämpning,
 - c) operativt samarbete och informationsutbyte, och
 - d) utbyten om samarbete inom ramen för multilaterala organisationer.

ARTIKEL 14

Skydd av personuppgifter

1. Denna artikel ska tillämpas på skyddet för fysiska personer med avseende på deras personuppgifter när dessa helt eller delvis behandlas med automatiska metoder, eller med andra metoder än automatiska när de ingår i ett register eller är avsedda att ingå i ett register (*personuppgiftsskydd*).
2. Bilaga 3 ska utgöra en integrerad del av denna artikel. Bilagan ska inte omfatta de bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹ som reglerar den ansvariga tillsynsmyndighetens och den berörda tillsynsmyndighetens behörighet och roll.
3. Artikel 19 ska tillämpas på bilaga 3.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i detta avtal ska bestämmelserna i Förenade kungarikets inhemska lagstiftning, med avseende på Gibraltar, som avses i artikel 19.1 i detta avtal, inom det område som omfattas av bilaga 3 tolkas i enlighet med de relevanta akterna från Europeiska dataskyddsstyrelsen (*styrelsen*) på samma sätt och på samma villkor som de är tillämpliga på medlemsstaterna. Detta inbegriper de yttranden som tillsynsmyndigheten för personuppgiftsskydd i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar begär eller tar emot i enlighet med artikel 64 i förordning (EU) 2016/679, när det gäller bestämmelser som är tillämpliga på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar vilka är desamma som bestämmelserna i unionsakterna i bilaga 3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

5. Tillsynsmyndigheten för personuppgiftsskydd i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska i största möjliga utsträckning ta hänsyn till beslut som fattats av den behöriga tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 60 i förordning (EU) 2016/679 och beslut som fattats av styrelsen i enlighet med artikel 65 i förordning (EU) 2016/679 när den fattar beslut i ärenden som rör liknande frågor om tolkning och tillämpning av samma bestämmelser som de som ingår i förordning (EU) 2016/679.
6. Hänvisningen till medlemsstater i artikel 68.3 i förordning (EU) 2016/679 ska inte tolkas som att den omfattar Förenade kungariket med avseende på Gibraltar. Tillsynsmyndigheten för personuppgiftsskydd i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får endast bjudas in till styrelsens sammanträden i de fall där beslut som riktar sig till den tillsynsmyndigheten diskuteras eller där den tillsynsmyndighetens närvaro är nödvändig och i unionens intresse för att säkerställa att samma bestämmelser som i de unionsakter på området för personuppgiftsskydd som avses i artikel 19.1 tillämpas på ett effektivt sätt i Gibraltar. I sådana fall ska tillsynsmyndigheten för personuppgiftsskydd i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar delta som sakkunnig eller gäst i enlighet med styrelsens relevanta arbetsordning. Myndighetens deltagande ska vara strikt begränsat till relevanta punkter på dagordningen, och i relevanta handlingar, däribland mötesprotokollet, ska den hänvisas till som tillsynsmyndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
7. Vid tillämpning av detta avtal ska alla hänvisningar till tredjeländer och deras behöriga myndigheter i de bestämmelser i unionsrätten som förtecknas i bilaga 3 tolkas som att de inte omfattar Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och dess behöriga myndigheter, förutsatt att villkoren i punkt 2 i denna artikel är uppfyllda i enlighet med artikel 19.1.

8. Närhelst unionen har för avsikt att anta ett beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 45 i förordning (EU) 2016/679 eller artikel 36 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680¹ ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar underrättas på vederbörligt sätt.

ARTIKEL 15

Globalt samarbete om frågor av gemensamt ekonomiskt, miljömässigt och socialt intresse

1. Parterna erkänner vikten av globalt samarbete för att hantera frågor av gemensamt ekonomiskt, miljömässigt och socialt intresse. Om det ligger i deras ömsesidiga intresse, ska de främja multilaterala lösningar på gemensamma problem.
2. Parterna ska, samtidigt som de bibehåller sin beslutsautonomi och utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i detta avtal eller eventuella kompletterande avtal, sträva efter att samarbeta i aktuella och kommande globala frågor av gemensamt intresse, såsom fred och säkerhet, klimatförändringar, gränsöverskridande föroreningar, miljöskydd, digitalisering, folkhälsa och konsumentskydd, beskattning, finansiell stabilitet och fri och rättvis handel och investeringar. För detta ändamål ska parterna sträva efter att upprätthålla en kontinuerlig och effektiv dialog och att samordna sina ståndpunkter i multilaterala organisationer och forum som de deltar i, såsom Förenta nationerna, G7 och G20, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), Internationella valutafonden och Världshandelsorganisationen (WTO).

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

ARTIKEL 16

Väsentliga element

1. Artikel 8.1, artikel 9.1 och artikel 10.1 utgör väsentliga delar av det samarbete som upprättas genom detta avtal och eventuella kompletterande avtal.
2. Om någon av parterna anser att den andra parten allvarligt och väsentligt har åsidosatt någon av de skyldigheter som beskrivs som väsentliga element i punkt 1, får den besluta att helt eller delvis avbryta tillämpningen av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal.
3. Den part som åberopar tillämpningen av denna artikel ska dock först begära att samarbetsrådet omedelbart sammanträder i syfte att omgående försöka nå en ömsesidigt godtagbar lösning. Om ingen ömsesidigt godtagbar lösning nås inom 30 dagar från dagen för begäran till samarbetsrådet, får parten vidta de åtgärder som avses i punkt 2.
4. De åtgärder som anges i punkt 2 ska vidtas med full respekt för folkrätten och vara proportionella. Åtgärder som i minsta möjliga mån stör detta avtals och eventuella kompletterande avtals funktion ska prioriteras.
5. Parterna anser att för att en situation ska utgöra ett allvarligt och väsentligt åsidosättande av någon av de skyldigheter som beskrivs som väsentliga element i punkt 1, måste dess allvar och karaktär vara av exceptionellt slag som hotar fred och säkerhet eller har internationella återverkningar. För tydlighetens skull påpekas att en handling eller underlåtenhet som i väsentlig grad motverkar Parisavtalets mål och syfte alltid ska betraktas som ett allvarligt och väsentligt åsidosättande vid tillämpningen av den här artikeln.

AVDELNING III

CIVILT KÄRNTEKNISKT SAMARBETE

ARTIKEL 17

Civilt kärntekniskt samarbete

1. Parterna erkänner vikten av internationellt samarbete för att säkerställa effektiva kärnsäkerhetsarrangemang och ska samarbeta för att kontinuerligt förbättra internationella normer och konventioner för kärnsäkerhet och deras genomförande. I den mån det inte strider mot utvecklingen av rättsligt bindande internationella kärnsäkerhetsnormer ska unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inte försvaga eller sänka skyddsnivåerna under dem som föreskrivs genom de skyddsnormer, och deras tillämpning, som parterna delat och tillämpat med avseende på Gibraltar till och med den 31 december 2020 när det gäller kärnsäkerhet, strålskydd, säker hantering av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle, avveckling, säker transport av kärnmaterial, beredskap och insatser vid nödsituationer samt effektiv kontroll av radioaktivt material och radioaktiva strålkällor.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska genomföra ett robust och effektivt system för bokföring och kontroll av kärnämne i syfte att säkerställa att kärnämne enligt definitionen i artikel XII i Internationella atomenergiorganets (*IAEA*) stadga som antogs i New York den 23 oktober 1956 uteslutande används för fredliga ändamål när dessa arrangemang är nödvändiga.

3. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska genomföra säkerhets- och skyddsarrangemang, i enlighet med relevanta internationella avtal, för alla relevanta civila kärntekniska anläggningar och radioaktiva strålkällor i Gibraltar när dessa arrangemang är nödvändiga.
4. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska, när dessa arrangemang är nödvändiga, genomföra ett avtal som förhandlats fram med IAEA för tillämpning av skyddsåtgärder i Gibraltar och vidta åtgärder för att underteckna, ratificera eller ansluta sig till, beroende på vad som är tillämpligt, och fullt ut genomföra de internationella instrument som förtecknas i del 1 i bilaga 4 samt, i förekommande fall, deras framtida ändringar i den mån de ratificeras av Förenade kungariket. Dessutom ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar vidta åtgärder för att på lämpligt sätt följa de vägledande dokument som förtecknas i del 2 i bilaga 4 och deras framtida ändringar i den mån de används av Förenade kungariket.
5. Parterna erkänner vikten av internationellt samarbete för att säkerställa effektiva arrangemang för nukleärt fysiskt skydd och ska samarbeta för att kontinuerligt förbättra internationella normer och konventioner för nukleärt fysiskt skydd. Unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska inte försvaga eller sänka skyddsnivåerna under dem som föreskrivs genom de skyddsnormer, och deras tillämpning, som unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar tillämpade fram till och med den 31 december 2020 när det gäller fysiskt skydd.

6. Förenade kungariket har utökat tillämpningen av konventionen om skadeståndsansvar på atomenergins område, som ingicks i Paris den 29 juli 1960, i dess lydelse enligt tilläggsprotokollet av den 28 januari 1964 och protokollet av den 6 november 1982, till Gibraltar. Parterna noterar att Förenade kungariket kommer att fortsätta att vidta åtgärder för att utöka såväl protokollet av den 12 februari 2004 vilket trädde i kraft den 1 januari 2022 i Förenade kungariket som eventuella ytterligare ändringar, såvida inte en part skriftligen har meddelat den andra parten att den inte godtar ändringen.

7. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska fortsätta att vidmakthålla och regelbundet se över de operativa arrangemangen i samband med händelser som kan inträffa i eller påverka Gibraltar, i enlighet med konventionen om tidig information vid en kärnenergiolycka, som antogs av IAEA:s generalkonferens vid ett särskilt möte i Wien den 26 september 1986, och konventionen om bistånd i händelse av kärnteknisk olycka eller ett nödläge med radioaktiva ämnen, som antogs av IAEA:s generalkonferens vid ett särskilt möte i Wien den 26 september 1986, om en sådan händelse skulle inträffa. Dessa operativa arrangemang beskrivs närmare i bilaga 5, och uppdateringarna av dem ska anmälas till den andra parten så snart som möjligt, dock senast tre månader efter det att de trätt i kraft, varefter bilaga 5 ska ändras i enlighet med detta.

8. När det gäller den effektiva kontrollen av radioaktivt material och radioaktiva strålkällor ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar säkerställa verkan och täckning som är åtminstone likvärdig den verkan och täckning som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG¹ och rådets direktiv 2013/59/Euratom², inbegripet framtida ändringar eller ersättningar.

AVDELNING IV

TOLKNINGSPRINCIPER

ARTIKEL 18

Folkrätt

1. Bestämmelserna i detta avtal och eventuella kompletterande avtal ska tolkas ärligt i överensstämmelse med deras gängse mening i deras sammanhang och mot bakgrund av avtalets ändamål och syfte i enlighet med sedvanliga regler för tolkning av folkrätten, inbegripet de regler som kodifieras i Wienkonventionen om traktaträtten, utfärdad i Wien den 23 maj 1969.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/68/oj>).

² Rådets direktiv 2013/59/Euratom av den 5 december 2013 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd mot de faror som uppstår till följd av exponering för joniserande strålning, och om upphävande av direktiven 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom och 2003/122/Euratom (EUT L 13, 17.1.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/59/oj>).

2. För tydlighetens skull påpekas, med undantag för bestämmelserna i artikel 19.1 och 19.4 och i artikel 20, att varken detta avtal eller något kompletterande avtal fastställer en skyldighet att tolka bestämmelserna i dem i enlighet med någon av parternas inhemska lagstiftning.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 påpekas, för tydlighetens skull, att en tolkning av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal som görs av någon av parternas domstolar inte ska vara bindande för den andra partens domstolar.

ARTIKEL 19

Unionsrätt som är tillämplig på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska i sin inhemska lagstiftning införa och på ett effektivt sätt tillämpa samma bestämmelser som ingår

- a) i de unionsakter som förtecknas i de bestämmelser i detta avtal och i de bilagor till detta avtal på vilka denna artikel är tillämplig, eller
- b) på de villkor som fastställs i punkterna 2–4, i en senare unionsakt, närmare bestämt
 - i) en unionsakt som ändrar eller ersätter en unionsakt som avses i led a,
 - ii) en unionsakt som kompletterar eller genomför en unionsakt som avses i led a, eller
 - iii) en annan unionsakt om samma frågor som en unionsakt som avses i led a.

2. Om unionen antar en senare unionsakt ska den omedelbart underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om antagandet av denna akt.
3. Inom 30 dagar från den underrättelse som avses i punkt 2 ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar underrätta unionen om sitt beslut om huruvida man godtar innehållet i den senare rättsakten och ska införliva den i sin inhemska lagstiftning. När Förenade kungariket med avseende på Gibraltar godtar innehållet i en senare unionsakt skapas rättigheter och skyldigheter mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och unionen.
4. Om genomförandet av den senare unionsakten i inhemsk lagstiftning kräver att konstitutionella krav är uppfyllda ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar underrätta unionen om detta vid tidpunkten för den underrättelse som avses i punkt 3. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska utan dröjsmål underrätta unionen skriftligen när alla konstitutionella krav är uppfyllda. Från och med ikraftträdandet av den senare unionsakten och fram till dess att underrättelsen om uppfyllandet av konstitutionella krav har lämnats ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i största möjliga utsträckning provisoriskt tillämpa samma regler som de som ingår i den senare unionsakten.
5. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar
 - a) lämnar en underrättelse om sitt beslut att inte godta innehållet i en senare unionsakt,
 - b) inte lämnar någon underrättelse inom den tidsfrist som fastställs i punkt 3, eller

- c) inte underrättar unionen inom sex veckor efter ikraftträdandet av en senare unionsakt om genomförandet av den akten i sin inhemska lagstiftning

ska detta avtal anses ha upphört att gälla om inte samarbetsrådet, efter en noggrann bedömning av olika sätt att fortsätta avtalet, fattar ett annat beslut inom 90 dagar från den underrättelse som avses i led a eller efter det att den tidsfrist som avses i led b eller c har löpt ut. Avtalet ska upphöra att gälla tre månader efter denna 90-dagarsperiod.

ARTIKEL 20

Konsekvent tolkning

De bestämmelser som avses i artikel 19.1 ska tolkas och tillämpas i enlighet med metoderna och de allmänna principerna i unionsrätten och ska vid deras genomförande och tillämpning tolkas i enlighet med relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol.

ARTIKEL 21

Rättigheter för enskilda

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19.1 och 19.2 och del fyra avdelningarna I och II i detta avtal och artikel SSC.70 i protokollet om samordning av de sociala trygghetssystemen, och med undantag, med avseende på unionen, för del två avdelning V, ska ingenting i detta avtal eller eventuella kompletterande avtal tolkas som att det ger rättigheter eller medför skyldigheter för personer utöver de rättigheter och skyldigheter som skapas mellan parterna i enlighet med folkrätten, eller att detta avtal eller eventuella kompletterande avtal får åberopas direkt inom ramen för parternas inhemska rättsordningar.
2. En part får inte föreskriva en rätt att väcka talan enligt sin lagstiftning mot den andra parten på den grunden att den andra parten har agerat i strid med detta avtal eller eventuella kompletterande avtal.

AVDELNING V

INSTITUTIONELL RAM

ARTIKEL 22

Samarbetsråd

1. Ett samarbetsråd inrättas härmed. Det ska bestå av företrädare för unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar. Samarbetsrådet får sammanträda i olika sammansättningar beroende på vilka frågor som diskuteras.

2. Ordförandeskapet i samarbetsrådet ska utövas gemensamt av en ledamot av Europeiska kommissionen och en företrädare för Förenade kungarikets regering på ministernivå. Samarbetsrådet ska sammanträda på begäran av unionen eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och under alla omständigheter minst en gång om året, och ska fastställa sitt sammanträdesschema och sin dagordning genom ömsesidig överenskommelse.
3. Samarbetsrådet ska övervaka att målen för detta avtal och eventuella kompletterande avtal uppnås. Det ska övervaka och underlätta genomförandet och tillämpningen av detta avtal och eventuella kompletterande avtal. Varje part får till samarbetsrådet hänskjuta alla frågor som rör genomförandet, tillämpningen och tolkningen av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal.
4. Samarbetsrådet ska ha befogenhet att
- a) anta beslut i alla frågor där detta avtal eller ett kompletterande avtal föreskriver detta,
 - b) lägga fram rekommendationer till parterna avseende genomförandet och tillämpningen av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal,
 - c) genom beslut anta ändringar av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal i de fall som anges i detta avtal eller ett kompletterande avtal,
 - d) utom när det gäller del ett avdelning IV, till och med utgången av det fjärde året efter ikraftträdandet av detta avtal, anta beslut om ändringar av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal, under förutsättning att sådana ändringar är nödvändiga för att korrigera fel, åtgärda utelämnanden eller andra brister,

- e) diskutera alla frågor som rör de områden som omfattas av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal,
 - f) delegera vissa av sina befogenheter till en specialiserad kommitté, utom de befogenheter och ansvarsområden som avses i led g, och
 - g) genom beslut inrätta specialiserade kommittéer och ge dem arbetsuppgifter, upplösa en specialiserad kommitté eller ändra de arbetsuppgifter som tilldelats dem.
5. Samarbetsrådets arbete ska regleras av den arbetsordning som fastställs i bilaga 6. Samarbetsrådet får ändra den bilagan.

ARTIKEL 23

Specialiserade kommittéer

1. Härmed inrättas följande specialiserade kommittéer:
 - a) Den specialiserade kommittén för personers rörlighet.
 - b) Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel, och
 - c) Den specialiserade kommittén för luftfart.

2. Vad gäller frågor som rör deras behörighetsområde ska de specialiserade kommittéerna ha befogenhet att

- a) övervaka och granska genomförandet av och säkerställa att detta avtal eller eventuella kompletterande avtal fungerar korrekt,
- b) biträda samarbetsrådet i utförandet av dess uppgifter och särskilt rapportera till samarbetsrådet och utföra alla uppgifter som de tilldelats av samarbetsrådet,
- c) anta beslut och rekommendationer i alla frågor för vilka samarbetsrådet har delegerat sina befogenheter till en specialiserad kommitté i enlighet med artikel 22.4 f eller enligt föreskrifterna i detta avtal,
- d) diskutera tekniska frågor som uppstår i samband med genomförandet av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal, och
- e) tillhandahålla ett forum där parterna kan utbyta information, diskutera bästa praxis och utbyta erfarenheter av genomförandet.

3. De specialiserade kommittéerna ska vid behov underrättas om genomförandet av de administrativa överenskommelser som ingåtts av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien i frågor som rör genomförandet av detta avtal.

4. De specialiserade kommittéerna ska bestå av företrädare för vardera parten. Varje part ska säkerställa att dess företrädare i de specialiserade kommittéerna har lämplig sakkunskap om de frågor som diskuteras.

5. Ordförandeskapet i de specialiserade kommittéerna ska innehas gemensamt av en företrädare för unionen och en företrädare för Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
6. Om inte annat följer av detta avtal och om inte ordförandena beslutar något annat ska de sammanträda minst en gång om året.
7. De specialiserade kommittéerna ska fastställa sitt sammanträdesschema och sin dagordning genom ömsesidig överenskommelse.
8. De specialiserade kommittéernas arbete ska styras av den arbetsordning som återfinns i bilaga 6.
9. Genom undantag från punkt 8 får en specialiserad kommitté anta och senare ändra de regler som ska styra dess eget arbete.

ARTIKEL 24

Beslut och rekommendationer

1. De beslut som antas av samarbetsrådet eller, beroende på omständigheterna, av en specialiserad kommitté, ska vara bindande för parterna och för alla organ som inrättas enligt detta avtal och enligt eventuella kompletterande avtal, inbegripet den skiljedomstol som avses i del sex. Rekommendationer ska inte vara bindande.
2. Samarbetsrådet eller, beroende på omständigheterna, en specialiserad kommitté, ska anta beslut och utfärda rekommendationer genom ömsesidig överenskommelse.

DEL TVÅ

PERSONERS RÖRLIGHET

AVDELNING I

ALLMÄNNA PRINCIPER OCH MÅL

ARTIKEL 25

Skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter

1. Det samarbete som föreskrivs i denna del grundar sig på parternas och medlemsstaternas långvariga respekt för demokratin, rättsstatens principer och skyddet för enskildas grundläggande rättigheter och friheter, inbegripet såsom fastställs i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, upprättad i Rom den 4 november 1950, och Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, samt på vikten av att ge verkan åt rättigheterna och friheterna i den konventionen på inhemsk nivå.
2. Ingenting i denna del ska påverka skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och rättsprinciper som särskilt återspeglas i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och, när det gäller unionen och dess medlemsstater, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

ARTIKEL 26

Definitioner

I denna del gäller följande definitioner:

- a) *in- och utresekontroller*: kontroller vid gränsövergångsställen för att säkerställa att personer, deras transportmedel och föremål i deras besittning kan tillåtas att resa in i medlemsstaternas och Gibraltars territorium eller att lämna det.
- b) *gränskontroll*: verksamhet vid en gräns, i enlighet med och för att uppnå målen i detta avtal, som utan hänsyn till andra skäl enbart bedrivs som svar på en avsikt att passera gränsen eller själva passagen av den och som består av in- och utresekontroller och gränsövervakning.
- c) *gränsövervakning*: övervakning av gränser mellan gränsövergångsställen och övervakning av gränsövergångsställen utanför de fastställda öppethållandetiderna, för att hindra eller upptäcka obehörig gränspassage eller kringgående av in- och utresekontroller, bidra till att öka situationsmedvetenheten, bekämpa gränsöverskridande brottslighet och vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt.
- d) *civil avdelning*: civila personer som är anställda av eller anlitade av Förenade kungarikets regering och som inte är personer bosatta i Gibraltar eller i unionen, med undantag för personer som har rätt att uppehålla sig i Förenade kungariket eller det gemensamma reseområdet.

- e) *tvångsåtgärder*: åtgärder som vidtas med avseende på en person eller ett föremål vid utförande av uppgifter som rör gränskontroll, däribland som uppföljning av registreringar i databaser och informationssystem som används i samband med gränskontroll, inbegripet, men inte begränsat till, tillfällig begränsning av rätten till rörlighet, kvarhållande, gripande, ställande under beskydd, utredning, sökning och beslag av föremål, och alla andra former av åtgärder som svar på registreringar i syfte att utreda eller samla in bevis för att ett brott har begåtts eller planerats samt beslut om nekad inresa.
- f) *familjemedlemmar som ingår i hushållet*: make/maka eller partner till en medlem av icke-hemmahörande brittiska styrkor eller en civil avdelning, eller barn till en sådan medlem som är beroende av dennes stöd, som inte är bosatta i unionen eller i Gibraltar.
- g) *internationellt skydd*: flyktingstatus enligt konventionen om flyktingars rättsliga ställning, utfärdad i Genève den 28 juli 1951, i dess lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967, och status som subsidiärt skyddsbehövande, varigenom en tredjelandsmedborgare eller statslös person som inte uppfyller kraven för att betecknas som flykting, men där det finns grundad anledning att förmoda att den berörda personen, om vederbörande återsänds till sitt ursprungsland, eller, i fråga om en statslös person, till det land där vederbörande tidigare hade sin vanliga vistelseort, skulle utsättas för en verklig risk att lida allvarlig skada och som inte kan, eller på grund av en sådan risk inte vill, begagna sig av det landets skydd.
- h) *medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut*: de medlemsstater som har avskaffat kontroller av personer vid sina gemensamma gränser.

- i) *icke-hemmahörande brittiska styrkor*: personer som tjänstgör i Förenade kungarikets styrkor, antingen som ordinarie eller reserver, och som är medborgare i Förenade kungariket, medborgare i Samväldet eller medborgare i Irland eller har rätt att uppehålla sig i Förenade kungariket eller i det gemensamma reseområdet och som inte är personer bosatta i Gibraltar.
- j) *personer bosatta i Gibraltar*: personer som har laglig rätt att uppehålla sig i Gibraltar, oavsett medborgarskap, med undantag för unionsmedborgare och medborgare i Island, Furstendömet Liechtenstein, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet samt medborgare i Furstendömet Andorra och Republiken San Marino efter ikraftträdandet av avtal som ger sådana medborgare rätt till fri rörlighet.
- k) *fördjupad kontroll*: en ytterligare kontroll som får genomföras på en särskild plats ett stycke bort från den plats där alla personer kontrolleras (primärkontroll).
- l) *område för fördjupad kontroll*: en särskild plats som avgränsats i enlighet med de avtal som ingåtts av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien i enlighet med artikel 33.6, där verksamhet som omfattar fördjupade kontroller och operativt samarbete mellan de behöriga myndigheterna äger rum.

- m) *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är
- i) en unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller en familjemedlem till en unionsmedborgare, oavsett medborgarskap, som avses i artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG¹,
 - ii) en medborgare i Island, Furstendömet Liechtenstein, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Andorra eller Republiken San Marino eller en familjemedlem till en sådan person, oavsett medborgarskap, som enligt avtal som ingåtts mellan unionen och det landet åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som de personer som avses i led i.
- n) *besökande tredjelandsstyrkor*: personer som tjänstgör för eller är anställda eller anlitade av en medlem av Nordatlantiska fördragsorganisationens (*Nato*) väpnade styrkor eller av utvalda partner som inte är personer bosatta i unionen, eller i Gibraltar, och som ska anlända till Gibraltar på inbjudan av Förenade kungariket.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

ARTIKEL 27

Hänvisningar till vissa unionsakter

Vid tillämpning av denna del ska hänvisningar till unionsakter i artikel 26, artikel 29 och den bilaga som det hänvisas till däri, och artiklarna 32, 33, 35, 36, 37, 42, 43, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 61, 64, 74, 76, 86, 90, 96, 104 och 151 tolkas som att de omfattar såväl de unionsakter som ändras eller ersätts i framtiden som alla unionsakter som genomför eller kompletterar dessa unionsakter.

ARTIKEL 28

Undanröjande av fysiska hinder

Alla fysiska hinder som hindrar personers rörlighet mellan unionen och Gibraltar ska undanröjas.

ARTIKEL 29

Gränsövergångsställen

1. Vid tillämpning av detta avtal ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien inrätta gränsövergångsställen vid Gibaltars hamn och flygplats, vid vilka de in- och utresekontroller som avses i punkt 2 ska utföras.

2. Alla passagerare som anländer till Gibraltar via Gibraltars hamn eller flygplats ska omfattas av in- och utresekontroller vid de gränsövergångsställen som avses i punkt 1.
3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får in- och utresekontroller utföras vid gränsövergångsstället vid flygplatsen om trafikflödet genom hamnen tillåter en effektiv, hög och enhetlig kontrollnivå vid flygplatsens gränsövergångsställe. I sådana fall ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien se till att passagerare och besättningsmedlemmar som ankommer till hamnen eskorteras från hamnen till gränsövergångsstället vid flygplatsen för att genomgå de kontroller som avses i artikel 33.1 och 33.2. Villkoren för tillämpningen av detta undantag ska fastställas i en administrativ överenskommelse mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien.
4. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska tillåta användningen av system för automatiserad gränskontroll vid de gränsövergångsställen som avses i punkt 1 för sina respektive kontroller av personer bosatta i Gibraltar och unionsmedborgare, deras familjemedlemmar från tredjeländer och personer som omfattas av rätten till fri rörlighet enligt avtal som ingåtts av unionen, i enlighet med inhemsk lagstiftning och unionsrätten.
5. Inresekontroller ska utföras av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och därefter av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien. Utresekontroller ska utföras av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien och därefter av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
6. Alla fördjupade kontroller ska utföras i området för fördjupad kontroll.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32.3 och artikel 43 ska de inresevillkor som föreskrivs av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien vara kumulativa. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar åtar sig att anpassa inresevillkoren enligt lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar till de villkor som är tillämpliga enligt unionsrätten.
8. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska se till att inresa till Gibraltar från länder utanför Schengenområdet som saknar kontroller vid de inre gränserna endast får ske via de gränsövergångsställen som avses i punkt 1.
9. Utan hinder av punkterna 2, 5 och 8 i denna artikel får de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien tillåta inresa till Gibraltar på annat sätt än via gränsövergångsställena i de fall som avses i artikel 5.2 a, b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399¹ (kodexen om Schengengränserna) eller artikel 38 i detta avtal.
10. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska se till att nödvändig infrastruktur finns på plats och underhålls så att de gränsövergångsställen som avses i punkt 1 i denna artikel kan upprätthållas på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till trafikflödena för att säkerställa en effektiv, hög och enhetlig kontrollnivå i enlighet med kodexen om Schengengränserna. Denna infrastruktur ska uppfylla de krav som avses i bilaga 7 till detta avtal och ska fastställas i den administrativa överenskommelse mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien som avses i artikel 33.6.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

11. Vad gäller bilaga VI till kodexen om Schengengränserna ska punkterna 2.3.1, 3.1.2, 3.1.4, 3.1.5, 3.2.1, 3.2.5 och 3.2.6 i den bilagan tillämpas på in- och utresekontroller som utförs av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien vid de gränsövergångsställen som avses i punkt 1. All information som ska lämnas enligt dessa punkter ska lämnas samtidigt och utan dröjsmål till både de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien.

ARTIKEL 30

Personers rörlighet mellan Gibraltar och medlemsstaterna

1. Parterna ska se till att personer kan röra sig mellan Gibraltar och de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut utan att in- och utresekontroller utförs, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om sjögränser i bilaga VI till kodexen om Schengengränserna, och oberoende av deras medborgarskap.
2. Utan hinder av punkt 1 får de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om det föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen, folkhälsan eller den inre säkerheten, undantagsvis återinföra gränskontroller mellan Gibraltar och territoriet i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut under en begränsad period på upp till tio dagar. Denna period får förlängas med 20 dagar och därefter med perioder på en månad i taget i högst sex månader. Gränskontroll mellan Gibraltar och territoriet i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut ska endast återinföras som en sista utväg, och återinförandets omfattning och varaktighet får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt för att hantera det allvarliga hotet.

3. Om någon av de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar beslutar att återinföra eller förlänga gränskontrollen mellan Gibraltar och den medlemsstatens territorium i enlighet med punkt 2, ska unionen, om gränskontrollen återinförs av en medlemsstat, eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om gränskontrollen återinförs av den senare, underrätta den andra parten
- a) senast fyra veckor före ett planerat återinförande eller en planerad förlängning, eller så snart som möjligt om de omständigheter som ger upphov till behovet av att återinföra eller förlänga gränskontrollen blir kända mindre än fyra veckor före ett planerat återinförande eller en planerad förlängning, och
 - b) omedelbart och senast 48 timmar efter ett beslut om att återinföra eller förlänga gränskontrollen som ett svar på ett allvarligt hot som kräver omedelbara åtgärder.
4. När den andra parten ska underrättas om ett beslut om att återinföra eller förlänga gränskontrollen mellan Gibraltar och territoriet i en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut i enlighet med punkt 3 ska unionen, om gränskontrollen återinförs av en medlemsstat, eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om gränskontrollen återinförs av den senare, förse den andra parten med
- a) information om huruvida återinförandet eller förlängningen sker på grund av ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen, folkhälsan eller den inre säkerheten,
 - b) relevanta uppgifter om grunderna, om det inte föreligger tvingande säkerhets- eller sekretesskäl för att inte göra detta,
 - c) namnen på de godkända gränsövergångsställena,

- d) startdatumet för och varaktigheten av återinförandet eller förlängningen, och
- e) i förekommande fall, vilka åtgärder som den andra parten skulle kunna vidta.

5. Parterna ska se till att allmänheten på ett samordnat sätt informeras om ett beslut om att återinföra eller förlänga gränskontrollen mellan Gibraltar och territoriet i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, särskilt start- och slutdatumen för och varaktigheten av återinförandet, om det inte föreligger tvingande säkerhetsskäl för att inte göra detta.

ARTIKEL 31

Unionsdatabaser

Enligt detta avtal ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inte ha åtkomst till informationssystem och databaser som upprättats på grundval av unionsrätten.

AVDELNING II

GRÄNSPASSAGE

ARTIKEL 32

Gränskontroll av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar

1. Vid tillämpning av detta avtal ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar utföra gränskontroller, inbegripet in- och utresekontroller och gränsövervakning, i enlighet med *Gibraltar Immigration, Asylum and Refugee Act* (Gibraltars lag om invandring, asyl och flyktingfrågor), i dess ändrade eller ersatta lydelse.
2. Om de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar efter att in- och utresekontroller utförts av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien i enlighet med artikel 29.2, har för avsikt att neka en person inresa, och om det inte finns något krav på att vidta andra tvångsåtgärder i enlighet med artikel 34.3, ska de omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien vid gränsövergångsstället och eskortera personen till området för fördjupad kontroll, där de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien ska granska om villkoren för inresa enligt unionsrätten är uppfyllda, i enlighet med artikel 33, utan att det påverkar möjligheten för Konungariket Spanien att tillåta inresa enligt artikel 6.5 i kodexen om Schengengränserna.

3. Om det på grundval av den granskning som avses i punkt 2 i denna artikel blir tydligt för de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien att den berörda personen är en person som har rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten, däribland en person som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt avtal som ingåtts av unionen, eller en tredjelandsmedborgare som innehar en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, och som uppfyller villkoren för inresa och vistelse enligt unionsrätten, ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien tillåta personen att resa in i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, utan att det påverkar möjligheten att vidta åtgärder enligt artikel 33.4 c ii. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska tillåta en sådan person att resa in i Konungariket Spanien eller en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut.

ARTIKEL 33

Gränskontroll av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien

1. Vid tillämpning av detta avtal ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien utföra alla uppgifter som krävs för att utöva gränskontroll, inbegripet in- och utresekontroller och gränsövervakning, i enlighet med kodexen om Schengengränserna, och tillhörande uppgifter enligt unionsrätten.
2. In- och utresekontroller ska utföras vid de gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1 för att säkerställa att personer, deras transportmedel och föremål i deras besittning kan ges tillstånd att resa in på Konungariket Spaniens territorium eller tillstånd att lämna det.
3. Gränsövervakning ska utföras mellan gränsövergångsställena i Gibraltar, inbegripet på gränsövergångsställena utanför de fastställda öppettiderna, för att förhindra att personer kringgår in- och utresekontrollerna och för att förhindra eller upptäcka obehörig gränspassage.

4. De funktioner som avses i punkt 1 ska inbegripa följande:
- a) Funktioner för in- och utresekontroll, bland annat rätten att
- i) utföra in- och utresekontroller av personer, inbegripet fördjupade kontroller, i enlighet med kodexen om Schengengränserna,
 - ii) neka inresa för tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren i artikel 6.1 i kodexen om Schengengränserna, med undantag av personer som är bosatta i Gibraltar, och personer som tillhör de kategorier som anges i artikel 6.5 i kodexen om Schengengränserna. Om den tredjelandsmedborgare som har nekats inresa fördes till gränsen av en transportör, och om transportören ännu inte har ordnat med vidaretransport i enlighet med de skyldigheter för transportörer som avses i artikel 36 i detta avtal, ska lämpliga åtgärder vidtas för att förhindra att den tredjelandsmedborgare som har nekats inresa reser in olagligen.
- b) Gränsövervakningsfunktioner, bland annat rätten att
- i) förhindra obehörig gränspassage och vidta åtgärder mot personer som olagligen har passerat gränsen, inbegripet att gripa dessa personer och se till att de återvänder i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹,

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

- ii) utföra gränsövervakning på ett sätt som förhindrar och avskräcker personer från att kringgå kontrollerna vid gränsövergångsställena med hjälp av stationära eller mobila enheter.
- c) Funktioner som utförs både vid in- och utresekontroller och gränsövervakning, bland annat rätten att
 - i) använda it-system och informationssystem för behandling av personuppgifter i enlighet med nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt, vidta alla nödvändiga uppföljningsåtgärder eller andra åtgärder i enlighet med nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt samt fastställa de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som krävs enligt nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt för att skydda personuppgifter mot oavsiktlig eller olaglig förstöring eller oavsiktlig förlust, ändring och obehörigt röjande eller obehörig åtkomst, inbegripet åtkomst för myndigheter i tredjeländer,
 - ii) gripa, visitera, kvarhålla, förhöra eller omhänderta en person, eller beslagta eller genomsöka egendom, om detta är motiverat under den gränskontroll som utförs av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien och i enlighet med spansk rätt, unionsrätt och internationell rätt, och
 - iii) godta ansökningar om internationellt skydd som lämnats in av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer till de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien.

5. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska vid behov bistå de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien i utövandet av de funktioner som avses i denna artikel och underlätta utövandet av dessa funktioner.

6. Administrativa överenskommelser mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska fastställa de praktiska arrangemangen för utförandet av de uppgifter som åligger de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien, det operativa samarbetet i fråga om gränskontroll samt utformningen av in- och utresekontroller vid gränsövergångsställena.

ARTIKEL 34

Uppföljning av in- och utresekontroller – registreringar i informationssystem

1. Vid utförandet av uppgifter i enlighet med artiklarna 32 och 33 ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien följa upp registreringar i sina respektive databaser och informationssystem i enlighet med tillämplig inhemsk lagstiftning och unionsrätt.
2. Om registreringar i de respektive databaserna och informationssystemen kräver att tvångsåtgärder vidtas ska den berörda personen eskorteras till området för fördjupad kontroll, med undantag för den situation som avses i andra stycket.

Om en diskret insamling av information krävs på grundval av en registrering i en databas eller ett informationssystem som förvaltas av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och de behöriga myndigheterna i Spanien, och om eskorteringen av personen till området för fördjupad kontroll skulle äventyra den diskreta karaktären hos eventuella åtgärder som ska vidtas, ska den myndighet som upptäckte registreringen ha befogenhet att samla in så mycket information som möjligt vid rutinmässiga in- och utresekontroller.

3. Om tvångsåtgärder krävs på grundval av registreringar som endast finns i de databaser och informationssystem som förvaltas av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar vidta lämpliga uppföljningsåtgärder enligt tillämplig inhemsk lagstiftning i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
4. Om tvångsåtgärder krävs på grundval av registreringar som endast finns i de databaser och informationssystem som förvaltas av Konungariket Spanien, ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien vidta lämpliga uppföljningsåtgärder enligt nationell rätt och unionsrätt.
5. Om tvångsåtgärder krävs för att gripa eller kvarhålla en person på grundval av punkterna 3 och 4 ska följande förfarande tillämpas, beroende på vad som är lämpligt:
- a) I samband med en inresekontroll ska personen inte kunna invända mot gripandet eller kvarhållandet, alternativt ska personen kunna välja att nekas inresa.
 - b) I samband med en utresekontroll ska personen inte kunna invända mot gripandet eller kvarhållandet, alternativt ska personen kunna välja att tvingas till utresa.
6. Om tvångsåtgärder krävs på grundval av registreringar som både finns i de databaser och informationssystem som förvaltas av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och de som förvaltas av Konungariket Spanien, ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien komma överens om vilken myndighet som ska utföra åtgärden i fråga först och, i förekommande fall, vilken som ska göra en eventuell uppföljning, med undantag för de situationer som avses i punkterna 7 och 9.

7. Om tvångsåtgärder krävs för att gripa och kvarhålla personer eller för att beslagta föremål på grundval av registreringar som både finns i de databaser och informationssystem som förvaltas av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och de som förvaltas av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien, och om dessa tvångsåtgärder endast kan utföras av en av dessa myndigheter, ska åtgärderna vidtas av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien i enlighet med tillämplig nationell rätt och unionsrätt. I undantagsfall får emellertid den berörda behöriga myndigheten begära uppskov med gripandet eller kvarhållandet om det finns enskilda farhågor kring mänskliga rättigheter eller om det föreligger motstridiga internationella skyldigheter i fråga om utlämning. I sådana fall ska frågorna lösas av de berörda myndigheterna innan någon avvisning äger rum.

8. De behöriga myndigheterna i antingen Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller Konungariket Spanien, ska underrätta övriga behöriga myndigheter när tvångsåtgärder enligt punkterna 6 och 7 har avslutats för att göra det möjligt för de andra behöriga myndigheterna att, när så är lämpligt och med undantag för de situationer som avses i punkt 9, vidta uppföljningsåtgärder på grundval av befintliga registreringar i de databaser och informationssystem som förvaltas av de behöriga myndigheterna.

9. Om de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien kräver att tvångsåtgärder vidtas för att gripa eller kvarhålla en person, och den berörda personen är bosatt i Gibraltar, får åtgärderna endast vidtas av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska, på begäran av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien och efter att ha mottagit all nödvändig information för att kunna genomföra tvångsåtgärderna på ett lagligt sätt, genomföra de begärda åtgärderna så att Konungariket Spanien kan vidta uppföljningsåtgärder på grundval av registreringar i databaser och informationssystem som förvaltas av dess behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska underrätta de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien om de tvångsåtgärder som vidtagits för att genomföra en snabb utlämning.

10. I samtliga fall av gripande enligt denna artikel ska personen ges lämpliga rättssäkerhetsgarantier före ett beslut eller val.

11. Denna artikel påverkar inte de skyldigheter som Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska fullgöra enligt stadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

ARTIKEL 35

Uppföljningsåtgärder efter gränskontroll – nekad inresa

1. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska verkställa ett beslut om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren endast enligt lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i enlighet med artikel 32.

2. De behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien ska verkställa ett beslut om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren endast enligt unionsrätten, i enlighet med artikel 33.4 a ii, och som inte har getts tillstånd att resa in med tillämpning av artikel 6.5 i kodexen om Schengengränserna.
3. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och i Konungariket Spanien, ska gemensamt verkställa ett beslut om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren, både enligt lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och unionsrätten, i enlighet med artiklarna 32 och 33.4 a ii.
4. Beslut om nekad inresa i enlighet med denna artikel ska verkställas efter varje åtgärd som kan ha vidtagits som uppföljning av en registrering i de databaser och informationssystem som de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien har upprättat i enlighet med artikel 34.

ARTIKEL 36

Transportörers ansvar

Artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna¹ och rådets direktiv 2001/51/EG² ska tillämpas på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och i Gibraltar, när det gäller sjö- eller lufttransport till Gibraltar från ett tredjeland av andra personer än unionsmedborgare, medborgare i Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Liechtenstein och medborgare i Furstendömet Andorra och Republiken San Marino, efter ikraftträdandet av avtal som ger dessa medborgare rätt till fri rörlighet, och som inte innehar nödvändiga resehandlingar för inresa till medlemsstaterna utom Irland.

Artikel 19 ska tillämpas.

¹ EUT L 239, 22.9.2000, s. 19.

² Rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EUT L 187, 10.7.2001, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj>).

ARTIKEL 37

Förhandsinformation om passagerare

Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att lufttrafikföretag ger myndigheterna i Konungariket Spanien förhandsinformation om passagerare (*API-uppgifter*) vid flygningar med ursprung utanför Schengenområdet som anländer till flygplatsen. Både API-uppgifterna och överföringen av dem ska uppfylla kraven i rådets direktiv 2004/82/EG¹.

Artikel 19 ska tillämpas.

ARTIKEL 38

Inresa och utresa för icke-hemmahörande brittiska styrkor,
deras civila avdelning, deras familjemedlemmar som ingår i hushållet
och besökande tredjelandsstyrkor

1. På de villkor som anges i punkt 2 i denna artikel, och under förutsättning att de formaliteter som fastställs i detta avtal i fråga om inresa och utresa för medlemmar av icke-hemmahörande brittiska styrkor eller av besökande tredjelandsstyrkor är uppfyllda, ska dessa personer vara undantagna från pass- och viseringsbestämmelserna och in- och utresekontrollerna vid Schengengränserna i enlighet med artikel 33 vid de gränsövergångsställen i Schengenområdet som avses i artikel 29.1, men de ska inte anses förvärva någon rätt till permanent bosättning eller hemvist i Schengenområdet.

¹ Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare (EUT L 261, 6.8.2004, s. 24, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/82/oj>).

2. Endast följande handlingar ska krävas för registrering av medlemmar av icke-hemmahörande brittiska styrkor eller av besökande tredjelandsstyrkor vid gränsövergångsställena i Schengenområdet:

- a) Personligt identitetskort utfärdat av Förenade kungarikets försvarsministerium eller av försvarsministeriet i det tredjeland som den besökande tredjelandsstyrkan tillhör, med namn, födelsedatum, militär grad och nummer (i förekommande fall), försvarsgren och fotografi.
- b) Ett enskilt eller kollektivt beslut om förflyttning, på spanska och engelska, som utfärdats av Förenade kungarikets försvarsministerium och som intygar personens eller gruppens ställning som medlem eller medlemmar i icke-hemmahörande brittiska styrkor eller besökande tredjelandsstyrkor, och den beordrade förflyttningen.

Uppgifter som samlas in för tillämpningen av denna punkt ska uteslutande användas för gränssäkerhet vid de gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1.

3. När det gäller inresa och utresa för icke-hemmahörande brittiska styrkor, personer som har beviljas ett uppehållstillstånd i enlighet med artikel 50.13 och artikel 51.12, besökande tredjelandsstyrkor och civila avdelningar som anländer och avreser ombord på statliga luftfartyg eller statliga fartyg ska Förenade kungariket göra den information som krävs för att identifiera dessa personer tillgänglig för Konungariket Spanien. Identifieringen av sådana personer vid ankomst eller avresa ska genomföras av de sambandsmän som utsetts i enlighet med en administrativ överenskommelse mellan Förenade kungariket och Konungariket Spanien. Familjemedlemmar som ingår i hushållet ska hänvisas till gränsövergångsställena.

4. På de villkor som anges i punkt 5 i denna artikel, och under förutsättning att de formaliteter som fastställs i detta avtal i fråga om inresa och utresa för medlemmarna av den civila avdelningen av icke-hemmahörande brittiska styrkor och familjemedlemmar som ingår i hushållet är uppfyllda, ska dessa personer vara undantagna från pass- och viseringsbestämmelserna och invandringskontrollen vid in- och utresekontrollerna vid Schengengränserna i enlighet med artikel 33 vid de gränsövergångsställen i Schengenområdet som avses i artikel 29.1, men de ska inte anses förvärva någon rätt till permanent bosättning eller hemvist i Schengenområdet.

5. Endast följande handlingar ska krävas för registrering av medlemmar av den civila avdelningen av icke-hemmahörande brittiska styrkor och familjemedlemmar som ingår i hushållet, som är medborgare i Förenade kungariket eller har rätt att uppehålla sig i Förenade kungariket eller det gemensamma reseområdet. Dessa handlingar ska visas upp vid de gränsövergångsställen i Schengenområdet som avses i artikel 29.1:

- a) Ett giltigt brittiskt pass eller en resehandling eller ett uppehållstillstånd som utfärdats av Förenade kungariket.
- b) Ett enskilt eller kollektivt beslut om förflyttning, på spanska och engelska, som utfärdats av Förenade kungarikets försvarsministerium och som intygar personens eller gruppens ställning som medlem eller medlemmar av den civila avdelningen av en icke-hemmahörande brittisk styrka, eller familjemedlemmar som ingår i hushållet, och den beordrade förflyttningen.

Uppgifter som samlas in för tillämpningen av denna punkt ska uteslutande användas för gränssäkerhet vid de gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1.

6. Medlemmar av den civila avdelningen eller familjemedlemmar som ingår i hushållet som inte är medborgare i Förenade kungariket eller inte har rätt att uppehålla sig i Förenade kungariket eller i det gemensamma reseområdet ska omfattas av in- och utresekontroller vid Schengengränserna som anges i artikel 33. Dessa personer ska inte genomgå ytterligare in- och utresekontroller vid Schengengränserna vid utresa från eller inresa till en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket i enlighet med punkt 7 i denna artikel, förutsatt att deras inresa eller utresa har godkänts i enlighet med denna punkt.

7. Medlemmar av icke-hemmahörande brittiska styrkor, av besökande tredjelandsstyrkor, av den civila avdelningen och familjemedlemmar som ingår i deras hushåll, som önskar resa ut från eller resa in i en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska omfattas av in- och utresekontroller vid Schengengränserna i enlighet med artikel 33 vid de gränsövergångsställen i Schengenområdet som avses i artikel 29.1. Förenade kungariket och Konungariket Spanien ska informera dessa personer om att de är skyldiga att genomgå sådana kontroller och att de kan bli föremål för disciplinära åtgärder om de underlåter att göra det, utan att det påverkar tillämpningen av unionsakter som reglerar återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. Reguljära enheter eller förband ska inte tillåtas resa in i eller resa ut ur Schengenområdet via de gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1.

AVDELNING III

SKYDDSÅTGÄRDER

KAPITEL 1

UPPEHÅLLSRÄTT I GIBRALTAR, SÄRSKILDA REGLER, UTFÄRDANDE AV UPPEHÅLLSTILLSTÅND OCH VISERINGAR

ARTIKEL 39

Tillämpningsområde

Vid tillämpning av detta kapitel ska hänvisningar till medlemsstaterna tolkas som hänvisningar till alla medlemsstater utom Irland.

ARTIKEL 40

Förhållande till unionsrätten

Detta avtal ska inte påverka några rättigheter eller skyldigheter som personer som är bosatta i Gibraltar kan ha enligt unionsrätten.

ARTIKEL 41

Viseringsfri resa

1. Medborgare i unionen, deras familjemedlemmar från tredjeland som innehar ett uppehållskort enligt direktiv 2004/38/EG samt tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut får resa in i och vistas i Gibraltar utan visering under högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

Personer som är bosatta i Gibraltar får resa in i och vistas på territoriet i medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod utan visering.

För inresa och vistelse utan visering under högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod på territoriet i andra medlemsstater än de som tillämpar Schengenregelverket fullt ut ska den tillåtna vistelsen beräknas separat för var och en av dessa medlemsstater.

2. Utan hinder av punkt 1 andra stycket får varje medlemsstat besluta att införa viseringskrav för personer bosatta i Gibraltar som reser för att utöva avlönad verksamhet.

Utan hinder av punkt 1 första stycket får Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, för de personer som avses i det stycket, besluta att införa viseringskrav för personer som reser för att utöva avlönad verksamhet.

ARTIKEL 42

Förenklade förfaranden vid de yttre gränserna

1. Vid passage av en medlemsstats yttre gränser, inbegripet de gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1, ska resehandlingarna för personer som är bosatta i Gibraltar inte förses med någon inrese- eller utresestämpel.

Personer som är bosatta i Gibraltar ska vara undantagna från kraven i in- och utresesystemet.

2. Vid passage av en medlemsstats yttre gränser, inbegripet de gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1, ska personer som är bosatta i Gibraltar undantas från kravet att inneha ett giltigt resetillstånd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240¹.

ARTIKEL 43

Inresa till Gibraltar

1. Personer som är bosatta i Gibraltar ska inte omfattas av kontroller när det gäller uppfyllandet av villkoren i artikel 6.1 c i kodexen om Schengengränserna vid de gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1 i detta avtal för att resa in i Gibraltar.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

2. Personer som är bosatta i Gibraltar och som inte uppfyller de övriga inresevillkoren i artikel 6.1 i kodexen om Schengengränserna ska under alla omständigheter inte hindras från att passera de gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1 i detta avtal för att resa in i Gibraltar.

ARTIKEL 44

Inresa till medlemsstaterna i transiteringssyfte

Personer som är bosatta i Gibraltar och som inte uppfyller alla inresevillkor i artikel 6.1 i kodexen om Schengengränserna ska ges tillstånd att resa in på medlemsstaternas territorium i transiteringssyfte, så att de kan komma till Gibraltar, såvida inte deras namn finns upptagna på den nationella spärllistan i den medlemsstat vars yttre gränser de avser att passera och registreringen åtföljs av instruktioner om att neka inresa eller transitresa.

ARTIKEL 45

Uppehållsrätt i Gibraltar

1. En person som vill uppehålla sig i Gibraltar ska styrka sin uppehållsrätt med ett giltigt identitetskort eller uppehållstillstånd som utfärdats i Gibraltar av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och på de villkor som anges i denna artikel.

2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att identitetskort eller uppehållstillstånd som utfärdas i Gibraltar endast utfärdas till en person som uppfyller villkoren för rätten till sådana identitetskort eller uppehållstillstånd enligt gällande lagstiftning på dagen för detta avtals ikraftträdande.
3. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att villkoren för rätten till ett identitetskort som utfärdats i Gibraltar i den lagstiftning som avses i punkt 2 är förenliga med internationell rätt.
4. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska informera samarbetsrådet om eventuella förslag på ändringar av villkoren i den lagstiftning som avses i punkt 2 efter den dag då detta avtal trätt i kraft. Samarbetsrådet ska, inom en månad efter att ha fått denna information, avge ett yttrande om huruvida ändringarna är förenliga med detta avtal. Ändringarna får under inga omständigheter göra det möjligt för en person att erhålla
- a) ett identitetskort som utfärdats i Gibraltar på grundval av en tidigare vistelse i Gibraltar, såvida inte personen har varit bosatt i Gibraltar under en sammanhängande period på minst tio år omedelbart före dagen för ansökan om kortet,
 - b) ett uppehållstillstånd som utfärdats i Gibraltar, såvida inte personen kan påvisa en verklig anknytning till Gibraltar.
5. Villkoret i punkt 4 b ska fastställas på grundval av att personen kan styrka en verklig och regelbunden fysisk närvaro i Gibraltar under en lämplig tidsperiod eller på grundval av andra objektiva och kontrollerbara kriterier.

6. Villkoren för rätten till ett identitetskort som utfärdats av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar på andra grunder än tidigare vistelse, liksom villkoret för rätten till uppehållstillstånd enligt punkt 4 b, ska inte vara uppfyllda

- a) på grundval av att förutbestämda investeringar har gjorts i Gibraltars ekonomi eller fastigheter, eller
- b) till följd av att en förutbestämd avgift har betalats till Gibraltars myndigheter.

7. Om inte annat följer av artikel 52 ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar se till att uppehållstillstånd som utfärdas i Gibraltar endast utfärdas eller förnyas i enlighet med förfarandet i artiklarna 50 och 51.

8. Uppehållstillstånd som utfärdats till personer som inte längre uppfyller villkoren i punkt 4 b ska återkallas.

ARTIKEL 46

Förenklad anmälan för personer som är bosatta i Gibraltar

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska regelbundet bedöma potentiella risker till följd av möjligheten för personer bosatta i Gibraltar att resa till territoriet i de medlemsstater där Schengenregelverket tillämpas fullt ut och ska regelbundet, och åtminstone var tredje månad, lämna en sådan riskbedömning till Konungariket Spanien. I samband med denna riskbedömning ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar beakta all relevant information som landet förfogar över, inbegripet uppgifter som inhämtats i samband med utredningar och åtgärder mot terrorism.

Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har skäl att anse att en person som är bosatt i Gibraltar skulle kunna utgöra ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten, folkhälsan eller en medlemsstats internationella förbindelser, ska landet utan dröjsmål underrätta Konungariket Spanien om de skäl som ligger till grund för bedömningen.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på det informationsutbyte som avses i andra stycket.

2. Om Konungariket Spanien, på grundval av information som mottagits enligt punkt 1, eller på grundval av annan information, anser att en person som är bosatt i Gibraltar utgör ett tillräckligt allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten, folkhälsan eller landets internationella förbindelser, och av dessa skäl beslutar att förbjuda personen att lämna Gibraltar för att resa till territoriet i de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska Konungariket Spanien underrätta myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om detta förbud.

Underrättelsen som avses i första stycket ska omfatta en förklaring av skälen till förbudet samt information om hur den berörda personen kan överklaga förbudet vid en nationell domstol i Konungariket Spanien. Ett överklagande ska inte behöva ha en uppskjutande verkan på ett beslut om att förbjuda inresa.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på det informationsutbyte som avses i andra stycket.

3. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har mottagit en underrättelse enligt punkt 2 ska landet

- a) informera den berörda personen om underrättelsen och dess innehåll, och
- b) vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra förbjudna resor till Schengenområdet, däribland genom polissamarbete och rättsligt samarbete med Konungariket Spanien.

4. Denna artikel ska inte tillämpas på

- a) unionsmedborgares familjemedlemmar, oavsett medborgarskap, som avses i artiklarna 2 och 3 i direktiv 2004/38/EG,
- b) familjemedlemmar, oavsett medborgarskap, till medborgare i Island, Furstendömet Liechtenstein, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Andorra och Republiken San Marino, som enligt avtal som ingåtts av unionen åtnjuter en rätt till fri rörlighet likvärdig med rätten till fri rörlighet för personer som avses i led a.

ARTIKEL 47

Visering för kortare vistelse med avseende på Gibraltar

1. Medborgare i tredjeländer som ska inneha visering för kortare vistelse för inresa till och vistelse i medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten ska även inneha visering för inresa till och vistelse i Gibraltar.
2. Medborgare i tredjeländer som är undantagna från kravet att inneha visering för kortare vistelse för inresa till och vistelse i medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten ska inte behöva inneha visering för inresa till och vistelse i Gibraltar.
3. Viseringar för kortare vistelse som utfärdats i enlighet med unionsrätten, särskilt förordning (EG) nr 810/2009¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806², ska även vara giltiga för inresa till och vistelse i Gibraltar i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Om det huvudsakliga syftet är att vistas i Gibraltar ska Konungariket Spanien, i egenskap av angränsande medlemsstat, utfärda viseringen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodexen) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav, EUT L 303, 28.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj>).

4. Konungariket Spanien ska underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar när landet har för avsikt att utfärda en visering i enlighet med punkt 3 andra meningen i denna artikel. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar anser att en visering inte bör utfärdas i enlighet med punkt 3 andra meningen i denna artikel på grund av tillräckligt allvarliga skäl som rör den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan, inbegripet på grundval av en registrering som utfärdats i Gibraltar, ska landet underrätta Konungariket Spanien. I sådana fall ska viseringar som utfärdats av Konungariket Spanien, genom undantag från punkt 3 i denna artikel, inte vara giltiga för inresa till och vistelse i Gibraltar, vilket ska anges i avsnittet ”Kommentarer” i viseringen. Artikel 6.1 ska inte tillämpas på underrättelser enligt denna punkt.

5. Andra viseringar än de som utfärdats enligt punkt 3 i denna artikel och enligt artikel 48 ska inte vara giltiga för inresa till och vistelse i Gibraltar.

ARTIKEL 48

Viseringar för Gibraltar vid de yttre gränserna i undantagsfall

1. Denna artikel ska tillämpas när en person som inte innehar en giltig visering som krävs för inresa till Gibraltar eller medlemsstaterna, efter att in- och utresekontrollerna har slutförts, uttrycker önskemål om att endast resa in till och vistas i Gibraltar.

2. I det fall som avses i punkt 1 i denna artikel får de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar undantagsvis utfärda en visering för kortare vistelse vid de yttre gränsövergångsställen som avses i artikel 29.1, om det finns tvingande skäl att göra detta av humanitära skäl och om följande villkor är uppfyllda:

- a) Sökanden lämnar in styrkande handlingar eller annan bevisning som styrker att det finns oförutsebara och tvingande skäl för inresa av humanitära skäl.
- b) Sökanden uppfyller villkoren för inresa samt ett eller flera av följande villkor:
 - i) Sökanden innehar en visering som krävs av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien.
 - ii) Sökanden har vistats på medlemsstaternas territorium i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
 - iii) Sökanden innehar en giltig resehandling som ger innehavaren rätt att passera gränsen och som uppfyller följande kriterier:
 - A) Resehandlingens giltighetstid sträcker sig minst tre månader efter det planerade avresedatumet.
 - B) Resehandlingen har utfärdats under den föregående tioårsperioden.
- c) Det bedöms vara klarlagt att sökanden kommer att återvända till sitt ursprungsland eller bosättningsland eller transitera genom andra länder än de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut.

3. En visering som undantagsvis utfärdats vid de yttre gränserna i enlighet med punkt 2 ska endast vara giltig för Gibraltars territorium och ge innehavaren rätt att vistas där under högst 15 dagar, beroende på syftet med och villkoren för den planerade vistelsen. Vistelsens längd får därefter förlängas med högst 15 dagar om de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar anser att innehavaren av viseringen har styrkt att det föreligger force majeure eller humanitära skäl som hindrar honom eller henne att lämna Gibraltars territorium. Viseringen ska inte ge innehavaren rätt att resa in på medlemsstaternas territorium.
4. Om Konungariket Spanien anser att en visering inte bör utfärdas eller förlängas i enlighet med punkterna 2 och 3 på grund av att det finns tillräckligt allvarliga skäl som rör den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan, inbegripet på grundval av en registrering i Schengens informationssystem, ska landet underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om sin invändning mot utfärdandet av en sådan visering. I sådana fall ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar avstå från att utfärda en visering vid de yttre gränserna i enlighet med punkt 2.

Artikel 6 ska inte tillämpas på denna punkt.

5. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar beslutar att utfärda eller förlänga en visering i enlighet med punkterna 2 eller 3 i denna artikel, ska landet tillåta de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien att registrera de uppgifter om sökanden, inklusive biometriska kännetecken, som krävs för att utfärda eller förlänga en visering i enlighet med unionsrätten, särskilt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1806, (EG) nr 810/2009 och (EG) nr 767/2008¹. Konungariket Spanien ska föra in dessa uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS) och lägga till en uppgift om att viseringen har utfärdats med territoriell giltighet begränsad till Gibaltars territorium i enlighet med denna artikel.

Artikel 6 ska inte tillämpas på denna punkt.

6. Antalet viseringar som utfärdas enligt punkt 2 får inte överstiga 15 per kalenderår. Antalet viseringar som får utfärdas varje kalenderår får ändras genom beslut av samarbetsrådet.

7. Viseringar som utfärdas i enlighet med punkt 2 ska utfärdas i ett format som ska fastställas av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska förse Konungariket Spanien med förlagor till sådana viseringar och alla senare ändringar av dessa i informationssyfte.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

ARTIKEL 49

Viseringar för längre vistelse som är giltiga för Gibraltar

Viseringar för längre vistelse som är giltiga för Gibraltar ska inte utfärdas.

ARTIKEL 50

Uppehållstillstånd avseende Gibraltar

1. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska ansvara för att utfärda eller förlänga uppehållstillstånd avseende Gibraltar. Sådana uppehållstillstånd får endast utfärdas eller förlängas om de relevanta villkoren i artikel 45 är uppfyllda.
2. Innan de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar utfärdar eller förlänger ett uppehållstillstånd ska de underrätta de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien.

3. Inom 28 dagar efter underrättelsen enligt punkt 2 får de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien underrätta de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om sina invändningar mot att ett uppehållstillstånd utfärdas eller förlängs, om sökanden i enlighet med Schengenregelverket anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen¹, den inre säkerheten, folkhälsan eller en medlemsstats internationella förbindelser, inbegripet på grundval av en registrering i Schengens informationssystem. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar besluta att inte utfärda eller förlänga uppehållstillståndet, varefter de ska underrätta sökanden om resultatet och ge sökanden kontaktuppgifterna till de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien. På begäran av sökanden ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien, med vederbörlig hänsyn till sina skyldigheter enligt nationell rätt och unionsrätt, informera sökanden om

- a) deras beslut att invända mot att ett uppehållstillstånd utfärdas eller förlängs,
- b) skälen till invändningen mot att uppehållstillståndet utfärdas eller förlängs, med beaktande av att den sökande utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser, i förekommande fall åtföljda av de bakomliggande orsakerna till dessa skäl, och
- c) lämpliga rättsmedel i enlighet med nationell rätt och unionsrätt.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på denna punkt.

¹ Åtgärder som vidtas med hänsyn till allmän ordning ska vara proportionella och uteslutande vara grundade på vederbörandes personliga beteende, vilket måste utgöra ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse.

4. De behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien får underrätta de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om att den period på 28 dagar som avses i punkt 3 förlängs med högst 14 dagar. Om inget svar har inkommit vid utgången av den period på 28 dagar som avses i punkt 3 ska detta betraktas som ett positivt svar. Under alla omständigheter ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar avstå från att utfärda eller förlänga ett uppehållstillstånd före utgången av den period på 28 dagar som avses i punkt 3 som förlängts enligt detta stycke.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på denna punkt.

5. Om det finns skäl att invända mot att en person innehar ett uppehållstillstånd, inbegripet om innehavaren anses utgöra ett hot mot en medlemsstats allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller en medlemsstats internationella förbindelser, inbegripet på grundval av en registrering i Schengens informationssystem, ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien begära att de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar återkallar detta uppehållstillstånd. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar återkalla uppehållstillståndet utan dröjsmål och ge innehavaren kontaktuppgifterna till de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien. På begäran av innehavaren ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien, med vederbörlig hänsyn till sina skyldigheter enligt nationell rätt och unionsrätt, informera innehavaren om

- a) sitt beslut att begära att uppehållstillståndet återkallas,
- b) skälen till att de anser att innehavaren utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser, i förekommande fall åtföljda av de bakomliggande orsakerna till dessa skäl, och

- c) lämpliga rättsmedel i enlighet med nationell rätt och unionsrätt.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på denna punkt.

6. Om ett uppehållstillstånd utfärdas, eller inte återkallas, på grund av att de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien inte har invänt mot det i enlighet med punkt 3 eller 5, och trots att det finns en registrering på spärllistan i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa eller genomföra ett återvändande, ger detta uppehållstillstånd inte innehavaren rätt att resa in på medlemsstaternas territorium.
7. Ett uppehållstillstånd avseende Gibraltar ska överensstämma med den enhetliga utformning som fastställs i unionsrätten och ska innehålla en tydlig uppgift om att det gäller för Gibraltar.
8. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska förse Konungariket Spanien med förlagor till uppehållstillstånd avseende Gibraltar och alla senare ändringar av dem, så att Konungariket Spanien kan anmäla dessa till Europeiska kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 39.1 a i kodexen om Schengengränserna.
9. Konungariket Spanien ska i enlighet med artikel 68 utse den myndighet som ska ansvara för att ta emot informationen enligt denna artikel. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska i enlighet med artikel 68 underrätta den myndighet som ansvarar för att ta emot ansökningar om uppehållstillstånd, utfärda eller förlänga uppehållstillstånd avseende Gibraltar och lämna information till Konungariket Spanien i enlighet med denna artikel.

10. Denna artikel ska tillämpas fram till den dag då VIS tas i bruk i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134¹. Från och med den dagen ska artikel 51 tillämpas.
11. Unionen ska underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i förväg om den dag då de verksamheter som avses i punkt 10 kommer att inledas.
12. Punkterna 2–6 ska inte tillämpas på
- a) unionsmedborgare och unionsmedborgares familjemedlemmar, oavsett medborgarskap, som avses i artiklarna 2 och 3 i direktiv 2004/38/EG,
 - b) medborgare i Island, Furstendömet Liechtenstein, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Andorra och Republiken San Marino samt deras familjemedlemmar, oavsett medborgarskap, som enligt avtal som ingåtts av unionen åtnjuter en rätt till fri rörlighet likvärdig med rätten till fri rörlighet för personer som avses i led a.
13. Personer och familjemedlemmar som ingår i deras hushåll som är utstationerade till Förenade kungarikets styrkor eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska, om de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien har invänt mot utfärdandet av uppehållstillstånd i enlighet med punkt 3, beviljas ett uppehållstillstånd med territoriell giltighet begränsad till Gibraltar.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF, i syfte att reformera informationssystemet för viseringar (EUT L 248, 13.7.2021, s. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1134/oj>).

ARTIKEL 51

Uppehållstillstånd avseende Gibraltar

1. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska ansvara för utfärdande eller förlängning av uppehållstillstånd för Gibraltar. Sådana uppehållstillstånd får endast utfärdas eller förlängas om de relevanta villkoren i artikel 45 är uppfyllda.
2. Innan de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar utfärdar eller förlänger ett uppehållstillstånd ska de underrätta de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar se till att de uppgifter som krävs för att Konungariket Spanien ska kunna uppfylla kraven i kapitel III i förordning (EG) nr 767/2008 när det gäller ansökningar om uppehållstillstånd i Gibraltar samlas in och överförs till de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien inom två arbetsdagar efter det att ansökan lämnats in.

I detta avseende ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar se till att

- a) de insamlade uppgifterna är korrekta, aktuella och av tillfredsställande kvalitet och fullständighet,
- b) har samlats in på ett lagligt sätt och med iakttagande av de skyddsåtgärder som fastställs i det kapitlet,
- c) den sökande har fått den information som avses i artikel 37.1 och 37.2 i förordning (EG) nr 767/2008, och

- d) den sökande vid tidpunkten för ansökan ger sitt samtycke till behandlingen av sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 767/2008.

4. Inom 28 dagar efter underrättelsen enligt punkt 2 får de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien underrätta de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om sina invändningar mot att ett uppehållstillstånd utfärdas eller förlängs, om sökanden i enlighet med Schengenregelverket anses utgöra ett hot mot allmän ordning¹, inre säkerhet, folkhälsa eller en medlemsstats internationella förbindelser, inbegripet på grundval av en registrering i Schengens informationssystem. I det fallet får de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inte utfärda eller förlänga uppehållstillståndet och ska underrätta sökanden om resultatet och ge sökanden kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien. På begäran av den sökande ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien, med vederbörlig hänsyn till sina skyldigheter enligt nationell rätt och unionsrätten, informera sökanden om

- a) sitt beslut att invända mot att ett uppehållstillstånd utfärdas eller förlängs,
- b) skälen till att invända mot att uppehållstillståndet utfärdas eller förlängs, med beaktande av att den sökande utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser, i förekommande fall åtföljt av de bakomliggande orsakerna till dessa skäl, och
- c) lämpliga rättsmedel i enlighet med nationell rätt och unionsrätten.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på denna punkt.

¹ Åtgärder som vidtas med hänsyn till allmän ordning ska vara proportionella och uteslutande vara grundade på vederbörandes personliga beteende, som måste utgöra ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse.

5. De behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien får underrätta de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om att den period på 28 dagar som avses i punkt 4 förlängs med högst 14 dagar. Om inget svar har inkommit vid utgången av den period på 28 dagar som avses i punkt 4 ska detta betraktas som ett positivt svar. Under alla omständigheter ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar avstå från att utfärda eller förlänga ett uppehållstillstånd före utgången av den period på 28 dagar som avses i punkt 4 som förlängts enligt detta stycke.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på denna punkt.

6. Om det finns skäl att invända mot att en person som innehar ett uppehållstillstånd, inbegripet om innehavaren anses utgöra ett hot mot en medlemsstats allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser, inbegripet på grundval av en registrering i Schengens informationssystem, ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien begära att de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar återkallar detta uppehållstillstånd. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar utan dröjsmål återkalla uppehållstillståndet och ge innehavaren kontaktuppgifterna till de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien. På begäran av innehavaren ska de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien, med vederbörlig hänsyn till sina skyldigheter enligt nationell rätt och unionsrätten, informera innehavaren om

- a) sitt beslut att begära att ett uppehållstillstånd återkallas,
- b) skälen till att de anser att innehavaren utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser, i lämpliga fall åtföljda av de huvudsakliga bakomliggande orsakerna, och

- c) lämpliga rättsmedel i enlighet med nationell rätt och unionsrätten.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på denna punkt.

7. Om ett uppehållstillstånd utfärdas eller inte återkallas på grund av att de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien inte har invänt mot det enligt punkterna 4 eller 6 och trots en registrering i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa eller i syfte att återvända, ger detta uppehållstillstånd inte innehavaren rätt att resa in på medlemsstaternas territorium.
8. Ett uppehållstillstånd med avseende på Gibraltar ska överensstämma med den enhetliga utformning som fastställs i unionsrätten och ska innehålla en tydlig uppgift om att det gäller för Gibraltar.
9. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska förse Konungariket Spanien med förlagor till tillstånd med avseende på Gibraltar och alla senare ändringar av dem så att Konungariket Spanien kan anmäla dessa till Europeiska kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 39.1 a i kodexen om Schengengränserna.
10. Konungariket Spanien ska i enlighet med artikel 68 utse den myndighet som ska ansvara för att ta emot informationen enligt denna artikel. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska i enlighet med artikel 68 underrätta den myndighet som ansvarar för att ta emot ansökningar om uppehållstillstånd, utfärda eller förlänga uppehållstillstånd med avseende på Gibraltar och lämna information till Konungariket Spanien i enlighet med denna artikel.
11. Punkterna 2–7 ska inte tillämpas på
- a) unionsmedborgare och unionsmedborgares familjemedlemmar, oavsett medborgarskap, som avses i artiklarna 2 och 3 i direktiv 2004/38/EG,

- b) medborgare i Island, Furstendömet Liechtenstein, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Andorra och Republiken San Marino samt deras familjemedlemmar, oavsett medborgarskap, som enligt avtal som ingåtts av unionen åtnjuter en rätt till fri rörlighet likvärdig med rätten till fri rörlighet för personer som avses i led a.

12. Personer och familjemedlemmar som ingår i deras hushåll och som är utstationerade till Förenade kungarikets styrkor eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska, om de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien har invänt mot utfärdandet av uppehållstillstånd i enlighet med punkt 4, beviljas ett uppehållstillstånd med territoriell giltighet begränsad till Gibraltar.

ARTIKEL 52

Övergångsbestämmelse för uppehållstillstånd

1. Upphållstillstånd som utfärdats av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar före den dag då detta avtal träder i kraft ska förbli giltiga i två kalenderår efter den dagen eller till dess att de löper ut, beroende på vilket som inträffar först.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska förse Konungariket Spanien med förlagor till tillstånd med avseende på Gibraltar och alla senare ändringar av dem så att Konungariket Spanien kan anmäla dessa till Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 39.1 a i kodexen om Schengengränserna.

3. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska underrätta de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien om de innehavare av uppehållstillstånd som var i kraft när detta avtal trädde i kraft. De behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien får, på grundval av kontroller av sådana personer i relevanta unionsdatabaser, nationella databaser och internationella databaser, inbegripet Schengens informationssystem, begära att de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar återkallar ett uppehållstillstånd om innehavaren i enlighet med Schengenregelverket anses utgöra ett hot mot allmän ordning¹, inre säkerhet, folkhälsa eller en medlemsstats internationella förbindelser. Efter att ha mottagit en sådan begäran ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar återkalla det relevanta uppehållstillståndet med förbehåll för rätten att överklaga vid en nationell domstol.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på denna punkt.

4. Punkt 3 ska inte gälla

- a) unionsmedborgare och unionsmedborgares familjemedlemmar, oavsett medborgarskap, som avses i artiklarna 2 och 3 i direktiv 2004/38/EG,
- b) medborgare i Island, Furstendömet Liechtenstein, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet, Furstendömet Andorra och Republiken San Marino samt deras familjemedlemmar, oavsett medborgarskap, som enligt avtal som ingåtts av unionen åtnjuter en rätt till fri rörlighet likvärdig med rätten till fri rörlighet för de som avses i led a.

¹ Åtgärder som vidtas med hänsyn till allmän ordning ska vara proportionella och uteslutande vara grundade på vederbörandes personliga beteende, som måste utgöra ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett av samhällets grundläggande intressen.

KAPITEL 2

ANSÖKNINGAR OM INTERNATIONELLT SKYDD OCH ÅTERVÄNDANDE

ARTIKEL 53

Ansökan om internationellt skydd

1. Om inte annat följer av punkterna 6–10 ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när en person ansöker om internationellt skydd i Gibraltar, ansvara för prövningen av den ansökan.
2. När en ansökan om internationellt skydd görs enligt punkt 1 ska den sökande eskorteras av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar till området för fördjupad kontroll för registrering av ansökan, om inte annat följer av punkt 5. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien, om inte annat följer av punkt 5.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel får en person som genomgår in- och utresekontroller enligt artikel 29.2 lämna in en ansökan om internationellt skydd till de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller till de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien.
4. Om en person ansöker om internationellt skydd före eller under de in- och utresekontroller som utförs enligt artikel 29.2 ska kontrollerna slutföras.

Om in- och utresekontroller leder till att det krävs uppföljningsåtgärder enligt artikel 34 ska sådana åtgärder vidtas i den mån de respekterar och inte undergräver rätten till internationellt skydd och principen om non-refoulement.

När en ansökan om internationellt skydd görs enligt punkt 3 ska den sökande eskorteras av de behöriga myndigheterna till vilka den sökande lämnade in ansökan till området för fördjupad kontroll för registrering av ansökan, om inte annat följer av punkt 5.

Om en person ansöker om internationellt skydd hos de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien ska Konungariket Spanien ansvara för prövningen av den ansökan i enlighet med unionslagstiftningen och inhemsk lagstiftning.

Om en person ansöker om internationellt skydd hos de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ansvara för prövningen av den ansökan i enlighet med inhemsk lagstiftning, om inte annat följer av punkterna 6–10.

5. Vid prövningen av enskilda ansökningar och efter det att ett slutligt beslut om ansökan har fattats får de behöriga myndigheterna inte

- a) röja uppgifter om enskilda ansökningar om internationellt skydd, eller det faktum att en ansökan har lämnats in, till den påstådda aktör eller de påstådda aktörersom bedriver förföljelse eller orsakar allvarlig skada,

b) inhämta uppgifter från den påstådda aktör eller de påstådda aktörer som bedriver förföljelse eller orsakar allvarlig skada på ett sätt som skulle leda till att dessa aktörer får direkt information om att en ansökan har lämnats in av sökanden i fråga, och som skulle äventyra den fysiska integriteten hos sökanden eller hos personer i beroendeställning till sökanden, eller skulle äventyra friheten och säkerheten för sökandens familjemedlemmar som bor kvar i ursprungslandet.

6. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ansvarar för prövningen av en ansökan om internationellt skydd ska ansökan behandlas i enlighet med standarder som är åtminstone likvärdiga med dem som tillämpas i unionen när det gäller kriterier för berättigande till och innehåll i internationellt skydd samt med avseende på de förfaranden som är tillämpliga på prövning av ansökningar om internationellt skydd och mottagningsvillkor för sökande.

7. Om de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien underrättas om en ansökan om internationellt skydd i enlighet med punkt 2 får de underrätta de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inom 14 dagar efter deras invändning mot att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar beviljar internationellt skydd. I det fallet ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar avstå från att bevilja internationellt skydd till dess att de till fullo har beaktat all information som lämnats in av de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska underrätta de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien om det slutgiltiga beslutet och skälen till beslutet, om inte annat följer av punkt 5.

De behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien ska underrätta de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om att den period på 14 dagar som avses i det första stycket ska förlängas med högst 14 dagar. Om inget svar har inkommit vid utgången av den perioden på 14 dagar som avses i första stycket eller vid utgången av eventuella förlängningar av den första perioden på 14 dagar enligt detta stycke ska detta betraktas som ett positivt svar. Under alla omständigheter ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar avstå från att bevilja internationellt skydd före utgången av den period på 14 dagar som avses i första stycket som förlängts enligt detta stycke.

8. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ansvarar för prövningen av en ansökan om internationellt skydd ska Förenade kungariket vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en sökande som inte är unionsmedborgare inte tillåts resa in i och hindras från att resa in i medlemsstaternas territorium under den tid förfarandet för internationellt skydd pågår och till dess att ett slutgiltigt beslut om ansökan har fattats.

De behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien ska så snart som möjligt, dock senast 72 timmar efter det att personen har eskorterats till området för fördjupad kontroll, samla in uppgifter om personer som inte är unionsmedborgare och som har ansökt om internationellt skydd enligt punkt 1 och överföra dessa uppgifter i den europeiska databasen över asylsökandes fingeravtryck (*Eurodac*).

9. När en person beviljas internationellt skydd av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska vederbörande beviljas ett uppehållstillstånd med territoriell giltighet begränsad till Gibraltar.

Om ett slutgiltigt beslut har fattats om att avslå en ansökan om internationellt skydd ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att den berörda personen avlägsnas från Gibraltar, i enlighet med bestämmelser och skyddsåtgärder som säkerställer normer som är likvärdiga med dem som fastställs i direktiv 2008/115/EG.

10. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ansvarar för en ansökan om internationellt skydd och sökanden olagligen har rest till en medlemsstat eller en stat som har ingått ett avtal med unionen om kriterier och mekanismer för att fastställa vilken stat som ska ansvara för prövningen av en asylansökan, ska sökanden återsändas till Gibraltar.

KAPITEL 3

POLISSAMARBETE

ARTIKEL 54

Informationsutbyte

1. Målet med denna artikel är att säkerställa att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, med förbehåll för de villkor som anges i deras inhemska lagstiftning och inom ramen för deras befogenheter, och i den mån detta inte föreskrivs i detta kapitel eller i kapitel 2 i avdelning V i denna del, bistå varandra genom att tillhandahålla relevant information i syfte att

- a) förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott, inbegripet att bekämpa organiserad brottslighet och olaglig handel,
- b) verkställa straffrättsliga påföljder,
- c) skydda mot och förebygga hot mot den allmänna säkerheten, och
- d) förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

2. I denna artikel avses med *behörig myndighet* en inhemsk polis- eller tullmyndighet eller annan myndighet som enligt inhemsk lagstiftning är behörig att bedriva verksamhet för de ändamål som anges i punkt 1.
3. Information, inbegripet information om efterlysta och försvunna personer och föremål, får begäras av en behörig myndighet i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller en medlemsstat eller lämnas utan föregående begäran till en behörig myndighet i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller i en medlemsstat. Information får lämnas som svar på en begäran eller utan föregående begäran, på de villkor i inhemsk lagstiftning som gäller för den tillhandahållande behöriga myndigheten och inom ramen för dess befogenheter.
4. Information får begäras och lämnas i den mån villkoren i den inhemska lagstiftning som gäller för den begärande eller tillhandahållande behöriga myndigheten inte föreskriver att begäran eller tillhandahållandet av information måste göras eller kanaliseras via rättsliga myndigheter.
5. I brådskande fall ska den tillhandahållande behöriga myndigheten besvara en begäran eller tillhandahålla information utan föregående begäran så snart som möjligt.

6. En begärande myndighet i en medlemsstat eller i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, får, i enlighet med relevant inhemsk lagstiftning, vid tidpunkten för begäran eller vid en senare tidpunkt begära samtycke från den tillhandahållande myndigheten i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, eller i en medlemsstat till att informationen ska användas för bevisändamål i förfaranden inför en rättslig myndighet. Den tillhandahållande myndigheten får, på de villkor som anges i bestämmelserna i avdelning V kapitel 6 i denna del och i dess inhemska lagstiftning, samtycka till att informationen används för bevisändamål inför en rättslig myndighet i en medlemsstat om den begärande myndigheten är i den medlemsstaten, eller i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, om den begärande myndigheten är i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar. Om informationen lämnas utan föregående begäran får den tillhandahållande myndigheten på samma sätt samtycka till att informationen används för bevisändamål vid förfaranden vid en rättslig myndighet i en medlemsstat, om informationen lämnas till en behörig myndighet i den medlemsstaten, eller i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, när informationen lämnas till en behörig myndighet i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar. Om samtycke inte ges enligt denna punkt får den mottagna informationen inte användas för bevisändamål i förfaranden inför en rättslig myndighet.

7. Den tillhandahållande myndigheten får i enlighet med relevant inhemsk lagstiftning uppställa villkor för användningen av den tillhandahållna informationen.

8. En behörig myndighet får enligt denna artikel tillhandahålla alla typer av information som den innehar, med förbehåll för de villkor i den inhemska lagstiftningen som är tillämplig på den och inom ramen för dess befogenheter. Detta får inbegripa information från andra källor endast om vidareöverföring av denna information är tillåten inom den ram enligt vilken informationen erhöles av den tillhandahållande behöriga myndigheten.

9. Information får tillhandahållas enligt denna artikel via varje lämplig kommunikationskanal, inbegripet den säkra kommunikationslinjen för tillhandahållande av information via Europol, om inte annat följer av artikel 73.

10. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 i denna artikel ska alla formella meddelanden och anmälningar enligt denna artikel utföras i enlighet med artikel 6.1. Detta omfattar inte meddelanden och beslut som rör brådska operativa eller logistiska frågor.

ARTIKEL 55

Fortsatt övervakning

1. De behöriga myndigheter i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller i Konungariket Spanien som, som en del av en brottsutredning, i Konungariket Spanien eller i Gibraltar, allt efter omständigheterna, övervakar en person som förmodas ha deltagit i ett brott som förtecknas i bilaga 8 eller en person som kan bidra till att identifiera eller spåra en sådan person, får fortsätta sin övervakning i enlighet med det relevanta Schengenregelverket i Gibraltar respektive Konungariket Spanien.
2. Administrativa överenskommelser mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska ange de praktiska formerna för de behöriga myndigheternas utförande av sina uppgifter och de aspekter av operativt samarbete som rör den fortsatta övervakning som avses i punkt 1.

ARTIKEL 56

Oavbrutet eftersökande

1. Tjänstemän från Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller Konungariket Spanien, som eftersöker en person som har påkommit med att begå eller delta i något av de brott som förtecknas i bilaga 8, får fortsätta att eftersöka personen, i enlighet med det relevanta Schengenregelverket, i Spanien respektive Gibraltar.

Detsamma gäller om den som eftersöks rymt från häkte eller avtjänande av frihetsstraff.

2. Administrativa överenskommelser mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska ange de praktiska formerna för de behöriga myndigheternas utförande av sina uppgifter och de aspekter av operativt samarbete som rör det eftersökande som avses i punkt 1.

ARTIKEL 57

Kommunikation

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska inrätta och upprätthålla kommunikationslinjer och andra direkta förbindelser för att underlätta polis- och tullsamarbetet mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien, särskilt för att snabbt kunna överföra information för fortsatt övervakning och oavbrutet eftersökande.

2. Dessutom ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien överväga ytterligare möjligheter att förbättra den direkta kommunikationen mellan polis och tull. Närmare bestämmelser om sådana arrangemang ska fastställas bilateralt.

ARTIKEL 58

Gemensamma insatser

1. För att intensifiera polissamarbetet får de behöriga myndigheterna i unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å andra sidan, för att upprätthålla den allmänna ordningen och säkerheten och förebygga brott, införa gemensamma patruller och andra gemensamma insatser där utsedda tjänstemän eller andra tjänstemän från endera sidan deltar i insatser i medlemsstaterna eller i Gibraltar, allt efter omständigheterna.
2. Unionen, med avseende på sina medlemsstater, och Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, ska avge förklaringar om behöriga myndigheter vid tillämpningen av denna artikel och fastställa villkoren och de praktiska aspekterna av samarbetet i enlighet med unionsrätten. I dessa villkor ska bland annat anges om de utsedda tjänstemän eller andra tjänstemän som avses i punkt 1 får utöva verkställande befogenheter, ansvaret för åtgärder som den utstationerande partens tjänstemän har vidtagit samt tillämplig lag.
3. Varje gemensam insats, även i form av en gemensam patrull, som äger rum inom en medlemsstats territorium eller inom Gibaltars territorium ska uttryckligen godkännas, före den gemensamma insatsen, av den medlemsstaten respektive Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som också ska delta i den.

ARTIKEL 59

Relevanta databaser

1. Unionen ska se till att de utsedda tjänstemän eller andra tjänstemän från Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som deltar i de gemensamma insatser som avses i artikel 58 får konsultera sina egna relevanta inhemska och internationella databaser, enligt vad som är tillåtet enligt lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar under en gemensam insats i en medlemsstat.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att tjänstemän från medlemsstater som deltar i de gemensamma insatser som avses i artikel 58 får konsultera sina egna relevanta inhemska databaser, unionsdatabaser och internationella databaser, i enlighet med sin inhemska lagstiftning, under en gemensam insats i Gibraltar.

ARTIKEL 60

Skydd och bistånd under gemensam insats

De medlemsstater som deltar i en gemensam insats och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är skyldiga att ge varandras tjänstemän som i enlighet med artikel 58 deltar i den gemensamma insatsen på deras territorium samma skydd och bistånd i samband med dessa tjänstemäns uppgifter som sina egna tjänstemän.

ARTIKEL 61

Passageraruppgiftssamlingar

Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att lufttrafikföretagen överför passageraruppgiftssamlingar (*PNR-uppgifter*) om flygningar till Gibraltar till de behöriga myndigheterna i Konungariket Spanien. Sådana överföringar ska uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681¹.

Artikel 19 ska tillämpas.

ARTIKEL 62

Förstärkta poliskontroller

1. Vid behov ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien, på grundval av en riskbedömning, för att förhindra brott och irreguljär migration utföra förstärkta poliskontroller i Gibraltar respektive i det angränsande gränsområdet.
2. De förstärkta poliskontroller som avses i punkt 1 i denna artikel får ske i form av gemensamma insatser i enlighet med artikel 58.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/681 av den 27 april 2016 om användning av passageraruppgiftssamlingar (PNR-uppgifter) för att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra terroristbrott och grov brottslighet (EUT L 119, 4.5.2016, s. 132, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/681/oj>).

ARTIKEL 63

Tillämpliga bestämmelser i unionsrätten

De bestämmelser i unionsrätten som förtecknas i bilaga 9 ska tillämpas på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och i Gibraltar.

Artikel 19 ska tillämpas.

AVDELNING IV

GENOMFÖRANDE, TILLÄMPNING, UTVÄRDERING OCH EFTERLEVNAD

ARTIKEL 64

Schengenutvärderingar

Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska ge tillträde till unionens och medlemsstaternas företrädare och sakkunniga som utsetts av unionens byråer och som genomför utvärderingar av Konungariket Spaniens tillämpning av Schengenregelverket i enlighet med denna del. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska bistå och underlätta för sådana företrädare att utföra sina uppgifter enligt rådets förordning (EU) 2022/922¹, inbegripet men inte begränsat till besök och inspektion av infrastruktur belägen i Gibraltar.

Konungariket Spanien ska, så snart det får en anmälan om sådana besök i enlighet med artiklarna 19.3 och 19.4 i förordning (EU) 2022/922, informera Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

¹ Rådets förordning (EU) 2022/922 av den 9 juni 2022 om inrättande och användning av en utvärderings- och övervakningsmekanism för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av förordning (EU) nr 1053/2013 (EUT L 160, 15.6.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj>).

ARTIKEL 65

Utvärdering av genomförandet av denna del

Den specialiserade kommittén för personers rörlighet ska göra en utvärdering av genomförandet av denna del, inbegripet de administrativa överenskommelser som avses i artikel 33.6 senast fyra år efter det att denna del träder i kraft. Vid den tidpunkten ska den specialiserade kommittén för personers rörlighet, efter samråd, överlämna en rapport om utvärderingen till samarbetsrådet. Rapporten ska innehålla en bedömning av de administrativa överenskommelser som anges i artikel 33.6 och ska innehålla en gemensam bedömning av parternas företrädare eller, alternativt, en bedömning av företrädarna för varje part.

ARTIKEL 66

Uppsägning av detta avtal efter utvärderingen av genomförandet av denna del

1. När den utvärdering som avses i artikel 65 har slutförts och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 334 får unionen, inbegripet på begäran av Konungariket Spanien, och Förenade kungariket säga upp detta avtal genom skriftlig anmälan på diplomatisk väg. Avtalet och eventuella kompletterande avtal ska upphöra att gälla den första dagen i den tolfte månaden efter dagen för anmälan.
2. Om Konungariket Spanien har begärt att unionen ska säga upp detta avtal i enlighet med punkt 1 ska unionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med sitt interna förfaranden i syfte att säga upp detta avtal.

ARTIKEL 67

Tillfälligt upphävande av skyldigheter

1. Utan hinder av artikel 334 och med full respekt för det ansvar som åligger parterna när det gäller lag och ordning, upprätthållandet av den inre säkerheten och förvaltningen av deras respektive yttre gränsavsnitt, får endera parten, om det föreligger en allvarlig brist i efterlevnaden av åtagandena i denna del, eller om endera parten anser att den är utsatt för ett allvarligt och ihållande hot mot den inre säkerheten på grund av avsaknaden av kontroller mellan unionen och Gibraltar, efter samråd med varandra, tillfälligt upphäva fullgörandet av sina skyldigheter enligt avdelningarna I–V i denna del. Unionen kommer att ta vederbörlig hänsyn till Konungariket Spaniens yttrande.
2. Om endera parten avser att tillfälligt upphäva sina skyldigheter i enlighet med punkt 1 ska den utan dröjsmål underrätta den andra parten genom samarbetsrådet. En sådan anmälan ska ange den period för vilken parten avser att tillfälligt upphäva sina skyldigheter. Det tillfälliga upphävandet av partens skyldigheter ska få verkan den åttonde dagen efter det att anmälan gjorts eller vid ett senare i anmälan angivet datum. På grundval av detta ska medlemsstaterna och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar återinföra gränskontroller mellan unionen och Gibraltar.

ARTIKEL 68

Anmälningar, underrättelser, förklaringar, reservationer och utnämningar

1. Senast den dag då detta avtal träder i kraft ska Konungariket Spanien och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar göra de underrättelser och utnämningar som avses i artiklarna 50.9 och 51.10.
2. Senast samma dag ska unionen, med avseende på medlemsstaterna, och Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, avge de förklaringar som avses i artikel 58.2.
3. Senast den dag då detta avtal träder i kraft ska unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar göra de anmälningar som avses i artiklarna 121.2, 122.2 och 130.4.
4. I den mån en sådan anmälan eller underrättelse inte har gjorts vid den tidpunkt som avses i punkt 1, får de göras så snart som möjligt och senast två månader efter detta avtals ikraftträdande.

Under denna övergångsperiod får varje medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar för vilken ingen anmälan enligt artiklarna 121.2, 122.2 eller 130.4 gjorts, och som inte har varit föremål för någon uppgift om att någon sådan anmälan inte ska göras, utnyttja de möjligheter som föreskrivs i den artikeln, som om en sådan anmälan hade gjorts, med avseende på den medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar. När det gäller artikel 122.2 får en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar endast utnyttja de möjligheter som föreskrivs i den artikeln i den mån detta är förenligt med kriterierna för anmälan.

5. Senast vid tiden för detta avtals underskrivande får unionen, som agerar på sina medlemsstaters vägnar, underrätta Förenade Kungariket om att skyldigheterna enligt vissa bestämmelser i denna del avdelning V kapitel 5, enligt vad som anges i underrättelsen, inte kommer att tillämpas på unionen i relation till dess medlemsstater förrän unionen underrättar Förenade kungariket i den specialiserade kommittén gällande personers rörlighet att de relevanta konstitutionella villkoren för tillämpningen av dessa bestämmelser i den medlemsstaten har uppfyllts.

6. De anmälningar som föreskrivs i följande bestämmelser får göras när som helst:

- a) artikel 118.4,
- b) artikel 124.1,
- c) artikel 125.3,
- d) artikel 144.1 och 144.2,
- e) artikel 145.1 och 145.2,
- f) artikel 165.4,
- g) artikel 166.5,
- h) artikel 167.5,
- i) artikel 176.2, och

j) artikel 184.3 och 184.8.

7. De anmälningar och förklaringar som föreskrivs i följande bestämmelser får ändras när som helst:

a) artikel 58.2,

b) artikel 124.1,

c) artikel 125.3, och

d) artikel 184.3 och 184.8.

8. De anmälningar som föreskrivs i följande bestämmelser får återkallas när som helst:

a) artikel 121.2,

b) artikel 122.2,

c) artikel 124.1,

d) artikel 130.4,

e) artikel 165.4,

f) artikel 166.5, och

g) artikel 167.5.

9. Senast den dag då detta avtal träder i kraft ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar meddela unionen namnen på följande myndigheter:

- a) Den myndighet som betraktas som behörig myndighet för tillämpningen av avdelning V kapitel 2 i denna del, som anges i artikel 74 a, och en kort beskrivning av dess befogenheter.
- b) Den myndighet som betraktas som behörig myndighet vid tillämpningen av avdelning V kapitel 3 i denna del, som anges i artikel 90 d, och en kort beskrivning av dess befogenheter.
- c) Den myndighet som enligt den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är behörig att verkställa en arresteringsorder, som anges i artikel 117 b.
- d) Den myndighet som enligt den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är behörig att utfärda en arresteringsorder, som anges i artikel 117 c.
- e) Den myndighet om vilken underrättelse lämnas underrättats enligt artikel 142.4.
- f) Den centralmyndighet som anmälan lämnas in till enligt artikel 182.1.

10. Senast den dag då detta avtal träder i kraft ska unionen, på sina egna vägnar eller på medlemsstaternas vägnar, allt efter omständigheterna, anmäla följande myndigheter till Förenade kungariket:

- a) Den myndighet som enligt varje medlemsstats inhemska lagstiftning är behörig att verkställa en arresteringsorder enligt artikel 117 b.
- b) Den myndighet som enligt varje medlemsstats inhemska lagstiftning är behörig att utfärda en arresteringsorder enligt artikel 117 c.
- c) Den myndighet som utsetts för varje medlemsstat enligt artikel 142.4.
- d) Det unionsorgan som avses i artikel 153.
- e) Den centralmyndighet som utsetts för varje medlemsstat enligt artikel 182.1.
- f) Varje unionsorgan som utsetts i enlighet med första meningen i artikel 182.2, och huruvida det också har utsetts till centralmyndighet enligt sista meningen i den punkten.

11. När unionen lämnar en anmälan eller en förklaring enligt denna artikel ska den ange vilken av medlemsstaterna anmälan eller förklaringen gäller eller om den gör anmälan eller förklaringen för sin egen räkning.

12. Unionen, Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien får anmäla fler än en myndighet med avseende på punkterna 2, 9 och 10, allt efter omständigheterna, och får begränsa sådana anmälningar till endast särskilda ändamål.

13. De anmälningar som avses i punkterna 9 och 10 får ändras när som helst.

14. Alla anmälningar, underrättelser, förklaringar, reservationer och utnämningar som avses i denna artikel ska göras genom den mekanism som inrättats i enlighet med artikel 6.

ARTIKEL 69

Undantag i säkerhetssyfte

Inget i avdelningarna I–IV i denna del ska hindra parterna eller medlemsstaterna från att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att skydda deras nationella säkerhet.

AVDELNING V

SAMARBETE INOM BROTTSBEKÄMPNING OCH RÄTTSLIGT SAMARBETE

KAPITEL 1

MÅL OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

ARTIKEL 70

Mål

1. Målet för denna avdelning är att sörja för samarbete inom brottsbekämpning och rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna och unionens institutioner, organ och byråer, å ena sidan, och Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å andra sidan, när det gäller att förebygga, förhindra, utreda, avslöja och lagföra brott samt förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
2. Denna avdelning är endast tillämplig på samarbete inom brottsbekämpning och rättsligt samarbete som uteslutande äger rum mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å andra sidan. Den är inte tillämplig på situationer som uppstår mellan medlemsstaterna, eller mellan medlemsstater och unionens institutioner, organ och byråer, och inte heller på verksamhet som utförs av myndigheter med ansvar för att skydda den nationella säkerheten när de agerar på detta område.

ARTIKEL 71

Samarbetets omfattning när en medlemsstat inte längre deltar i motsvarande åtgärder enligt unionsrätten

1. Denna artikel ska tillämpas om en medlemsstat upphör att delta i, eller åtnjuta rättigheter enligt, unionsrättsliga bestämmelser om samarbete inom brottsbekämpning och rättsligt samarbete vilka motsvarar relevanta bestämmelser i denna avdelning.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får skriftligen till unionen anmäla sin avsikt att upphöra att tillämpa de relevanta bestämmelserna i denna avdelning med avseende på den medlemsstaten.
3. En anmälan enligt punkt 2 får verkan från och med den dag som anges däri, vilken inte får infalla tidigare än den dag då medlemsstaten upphör att delta i eller åtnjuta rättigheter enligt de bestämmelser i unionsrätten som avses i punkt 1.
4. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i enlighet med denna artikel anmäler sin avsikt att upphöra att tillämpa de relevanta bestämmelserna i denna avdelning, ska den specialiserade kommittén för personers rörlighet sammanträda för att besluta vilka åtgärder som behövs för att säkerställa att allt samarbete som inletts enligt denna avdelning och som påverkas av upphörandet slutförs på lämpligt sätt. I alla händelser ska parterna, med avseende på alla personuppgifter som erhållits genom samarbete enligt de relevanta bestämmelserna i denna avdelning innan de upphör att gälla, säkerställa att den skyddsnivå enligt vilken personuppgifterna överfördes bibehålls efter det att tillämpningen upphört.

5. Unionen ska skriftligen, på diplomatisk väg, till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar anmäla vilket datum medlemsstaten ska återuppta sitt deltagande i eller åtnjutande av rättigheter enligt de berörda bestämmelserna i unionsrätten. Tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i denna avdelning ska återupptas den dagen eller, om senare, den första dagen i månaden efter dagen för anmälan.

6. För att underlätta tillämpningen av denna artikel ska unionen meddela Förenade kungariket med avseende på Gibraltar när en medlemsstat upphör att delta i, eller åtnjuta rättigheter enligt, unionsrättsliga bestämmelser om samarbete inom brottsbekämpning och rättsligt samarbete vilka motsvarar de relevanta bestämmelserna i denna avdelning.

KAPITEL 2

SAMARBETE MED EUROPOL

ARTIKEL 72

Mål

Målet för detta kapitel är att upprätta samarbetsförbindelser mellan Europol och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar för att stödja och stärka medlemsstaternas insatser och de insatser som görs av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar samt deras ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa grov brottslighet, terrorism och former av brottslighet som påverkar ett gemensamt intresse som omfattas av unionens politik, i enlighet med artikel 75.

ARTIKEL 73

Kommunikation

All kommunikation och alla anmälningar som avses i detta kapitel ska ske via Förenade kungarikets nationella kontaktpunkt vid Europol enligt artikel 77.1 eller sambandsmän som utstationeras av Förenade kungariket till Europol enligt artikel 77.4, utom när artikel 77.2 är tillämplig.

ARTIKEL 74

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *behörig myndighet*: för unionens del Europol och för Förenade kungarikets del, med avseende på Gibraltar, en inhemsk brottsbekämpande myndighet som enligt inhemsk lagstiftning ansvarar för att förebygga och bekämpa brott i Gibraltar.
- b) *Europol*: Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning¹ (EU) 2016/794 (*Europolförordningen*).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj>).

ARTIKEL 75

Former av brottslighet

1. Det samarbete som inrättas enligt detta kapitel avser de former av brottslighet som omfattas av Europols behörighet, enligt förteckningen i bilaga 10, inbegripet brott som hör samman med sådan brottslighet.
2. Brott som hör samman med sådan brottslighet är brott som begås för att anskaffa medel till att begå de former av brottslighet som avses i punkt 1, brott som begås för att underlätta eller utföra sådana gärningar och brott som begås för att säkerställa att sådana gärningar inte leder till lagföring och straff.
3. Om förteckningen över de former av brottslighet som enligt unionsrätten omfattas av Europols behörighet ändras, får den specialiserade kommittén för personers rörlighet på förslag av unionen ändra bilaga 10 i enlighet med detta från och med den dag då ändringen av Europols behörighet träder i kraft.

ARTIKEL 76

Samarbetets omfattning

Samarbetet får, utöver utbytet av personuppgifter på de villkor som fastställs i detta kapitel och i enlighet med Europols uppgifter enligt Europolförordningen, särskilt omfatta

- a) utbyte av information, t.ex. specialistkunskaper,

- b) allmänna lägesrapporter,
- c) resultat av strategisk analys,
- d) information om brottsutredningar,
- e) information om brottsförebyggande metoder,
- f) deltagande i utbildningsverksamhet, och
- g) rådgivning och stöd i enskilda brottsutredningar samt operativt samarbete.

ARTIKEL 77

Nationell kontaktpunkt och sambandsmän

1. Förenade kungarikets nationella kontaktpunkt vid Europol, som utsetts i enlighet med artikel 568.1 i handels- och samarbetsavtalet, ska fungera som central kontaktpunkt mellan Europol och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
2. Utbyte av information och anmälningar mellan Europol och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska, utom i de fall då direkt informationsutbyte är nödvändigt i brådskande fall och anses lämpligt av både Europol och den relevanta behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, äga rum mellan Europol och den nationella kontaktpunkt som avses i punkt 1.

3. Den nationella kontaktpunkt som avses i punkt 1 ska också vara central kontaktpunkt för granskning, rättelse och radering av personuppgifter.
4. Sambandsmän som utstationeras av Förenade kungariket till Europol, enligt artikel 568.4 i handels- och samarbetsavtalet, får också underlätta det samarbete som inrättas enligt detta kapitel när det gäller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar. En sambandsman som utstationeras av Europol till Förenade kungariket får också underlätta samarbetet när det gäller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
5. Förenade kungariket ska säkerställa att de sambandsmän som avses i punkt 4 har snabb åtkomst till de relevanta inhemska databaser i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som är nödvändiga för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter.
6. Fler detaljer om uppgifterna för de sambandsmän med ansvar för Gibraltar som avses i punkt 4 i denna artikel, deras rättigheter och skyldigheter samt kostnaderna för dessa ska regleras genom samarbetsavtal mellan Europol och behöriga myndigheter i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i enlighet med artikel 86.
7. De sambandsmän med ansvar för Gibraltar som avses i punkt 4 och företrädare för de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får bjudas in till operativa möten. Medlemsstaternas sambandsmän och tredjeländers sambandsmän, företrädare för behöriga myndigheter från medlemsstaterna och tredjeländer, Europols personal och andra intressenter får också delta i möten som anordnas av de sambandsmän med ansvar för Gibraltar som avses i punkt 4, eller Förenade kungarikets behöriga myndigheter, med avseende på Gibraltar.

ARTIKEL 78

Informationsutbyte

1. Informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna ska ske i enlighet med målet för och bestämmelserna i detta kapitel. Personuppgifter ska endast behandlas i de särskilda syften som avses i punkt 2.
2. De behöriga myndigheterna ska senast vid tidpunkten för överföringen av personuppgifter tydligt ange i vilket eller vilka särskilda syften personuppgifterna överförs. För överföringar till Europol ska syftet eller syftena med en sådan överföring av personuppgifter specificeras i linje med de särskilda syften med behandling som anges i Europolförordningen. Om den överförande behöriga myndigheten inte har gjort detta ska den mottagande behöriga myndigheten, i samförstånd med den överförande myndigheten, behandla personuppgifterna för att fastställa deras relevans samt i vilket eller vilka syften den ska vidarebehandlas. De behöriga myndigheterna får behandla personuppgifter i ett annat syfte än det för vilket de tillhandahållits endast om den överförande behöriga myndigheten har gett tillstånd till detta.
3. De behöriga myndigheter som tar emot personuppgifterna ska lämna en försäkran om att dessa uppgifter kommer att behandlas endast i det syfte för vilket de överfördes. Personuppgifterna ska raderas så snart de inte längre är nödvändiga för det syfte för vilket de överfördes.
4. Europol och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast sex månader efter mottagandet av personuppgifterna, fastställa om och i vilken utsträckning personuppgifterna är nödvändiga för det syfte för vilket de överfördes och informera den överförande myndigheten om detta.

ARTIKEL 79

Begränsningar av åtkomst till och vidare användning av överförda personuppgifter

1. Den överförande behöriga myndigheten får när den överför personuppgifter ange eventuella begränsningar av åtkomsten till eller användningen av dessa, i allmänna eller specifika termer, även när det gäller vidareöverföring, radering eller förstöring efter en viss tid eller ytterligare behandling av dem. Om behovet av sådana begränsningar visar sig efter det att personuppgifterna har överförts ska den överförande behöriga myndigheten informera den mottagande behöriga myndigheten om detta.
2. Den mottagande behöriga myndigheten ska iaktta alla begränsningar av åtkomst till eller vidare användning av personuppgifter som den överförande behöriga myndigheten angett i enlighet med punkt 1.
3. Varje part ska säkerställa att information som överförs enligt detta kapitel har samlats in, lagrats och överförts i enlighet med deras respektive rättsliga ram. Varje part ska i möjligaste mån säkerställa att sådan information inte har erhållits i strid med de mänskliga rättigheterna. Sådan information får inte heller överföras om den, i den omfattning som rimligen kan förutses, skulle kunna användas för att begära, meddela eller verkställa dödsstraff eller någon form av grym eller omänsklig behandling.

ARTIKEL 80

Olika kategorier av registrerade

1. Överföring av personuppgifter om brottsoffer, vittnen eller andra personer som kan lämna information beträffande brott, eller om personer under 18 år, ska vara förbjuden, såvida inte sådan överföring i ett enskilt fall är strikt nödvändig och proportionell för att förebygga eller bekämpa brottslighet.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Europol ska var för sig säkerställa att behandling av personuppgifter enligt punkt 1 omfattas av ytterligare skyddsåtgärder, inbegripet begränsningar av åtkomst, ytterligare säkerhetsåtgärder och begränsningar av vidareöverföring.

ARTIKEL 81

Underlättande av flödet av personuppgifter mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Europol

För att uppnå ömsesidiga operativa fördelar ska parterna sträva efter att samarbeta i framtiden i syfte att säkerställa att uppgiftsutbyte mellan Europol och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar kan äga rum så snabbt som möjligt och överväga att införa nya processer och teknisk utveckling som kan bidra till detta mål, samtidigt som hänsyn tas till att Förenade kungariket inte är en medlemsstat och med full respekt för det anmälnings- och kommunikationssystem som inrättats enligt artikel 73.

ARTIKEL 82

Bedömning av källans tillförlitlighet och informationens korrekthet

1. De behöriga myndigheterna ska i möjligaste mån, senast när informationen överförs, ange informationskällans tillförlitlighet på grundval av följande kriterier:

- a) Det råder inget tvivel om källans äkthet, tillförlitlighet och kompetens eller uppgifterna tillhandahålls av en källa som tidigare alltid har visat sig vara tillförlitlig.
- b) Informationen tillhandahålls av en källa som oftast har visat sig vara tillförlitlig.
- c) Informationen tillhandahålls av en källa som oftast har visat sig vara otillförlitlig.
- d) Informationens tillförlitlighet kan inte bedömas.

2. De behöriga myndigheterna ska i möjligaste mån, senast när informationen överförs, ange informationens korrekthet på grundval av följande kriterier:

- a) Information vars korrekthet inte betvivlas.
- b) Information som källan känner till personligen men som den tjänsteman som vidarebefordrar informationen inte känner till personligen.

c) Information som källan inte känner till personligen men som bekräftas av annan, redan registrerad information.

d) Information som källan inte känner till personligen och som inte kan bekräftas.

3. Om den mottagande behöriga myndigheten, på grundval av information som den redan förfogar över, drar slutsatsen att den bedömning av informationen eller av dess källa vilken tillhandahållits av den överförande behöriga myndigheten i enlighet med punkterna 1 och 2 behöver korrigeras, ska den underrätta denna behöriga myndighet och försöka komma överens om en ändring av bedömningen. Den mottagande behöriga myndigheten får inte ändra bedömningen av den mottagna informationen eller dess källa utan en sådan överenskommelse.

4. Om en behörig myndighet tar emot information utan en bedömning, ska den i möjligaste mån och om möjligt i samförstånd med den överförande behöriga myndigheten försöka bedöma informationskällans tillförlitlighet eller informationens korrekthet utifrån information som den redan förfogar över.

5. Om ingen tillförlitlig bedömning kan göras ska informationen utvärderas i enlighet med punkterna 1 d och 2 d.

ARTIKEL 83

Säkerheten för informationsutbytet

1. De tekniska och organisatoriska åtgärder som införts för att trygga säkerheten för informationsutbytet enligt detta kapitel ska fastställas i de administrativa överenskommelser som avses i artikel 86.
2. Parterna är överens om att inrätta, genomföra och upprätthålla säkra kommunikationslinjer för informationsutbyte enligt detta kapitel.
3. De administrativa överenskommelser som avses i artikel 85 ska reglera användarvillkoren för de säkra kommunikationslinjerna.

ARTIKEL 84

Ansvar för obehörig eller felaktig behandling av personuppgifter

1. De behöriga myndigheterna ska i enlighet med respektive rättsliga ramar vara ansvariga för skada som har åsamkats en enskild person till följd av rättsliga fel eller sakfel i information som utbyts. Varken Europol eller de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får åberopa att den andra behöriga myndigheten hade överfört inkorrekt information för att undgå ansvar enligt deras respektive rättsliga ram gentemot en skadelidande part.

2. Om skadestånd utdöms mot antingen Europol eller de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar för att ha använt information som felaktigt lämnats av den andra, eller lämnats till följd av att den andra parten underlåtit att uppfylla sina skyldigheter, ska det belopp som Europol eller de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar betalat ut som ersättning enligt punkt 1 återbetalas av den andra, såvida inte informationen användes i strid med detta kapitel.
3. Europol och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får inte kräva att den andra betalar straffskadestånd eller icke-kompensatoriskt skadestånd enligt punkterna 1 och 2.

ARTIKEL 85

Utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Om utbyte och skydd av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter är nödvändigt enligt detta kapitel, ska detta regleras i sådana samarbetsavtal och administrativa överenskommelser som avses i artikel 86.

ARTIKEL 86

Samarbetsavtal och administrativa överenskommelser

1. Närmare bestämmelser om samarbetet mellan de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Europol när så är lämpligt för att komplettera och genomföra bestämmelserna i detta kapitel, ska vara föremål för samarbetsavtal i enlighet med artikel 23.4 i Europolförordningen och administrativa överenskommelser i enlighet med artikel 25.1 i Europolförordningen vilka ingåtts mellan Europol och Förenade kungarikets behöriga myndigheter.
2. I stället för att ingå samarbetsavtal och administrativa överenskommelser enligt punkt 1 i denna artikel får de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket och Europol komma överens om att befintliga samarbetsavtal och administrativa överenskommelser som ingåtts mellan de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket och Europol i enlighet med artikel 577 i handels- och samarbetsavtalet också ska tillämpas på Gibraltar.
3. Innehållet i samarbetsavtalen och de administrativa överenskommelserna kan sammanställas i ett enda dokument.

ARTIKEL 87

Anmälan om genomförande

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Europol ska var för sig offentliggöra ett dokument som i begriplig form anger bestämmelserna om behandling av personuppgifter som överförs enligt detta kapitel, inbegripet med vilka medel de registrerade kan utöva sina rättigheter, och var för sig säkerställa att den andra parten tillhandahåller en kopia av dokumentet.
2. Om sådana inte redan finns ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Europol anta praktiska arrangemang som specificerar hur efterlevnaden av bestämmelserna om behandling av personuppgifter kommer att kontrolleras i praktiken. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Europol ska var för sig sända en kopia av dessa praktiska arrangemang till varandra och till respektive tillsynsmyndigheter.

ARTIKEL 88

Europols befogenheter

Ingenting i detta kapitel ska tolkas som att det skapar en skyldighet för Europol att samarbeta med de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar utanför Europols behörighet enligt tillämplig unionslagstiftning.

KAPITEL 3

SAMARBETE MED EUROJUST

ARTIKEL 89

Mål

Målet för detta kapitel är att upprätta samarbete mellan Eurojust och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i kampen mot grov brottslighet i den mening som avses i bilaga 11.

ARTIKEL 90

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *Eurojust*: Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727¹ (*Eurojustförordningen*).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

- b) *assistent*: en person som får bistå en nationell medlem och den biträdande nationella medlemmen, eller sambandsåklagaren, i enlighet med Eurojustförordningen respektive artikel 95.3.
- c) *kollegiet*: Eurojusts kollegium i enlighet med Eurojustförordningen.
- d) *behörig myndighet*: för unionens del Eurojust, företrädd av kollegiet eller en nationell medlem, och för Förenade kungarikets del, med avseende på Gibraltar, en inhemsk myndighet som enligt inhemsk lagstiftning ansvarar för att utreda och lagföra brott i Gibraltar.
- e) *inhemsk kontaktperson i terrorismfrågor*: den kontaktpunkt som utsetts av Förenade kungarikets myndigheter i enlighet med artikel 94 och som ansvarar för hanteringen av korrespondens som rör terrorismfrågor.
- f) *sambandsperson*: en person som utstationeras av Eurojust till Förenade kungariket i enlighet med artikel 96.
- g) *sambandsåklagare*: en allmän åklagare som utstationeras av Förenade kungariket till Eurojust och som omfattas av Förenade kungarikets inhemska lagstiftning vad gäller den allmänna åklagarens ställning i enlighet med artikel 95.3.
- h) *nationell medlem*: den nationella medlem som utstationerats till Eurojust av varje medlemsstat i unionen, i enlighet med Eurojustförordningen.

ARTIKEL 91

Kommunikation

Alla meddelanden och anmälningar som avses i detta kapitel ska ske via de nationella kontaktpunkter som avses i artikel 94 och de sambandsåklagare som avses i artikel 95.

ARTIKEL 92

Former av brottslighet

1. Det samarbete som inrättas enligt detta kapitel avser de former av grov brottslighet som omfattas av Eurojusts behörighet, enligt förteckningen i bilaga 11, inbegripet brott som hör samman med sådan brottslighet.
2. Brott som hör samman med sådan brottslighet är brott som begås för att anskaffa medel till att begå de former av grov brottslighet som avses i punkt 1, brott som begås för att underlätta eller begå sådan grov brottslighet och brott som begås för att säkerställa att sådan grov brottslighet inte leder till lagföring och straff.
3. Om förteckningen över de former av grov brottslighet som omfattas av Eurojusts behörighet enligt unionsrätten ändras, får den specialiserade kommittén för personers rörlighet på förslag av unionen ändra bilaga 11 i enlighet med detta från och med den dag då ändringen av Eurojusts behörighet får verkan.

ARTIKEL 93

Samarbetets omfattning

Parterna ska säkerställa att Eurojust och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar samarbetar inom de verksamhetsområden som anges i artiklarna 2 och 54 i Eurojustförordningen och i detta kapitel.

ARTIKEL 94

Kontaktpunkt för Eurojust

Kontaktpunkterna för Eurojust, som utsetts eller inrättats av Förenade kungariket enligt artikel 584 i handels- och samarbetsavtalet, inbegripet den kontaktpunkt som utsetts till Förenade kungarikets inhemska kontaktperson i terrorismfrågor, ska också fungera som kontaktpunkter för Eurojust för Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

ARTIKEL 95

Sambandsåklagare

1. Förenade kungarikets sambandsåklagare och sambandsåklagarens assistenter vid Eurojust, utsända enligt artikel 585.1 och 585.3 i handels- och samarbetsavtalet, ska underlätta det samarbete som inrättas enligt detta kapitel med avseende på Gibraltar inom ramen för deras behörighet. Vid behov får assistenter ersätta sambandsåklagaren eller agera på sambandsåklagarens vägnar.
2. Närmare detaljer om uppgifterna för sambandsåklagaren och sambandsåklagarens assistenter, som avses i punkt 1 i denna artikel, deras rättigheter och skyldigheter samt de kostnader som detta medför ska regleras av ett samarbetsavtal enligt artikel 104.
3. Förenade kungariket ska informera Eurojust om arten och omfattningen av de funktioner som sambandsåklagaren och sambandsåklagarens assistenter, som avses i punkt 1, har för att utföra sina uppgifter när det gäller att underlätta samarbete i enlighet med detta kapitel.
4. Sambandsåklagaren och sambandsåklagarens assistenter, som avses i punkt 1, ska ha åtkomst till uppgifterna i de inhemska kriminalregistren eller i något annat register hos de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i enlighet med inhemsk lagstiftning när det gäller en åklagare eller en person med motsvarande behörighet.
5. Sambandsåklagaren och sambandsåklagarens assistenter, som avses i punkt 1, ska ha befogenhet att direkt kontakta de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

6. Sambandsåklagarens och sambandsåklagarens assisters arbetsdokument som avses i punkt 1 ska hållas okränkbara av Eurojust.

ARTIKEL 96

Sambandsperson

1. Sambandspersonen för Eurojust som utstationerats till Förenade kungariket enligt artikel 586.1 i handels- och samarbetsavtalet får underlätta det rättsliga samarbetet med avseende på Gibraltar, i de fall då Eurojust tillhandahåller stöd, i enlighet med artikel 53 i Eurojustförordningen.
2. Närmare detaljer om sambandspersonens uppgifter enligt punkt 1 i denna artikel, sambandspersonens rättigheter och skyldigheter samt kostnaderna i samband därmed ska regleras genom ett samarbetsavtal i enlighet med artikel 104.

ARTIKEL 97

Operativa och strategiska möten

1. Sambandsåklagaren och sambandsåklagarens assistenter, som avses i artikel 95.1, och den kontaktpunkt för Eurojust, som avses i artikel 94, får delta i möten om strategiska frågor på inbjudan av Eurojusts ordförande, och i möten om operativa frågor med de berörda nationella medlemmarnas godkännande.

2. Nationella medlemmar, biträdande nationella medlemmar och assistenter, Eurojusts administrativa direktör och Eurojusts personal får också delta i möten som anordnas av sambandsåklagaren, sambandsåklagarens assistenter, som avses i artikel 95.1, och kontaktpunkten för Eurojust, som avses i artikel 94.

ARTIKEL 98

Utbyte av andra uppgifter än personuppgifter

Eurojust och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får utbyta andra uppgifter än personuppgifter i den mån dessa uppgifter är relevanta för samarbetet enligt detta kapitel, med förbehåll för eventuella begränsningar enligt artikel 103.

ARTIKEL 99

Utbyte av personuppgifter

1. Personuppgifter som begärs och mottas av behöriga myndigheter enligt detta kapitel ska behandlas av dem endast i de syften som anges i artikel 89, för de särskilda ändamål som avses i punkt 2 i denna artikel och med förbehåll för de begränsningar av åtkomst eller vidare användning som avses i punkt 3 i denna artikel.

2. Den överförande behöriga myndigheten ska senast när personuppgifterna överförs tydligt ange för vilket eller vilka särskilda ändamål uppgifterna överförs.

3. Den överförande behöriga myndigheten får när den överför personuppgifter ange eventuella begränsningar av åtkomsten till eller användningen av dessa, i allmänna eller specifika termer, inbegripet när det gäller vidareöverföring, radering eller förstöring efter en viss tid eller ytterligare behandling av dem. Om behovet av sådana begränsningar visar sig efter det att personuppgifterna har överförts ska den överförande behöriga myndigheten informera den mottagande behöriga myndigheten om detta.
4. Den mottagande behöriga myndigheten ska iaktta alla begränsningar av åtkomst till eller vidare användning av personuppgifter som den överförande behöriga myndigheten angett i enlighet med punkt 3.

ARTIKEL 100

Överföringskanaler

1. Om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel ska information utbytas antingen mellan sambandsåklagaren eller sambandsåklagarens assistenter, som avses i artikel 95.1, eller, om ingen sådan utsetts eller på annat sätt är tillgänglig, Förenade kungarikets kontaktpunkt för Eurojust, som avses i artikel 94, och de berörda nationella medlemmarna eller kollegiet.
2. Eurojust och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska var för sig säkerställa att deras respektive företrädare är bemyndigade att utbyta information på lämplig nivå i enlighet med sina respektive rättsliga ramar samt att de kontrolleras på lämpligt sätt.

3. Information får vid behov utbytas i brådsakande fall, om Eurojust har utstationerat en sambandsperson till Förenade kungariket, och om så anses lämpligt av både sambandspersonen och den relevanta behöriga myndigheten, mellan sambandspersonen och en behörig myndighet i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar. I sådana fall ska sambandsåklagaren eller sambandsåklagarens assistenter, som avses i artikel 95.1, informeras om sådant informationsutbyte.

ARTIKEL 101

Vidareöverföring

De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Eurojust får inte vidarebefordra någon information som tillhandahållits av den andra till ett tredjeland eller en internationell organisation utan samtycke från någon av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller Eurojust, beroende på vilken som tillhandahållit informationen, eller utan lämpliga skyddsåtgärder avseende skyddet av personuppgifter.

ARTIKEL 102

Ansvar för obehörig eller felaktig behandling av personuppgifter

1. De behöriga myndigheterna ska i enlighet med respektive rättsliga ramar vara ansvariga för skada som har åsamkats en enskild person till följd av rättsliga fel eller sakfel i information som utbyts. Varken Eurojust eller de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får göra gällande, i syfte att undgå ansvar enligt deras respektive rättsliga ramar gentemot en skadelidande part, att den andra behöriga myndigheten hade överfört inkorrekt information.
2. Om skadestånd utdöms mot en behörig myndighet för att den använt information som felaktigt lämnats av den andra, eller lämnats till följd av att den andra underlåtit att uppfylla sina skyldigheter, ska det belopp som den behöriga myndigheten betalat ut som ersättning enligt punkt 1 återbetalas av den andra, såvida inte informationen användes i strid med detta kapitel.
3. Varken Eurojust eller de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får kräva att den andra betalar straffskadestånd eller icke-kompensatoriskt skadestånd inom ramen för punkterna 1 och 2.

ARTIKEL 103

Utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Om utbyte och skydd av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter är nödvändigt enligt detta kapitel ska detta regleras ett sådant samarbetsavtal som avses i artikel 104.

ARTIKEL 104

Samarbetsavtal

1. De former för samarbetet mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Eurojust som är lämpliga för att genomföra detta kapitel ska vara föremål för ett samarbetsavtal mellan Eurojust och Förenade kungarikets behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 47.3 och 56.3 i Eurojustförordningen.
2. I stället för att ingå samarbetsavtal enligt punkt 1 i denna artikel får de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket och Eurojust komma överens om att befintliga samarbetsavtal mellan de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket och Eurojust i enlighet med artikel 594 i handels- och samarbetsavtalet också ska tillämpas med avseende på Gibraltar.

ARTIKEL 105

Eurojusts befogenheter

Ingenting i detta kapitel ska tolkas som att det skapar en skyldighet för Eurojust att samarbeta med de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar utanför Eurojusts behörighet enligt tillämplig unionslagstiftning.

KAPITEL 4

UTBYTE AV UPPGIFTER UR KRIMINALREGISTER

ARTIKEL 106

Mål

1. Målet med detta kapitel är att möjliggöra utbyte av uppgifter ur kriminalregister mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å andra sidan.
2. I förbindelserna mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och medlemsstaterna kompletterar bestämmelserna i detta kapitel bestämmelserna i denna avdelning, kapitel 6 vad gäller utbyte av uppgifter ur kriminalregister.

ARTIKEL 107

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *dom*: ett lagakraftvunnet avgörande av en brottmålsdomstol mot en fysisk person med avseende på en brottslig gärning, om detta avgörande införs i den dömande medlemsstatens kriminalregister eller kriminalregistret i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar

- b) *brottmålsförfarande*: förundersökningsskedet, själva rättegången och verkställigheten av domen.
- c) *kriminalregister*: det eller de inhemska registren för registrering av domar i enlighet med inhemsk lagstiftning.

ARTIKEL 108

Centralmyndigheter

Med centralmyndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och centralmyndigheterna i de medlemsstater som är behöriga att utbyta uppgifter ur kriminalregistret enligt detta kapitel och att utbyta uppgifter enligt artikel 22.2 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål, utfärdad i Strasbourg den 20 april 1959 (*Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp*), när det gäller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar avses de myndigheter som Förenade kungariket och medlemsstaterna i enlighet med artikel 645 i handels- och samarbetsavtalet har utsett och anmält för utbyte av uppgifter ur kriminalregistret mellan Förenade kungariket och medlemsstaterna.

ARTIKEL 109

Underrättelser

1. Varje medlemsstat och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alla domar som meddelats av deras brottmålsdomstolar, när de förs in i dess inhemska kriminalregister åtföljs av uppgifter om den dömda personens medborgarskap, ett eller flera.
2. Centralmyndigheten i varje medlemsstat ska till centralmyndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar anmäla alla domar som meddelats av dess brottmålsdomstolar med avseende på medborgare i Förenade kungariket som innehar ett giltigt identitetskort eller uppehållstillstånd som utfärdats i Gibraltar av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och alla senare ändringar eller strykningar av uppgifter i kriminalregistret, såsom de upptagits i kriminalregistret. Centralmyndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska till centralmyndigheten i den berörda medlemsstaten anmäla alla domar som meddelats av dess brottmålsdomstolar med avseende på medborgare i den medlemsstaten, och alla senare ändringar eller strykningar av uppgifter i kriminalregistret, såsom de upptagits i kriminalregistret. Medlemsstaternas centralmyndigheter och centralmyndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska underrätta varandra om sådan information minst en gång i månaden.

3. Om centralmyndigheten i en medlemsstat eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får kännedom om att en dömd person är medborgare i två eller flera medlemsstater eller medborgare i en eller flera medlemsstater och i Förenade kungariket och innehar ett giltigt identitetskort eller uppehållstillstånd som utfärdats i Gibraltar, ska de relevanta uppgifterna översändas till var och en av dem, även om den dömda personen är medborgare i den medlemsstat på vars territorium personen har dömts eller medborgare i Förenade kungariket och innehar ett giltigt identitetskort eller uppehållstillstånd som utfärdats i Gibraltar och som dömts i Gibraltar.

ARTIKEL 110

Lagring av uppgifter om domar

1. Centralmyndigheten i varje medlemsstat och i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska lagra alla uppgifter som anmälts enligt artikel 109.
2. Om en senare ändring eller strykning anmäls enligt artikel 109, ska centralmyndigheten i varje medlemsstat och i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar säkerställa att en identisk ändring eller strykning görs av de uppgifter som lagrats i enlighet med punkt 1 i denna artikel.
3. Centralmyndigheten i varje medlemsstat och i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska säkerställa att endast uppgifter som har uppdaterats i enlighet med punkt 2 i denna artikel tillhandahålls när den besvarar en begäran enligt artikel 111.

ARTIKEL 111

Begäranden om uppgifter

1. När en inhemsk begäran inkommer om uppgifter som finns i en medlemsstats kriminalregister eller i kriminalregistret i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar för ett straffrättsligt förfarande mot en person eller för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden, får centralmyndigheten i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar allt efter omständigheterna, i enlighet med dess inhemska lagstiftning, till centralmyndigheten i en annan medlemsstat eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna, rikta en begäran om uppgifter och tillhörande data ur kriminalregistret.
2. När en person riktar en begäran om uppgifter ur sitt eget kriminalregister till centralmyndigheten i en medlemsstat eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar där personen inte är medborgare, ska den centralmyndigheten till centralmyndigheten i den medlemsstat där personen är medborgare eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om personen är medborgare i Förenade kungariket, rikta en begäran om uppgifter och tillhörande data som ska hämtas ur kriminalregistret för att kunna inkludera dessa uppgifter och tillhörande data i det utdrag som ska lämnas till den berörda personen.

ARTIKEL 112

Svar på begäranden

1. Centralmyndigheten i den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska översända svar på begäranden till centralmyndigheten i den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar så snart som möjligt och under alla omständigheter inom 20 arbetsdagar från den dag då begäran mottogs.
2. Centralmyndigheten i varje medlemsstat och i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska svara på begäranden som görs för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden i enlighet med sin inhemska lagstiftning.
3. Trots punkt 2 ska medlemsstaten och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när de besvarar begäranden som görs för rekrytering för yrkesmässig verksamhet eller organiserad frivilligverksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn, ta med uppgifter om förekomsten av brottmålsdomar avseende brott som rör sexuella övergrepp mot barn eller sexuell exploatering av barn, barnpornografi, kontaktsökning av barn i sexuellt syfte, inbegripet anstiftan, medhjälp eller försök till något av dessa brott, samt uppgifter om diskvalifikationer att utöva verksamhet som innefattar direkta och regelbundna kontakter med barn till följd av dessa brottmålsdomar.

ARTIKEL 113

Kommunikationskanal

Utbytet mellan medlemsstater och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar av uppgifter ur kriminalregister ska ske elektroniskt i enlighet med de tekniska och förfarandemässiga specifikationer som anges i bilaga 12.

ARTIKEL 114

Villkor för användning av personuppgifter

1. Varje medlemsstat och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får använda personuppgifter som mottagits som svar på dess begäran enligt artikel 112 endast för de ändamål för vilka de begärdes.
2. Om uppgifterna begärts för andra ändamål än straffrättsliga förfaranden får personuppgifter som mottagits enligt artikel 112 användas av en medlemsstat eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i enlighet med dess inhemska lagstiftning endast inom de tidsfrister som fastställts av centralmyndigheten på det formulär som finns i kapitel 2 i bilaga 12.
3. Utan hinder av punkterna 1 och 2 i denna artikel får personuppgifter som tillhandahålls av en anmodad centralmyndighet som svar på en begäran enligt artikel 112 från centralmyndigheten i en medlemsstat eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar användas av den medlemsstaten eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten.

4. Varje medlemsstat och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska säkerställa att deras centralmyndigheter inte lämnar ut personuppgifter som anmälts i enlighet med artikel 109 till myndigheter i tredjeländer, såvida inte de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Personuppgifterna lämnas bara ut efter en bedömning i det i enskilda fallet.
- b) Personuppgifterna lämnas ut till myndigheter vars funktioner har ett direkt samband med det ändamål för vilket personuppgifterna lämnats i enlighet med led c.
- c) Personuppgifterna lämnas ut endast om det är nödvändigt
 - i) för ett straffrättsligt förfarande,
 - ii) eller för andra ändamål än ett straffrättsligt förfarande, eller
 - iii) för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot allmän säkerhet.
- d) Personuppgifterna får användas av det ansökande tredjelandet endast för det ändamål för vilket uppgifterna begärts och inom de gränser som angetts av den medlemsstat eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar allt efter omständigheterna, som anmält personuppgifterna enligt artikel 109.
- e) Personuppgifterna lämnas ut endast om centralmyndigheten, efter att ha bedömt alla omständigheter kring en överföring av personuppgifterna till tredjelandet, finner att det finns lämpliga skyddsåtgärder för att skydda personuppgifterna.

5. Denna artikel ska inte tillämpas på personuppgifter som erhållits av en medlemsstat eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna, i enlighet med detta kapitel och som härrör från den medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna.

KAPITEL 5

ÖVERLÄMNANDE

ARTIKEL 115

Mål

Målet för detta kapitel är att säkerställa att systemet för utlämning mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å andra sidan, är baserat på en mekanism för överlämnande på grundval av en arresteringsorder i enlighet med villkoren i detta kapitel.

ARTIKEL 116

Proportionalitetsprincipen

Samarbete genom arresteringsordern ska vara nödvändigt och proportionellt sett till den eftersöktes rättigheter och brottsoffrens intressen, och med hänsyn till hur allvarlig gärningen är, den sannolika påföljd som skulle utdömas och möjligheten för en medlemsstat eller för Förenade kungariket med avseende på Gibraltar att vidta åtgärder som är mindre ingripande än överlämnande av den eftersökte, särskilt i syfte att undvika onödigt långa häktningsperioder.

ARTIKEL 117

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *arresteringsorder*: ett rättsligt avgörande som utfärdats av en medlemsstat eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i syfte att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller en annan medlemsstat ska gripa och överlämna en eftersökt person för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en frihetsberövande åtgärd.
- b) *verkställande rättslig myndighet*: den rättsliga myndighet i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, som är behörig att verkställa arresteringsordern enligt den medlemsstatens inhemska lagstiftning eller den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

- c) *utfärdande rättslig myndighet*: den rättsliga myndighet i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som är behörig att utfärda en arresteringsorder enligt den medlemsstatens inhemska lagstiftning eller den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
- d) *rättslig myndighet*: en myndighet som enligt en medlemsstats inhemska lagstiftning eller den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är en domare, en domstol eller en allmän åklagare; en allmän åklagare ska betraktas som en rättslig myndighet endast i den mån detta föreskrivs i inhemsk lagstiftning.
- e) *tredjeland*: ett annat land än en medlemsstat, Förenade kungariket eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

ARTIKEL 118

Tillämpningsområde

1. En arresteringsorder får utfärdas för gärningar som enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning eller lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer, eller om ett straff eller en annan frihetsberövande åtgärd i minst fyra månader har dömts ut.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 är överlämnandet förenat med villkoret att de gärningar för vilka arresteringsordern har utfärdats ska utgöra ett brott enligt den verkställande medlemsstatens lagstiftning eller lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören oberoende av brottsrekvisit eller brottets rättsliga rubricering.

3. Om inte annat följer av artiklarna 119, 120.1 b–h och 121, 122 och 123 får de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, eller de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten inte vägra att verkställa en arresteringsorder som utfärdats avseende någon av följande gärningar, om en sådan handling kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer, nämligen

- a) en gärning som utförs av en person som bidrar till att en grupp personer, som agerar med ett gemensamt syfte, begår ett eller flera av de brott på området terrorism som avses i artiklarna 1 och 2 i Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism, upprättad i Strasbourg den 27 januari 1977, eller avseende olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, eller mord, grov misshandel, människorov, olaga frihetsberövande, tagande av gisslan eller våldtäkt, även om den personen inte deltar i det egentliga utförandet av det eller de berörda brotten; bidraget ska ha varit avsiktligt och ha getts med vetskap om att deltagandet kommer att bidra till organisationens brottsliga verksamhet, eller
- b) terrorism enligt definitionen i bilaga 13.

4. Unionen får på någon av sina medlemsstaters vägnar, liksom Förenade kungariket med avseende på Gibraltar var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att, på grundval av ömsesidighet, det villkor om dubbel straffbarhet som avses i punkt 2 inte kommer att tillämpas, förutsatt att det brott som ligger till grund för arresteringsordern

- a) är ett av de brott som förtecknas i punkt 5, som de definieras i den utfärdande medlemstatens lagstiftning eller i lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, och

- b) kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tre år eller mer i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören.

5. De brott som avses i punkt 4 är följande:

- a) Deltagande i en kriminell organisation.
- b) Terrorism enligt definitionen i bilaga 13.
- c) Människohandel.
- d) Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi.
- e) Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- f) Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen.
- g) Korruption, inbegripet givande och tagande av muta.
- h) Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot unionens, Förenade kungariket med avseende på Gibraltars eller en medlemsstats ekonomiska intressen.
- i) Penningtvätt.
- j) Penningförfalskning.

- k) It-brottslighet.
- l) Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter.
- m) Hjälp till olovlig inresa och vistelse.
- n) Mord.
- o) Grov misshandel.
- p) Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader.
- q) Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan.
- r) Rasism och främlingsfientlighet.
- s) Organiserad stöld eller väpnat rån.
- t) Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk.
- u) Svindleri.
- v) Beskyddarverksamhet och utpressning.
- w) Förfalskning och piratkopiering.

- x) Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar.
- y) Förfalskning av betalningsmedel.
- z) Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanser.
- aa) Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen.
- bb) Handel med stulna fordon.
- cc) Våldtäkt.
- dd) Mordbrand.
- ee) Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet
- ff) Kapning av flygplan, fartyg eller rymdfarkoster.
- gg) Sabotage.

ARTIKEL 119

Skäl till att verkställighet av arresteringsordern ska vägras

Verkställighet av arresteringsordern ska vägras

- a) om det brott som ligger till grund för arresteringsordern omfattas av amnesti i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, då de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar var behörig att lagföra brottet enligt strafflagen i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket, när det är den verkställande aktören,
- b) om det framgår av de uppgifter som står till den verkställande rättsliga myndighetens förfogande att den eftersöktes ansvar för samma gärning prövats genom lagakraftäggande dom i en medlemsstat eller i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, under förutsättning att, om en påföljd har utdömts, påföljden har verkställts, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i den dömande medlemsstaten, enligt lagstiftningen i Förenade kungariket eller enligt lagstiftningen i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, när den eftersökte har dömts i någon av dessa, eller
- c) om den person som är föremål för en arresteringsorder på grund av sin ålder ännu inte kan ställas till straffrättsligt ansvar för de gärningar som ligger till grund för arresteringsordern enligt den verkställande medlemsstatens lagstiftning eller lagstiftningen i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören.

ARTIKEL 120

Andra skäl till att verkställighet av arresteringsordern får vägras

1. Verkställighet av arresteringsordern får vägras
 - a) om, i något fall som avses i artikel 118.2, den gärning som ligger till grund för arresteringsordern inte är ett brott enligt lagen i den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, när det gäller skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner får dock verkställighet av arresteringsordern inte vägras av det skälet att den verkställande medlemsstatens lagstiftning eller lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, inte föreskriver samma typ av skatter eller avgifter eller att den inte innehåller samma slags bestämmelser om skatter och andra avgifter, tullar och valutatransaktioner som den utfärdande medlemsstatens lagstiftning eller lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, eller i den utfärdande medlemsstaten,
 - b) om den person som är föremål för arresteringsordern är föremål för lagföring i den verkställande medlemsstaten eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, för samma gärning som den som ligger till grund för arresteringsordern,
 - c) om de rättsliga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, har beslutat att inte väcka åtal för det brott som ligger till grund för arresteringsordern eller att underlåta åtal, eller om den eftersökte i en medlemsstat eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar omfattas av ett slutligt avgörande för samma gärningar som hindrar senare lagföring,

- d) om åtal för brottet eller verkställigheten av straffet för den eftersökte preskriberats enligt den verkställande medlemsstatens lagstiftning eller lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, och gärningarna omfattas av denna medlemsstats, eller Förenade kungarikets, med avseende på Gibraltar, behörighet enligt dess egen strafflagstiftning,
- e) om det framgår av de uppgifter som står till den verkställande rättsliga myndighetens förfogande att den eftersöktes ansvar för samma gärning har prövats genom lagakraftägend dom i tredjeland eller i Förenade kungariket, under förutsättning att, om en påföljd har utdömts, påföljden har verkställts, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den dömande aktören, eller den dömande medlemsstaten,
- f) om arresteringsordern har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd och
 - i) om den verkställande aktören är en medlemsstat, den eftersökte uppehåller sig i, är medborgare eller bosatt i den medlemsstaten, eller
 - ii) om den verkställande aktören är Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, den eftersökte är medborgare i Förenade kungariket och innehar ett giltigt identitetskort eller uppehållstillstånd som utfärdats i Gibraltar av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller är en person som uppehåller sig i eller är bosatt i Gibraltar,

och en behörig myndighet i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar åtar sig att själv verkställa detta straff eller denna frihetsberövande åtgärd enligt den verkställande medlemsstatens inhemska lagstiftning eller den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, om den eftersöktes samtycke till att straffet eller den frihetsberövande åtgärden överförs till den verkställande medlemsstaten eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, krävs, får de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, vägra att verkställa arresteringsordern först efter det att den eftersökte samtyckt till att straffet eller den frihetsberövande åtgärden överförs,

- g) om en arresteringsorder avser brott som
 - i) enligt den verkställande medlemsstatens lagstiftning eller lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om det är den verkställande aktören, anses ha begåtts helt eller delvis i den verkställande medlemsstaten eller i Gibraltar, om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören, eller på en plats som är likställd med detta, eller
 - ii) har begåtts utanför den utfärdande medlemsstaten eller Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den utfärdande aktören, och åtal enligt lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, eller enligt lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten inte är tillåtet för sådana brott, när de begåtts utanför den verkställande medlemsstatens territorium,
- h) om det finns objektiva skäl för att tro att arresteringsordern har utfärdats för att lagföra eller straffa en person på grund av dennes kön, ras, religion, etniska ursprung, nationalitet, språk, politiska uppfattning eller sexuella läggning, eller att denna persons ställning kan skadas av något av dessa skäl,

i) om arresteringsordern har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd, om den eftersökte inte var personligen närvarande vid den förhandling som ledde till beslutet, såvida inte arresteringsordern anger att personen, i enlighet med ytterligare processuella krav i den utfärdande medlemsstatens inhemska lagstiftning eller den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören,

i) i god tid

A) antingen kallats personligen och därigenom underrättades om den planerade tiden och platsen för den förhandling som ledde till beslutet, eller på annat sätt faktiskt officiellt underrättades om tid och plats för förhandlingen, på ett sådant sätt att man otvetydigt kan slå fast att denne hade kännedom om den planerade förhandlingen,

och

B) underrättades om att ett beslut kunde meddelas även om personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen,

eller

ii) i vetskap om den planerade förhandlingen hade gett i uppdrag åt ett juridiskt ombud som antingen utsetts av den berörda personen eller av en behörig myndighet i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar att försvara den berörda personen vid förhandlingen och faktiskt försvarades av det juridiska ombudet vid förhandlingen,

eller

iii) efter att ha delgivits beslutet och uttryckligen underrättats om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att få delta och få själva sakfrågan prövad på nytt även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs:

A) uttryckligen förklarade att personen inte bestred beslutet,

eller

B) inte begärde förnyad prövning eller överklagade inom den tillämpliga tidsramen,

eller

iv) inte personligen delgavs beslutet men

A) utan dröjsmål kommer att personligen delges detta efter överlämnandet och uttryckligen kommer att underrättas om rätten till förnyad prövning eller överklagande och rätten att delta och få själva sakfrågan prövad på nytt, även mot bakgrund av nytt bevismaterial, vilket kan leda till att det ursprungliga beslutet upphävs,

och

B) kommer att underrättas om den tidsram inom vilken vederbörande måste begära förnyad prövning eller överklagande enligt den relevanta arresteringsordern.

2. Om en arresteringsorder utfärdas i syfte att verkställa ett fängelsestraff eller en frihetsberövande åtgärd enligt villkoren i punkt 1 i iv och den berörda personen inte dessförinnan mottagit någon officiell information om att det pågår straffrättsliga förfaranden mot honom eller henne, får denna person när denne informeras om innehållet i arresteringsordern, begära att erhålla en kopia av domen innan personen ifråga överlämnas. Omedelbart efter att ha blivit informerad om denna begäran ska den utfärdande myndigheten via den verkställande myndigheten tillhandahålla den eftersökta personen en kopia av domen. Den eftersöktes begäran får varken försena överlämnandeförfarandet eller beslutet att verkställa arresteringsordern. Tillhandahållandet av domen till den berörda personen ska endast ske i informationssyfte; det får varken betraktas som en formell delgivning av domen eller påverka tidsfristerna för begäran om förnyad prövning eller överklagande.

3. Om en person överlämnas enligt villkoren i punkt 1 i iv och denna person har begärt förnyad prövning eller överklagande, ska kvarhållandet av den person som väntar på en sådan förnyad prövning eller överklagande omprövas till dess att dessa förfaranden avslutats i enlighet med den utfärdande medlemsstatens inhemska lagstiftning, eller den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, antingen regelbundet eller på den berörda personens begäran. En sådan omprövning ska framför allt omfatta möjligheten att uppskjuta eller avbryta kvarhållandet. Den förnyade prövningen eller överklagandet ska inledas inom rimlig tid efter överlämnandet.

ARTIKEL 121

Undantag med avseende på politiska brott

1. Verkställighet får inte vägras på grund av att de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, kan betrakta brottet som ett politiskt brott, som ett brott förknippat med ett politiskt brott eller som ett brott inspirerat av politiska motiv.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får emellertid var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att punkt 1 endast kommer att tillämpas vad gäller
 - a) brott som avses i artiklarna 1 och 2 i Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism,
 - b) brott som består i stämpling till, eller sammansvärjning i syfte att begå, ett eller flera av de brott som avses i artiklarna 1 och 2 i den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism, om stämplingen eller sammansvärjningen motsvarar beskrivningen av gärningen i artikel 118.3 i detta avtal, och
 - c) terrorism enligt definitionen i bilaga 13.
3. Om en arresteringsorder har utfärdats av en medlemsstat som har gjort en anmälan enligt punkt 2, eller om en arresteringsorder har utfärdats av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och det har gjort en sådan anmälan, får Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, eller den verkställande medlemsstaten tillämpa ömsesidighet.

ARTIKEL 122

Undantag på grund av medborgarskap

1. Verkställigheten av en arresteringsorder får inte vägras på grund av att den eftersökte är medborgare i den verkställande medlemsstaten eller, när den verkställande aktören är Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, medborgare i Förenade kungariket.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att Förenade kungarikets egna medborgare eller medlemsstatens egna medborgare, allt efter omständigheterna, inte kommer att överlämnas eller att överlämnande av dem endast kommer att tillåtas på vissa angivna villkor. Anmälan ska grundas på skäl som rör grundläggande principer eller praxis i den inhemska rättsordningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller i den inhemska rättsordningen i den medlemsstat på vars vägnar anmälan gjorts. I ett sådant fall får unionen, på någon av sina medlemsstaters vägnar, eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna, inom rimlig tid efter mottagandet av anmälan från den andra parten, anmäla till den specialiserade kommittén för personers rörlighet att de verkställande rättsliga myndigheterna i medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna, får vägra att överlämna sina medborgare, enligt vad som anges i punkt 1, till den medlemsstaten eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, eller att överlämnande endast ska tillåtas på vissa angivna villkor.

3. Om en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har vägrat att verkställa en arresteringsorder på grund av att Förenade kungariket, när det gäller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, har gjort en anmälan eller, när det gäller en medlemsstat, unionen har gjort en anmälan på dess vägnar enligt punkt 2, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar överväga att inleda ett förfarande mot medborgaren i Förenade kungariket eller i medlemsstaten, allt efter omständigheterna, som står i proportion till grunden för arresteringsordern, med beaktande av synpunkter från de behöriga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören. Om en rättslig myndighet beslutar att inte inleda ett sådant förfarande ska brottsoffret för det brott som ligger till grund för arresteringsordern kunna få information om beslutet i enlighet med tillämplig inhemsk lagstiftning.

4. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, i enlighet med punkt 3 inleder ett förfarande mot sina egna medborgare enligt punkt 1, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar kunna vidta lämpliga åtgärder för att bistå brottsoffren och vittnena, särskilt när det gäller det sätt på vilket förfarandet genomförs, under följande omständigheter:

- a) Förfarandet inleds i en medlemsstat, när den berörda personen är bosatt i Förenade kungariket eller Gibraltar eller i en annan medlemsstat.
- b) Förfarandet inleds i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när den berörda personen är bosatt i en medlemsstat.

ARTIKEL 123

Garantier som ska lämnas av de behöriga myndigheterna
i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar,
när det är den utfärdande aktören, i särskilda fall

1. Den verkställande rättsliga myndighetens verkställighet av arresteringsordern får förenas med följande villkor:
 - a) Om det brott som ligger till grund för arresteringsordern kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd på livstid i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, får de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, förena verkställigheten av arresteringsordern med villkoret att de behöriga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, lämnar en garanti som de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, bedömer som tillräcklig, att de behöriga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, kommer att ompröva straffet eller åtgärden, efter framställan eller senast efter 20 år, eller kommer att uppmuntra tillämpningen av åtgärder som kan ge benådning och som personen har rätt att ansöka om enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning eller praxis, eller lagstiftningen eller praxis i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, i syfte att ett sådant straff eller en sådan åtgärd inte ska verkställas.

- b) Om en person som är föremål för en arresteringsorder för lagföring är medborgare eller bosatt i den verkställande medlemsstaten eller, när den verkställande aktören är Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, brittisk medborgare eller en person som är bosatt i Gibraltar, får överlämnandet förenas med villkoret att personen efter att ha hörts återförs till den verkställande medlemsstaten eller till Gibraltar, om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören, för att där avtjäna det fängelsestraff eller den frihetsberövande åtgärd som dömts ut i den utfärdande medlemsstaten eller i Gibraltar, om den utfärdande aktören är Förenade kungariket med avseende på Gibraltar; om den eftersöktes samtycke till överförandet av straffet eller den frihetsberövande åtgärden till den verkställande medlemsstaten eller till Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören, krävs, ska garantin för att personen återförs till den verkställande medlemsstaten eller till Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören för att avtjäna sitt straff vara beroende av att den eftersökte efter att ha hörts samtycker till att återföras till den verkställande medlemsstaten eller till Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören.
- c) Om det finns välgrundade skäl att anta att det föreligger en verklig risk för skyddet av den eftersöktes grundläggande rättigheter, får den verkställande rättsliga myndigheten i förekommande fall kräva ytterligare garantier för behandlingen av den eftersökte efter överlämnandet innan den fattar beslut om huruvida arresteringsordern ska verkställas.
2. Den specialiserade kommittén för personers rörlighet ska ha befogenhet att anta de eventuella ändringar av denna artikel som är nödvändiga för att återspegla de ändringar som gjorts i handels- och samarbetsavtalet.

ARTIKEL 124

Centralmyndighet

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla centralmyndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar får till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla centralmyndigheten för varje medlemsstat som har utsett en sådan myndighet, eller, om den berörda medlemsstatens rättssystem eller rättssystemet i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar så föreskriver, mer än en centralmyndighet för att bistå de behöriga rättsliga myndigheterna.
2. Vid anmälan till den specialiserade kommittén för personers rörlighet enligt punkt 1 i denna artikel får Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, var och en ange att centralmyndigheten eller centralmyndigheterna, till följd av organisationen av de relevanta medlemsstaternas interna rättsväsende eller rättsväsendet i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är ansvarigt eller ansvariga för administrativt översändande och mottagande av arresteringsorder samt för all annan officiell korrespondens som rör administrativt översändande och mottagande av arresteringsorder. Översändande av arresteringsorder ska ske i enlighet med artiklarna 6.1 och 126. Denna anvisning ska vara bindande för alla myndigheter i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören.

ARTIKEL 125

Arresteringsorderns innehåll och form

1. Arresteringsordern ska innehålla följande uppgifter uppställda i enlighet med formuläret i bilaga 14:
 - a) Den eftersöktes identitet och nationalitet.
 - b) Namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den utfärdande rättsliga myndigheten.
 - c) Uppgift om förekomsten av en verkställbar dom, en arresteringsorder eller något annat verkställbart rättsligt avgörande med samma rättsverkan som omfattas av artikel 118.
 - d) Brottets beskaffenhet och brottsrubricering, särskilt med avseende på artikel 118.
 - e) En beskrivning av de omständigheter under vilka brottet begåtts, inbegripet tidpunkt och plats samt graden av den eftersöktes delaktighet i brottet.
 - f) Det straff som dömts ut, om det rör sig om en slutlig dom, eller den straffskala för brottet som föreskrivs i den utfärdande medlemsstatens lagstiftning eller i lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören.
 - g) Om möjligt, andra konsekvenser av brottet.

2. Den specialiserade kommittén för personers rörlighet får vid behov ändra formuläret i bilaga 14.

Den specialiserade kommittén för personers rörlighet ska anta de eventuella ändringar av formuläret i bilaga 14 som är nödvändiga för att återspegla de ändringar som gjorts i bilaga 43 till handels- och samarbetsavtalet.

3. Arresteringsordern ska översättas till ett språk som är officiellt i den verkställande medlemsstaten eller till engelska, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören. Unionen får på någon av sina medlemsstaters vägnar till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att en översättning till ett språk som är officiellt i medlemsstaten kommer att godtas.

ARTIKEL 126

Översändande av en arresteringsorder

1. Artikel 6.1 ska endast tillämpas på det första översändandet av arresteringsordern, som ska översändas i enlighet med den artikeln och bestämmelserna i detta kapitel.
2. Om det är känt var den eftersökte befinner sig får den utfärdande rättsliga myndigheten i enlighet med artikel 6.1 översända arresteringsordern direkt till den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, så att den myndigheten kan fastställa arresteringsorderns äkthet.

ARTIKEL 127

Närmare bestämmelser om översändande av en arresteringsorder

1. Om den utfärdande rättsliga myndigheten inte känner till vilken verkställande rättslig myndighet som är behörig, ska den göra de efterforskningar som krävs för att få denna information av de behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören.
2. Som ett alternativ till artikel 126 får den utfärdande rättsliga myndigheten använda sig av Internationella kriminalpolisorganisationens (Interpol) tjänster för att översända en arresteringsorder.
3. Alla svårigheter rörande översändandet av eller äktheten hos de handlingar som behövs för att verkställa arresteringsordern ska behandlas genom direkta kontakter mellan de berörda rättsliga myndigheterna eller, i förekommande fall, med bistånd av medlemsstaternas centralmyndigheter eller av centralmyndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
4. Om den myndighet som tar emot en arresteringsorder saknar behörighet att verkställa denna, ska den självant översända arresteringsordern till den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, och underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta.

ARTIKEL 128

Den eftersöktes rättigheter

1. När en eftersökt person grips för att en arresteringsorder ska kunna verkställas ska den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med den inhemska lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om det är den verkställande aktören, upplysa personen om arresteringsordern och dess innehåll samt om dennes möjlighet att samtycka till överlämnande till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, eller den utfärdande medlemsstaten.
2. En eftersökt person som grips för att en arresteringsorder ska kunna verkställas och som inte talar eller förstår förfarandespråket ska ha rätt att biträdas av en tolk och förses med en skriftlig översättning på den eftersöktes modersmål eller något annat språk som personen talar eller förstår, i enlighet med den verkställande medlemsstatens inhemska lagstiftning eller den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören.
3. En eftersökt person ska efter gripandet ha rätt att biträdas av ett juridiskt ombud i enlighet med den inhemska lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören.
4. Den eftersökte ska underrättas om sin rätt att utse ett juridiskt ombud i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, för att biträda den eftersökte i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, eller i den verkställande medlemsstaten i förfarandena med arresteringsordern. Denna punkt påverkar inte de tidsfrister som anges i artikel 140.

5. En eftersökt person som grips ska ha rätt att få de konsulära myndigheterna i den stat där personen är medborgare, eller, om personen är statslös, de konsulära myndigheterna i den stat där personen normalt är bosatt, utan onödigt dröjsmål underrättade om gripandet och att kommunicera med dessa myndigheter, om den personen så önskar.

ARTIKEL 129

Fortsatt frihetsberövande

Om en person grips på grundval av en arresteringsorder ska den verkställande rättsliga myndigheten fatta beslut i enlighet med den verkställande medlemsstatens lagstiftning eller lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, om huruvida personen ska vara fortsatt frihetsberövad. Det är alltid möjligt att, i enlighet med den verkställande medlemsstatens inhemska lagstiftning, eller lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, tillfälligt försätta personen på fri fot, med förbehåll för att denna medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar vidtar alla åtgärder som den bedömer vara nödvändiga för att undvika att den eftersökte avviker.

ARTIKEL 130

Samtycke till överlämnande

1. Om den gripne säger sig samtycka till att överlämnas ska dennes samtycke och, i förekommande fall, uttryckliga avstående från rätten att utnyttja specialitetsregeln enligt artikel 144.3 avges inför den verkställande rättsliga myndigheten, i enlighet med den inhemska lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören.

2. Varje medlemsstat och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att det samtycke och, i förekommande fall, det avstående som avses i punkt 1 fastställs under sådana förhållanden att det framgår att personen har lämnat dem frivilligt och fullt medveten om följderna av detta. Den eftersökte ska i detta syfte ha rätt till ett juridiskt ombud.
3. Det samtycke och, i förekommande fall, det avstående som anges i punkt 1 ska protokollföras i enlighet med det förfarande som föreskrivs i den inhemska lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören.
4. Samtycket ska i princip vara oåterkalleligt. En medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får föreskriva att det samtycke och, i förekommande fall, det avstående som avses i punkt 1 i denna artikel får återkallas i enlighet med deras inhemska regler. I ett sådant fall ska den tid som förflyter mellan dagen för samtycke och dagen för återkallelse inte beaktas vid fastställande av de tidsfrister som anges i artikel 140. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar får var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att de vill använda sig av denna möjlighet och ange de förfaranden genom vilka samtycket kan återkallas samt alla ändringar av dessa förfaranden.

ARTIKEL 131

Hörande av den eftersökte

En person som gripits och som inte samtycker till överlämnande enligt artikel 130 ska ha rätt att höras av den verkställande rättsliga myndigheten i enlighet med lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören.

ARTIKEL 132

Beslut om överlämnande

1. Den verkställande rättsliga myndigheten ska, inom de tidsfrister och enligt de villkor som anges i detta kapitel, särskilt proportionalitetsprincipen i artikel 116, besluta om personen ska överlämnas.
2. Om den verkställande rättsliga myndigheten anser att de uppgifter som de behöriga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, har meddelat inte är tillräckliga för att myndigheten ska kunna besluta om överlämnandet, ska den begära att skyndsamt få nödvändiga kompletterande uppgifter, i synnerhet sådana som rör artiklarna 116, 119–121, 123 och 125, och får fastställa en tidsfrist inom vilken de ska inkomma, med beaktande av nödvändigheten att iaktta de tidsfrister som anges i artikel 134.
3. Den utfärdande rättsliga myndigheten får när som helst vidarebefordra all ytterligare användbar information till den verkställande rättsliga myndigheten.

ARTIKEL 133

Beslut vid flera framställningar

1. Om de rättsliga myndigheterna i två eller flera medlemsstater eller i en eller flera medlemsstater och i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har utfärdat en europeisk arresteringsorder eller en arresteringsorder för samma person, ska beslutet om vilken av framställningarna som ska verkställas fattas av den verkställande rättsliga myndigheten, som ska ta vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt brottens relativa svårhetsgrad och platsen för deras förövande, de respektive datumen för arresteringsorderna eller de europeiska arresteringsorderna och huruvida de har utfärdats för lagföring eller för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd samt medlemsstaters skyldigheter som följer av unionsrätten, särskilt vad gäller principerna om fri rörlighet och icke-diskriminering på grund av nationalitet.
2. Den verkställande rättsliga myndigheten i en medlemsstat får fråga Eurojust om råd inför ett sådant beslut som avses i punkt 1.
3. Vid en konflikt mellan en arresteringsorder och en framställning om utlämning som givits in av ett tredjeland eller en arresteringsorder som givits in av Förenade kungariket i enlighet med handels- och samarbetsavtalet (*arresteringsorder enligt handels- och samarbetsavtalet*) ska beslutet om huruvida arresteringsordern, framställningen om utlämning eller arresteringsordern enligt handels- och samarbetsavtalet ska ges företräde fattas av den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, med vederbörlig hänsyn till alla omständigheter, särskilt de som anges i punkt 1 och de som anges i den tillämpliga konventionen.
4. Denna artikel påverkar inte de skyldigheter som medlemsstaterna och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har enligt Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen.

ARTIKEL 134

Tidsfrister och förfaranden för beslutet om verkställighet av arresteringsordern

1. En arresteringsorder ska behandlas och verkställas med skyndsamhet.
2. I de fall då den eftersökte samtycker till överlämnandet ska det slutliga beslutet om verkställighet av arresteringsordern fattas inom tio dagar efter det att samtycket har givits.
3. I övriga fall ska det slutliga beslutet om verkställighet av arresteringsordern fattas inom 60 dagar efter det att den eftersökte har gripits.
4. Om arresteringsordern i specifika fall inte kan verkställas inom de tidsfrister som anges i punkt 2 eller 3 ska den verkställande rättsliga myndigheten omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten och ange skälen till detta. I ett sådant fall får tidsfristerna förlängas med ytterligare 30 dagar.
5. Så länge något slutligt beslut om verkställighet av arresteringsordern inte har fattats av den verkställande rättsliga myndigheten ska denna säkerställa att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande av personen fortfarande är uppfyllda.
6. Varje vägran att verkställa en arresteringsorder ska motiveras.

ARTIKEL 135

Situation i avvaktan på beslut

1. Om arresteringsordern har utfärdats för lagföring ska den verkställande rättsliga myndigheten antingen
 - a) godta att den eftersökte hörs i enlighet med artikel 136, eller
 - b) godta tillfällig överföring av den eftersökte.
2. Villkoren för tillfällig överföring och dess varaktighet ska fastställas i samförstånd mellan den utfärdande och den verkställande rättsliga myndigheten.
3. Vid tillfällig överföring måste personen kunna återvända till den verkställande medlemsstaten eller till Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören, för att närvara vid förhandlingar som rör vederbörande inom ramen för förfarandet för överlämnande.

ARTIKEL 136

Hörande av personen i avvaktan på beslut

1. Hörandet av den eftersökte ska genomföras av en rättslig myndighet. För detta ändamål ska den eftersökta personen ha rätt att biträdas av ett juridiskt ombud i enlighet med den inhemska lagstiftningen i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören.

2. Hörandet av den eftersökte ska verkställas i enlighet med lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, och på de villkor som fastställs i samförstånd mellan den utfärdande och den verkställande rättsliga myndigheten.

3. Den behöriga verkställande rättsliga myndigheten får ge en annan rättslig myndighet i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, i uppdrag att delta vid hörandet av den eftersökte för att säkerställa att denna artikel tillämpas på ett korrekt sätt.

ARTIKEL 137

Privilegier och immunitet

1. Om den eftersökte har rätt till privilegier eller immunitet avseende rättsliga förfaranden eller verkställighet i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, ska tidsfristerna enligt artikel 134 inte börja löpa förrän, eller om, den verkställande rättsliga myndigheten har informerats om att dessa privilegier eller denna immunitet har upphävts.

2. De behöriga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, ska säkerställa att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande är uppfyllda om den eftersökte inte längre har rätt till sådana privilegier eller sådan immunitet.

3. Om befogenheten att upphäva privilegier eller immunitet tillkommer en myndighet i den verkställande medlemsstaten, i Förenade kungariket eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, ska den verkställande rättsliga myndigheten begära att den myndigheten utövar denna befogenhet utan dröjsmål. Om befogenheten att upphäva privilegier eller immunitet tillkommer en myndighet i en annan medlemsstat, Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ett tredjeland eller en internationell organisation, ska den utfärdande rättsliga myndigheten begära att den myndigheten utövar befogenheten.

ARTIKEL 138

Samverkande internationella åtaganden

1. Detta avtal påverkar inte den verkställande medlemsstatens åtaganden eller åtagandena för Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, om den eftersökte har utlämnats till denna medlemsstat eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar från ett tredjeland eller från Förenade kungariket, och den eftersökte är skyddad genom bestämmelser med avseende på specialitetsregeln i den ordning enligt vilken personen utlämnades. Den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, ska vidta alla åtgärder som krävs för att utan dröjsmål begära samtycke från det tredjeland eller från Förenade kungariket som den eftersökte utlämnades ifrån, så att den eftersökte kan överlämnas till den utfärdande medlemsstaten eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören. De tidsfrister som avses i artikel 134 börjar inte löpa förrän från och med den dag då specialitetsregeln upphör att vara tillämplig.

2. I avvaktan på beslutet i det tredjeland eller i Förenade kungariket varifrån den eftersökte har utlämnats, ska den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, säkerställa att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande är uppfyllda.

ARTIKEL 139

Underrättelse om beslutet

Den verkställande rättsliga myndigheten ska omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om sitt beslut med anledning av en arresteringsorder.

ARTIKEL 140

Tidsfrist för överlämnande av personen

1. Den eftersökte ska överlämnas så snart som möjligt vid en tidpunkt som de berörda myndigheterna ska komma överens om.
2. Den eftersökte ska överlämnas senast tio dagar efter det slutliga beslutet om att verkställa arresteringsordern.

3. Om omständigheter som de behöriga myndigheterna i någon av medlemsstaterna eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, inte kan kontrollera hindrar att den eftersökte överlämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 2, ska den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten omedelbart kontakta varandra och komma överens om ett nytt datum för överlämnandet. I så fall ska överlämnandet äga rum inom tio dagar från det nya datum som sålunda överenskommits.
4. Överlämnandet får i undantagsfall skjutas upp tillfälligt, av allvarliga humanitära skäl, till exempel om det finns välgrundade skäl att anta att överlämnandet uppenbart skulle innebära en fara för den eftersöktes liv eller hälsa. Verkställigheten av arresteringsordern ska äga rum så snart dessa skäl inte längre föreligger. Den verkställande rättsliga myndigheten ska omedelbart underrätta den utfärdande rättsliga myndigheten om detta och komma överens om ett nytt datum för överlämnandet. I så fall ska överlämnandet äga rum inom tio dagar från det nya datum som sålunda överenskommits.
5. När de tidsfrister som anges i punkterna 2–4 har löpt ut ska personen, om han eller hon fortfarande kvarhålls i häkte, försättas på fri fot. De verkställande och utfärdande rättsliga myndigheterna ska kontakta varandra så snart det framgår att en person ska försättas på fri fot enligt denna punkt och komma överens om formerna för överlämnandet av den personen.

ARTIKEL 141

Uppskjutet eller villkorligt överlämnande

1. Den verkställande rättsliga myndigheten får, efter att ha fattat beslut om verkställighet av en arresteringsorder, skjuta upp överlämnandet av den eftersökte så att den eftersökte kan lagföras i den verkställande medlemsstaten eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, eller, om dom redan har fallit, så att den eftersökte i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, kan avtjäna ett straff som har dömts ut för en annan gärning än den som arresteringsordern avser.
2. I stället för att skjuta upp överlämnandet får den verkställande rättsliga myndigheten tillfälligt överlämna den eftersökte till den utfärdande medlemsstaten eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, på villkor som ska fastställas genom överenskommelse mellan den verkställande och den utfärdande rättsliga myndigheten. Överenskommelsen ska göras skriftligt och villkoren ska vara bindande för alla myndigheter i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören.

ARTIKEL 142

Transitering

1. Varje medlemsstat, Förenade kungariket och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska tillåta transitering genom sitt territorium av en eftersökt person som håller på att överlämnas, förutsatt att den fått uppgift om
 - a) identitet och nationalitet på den person som är föremål för arresteringsordern,
 - b) att det finns en arresteringsorder,
 - c) brottets beskaffenhet och brottsrubricering, och
 - d) brottets omständigheter, bland annat tidpunkt och plats.
2. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har gjort en anmälan i enlighet med artikel 122.2 med innebörden att medborgare i Förenade kungariket inte kommer att överlämnas eller att överlämnande endast kommer att tillåtas på vissa angivna villkor, får, på samma villkor, Förenade kungariket eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna, vägra transitering av medborgare i Förenade kungariket eller underkasta den samma villkor.
3. Den medlemsstat på vars vägnar en anmälan har gjorts i enlighet med artikel 122.2, med innebörden att dess egna medborgare inte kommer att överlämnas eller att överlämnande endast kommer att tillåtas på vissa angivna villkor får, på samma villkor, vägra transitering av sina egna medborgare genom dess territorium eller underkasta den samma villkor.

4. Medlemsstaterna, Förenade kungariket och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska underrätta den specialiserade kommittén för personers rörlighet om de myndigheter som ska vara ansvariga för att ta emot framställningar om transitering och de dokument som krävs, liksom eventuell övrig officiell skriftväxling avseende framställningar om transitering.
5. Framställningen om transitering samt de uppgifter som avses i punkt 1 får sändas till den anmälda myndigheten enligt punkt 4 på varje sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning. Beslutet från den anmälda myndigheten i den anmodade medlemsstaten, Förenade kungariket eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska underrättas genom samma förfarande.
6. Denna artikel gäller inte om transporten sker med flyg utan planerad mellanlandning. Om en icke planerad landning görs ska emellertid de behöriga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, förse den anmälda myndigheten enligt punkt 4 med de uppgifter som avses i punkt 1.
7. När en transitering avser en person som ska utlämnas eller överlämnas från ett tredjeland eller Förenade kungariket till en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller mellan medlemsstater, ska denna artikel gälla i tillämpliga delar. I synnerhet ska hänvisningar till en "arresteringsorder" behandlas som hänvisningar till en "begäran om utlämning" eller en "europeisk arresteringsorder" eller en "arresteringsorder enligt handels- och samarbetsavtalet", allt efter omständigheterna.

ARTIKEL 143

Avräkning av tiden för frihetsberövande i den verkställande medlemsstaten eller i Gibraltar

1. Den utfärdande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, ska avräkna tiden för frihetsberövande som beror på verkställighet av en arresteringsorder från det totala frihetsberövande som ska avtjänas i den utfärdande medlemsstaten, eller i Gibraltar när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den utfärdande aktören, som ett resultat av att ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd har dömts ut.
2. I detta syfte ska den verkställande rättsliga myndigheten, eller den centralmyndighet som utsetts enligt artikel 124.1, vid överlämnandet översända alla uppgifter om hur länge den eftersökte varit frihetsberövad på grundval av arresteringsordern till den utfärdande rättsliga myndigheten.

ARTIKEL 144

Möjligheter till lagföring för andra brott

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att, i förbindelserna med medlemsstater på vilkas vägnar unionen har skickat den anmälan som avses i punkt 2, samtycke ska anses ha givits till lagföring, dom eller frihetsberövande för att verkställa ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd för ett annat brott, som begåtts före överlämnandet, än det brott för vilket personen överlämnades, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i ett enskilt fall uppger något annat i sitt beslut om överlämnande.

2. Unionen får, på någon av sina medlemsstaters vägnar, till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att, om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har skickat en sådan anmälan som avses i punkt 1, medlemsstaternas samtycke ska anses ha givits till lagföring, dom eller frihetsberövande för att verkställa ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd för ett annat brott, som begåtts före överlämnandet, än det brott för vilket personen överlämnades, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i medlemsstaten i ett enskilt fall uppger något annat i sitt beslut om överlämnande.
3. Utom i de fall som avses i punkterna 1, 2 och 4 får en överlämnad person inte lagföras, dömas eller på annat sätt berövas sin frihet för något annat brott, som begåtts före överlämnandet, än det brott för vilket personen överlämnades.
4. Punkt 3 ska inte tillämpas i följande fall:
 - a) Om personen har haft möjlighet att lämna den medlemsstat till vilken personen överlämnats, eller Gibraltar om de har överlämnats till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till den medlemsstaten eller till Gibraltar efter att ha lämnat medlemsstaten eller Gibraltar, allt efter omständigheterna.
 - b) Brottet kan inte leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd.
 - c) Det straffrättsliga förfarandet föranleder inte tillämpning av en åtgärd som innebär att den personliga friheten inskränks.
 - d) Om personen skulle kunna bli föremål för en påföljd eller en åtgärd som inte innefattar frihetsberövande, särskilt böter eller en åtgärd som träder istället för detta, även om påföljden eller åtgärden kan innebära att personens personliga frihet inskränks.

- e) Om personen har samtyckt till att bli överlämnad, i förekommande fall samtidigt som personen avstått från tillämpning av specialitetsregeln i enlighet med artikel 130.
- f) Om personen efter sitt överlämnande uttryckligen avstått från att utnyttja specialitetsregeln med avseende på specifika gärningar som begåtts före överlämnandet; avståendet ska göras inför den behöriga rättsliga myndigheten i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, och protokollföras i enlighet med denna medlemsstats inhemska lagstiftning eller med den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna; avståendet måste upprättas så att det framgår att personen har samtyckt frivilligt och fullt medveten om följderna; personen ska i detta syfte ha rätt till ett juridiskt ombud.
- g) Om den verkställande rättsliga myndighet som överlämnat personen ger sitt samtycke i enlighet med punkt 4.

5. En framställan om samtycke ska överlämnas till den verkställande rättsliga myndigheten, tillsammans med de uppgifter som anges i artikel 125.1 och en översättning enligt artikel 125.3. Samtycke ska ges om det brott som framställan om samtycke avser i sig ska medföra överlämnande enligt bestämmelserna i detta kapitel. Samtycke ska vägras av de skäl som anges i artikel 119 och får i övrigt vägras endast av de skäl som anges i artikel 120, eller artiklarna 121.2 och 122.2. Beslutet ska fattas senast 30 dagar efter det att framställningen har mottagits. I de situationer som anges i artikel 123 måste de garantier som föreskrivs i den artikeln ges av de behöriga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören.

Överlämnande eller efterföljande utlämning

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att, i förbindelserna med de medlemsstater på vilkas vägnar unionen har lämnat en anmälan i enlighet med vad som avses i punkt 2, samtycket till det efterföljande överlämnandet från en av dessa medlemsstater av en person som ursprungligen överlämnats till den medlemsstaten från Förenade kungariket med avseende på Gibraltar enligt en arresteringsorder, till en annan av dessa medlemsstater enligt en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för ett brott som har begåtts före överlämnandet av personen, ska anses ha givits, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i ett enskilt fall uppger något annat i sitt beslut om överlämnande till den medlemsstat som beslutar om det efterföljande överlämnandet.
2. Unionen får, på någon av sina medlemsstaters vägnar, till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att, om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har lämnat in en sådan anmälan som avses i punkt 1, dessa medlemsstaters samtycke till det efterföljande överlämnandet från Förenade kungariket med avseende på Gibraltar av en person som ursprungligen överlämnats till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar av någon av dessa medlemsstater enligt en arresteringsorder, till en annan av dessa medlemsstater, enligt en arresteringsorder som utfärdats för ett brott som har begåtts före överlämnandet av personen, ska anses ha givits, såvida inte den verkställande rättsliga myndigheten i den medlemsstat som ursprungligen överlämnade personen till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i ett enskilt fall uppger något annat i sitt beslut om överlämnande.

3. Under alla förhållanden får en person som har överlämnats till den utfärdande medlemsstaten eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, enligt en arresteringsorder eller en europeisk arresteringsorder, utan samtycke av den verkställande rättsliga myndigheten senare överlämnas till en annan medlemsstat än den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar enligt en arresteringsorder eller en europeisk arresteringsorder som utfärdats före överlämnandet i följande fall:

- a) Om den eftersökte har haft möjlighet att lämna den medlemsstat till vilken personen överlämnats, eller Gibraltar, om den personen har överlämnats till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till den medlemsstaten eller Gibraltar efter att ha lämnat medlemsstaten eller Gibraltar.
- b) Om den eftersökte samtycker till att överlämnas till en annan medlemsstat än den verkställande medlemsstaten eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar enligt en arresteringsorder eller en europeisk arresteringsorder; samtycke måste lämnas inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar när det är den utfärdande aktören, och protokollföras i enlighet med denna medlemsstats inhemska lagstiftning eller den inhemska lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar; samtycket måste upprättas så att det framgår att personen har samtyckt frivilligt och fullt medveten om följderna; Den eftersökte ska i detta syfte ha rätt till ett juridiskt ombud.
- c) Den eftersökte omfattas inte av specialitetsregeln, i enlighet med artikel 144.4 a, e, f eller g.

4. Den verkställande rättsliga myndigheten ska ge sitt samtycke till överlämnande till en annan medlemsstat eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar enligt följande bestämmelser:

- a) Framställan om samtycke ska ha överlämnats i enlighet med artikel 126 och åtföljas av de uppgifter som anges i artikel 125.1 och en översättning enligt artikel 125.3.
- b) Samtycke ska ges om det brott som framställan om samtycke avser i sig ska medföra överlämnande enligt bestämmelserna i detta avtal.
- c) Beslutet ska fattas senast 30 dagar efter det att framställningen har mottagits.
- d) Samtycke ska vägras av de skäl som anges i artikel 119 och får i övrigt vägras endast av de skäl som anges i artiklarna 120, 121.2 och 122.2.

5. I de situationer som anges i artikel 123 ska de garantier som föreskrivs i den artikeln ges av den utfärdande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören.

6. Utan hinder av punkterna 1 och 2 får en person som har överlämnats enligt en arresteringsorder inte utlämnas till ett tredjeland eller till Förenade kungariket utan samtycke av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har överlämnat personen eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om personen överlämnades därifrån. Sådant samtycke ska ges i enlighet med de konventioner som den medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna, är bunden av och med den inhemska lagstiftningen i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

ARTIKEL 146

Överlämnande av egendom

1. På begäran av den utfärdande rättsliga myndigheten eller på eget initiativ ska den verkställande rättsliga myndigheten, i enlighet med den inhemska lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, beslagta och överlämna egendom som
 - a) kan behöva företes som bevis, eller
 - b) har förvärvats av den eftersökte till följd av brottet.
2. Sådan egendom som avses i punkt 1 ska överlämnas även om arresteringsordern inte kan verkställas på grund av att den eftersökte avlidit eller avvikit.
3. Om den egendom som avses i punkt 1 är föremål för beslag eller förverkande i den verkställande medlemsstaten, eller i Gibraltar när Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, är den verkställande aktören, får myndigheterna i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, om egendomen behövs i samband med pågående straffrättsliga förfaranden, tillfälligt behålla den eller överlämna den till Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, eller till den utfärdande medlemsstaten på villkor att den återlämnas.

4. Rättigheter som myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den verkställande aktören, eller tredje man kan ha förvärvat i den egendom som avses i punkt 1 ska bibehållas. Om sådana rättigheter finns, ska den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören, eller i den utfärdande medlemsstaten återlämna egendomen utan kostnad till den verkställande medlemsstaten eller till Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören, så snart det straffrättsliga förfarandet har avslutats.

ARTIKEL 147

Utgifter

1. Utgifter i den verkställande medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den verkställande aktören, för att verkställa en arresteringsorder ska betalas av myndigheterna i den verkställande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om det är den verkställande aktören.
2. Alla andra utgifter ska betalas av myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den utfärdande aktören.

ARTIKEL 148

Förhållande till andra rättsliga instrument

1. Bestämmelserna i detta kapitel ska, utan att detta påverkar deras tillämpning i förbindelserna mellan medlemsstater eller Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å ena sidan, och tredjeländer, å andra sidan, från och med den dag då detta avtal träder i kraft, ersätta motsvarande bestämmelser i följande konventioner om utlämning i förbindelserna mellan Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å ena sidan, och medlemsstaterna, å andra sidan:

a) Europeiska utlämningskonventionen, upprättad i Paris den 13 december 1957, och tilläggsprotokollen till denna, och

b) Europeiska konventionen om bekämpande av terrorism, vad gäller utlämning.

2. I det fall som avses i artikel 68.5 ska konventionerna som anges i första punkten fortsätta att vara tillämpliga mellan medlemsstaten till vilken underrättelsen har lämnats i enlighet med artikel 68.5 och Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, till dess att unionen, på den medlemsstatens vägnar, underrättar den specialiserade kommittén för personers rörlighet om att de relevanta konstitutionella villkoren för tillämpningen av detta kapitel i den medlemsstaten har uppnåtts.

3. I fall då de konventioner som avses i punkt 1 är tillämpliga på medlemsstaters territorier, eller territorier för vilka en medlemsstat ombesörjer de yttre förbindelserna, på vilka detta kapitel inte är tillämpligt, ska de konventionerna fortsätta att reglera förbindelserna mellan de territorierna och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

ARTIKEL 149

Översyn av anmälningar

Vid en gemensam översyn av detta avtal i enlighet med artikel 330 ska parterna överväga behovet av att bibehålla de anmälningar som gjorts enligt artiklarna 118.4, 121.2 och 122.2. Om de anmälningar som avses i artikel 122.2 inte förnyas, upphör de att gälla fyra år efter den dag då detta avtal träder i kraft eller datumet för slutförandet av den gemensamma översynen av detta avtal i enlighet med artikel 330, beroende på vilket som infaller senare. De anmälningar som avses i artikel 122.2 får endast förnyas eller göras på nytt under de tre månader som föregår fyraårsdagen av detta avtals ikraftträdande och vart femte år därefter, förutsatt att villkoren i artikel 122.2 är uppfyllda vid den tidpunkten.

ARTIKEL 150

Pågående arresteringsorder i fall då tillämpning upphört

Utan hinder av artiklarna 66, 67 och 334 är bestämmelserna i detta kapitel tillämpliga med avseende på arresteringsorder där den eftersökte greps, i syfte att verkställa en arresteringsorder, före upphörandet av tillämpningen av detta kapitel, oavsett den verkställande rättsliga myndighetens beslut om huruvida den eftersökte ska vara fortsatt frihetsberövad eller tillfälligt försättas på fri fot.

ARTIKEL 151

Tillämpning på befintliga europeiska arresteringsorder

Detta kapitel ska tillämpas på europeiska arresteringsorder som utfärdats av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i enlighet med rådets rambeslut 2002/584/RIF¹ före den 31 december 2020, om den eftersökte inte har gripits för verkställighet av arresteringsordern före ikraftträdandet av detta avtal.

KAPITEL 6

ÖMSESIDIG RÄTTSLIG HJÄLP

ARTIKEL 152

Mål

1. Målet för detta kapitel är att komplettera bestämmelserna och underlätta tillämpningen i medlemsstaterna, å ena sidan, och i Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å andra sidan, av
 - a) Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp,

¹ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

- b) tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, utfärdat i Strasbourg den 17 mars 1978,
- c) andra tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, utfärdat i Strasbourg den 8 november 2001, och
- d) tredje tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, utfärdat i Valletta den 19 september 2025.

2. Detta kapitel påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i kapitel 4 i denna avdelning, som har företräde framför detta kapitel.

ARTIKEL 153

Definition av behörig myndighet

I detta kapitel avses med *behörig myndighet* varje myndighet i en medlemsstat eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som är behörig att sända eller ta emot ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp i enlighet med bestämmelserna i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll och, i tillämpliga fall, enligt medlemsstaternas definitioner, eller definitionerna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, i deras respektive förklaringar ställda till Europarådets generalsekreterare. *Behörig myndighet* inkluderar även de unionsorgan som anmälts i enlighet med artikel 68; med avseende på sådana unionsorgan ska bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på motsvarande sätt.

ARTIKEL 154

Formulär för en ansökan om ömsesidig rättslig hjälp

1. Begäranden om ömsesidig rättslig hjälp ska göras med användning av standardformuläret i bilaga 15.
2. Den specialiserade kommittén för personers rörlighet får vid behov ändra formuläret i bilaga 15.
3. Den specialiserade kommittén för personers rörlighet ska vid behov anta ändringar av formuläret i bilaga 15 för att återspegla förändringar i formuläret för ansökning om ömsesidig rättslig hjälp mellan förenade kungariket och de medlemsstater som omfattas av handels- och samarbetsavtalet.
4. Den specialiserade kommittén för personers rörlighet får också fastställa ett standardformulär för de ansökningar som avses i artikel 3.2 i det tredje tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp. Den specialiserade kommittén för personers rörlighet får vid behov ändra standardformuläret för ansökningar.

ARTIKEL 155

Villkor för en ansökan om ömsesidig rättslig hjälp

1. Den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, får endast göra en ansökan om ömsesidig rättslig hjälp om den har förvissat sig om att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Ansökan är nödvändig och proportionell med tanke på förfarandena och med beaktande av den misstänktes eller tilltalades rättigheter.
 - b) Den eller de utredningsåtgärder som anges i ansökan skulle ha kunnat föreskrivas under samma förutsättningar i ett liknande inhemskt ärende.
2. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, får samråda med den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om det är den begärande aktören, om den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, anser att villkoren i punkt 1 inte är uppfyllda. Efter samrådet får den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, besluta att dra tillbaka ansökan om ömsesidig rättslig hjälp.

ARTIKEL 156

Vidtagande av en annan typ av utredningsåtgärd

1. Den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska när så är möjligt överväga att vidta en annan utredningsåtgärd än den som anges i ansökan om ömsesidig rättslig hjälp om
 - a) den utredningsåtgärd som anges i ansökan inte finns i lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller
 - b) den utredningsåtgärd som anges i ansökan inte skulle vara tillgänglig i ett liknande inhemskt ärende.
2. Utan att det påverkar de skäl för avslag som finns tillgängliga enligt Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll, samt enligt artikel 158, ska punkt 1 i den här artikeln inte tillämpas på följande utredningsåtgärder, som alltid ska vara tillgängliga enligt lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören:
 - a) Inhämtande av uppgifter i databaser som innehas av polismyndigheter eller rättsliga myndigheter och som är direkt tillgängliga för de behöriga myndigheterna i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, inom ramen för ett straffrättsligt förfarande.

- b) Hörande av ett vittne, en sakkunnig, ett brottsoffer, en misstänkt eller tilltalad person eller en tredje part i den anmodade medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den anmodade aktören.
- c) En utredningsåtgärd som inte är en tvångsåtgärd, enligt definitionen i lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören. .
- d) Identifiering av personer som har ett abonnemang för ett visst telefonnummer eller en viss IP-adress.

3. Den behöriga myndigheten i den anmodade staten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, får också vidta en annan utredningsåtgärd än den som anges i ansökan om ömsesidig rättslig hjälp om den utredningsåtgärd som valts av den behöriga myndigheten i den anmodade staten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, skulle ge samma resultat med användning av mindre ingripande åtgärder än den utredningsåtgärd som anges i ansökan.

4. När den behöriga myndigheten i den anmodade staten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, i enlighet med punkt 1 eller 3 beslutar att vidta en annan åtgärd än den som anges i ansökan om ömsesidig rättslig hjälp ska den först underrätta den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten, som får besluta att dra tillbaka eller komplettera ansökan.

5. Om den utredningsåtgärd som anges i ansökan inte finns i lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller inte skulle vara tillgänglig i ett liknande inhemskt ärende och det inte finns någon annan utredningsåtgärd som skulle ge samma resultat som den utredningsåtgärd som ansökan avser, ska den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, meddela den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten, att det inte är möjligt att tillhandahålla den hjälp som ansökan avser.

ARTIKEL 157

Underrättelseskyldighet

Den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om det är den begärande aktören, eller i den begärande medlemsstaten på något sätt om

- a) det är omöjligt att verkställa ansökan om ömsesidig rättslig hjälp på grund av att ansökan är ofullständig eller uppenbart felaktig, eller

- b) den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, vid verkställandet av ansökan om ömsesidig rättslig hjälp, utan ytterligare undersökningar anser att det kan vara lämpligt att vidta utredningsåtgärder som ursprungligen inte var planerade eller som inte närmare kunde anges när ansökan om ömsesidig rättslig hjälp lämnades in, så att den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten, kan vidta ytterligare åtgärder i det enskilda fallet.

ARTIKEL 158

Ne bis in idem

Ömsesidig rättslig hjälp får vägras, utöver de grunder som anges i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll, om den person med avseende på vilken rättslig hjälp begärs och som i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, är föremål för brottsutredningar, lagföring eller något annat förfarande, inbegripet rättsliga förfaranden, för samma gärning har prövats av en myndighet genom lagakraftvunnen dom i Förenade kungariket, i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller i en medlemsstat, allt efter omständigheterna, under förutsättning att, om en påföljd har utdömts, påföljden har verkställts, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas, allt efter omständigheterna, enligt lagen i Förenade kungariket, i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller i den medlemsstat där domen meddelats.

ARTIKEL 159

Tidsfrister

1. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska fatta beslut om huruvida ansökan om ömsesidig rättslig hjälp ska verkställas så snart som möjligt, och under alla omständigheter senast 45 dagar efter mottagandet av ansökan, och underrätta den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar när det är den begärande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten om beslutet.
2. En ansökan om ömsesidig rättslig hjälp ska verkställas så snart som möjligt och under alla omständigheter senast 90 dagar efter det att det beslut som avses i punkt 1 i denna artikel eller det samråd som avses i artikel 155.2 har ägt rum.
3. Om det i ansökan om ömsesidig rättslig hjälp anges att det, på grund av tidsfrister i förfarandet, brottets svårhetsgrad eller andra särskilt brådskande omständigheter, är nödvändigt med en kortare tidsfrist än den som anges i punkt 1 eller 2 eller om det i ansökan anges att en åtgärd inom ramen för ömsesidig rättslig hjälp ska vidtas en särskild dag, ska den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ta största möjliga hänsyn till detta krav.

4. Om en ansökan om ömsesidig rättslig hjälp görs för vidtagande av interimistiska åtgärder i enlighet med artikel 24 i det andra tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, ska den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, fatta beslut angående den interimistiska åtgärden och meddela den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten om detta beslut så snart som möjligt efter mottagandet av ansökan. Innan en interimistisk åtgärd som vidtagits enligt den här artikeln upphävs ska den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, när så är möjligt, ge den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten, tillfälle att lägga fram sina skäl för att fortsätta åtgärden.

5. Om, i ett enskilt fall, de tidsfrister som anges i punkt 1 eller 2, eller den tidsfrist eller den särskilda dag som avses i punkt 3 inte kan iakttas, eller om beslutet om att vidta interimistiska åtgärder i enlighet med punkt 4 försenas, ska den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, utan dröjsmål på valfritt sätt underrätta den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten, med angivande av skälen till förseningen, och samråda med den behöriga myndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den begärande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten, om när det är lämpligt att verkställa ansökan om ömsesidig rättslig hjälp.

6. För tydlighetens skull ska bestämmelserna i denna artikel ha företräde framför artikel 6 i det tredje tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp.

ARTIKEL 160

Översändande av ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp

1. Artikel 6.1 i detta avtal ska endast tillämpas på den första överföringen av ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp och det första översändandet av meddelanden som rör uppgiftslämnande utan föregående begäran och anmälningar enligt artiklarna 3 och 4 i det tredje tilläggsprotokollet till den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, som ska översändas i enlighet med artikel 6.1 i detta avtal och respektive bestämmelser i den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll.

2. Utöver de kommunikationskanaler som anges i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll, får ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp, samt uppgiftslämnande utan föregående begäran och anmälningar enligt artiklarna 3 och 4 i det tredje tilläggsprotokollet till den Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, om direkt översändande föreskrivs i deras respektive bestämmelser, även översändas direkt av allmänna åklagare i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Artikel 6.1 i detta avtal ska tillämpas på det första översändandet av sådana ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp och det första översändandet av meddelanden som rör uppgiftslämnande utan föregående begäran och anmälningar enligt artiklarna 3 och 4 i det tredje tilläggsprotokollet till den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, av allmänna åklagare i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

3. Utöver de kommunikationskanaler som anges i Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp och dess protokoll får i brådskande fall, eller när behöriga myndigheter i två eller fler medlemsstater och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar behöver samordna förfaranden för rättsligt samarbete, ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp och uppgifter som lämnas utan föregående begäran eller anmälning som avses i artiklarna 3 och 4 i det tredje tilläggsprotokollet till Europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp, och genom undantag från punkt 1 i denna artikel, översändas via Europol eller Eurojust, i enlighet med bestämmelserna i respektive kapitel i detta avtal.

ARTIKEL 161

Gemensamma utredningsgrupper

Om de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inrättar en gemensam utredningsgrupp ska förhållandet mellan medlemsstaterna inom den gemensamma utredningsgruppen styras av unionsrätten, oavsett den rättsliga grund som anges i avtalet om inrättande av den gemensamma utredningsgruppen.

KAPITEL 7

FRYSNING OCH FÖRVERKANDE

ARTIKEL 162

Mål och principer för samarbetet

1. Målet för detta kapitel är att Förenade kungariket, med avseende på Gibraltar, å ena sidan, och medlemsstaterna, å andra sidan, i största möjliga utsträckning ska samarbeta med varandra vid brottsutredningar och rättsliga förfaranden som syftar till frysning av egendom i syfte att senare förverka egendomen och vid brottsutredningar och rättsliga förfaranden som syftar till förverkande av egendom inom ramen för straffrättsliga förfaranden. Detta utesluter inte annat samarbete enligt artikel 171.5 och 171.6. I detta kapitel föreskrivs också samarbete med unionsorgan som utsetts av unionen för tillämpningen av detta kapitel.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och medlemsstaterna ska, på de villkor som anges i detta kapitel, tillmötesgå begäranden från en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar
 - a) om förverkande av specifik egendom och om förverkande av vinning, bestående i ett åläggande att betala ett penningbelopp som motsvarar värdet av vinningen,
 - b) om bistånd vid brottsutredningar och interimistiska åtgärder med avseende på någon av de former av förverkande som avses i led a.

3. Bistånd vid brottsutredningar och interimistiska åtgärder som begärs enligt punkt 2 b ska genomföras i den mån detta tillåts i och överensstämmer med bestämmelserna i den inhemska lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören. Om det i begäran om en av dessa åtgärder anges formaliteter eller förfaranden som är nödvändiga enligt den inhemska lagstiftningen i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, oavsett om dessa formaliteter eller förfaranden är obekanta för den anmodade medlemsstaten eller för Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, tillmötesgå en sådan begäran i den mån den begärda åtgärden inte strider mot de grundläggande principerna i dess inhemska lagstiftning.
4. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska säkerställa att begäranden från en annan medlemsstat eller från Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om att identifiera, spåra, frysa eller beslagta vinning och hjälpmedel får samma prioritet som begäranden som görs inom ramen för inhemska förfaranden.
5. När den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, begär förverkande, bistånd vid brottsutredningar och interimistiska åtgärder i förverkandesyfte ska den säkerställa att principerna om nödvändighet och proportionalitet respekteras.

6. Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas i stället för kapitlen om *internationellt samarbete* i Europarådets konvention om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott och om finansiering av terrorism, upprättad i Warszawa den 16 maj 2005 (*2005 års konvention*) och konventionen om penningtvätt, efterforskning, beslag och förverkande av vinning av brott, upprättad i Strasbourg den 8 november 1990 (*1990 års konvention*). Artikel 163 i detta avtal ersätter motsvarande definitioner i artikel 1 i 2005 års konvention och artikel 1 i 1990 års konvention. Bestämmelserna i detta kapitel påverkar inte skyldigheterna för Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller för medlemsstaterna enligt övriga bestämmelser i 2005 års konvention och 1990 års konvention.

ARTIKEL 163

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *förverkande*: ett straff eller annan åtgärd beslutad av domstol efter rättegång på grund av en eller flera brottslig gärningar, som leder till slutgiltigt berövande av egendom.
- b) *frysning* eller *beslag*: tillfälligt förbud mot överföring, förstöring, omvandling, förfogande över eller flyttning av egendom, eller att man tillfälligt tar egendom i förvar eller tar kontroll över egendom med stöd av beslut av domstol eller annan behörig myndighet.
- c) *hjälpmedel*: all slags egendom som på något sätt, helt eller delvis, använts eller varit avsedd att användas för att begå ett eller flera brott.

- d) *rättslig myndighet*: en myndighet som enligt inhemsk lagstiftning är en domare, en domstol eller en allmän åklagare. En allmän åklagare ska betraktas som en rättslig myndighet endast i den mån detta föreskrivs i inhemsk lagstiftning.
- e) *vinning*: varje ekonomisk fördel som direkt eller indirekt härrör från brott, eller ett penningbelopp som motsvarar denna ekonomiska fördel. Den kan bestå av alla former av egendom enligt definitionen i denna artikel.
- f) *egendom*: varje form av egendom, materiell eller immateriell, lös eller fast, samt juridiska handlingar eller urkunder som styrker äganderätt eller annan rätt till sådan egendom, som den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, anser
- i) utgöra vinning av ett brott, eller dess motsvarighet, oavsett om detta avser hela eller endast en del av värdet av denna vinning,
 - ii) utgöra hjälpmedel vid ett sådant brott, eller värdet av sådana hjälpmedel,
 - iii) kan bli föremål för förverkande enligt någon annan bestämmelse om befogenheter till förverkande enligt lagstiftningen i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, efter ett rättsligt förfarande på grund av ett brott, däribland förverkande hos tredje man, utvidgat förverkande och förverkande utan slutlig dom.

ARTIKEL 164

Skyldighet att lämna bistånd

Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och medlemsstaterna ska på begäran lämna varandra bistånd i största möjliga omfattning vid identifiering och spårande av hjälpmedel, vinning och annan egendom som kan bli föremål för förverkande. Sådant bistånd ska omfatta alla åtgärder för att lägga fram och säkra bevisning angående förekomst, belägenhet eller förflyttning, art, rättslig karaktär eller värde av nämnda hjälpmedel, vinning eller annan egendom.

ARTIKEL 165

Begäranden om uppgifter om bankkonton och bankfack

1. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska enligt de villkor som fastställs i denna artikel vidta nödvändiga åtgärder för att, som svar på en begäran från Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller från en medlemsstat, fastställa om en fysisk eller juridisk person som är föremål för en brottsutredning innehar eller kontrollerar ett eller flera bankkonton, oavsett vilket slag, i någon bank på den medlemsstatens territorium eller i Gibraltar, och om så är fallet tillhandahålla uppgifter om de identifierade kontona. Dessa uppgifter ska särskilt omfatta namnet på innehavaren av kundkontot och IBAN och, för bankfack, hyrestagarens namn eller ett unikt identifieringsnummer.
2. Den skyldighet som fastställs i punkt 1 ska enbart gälla i den mån uppgifterna finns hos den kontoförande banken.

3. Utöver kraven i artikel 186 ska den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, i begäran

- a) ange varför den anser att de begärda uppgifterna sannolikt är av betydande värde för utredningen av brottet,
- b) ange på vilka grunder den antar att banker i den anmodade medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den anmodade aktören, för kontot och, i största möjliga utsträckning, ange vilka banker och konton som kan vara inblandade, och
- c) lämna all ytterligare tillgänglig information som kan underlätta verkställandet av begäran.

4. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att denna artikel kommer att utvidgas till att omfatta konton i finansinstitut som inte är banker. Sådana anmälningar får göras till föremål för principen om ömsesidighet.

ARTIKEL 166

Begäranden om uppgifter om banktransaktioner

1. På begäran av en annan medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, tillhandahålla detaljerade uppgifter om bestämda bankkonton och om de transaktioner som har genomförts under en bestämd period på ett eller flera konton som anges i begäran, inbegripet detaljerade uppgifter om alla sändande och mottagande konton.

2. Den skyldighet som fastställs i punkt 1 ska enbart gälla i den mån uppgifterna finns hos den kontoförande banken.
3. Utöver kraven i artikel 186 ska den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, i sin begäran ange varför den anser att de begärda uppgifterna är relevanta för utredningen av brottet.
4. För verkställandet av en sådan begäran får den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ställa samma villkor som den tillämpar för begäranden om husrannsakan och beslag.
5. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att denna artikel kommer att utvidgas till att omfatta konton i finansinstitut som inte är banker. Sådana anmälningar får göras till föremål för principen om ömsesidighet.

ARTIKEL 167

Begäranden om övervakning av banktransaktioner

1. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska säkerställa att den, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller en medlemsstat begär detta, under en bestämd period kan övervaka de banktransaktioner som genomförs på ett eller flera konton som anges i begäran och meddela resultatet till den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören.
2. Utöver kraven i artikel 186 ska den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, i sin begäran ange varför den anser att de begärda uppgifterna är relevanta för utredningen av brottet.
3. Beslutet om övervakning ska fattas i varje enskilt fall av de behöriga myndigheterna i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, i enlighet med dess inhemska lagstiftning.
4. Den ansökande eller den anmodade medlemsstaten och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska, i egenskap av ansökande eller anmodad aktör, allt efter omständigheterna, komma överens om hur övervakningen ska genomföras i praktiken.

5. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att denna artikel kommer att utvidgas till att omfatta konton i finansinstitut som inte är banker. Sådana anmälningar får göras till föremål för principen om ömsesidighet.

ARTIKEL 168

Uppgiftslämnande utan föregående begäran

Utan att det påverkar dess egna brottsutredningar eller rättsliga förfaranden får en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar utan föregående begäran, till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller till en medlemsstat överlämna uppgifter om hjälpmedel eller vinning och annan egendom som kan förverkas om den anser att utlämnande av sådana uppgifter skulle kunna hjälpa den mottagande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den mottagande aktören, att inleda eller genomföra brottsutredningar eller rättsliga förfaranden eller leda till en begäran från den medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar enligt detta kapitel.

ARTIKEL 169

Skyldighet att vidta interimistiska åtgärder

1. På begäran av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller en medlemsstat som har inlett en brottsutredning eller ett straffrättsligt förfarande, eller en brottsutredning eller ett rättsligt förfarande som syftar till förverkande, ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, vidta nödvändiga interimistiska åtgärder, såsom frysning eller beslag, för att förhindra all handel med, överföring av eller förfogande över egendom som vid en senare tidpunkt kan begäras förverkad eller som annars skulle kunna tillgodose begäran.
2. En medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som har mottagit en begäran om förverkande enligt artikel 171 ska på begäran vidta de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel beträffande all slags egendom som begärs förverkad eller som annars skulle kunna tillgodose begäran.
3. I fall då en begäran tas emot enligt denna artikel ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, vidta alla nödvändiga åtgärder för att utan dröjsmål tillmötesgå begäran med samma skyndsamhet och prioritet som i ett liknande inhemskt ärende och utan dröjsmål skicka bekräftelse till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller till den ansökande medlemsstaten på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

4. Om den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, anger att omedelbar frysning är nödvändig eftersom det finns berättigade skäl att anta att egendomen i fråga inom kort kommer att flyttas eller förstöras, ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller den anmodade medlemsstaten inom 96 timmar från mottagandet av begäran vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillmötesgå begäran och utan dröjsmål skicka en bekräftelse till den ansökande medlemsstaten eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.
5. Om den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, inte kan iaktta tidsfristerna enligt punkt 4 ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, omedelbart underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller den ansökande medlemsstaten och samråda med Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller med den ansökande medlemsstaten om de åtgärder som är lämpliga att vidta härnäst.
6. Om tidsfristerna enligt punkt 4 skulle löpa ut upphör inte de krav som ställs på den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, genom denna artikel.

ARTIKEL 170

Verkställighet av interimistiska åtgärder

1. Efter det att de begärda interimistiska åtgärderna har verkställts i enlighet med artikel 169.1 ska den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, utan föregående begäran och så snart som möjligt förse Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller den anmodade medlemsstaten med all information som kan ifrågasätta eller ändra omfattningen av dessa åtgärder. Den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, ska också utan dröjsmål tillhandahålla alla kompletterande uppgifter som Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller den anmodade medlemsstaten kräver och som är nödvändiga för genomförandet och uppföljningen av de interimistiska åtgärderna.
2. Innan en interimistisk åtgärd som vidtagits enligt artikel 169 upphävs ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, när så är möjligt, ge Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller den ansökande medlemsstaten tillfälle att lägga fram sina skäl för att åtgärden ska fortsätta att genomföras.

ARTIKEL 171

Skyldighet att förverka

1. Om en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har mottagit en begäran om förverkande av egendom som är belägen på den medlemsstatens territorium eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den anmodade aktören, ska den
 - a) verkställa ett beslut om förverkande som meddelats av en domstol i den ansökande medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den ansökande aktören, med avseende på egendomen, eller
 - b) överlämna begäran till sina behöriga myndigheter i syfte att erhålla ett beslut om förverkande och, om ett sådant beslut meddelas, låta verkställa det.
2. Vid tillämpning av punkt 1 b ska medlemsstaterna eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när så är nödvändigt, ha behörighet att inleda rättsliga förfaranden för förverkande enligt sin inhemska lagstiftning.
3. Punkt 1 ska också tillämpas på förverkande som består i ett åläggande att betala ett penningbelopp som motsvarar värdet av vinningen, om den egendom som tas i anspråk för förverkande är belägen i den anmodade medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den anmodade aktören. Om betalning inte har erhållits ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, i sådana fall, när den verkställer förverkande enligt punkt 1, verkställa kravet i annan egendom som är tillgänglig för ändamålet.

4. Om en begäran om förverkande avser en bestämd egendom får den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller den anmodade medlemsstaten komma överens om att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller den anmodade medlemsstaten får verkställa förverkandet i form av ett åläggande att betala ett penningbelopp motsvarande värdet av egendomen.

5. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och medlemsstaterna ska i största möjliga utsträckning i enlighet med sina respektive inhemska lagstiftningar samarbeta med en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som begär verkställande av åtgärder likvärdiga med förverkande av egendom, om begäran inte har utfärdats inom ramen för straffrättsliga förfaranden, i den mån sådana åtgärder beslutas av en rättslig myndighet i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, avseende ett brott, förutsatt att det har fastställts att egendomen utgör vinning eller

- a) annan egendom till vilken vinningen har omvandlats,
- b) egendom som förvärvats från lagliga källor, om vinningen helt eller delvis har uppblandats med sådan egendom, upp till det beräknade värdet av den uppblandade vinningen, eller
- c) inkomst eller annan förmån som härrör från vinningen, från egendom som sådan vinning har omvandlats till eller från egendom som sådan vinning har uppblandats med, upp till det beräknade värdet av den uppblandade vinningen, på samma sätt och i samma utsträckning som vinning.

6. De åtgärder som avses i punkt 6 omfattar åtgärder som möjliggör beslag, kvarhållande och förverkande av egendom och tillgångar genom ansökan till tvistemålsdomstol.

7. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska fatta beslut om verkställighet av beslutet om förverkande utan dröjsmål och, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 9 i denna artikel, senast 45 dagar efter mottagandet av begäran. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska utan dröjsmål sända en bekräftelse till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller till den ansökande medlemsstaten på ett sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning. Såvida det inte finns skäl för uppskov enligt artikel 178 ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, vidta de konkreta åtgärder som är nödvändiga för att verkställa beslutet om förverkande utan dröjsmål och med minst samma skyndsamhet och prioritet som ett liknande inhemskt ärende.

8. Om den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, inte kan iaktta tidsfristen enligt punkt 7 ska den omedelbart underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller den ansökande medlemsstaten och samråda med Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller med den ansökande medlemsstaten om de åtgärder som är lämpliga att vidta härnäst.

9. Om tidsfristen enligt punkt 7 löper ut upphör inte de krav som ställs på den anmodade medlemsstaten eller på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, genom denna artikel.

ARTIKEL 172

Verkställighet av förverkande

1. Förfarandena för att uppnå och verkställa förverkande enligt artikel 171 ska regleras i enlighet med den inhemska lagstiftningen i den anmodade medlemsstatens eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören.
2. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska vara bunden av bedömningen avseende de faktiska omständigheterna i den mån dessa anges i en dom eller ett rättsligt avgörande som meddelats av en domstol i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten eller i den mån en sådan dom eller ett sådant rättsligt avgörande indirekt grundar sig på dessa.
3. Om förverkandet består i ett åläggande att betala ett penningbelopp, ska den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, räkna om beloppet till sina respektive valutor enligt den växelkurs som gäller vid den tidpunkt när beslutet om verkställighet av förverkandet fattas.

ARTIKEL 173

Förverkad egendom

1. Om inte annat följer av punkterna 2 och 3 i denna artikel ska egendom som förverkats enligt artiklarna 171 och 172 förfogas över av den anmodade medlemsstaten eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, i enlighet med dess inhemska lagstiftning och administrativa förfaranden.
2. När den anmodade staten agerar på begäran av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller av en medlemsstat enligt artikel 171 ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, i den utsträckning det är tillåtet enligt dess inhemska lagstiftning och på begäran, i första hand överväga att återlämna den förverkade egendomen till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller till den ansökande medlemsstaten så att den kan ge brottsoffren kompensation eller återlämna egendomen till dess rättmätiga ägare.
3. När den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, agerar på begäran av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller en medlemsstat enligt artikel 171, och efter att ha beaktat brottsoffrets rätt till återställande eller kompensation av egendom enligt punkt 2 i den här artikeln, ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, förfoga över det penningbelopp som erhållits till följd av verkställigheten av ett beslut om förverkande enligt följande:
 - a) Om beloppet är lika med eller mindre än 10 000 EUR ska beloppet tillfalla den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören.

- b) Om beloppet överstiger 10 000 EUR ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, överföra 50 % av det återvunna beloppet till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller till den ansökande medlemsstaten.
4. Utan hinder av punkt 3 får Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och medlemsstaterna i ett enskilt fall särskilt överväga att ingå andra sådana avtal eller överenskommelser om förfogande över egendom som de finner lämpliga.

ARTIKEL 174

Rätt till verkställighet och högsta belopp som kan förverkas

1. En begäran om förverkande som gjorts enligt artikel 171 påverkar inte den rätt som den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, har att själv verkställa beslutet om förverkande.
2. Inget i detta kapitel ska tolkas som att det totala värdet av förverkandet får överstiga det penningbelopp som anges i beslutet om förverkande. Om en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar konstaterar att detta kan bli fallet, ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och de berörda medlemsstaterna samråda för att undvika detta.

ARTIKEL 175

Åläggande av fängelsestraff på grund av bristande fullgörelse

Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, får inte som ett resultat av en begäran i enlighet med artikel 171 ålägga fängelsestraff på grund av bristande fullgörelse eller vidta någon annan åtgärd som inskränker en persons frihet utan att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller den ansökande medlemsstaten har gett sitt samtycke.

ARTIKEL 176

Skäl för vägran

1. Begäran om samarbete enligt detta kapitel får vägras om
 - a) den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, anser att verkställighet av begäran skulle strida mot principen *ne bis in idem*, eller
 - b) det brott som begäran avser inte skulle utgöra ett brott enligt den inhemska lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, om det förövades inom dess jurisdiktion; detta skäl för avslag får emellertid tillämpas på samarbete enligt artiklarna 164–168 endast om det begärda biståndet innebär användning av tvingande åtgärder.

2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att, på grundval av reciprocitet, det villkor om dubbel straffbarhet som avses i punkt 1 b i denna artikel inte kommer att tillämpas, förutsatt att det brott som ligger till grund för begäran är

- a) ett av de brott som förtecknas i artikel 118.5, som de definieras i den ansökande medlemsstatens lagstiftning eller i lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, och
- b) kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tre år eller mer i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören.

3. Samarbete enligt artiklarna 164–168, såvitt det begärda biståndet innebär användning av tvångsåtgärder, samt enligt artiklarna 169 och 170 får också vägras om de begärda åtgärderna inte skulle vara tillåtna enligt den inhemska lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, för brottsutredningar eller rättsliga förfaranden i ett liknande inhemskt ärende.

4. Om det är nödvändigt enligt den inhemska lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om det är den anmodade aktören, får även samarbete enligt artiklarna 164–168, i den mån det begärda biståndet innebär användning av tvångsåtgärder, samt enligt artiklarna 169 och 170 vägras, om de begärda åtgärderna eller andra åtgärder med motsvarande verkan inte skulle vara tillåtna enligt den inhemska lagstiftningen i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller om begäran inte godkänts av en rättslig myndighet i samband med handläggningen av brottmål.

5. Samarbete enligt artiklarna 171–175 får också vägras om
- a) förverkande enligt den inhemska lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, inte är möjligt vid den typ av brott som begäran avser,
 - b) det, utan att det påverkar skyldigheten enligt artikel 171.3, skulle strida mot principerna i den inhemska lagstiftningen i den anmodade staten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, som begränsar möjligheterna till förverkande med hänsyn till förhållandet mellan ett brott och
 - i) en ekonomisk fördel som kan betecknas som vinning av brottet, eller
 - ii) egendom som kan betecknas som hjälpmedel för brottet,
 - c) förverkande enligt den inhemska lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, inte längre får åläggas eller verkställas på grund av preskription,
 - d) begäran, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 171.5 och 171.6, inte grundas på en tidigare fällande dom i ett brottmål, ett beslut av rättslig natur eller ett uttalande i ett sådant beslut om att ett eller flera brott har begåtts, och på grundval av vilket förverkandet har beslutats eller begärts,
 - e) förverkandet antingen inte är verkställbart i den ansökande medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den ansökande aktören, eller fortfarande är föremål för överklagande, eller

f) begäran avser ett beslut om förverkande som grundas på ett avgörande som har fattats utan att den person som berörs därav har varit närvarande och om, enligt den anmodade medlemsstatens uppfattning eller uppfattningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, de rättsliga förfaranden som vidtagits av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller av den ansökande medlemsstaten och som ledde till ett sådant avgörande inte tillgodosåg den rätt att försvara sig som bör tillkomma den som är anklagad för brott.

6. Vid tillämpning av punkt 5 f ska ett avgörande inte anses ha fattats utan att den berörda personen varit närvarande om

a) det har bekräftats eller fattats efter opposition av den berörda personen, eller

b) det har meddelats efter överklagande på talan av den berörda personen.

7. Vid bedömningen enligt punkt 5 f huruvida vederbörandes möjligheter att försvara sig har tillgodosetts, ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, beakta att den berörda personen avsiktligt har undandragit sig det rättsliga förfarandet eller att denne valt att inte överklaga det avgörande som fattats i hans eller hennes frånvaro trots att han eller hon haft tillfälle att göra det. Detsamma gäller när den berörda personen, efter att i vederbörlig ordning ha delgivits kallelsen att inställa sig, valt att inte göra detta eller att begära vilandeförklaring.

8. Medlemsstaterna eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får inte åberopa banksekretess som grund för vägran att samarbeta enligt detta kapitel. Om dess inhemska lagstiftning gör det nödvändigt kan en anmodad medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, kräva att en begäran om samarbete som skulle innebära hävande av banksekretess ska vara godkänd av en rättslig myndighet i samband med handläggning av brottmål.
9. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, får inte åberopa det faktum att
- a) den person som är föremål för utredning eller berörs av ett beslut om förverkande, meddelat av den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, är en juridisk person, som ett hinder för att samarbeta enligt detta kapitel,
 - b) den fysiska person mot vilken ett beslut om förverkande av vinning har fattats har avlidit, eller en juridisk person mot vilken ett beslut om förverkande av vinning har fattats därefter har upplösts, som hinder för att lämna bistånd i enlighet med artikel 171.1 a, eller
 - c) den person som är föremål för utredning eller ett beslut om förverkande, meddelat av den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, nämns i begäran både som upphovsman till det bakomliggande brottet och brottet penningtvätt, som ett hinder för samarbete enligt detta kapitel.

ARTIKEL 177

Samråd och information

Om det finns välgrundade skäl att anta att verkställigheten av ett beslut om frysning eller förverkande skulle innebära en verklig risk för skyddet av de grundläggande rättigheterna, ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, innan den beslutar om verkställighet av beslutet om frysning eller förverkande, samråda med Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller med den ansökande medlemsstaten och får begära alla nödvändiga uppgifter.

ARTIKEL 178

Uppskov

Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, får skjuta upp en åtgärd till följd av en begäran om en sådan åtgärd skulle vara till skada för brottsutredningar eller rättsliga förfaranden i den medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

ARTIKEL 179

Partiellt eller villkorligt bifall till en begäran

Innan den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, vägrar eller skjuter upp samarbete enligt detta kapitel ska den, i förekommande fall efter samråd med Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller den ansökande medlemsstaten, överväga huruvida begäran kan bifallas delvis eller på de villkor som den anser nödvändiga.

ARTIKEL 180

Delgivning

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och medlemsstaterna ska i största möjliga omfattning lämna varandra inbördes rättslig hjälp för att delge personer som berörs av interimistiska åtgärder och förverkande handlingar i mål.
2. Ingenting i denna artikel är avsett att inverka på
 - a) möjligheten att sända handlingar i mål per post direkt till personer utomlands, och

- b) möjligheten för stämningsmän, tjänstemän eller andra behöriga myndigheter i ursprungsmedlemsstaten, eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den sändande aktören, att delge handlingar i mål direkt genom medlemsstatens egna konsulära myndigheter eller de konsulära myndigheterna i Förenade kungariket, allt efter omständigheterna, eller genom rättsliga myndigheter, inbegripet stämningsmän och tjänstemän, eller andra behöriga myndigheter i den mottagande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om det är den mottagande aktören.
3. När personer utomlands som berörs av interimistiska åtgärder eller beslut om förverkande som fattats i den sändande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den sändande aktören, delges handlingar i mål ska denna medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ange vilka rättsmedel som de enligt den statens inhemska lagstiftning har till sitt förfogande. Centralmyndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, ska, om den person till vilken rättegångshandlingarna skickas är bosatt i Gibraltar, eller i den medlemsstat till vilken den person till vilken rättegångshandlingarna skickas är bosatt, allt efter omständigheterna, parallellt erhålla en kopia av dessa rättegångshandlingar.

ARTIKEL 181

Erkännande av utländska beslut

1. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar när det är den anmodade aktören, ska vid handläggningen av en begäran om samarbete enligt artiklarna 169–175 erkänna varje beslut som meddelats av en rättslig myndighet i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar när det är den ansökande aktören, eller i den ansökande medlemsstaten i fråga om rättigheter som gjorts gällande av tredje part.

2. Erkännande kan vägras om

- a) tredje parter inte haft tillräckliga möjligheter att hävda sina rättigheter,
- b) avgörandet är oförenligt med ett beslut som redan har fattats i den anmodade medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den anmodade aktören, i samma fråga,
- c) avgörandet är oförenligt med grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller i den anmodande medlemsstaten, allt efter omständigheterna, eller
- d) beslutet har fattats i strid med bestämmelser enligt vilka den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, har förbehållit sig domsrätten i frågan.

ARTIKEL 182

Myndigheter

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och medlemsstaterna ska var och en anmäla till den specialiserade kommittén för personers rörlighet en centralmyndighet som ska ansvara för att sända och besvara begäranden som görs enligt detta kapitel, handlägga begärandena eller översända dem till de myndigheter som är behöriga att verkställa dem.

2. Unionen får utse ett unionsorgan som, utöver medlemsstaternas behöriga myndigheter, får göra och, om så är lämpligt, verkställa begäranden enligt detta kapitel. Varje sådan begäran ska vid tillämpningen av detta kapitel behandlas som en begäran från en medlemsstat. Unionen får också utse detta unionsorgan som centralmyndighet med ansvar för att sända och besvara begäranden enligt detta kapitel från eller till detta organ.

ARTIKEL 183

Kommunikation

1. Artikel 6.1 ska endast tillämpas på ursprungliga begäranden som görs enligt detta kapitel och som ska översändas i enlighet med den artikeln.
2. Om inte annat följer av punkt 1 ska centralmyndigheterna meddela sig direkt med varandra.
3. Om inte annat följer av punkt 1 får i brådskande fall begäranden eller meddelanden enligt detta kapitel sändas av de rättsliga myndigheterna i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, direkt till de motsvarande myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller i den anmodade medlemsstaten. I sådana fall ska centralmyndigheten i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, samtidigt sända en kopia till centralmyndigheten i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller i den anmodade staten.

4. Om en begäran sänds i enlighet med punkt 3 och den mottagande myndigheten inte är behörig att pröva begäran, ska den överlämna begäran till den behöriga inhemska myndigheten och omedelbart informera den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, om detta.
5. Om inte annat följer av punkt 1 i denna artikel får begäranden eller meddelanden enligt artiklarna 164–168 som inte avser tvångsåtgärder, översändas av de behöriga myndigheterna i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, direkt till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller till den anmodade medlemsstaten.
6. Utkast till begäranden eller meddelanden enligt detta kapitel får sändas av de rättsliga myndigheterna i den ansökande medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, direkt till de rättsliga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller i den anmodade medlemsstaten före en formell begäran för att säkerställa att de kan behandlas effektivt vid mottagandet och innehåller tillräcklig information och styrkande dokumentation för att uppfylla kraven i lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller i den anmodade medlemsstaten.

ARTIKEL 184

Form och språk för begäran

1. Alla begäranden enligt detta kapitel ska göras skriftligen. De får översändas elektroniskt eller med något annat telekommunikationsmedel, under förutsättning att den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, är beredd att på begäran när som helst förete en skriftlig uppteckning av detta meddelande och originalet.
2. Begäranden enligt punkt 1 ska göras på ett av de officiella språken i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller på något annat språk som angivits av eller för den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, i enlighet med punkt 3.
3. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla det eller de språk som, utöver de officiella språken i medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får användas för att göra begäranden enligt detta kapitel.
4. Begäranden enligt artikel 169 om interimistiska åtgärder ska göras på det formulär som anges i bilaga 16.
5. Begäranden enligt artikel 171 om förverkande ska göras på det formulär som anges i bilaga 16.

6. Den specialiserade kommittén för personers rörlighet får vid behov ändra formulären i bilaga 16.
7. Den specialiserade kommittén för personers rörlighet ska anta de eventuella ändringar av formuläret i bilaga 16 som är nödvändiga för att återspegla de ändringar som gjorts i bilaga 46 till handels- och samarbetsavtalet.
8. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar liksom unionen på någon av sina medlemsstaters vägnar, får var och en till den specialiserade kommittén för personers rörlighet anmäla att den kräver översättning av alla styrkande handlingar till ett officiellt språk i den anmodade medlemsstaten eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller till något annat språk som angivits i enlighet med punkt 3 i denna artikel. I fall av begäranden enligt artikel 169.4 får en sådan översättning av styrkande handlingar tillhandahållas den anmodade medlemsstaten eller till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, inom 48 timmar efter översändandet av begäran, utan att det påverkar tillämpningen av de tidsfrister som anges i artikel 169.4.

ARTIKEL 185

Legalisering

Handlingar som översänds i enlighet med detta kapitel ska vara undantagna från alla legaliseringsformaliteter.

ARTIKEL 186

Innehåll i begäran

1. Varje begäran om samarbete enligt detta kapitel ska ange följande:
 - a) Den myndighet som gör begäran och den myndighet som genomför brottsutredningarna eller de rättsliga förfarandena.
 - b) Föremålet för och skälet till framställningen.
 - c) De ärenden, inbegripet relevanta fakta (t.ex. datum och plats för samt andra omständigheter rörande brottet), som brottsutredningarna eller de rättsliga förfarandena avser, utom när det gäller en begäran om underrättelse.
 - d) I den mån samarbetet innebär användning av tvingande åtgärder:
 - i) texten i lagbestämmelserna eller, om detta inte är möjligt, en redogörelse för tillämplig lagstiftning, och
 - ii) huruvida den begärda åtgärden eller andra åtgärder med liknande verkan kan komma att vidtas i den ansökande medlemsstatens jurisdiktion eller i jurisdiktionen för Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, i enlighet med dess egna inhemska lagstiftning.

- e) Om det är nödvändigt och i den utsträckning det är möjligt:
- i) uppgifter om den eller de personer som berörs, såsom namn, födelsedatum och födelseort, nationalitet och uppehållsort samt, när det gäller juridiska personer, platsen där denna har sitt säte, och
 - ii) den egendom i fråga om vilken samarbete begärs, dess belägenhet, dess samband med den eller de personer som berörs, varje samband med brottet liksom tillgänglig information om vilka intressen andra personer har i egendomen.
- f) Eventuellt särskilt förfarande som den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, önskar ska tillämpas.
2. En begäran om interimistiska åtgärder enligt artikel 169 i samband med beslag av egendom för vilken ett beslut om förverkande som består i ett åläggande att betala ett penningbelopp kan verkställas ska även ange det högsta belopp för vilket verkställighet söks i den egendomen.
3. Utöver de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska varje begäran enligt artikel 171 innehålla
- a) när det gäller artikel 171.1 a,
 - i) en bestyrkt kopia av det beslut om förverkande som meddelats av domstolen i den ansökande medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den ansökande aktören, och en redogörelse för de skäl på vilka beslutet grundas, om dessa inte är angivna i beslutet,

- ii) ett intyg av de behöriga myndigheterna i den ansökande medlemsstatens eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, om att beslutet om förverkande kan verkställas och inte är föremål för överklagande,
 - iii) information om i vilken utsträckning verkställighet av beslutet begärs, och
 - iv) information om nödvändigheten av att vidta interimistiska åtgärder,
- b) när det gäller artikel 171.1 b, en redogörelse för de faktiska omständigheter som åberopas av den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar när det är den ansökande aktören, och som ska vara tillräckligt omfattande för att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller den anmodade medlemsstaten ska kunna utverka ett beslut enligt sin inhemska lagstiftning,
- c) handlingar som visar att rättigheter som gjorts gällande av tredje part blivit prövade.

ARTIKEL 187

Ofullständiga begäranden

1. Om en begäran inte uppfyller bestämmelserna i detta kapitel eller om den information som lämnats inte är tillräcklig för att den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska kunna pröva begäran, får den medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar be att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller den ansökande medlemsstaten gör ändringar i begäran eller kompletterar den med ytterligare information.

2. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, får fastställa en tidsfrist inom vilken sådana ändringar eller sådan information ska mottas.

3. I avvaktan på de begärda ändringarna eller den begärda informationen i fråga om en begäran enligt artikel 171 får den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, vidta någon av de åtgärder som avses i artiklarna 164–170.

ARTIKEL 188

Flera begäranden

1. Om den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, tar emot mer än en begäran enligt artikel 169 eller 171 avseende samma person eller egendom, ska detta inte hindra den medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar från att behandla de begäranden som inbegriper vidtagande av interimistiska åtgärder.

2. Om flera begäranden enligt artikel 171 har gjorts ska den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, överväga att samråda med Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller med den ansökande medlemsstaten.

ARTIKEL 189

Skyldighet att ange skäl

Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska ange sina skäl för alla beslut att vägra, skjuta upp eller ställa upp villkor för samarbete enligt detta kapitel.

ARTIKEL 190

Information

1. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska utan dröjsmål informera Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller den ansökande medlemsstaten om
 - a) den åtgärd som vidtas på grundval av en begäran enligt detta kapitel,
 - b) det slutliga resultatet av den åtgärd som vidtagits på grundval av en begäran enligt detta kapitel,
 - c) ett beslut om att helt eller delvis vägra, skjuta upp eller ställa upp villkor för samarbete enligt detta kapitel,
 - d) varje omständighet som gör det omöjligt att verkställa den begärda åtgärden eller som sannolikt skulle kunna försena den på ett betydande sätt, och

- e) om interimistiska åtgärder vidtagits i enlighet med en begäran enligt artiklarna 164–169, sådana bestämmelser i dess inhemska lagstiftning som automatiskt skulle leda till upphävande av den interimistiska åtgärden.

2. Den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, ska utan dröjsmål informera den Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller den anmodade medlemsstaten om

- a) varje omprövning, beslut eller annan omständighet som medför att beslutet om förverkande helt eller delvis upphör att vara verkställbart, och
- b) varje ny omständighet, faktisk eller juridisk, som innebär att åtgärder enligt detta kapitel inte längre är berättigade.

3. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar på grundval av samma beslut om förverkande begär förverkande i fler än en medlemsstat, ska den informera alla medlemsstater som berörs av verkställigheten av beslutet om begäran.

4. Om en medlemsstat på grundval av samma beslut om förverkande begär förverkande i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och en eller fler medlemsstater, ska den informera Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och alla medlemsstater som berörs av verkställigheten av beslutet om begäran.

ARTIKEL 191

Begränsningar i fråga om användningen

1. Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, får ställa som villkor för verkställighet av en begäran att information eller bevismaterial som erhållits inte utan dess föregående samtycke får användas eller översändas av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller av den ansökande staten för andra brottsutredningar eller rättsliga förfaranden än de som angetts i begäran.
2. Utan föregående samtycke från den anmodade medlemsstaten eller från Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, får information eller bevismaterial som av den medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, tillhandahållits enligt detta kapitel inte användas eller översändas av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, eller av den ansökande medlemsstaten för andra brottsutredningar eller rättsliga förfaranden än de som angetts i begäran.
3. Personuppgifter som överförs enligt detta kapitel får användas av den mottagande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om det är den mottagande aktören
 - a) för förfaranden på vilka detta kapitel är tillämpligt,
 - b) för andra rättsliga och administrativa förfaranden med direkt anknytning till de förfaranden som avses i led a,
 - c) för att avvärja ett överhängande och allvarligt hot mot allmän säkerhet, eller

d) för övriga ändamål endast om den överförande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om det gjorde överföringen, dessförinnan gett sitt samtycke, såvida inte den berörda medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna, har inhämtat en registrerads samtycke.

4. Denna artikel ska också gälla för personuppgifter som inte överförs men erhålls på annat sätt i enlighet med detta kapitel.

5. Denna artikel ska inte tillämpas på personuppgifter som erhållits av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller av en medlemsstat i enlighet med detta kapitel och, när det gäller Förenade kungariket, som härrör från Gibraltar eller, när det gäller en medlemsstat, från den medlemsstaten.

ARTIKEL 192

Konfidentialitet

1. Den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får kräva att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller den anmodade medlemsstaten iakttar sekretess beträffande begäran och dess innehåll utom i den omfattning som är nödvändig för att verkställa begäran. Om den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, inte kan efterkomma ett krav på sekretess, ska den genast underrätta den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören.

2. Den ansökande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den ansökande aktören, ska, om så begärs och om detta inte strider mot de grundläggande principerna i dess inhemska lagstiftning, iaktta sekretess i fråga om bevismaterial och information som lämnats av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, eller av den anmodade medlemsstaten, utom i den omfattning som de i begäran angivna brottsutredningarna eller rättsliga förfarandena kräver att uppgifterna röjs.

3. Med förbehåll för bestämmelserna i sin inhemska lagstiftning ska en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar som har tagit emot uppgifter som lämnats utan föregående ansökan enligt artikel 168 följa alla krav på sekretess som begärs av den medlemsstat som lämnar informationen eller av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar lämnar informationen. Om den mottagande medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är mottagare av informationen, inte kan följa ett sådant krav, ska den genast underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det lämnar informationen, eller den medlemsstat som lämnar informationen.

ARTIKEL 193

Kostnader

Den anmodade medlemsstaten eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, när det är den anmodade aktören, ska stå för sedvanliga kostnader som är förenade med verkställighet av de begärda åtgärderna. Om verkställigheten medför stora eller extraordinära kostnader ska den ansökande aktören och den anmodade aktören samråda för att fastställa vilka villkor som ska gälla för verkställigheten och hur kostnaderna fördelas.

ARTIKEL 194

Skadestånd

1. Om någon väcker talan om skadestånd till följd av en handling eller underlåtenhet i samband med samarbete enligt detta kapitel ska de berörda medlemsstaterna eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, allt efter omständigheterna, överväga att samråda med varandra, när så är lämpligt, för att fastställa på vilket sätt skadeståndsansvaret ska fördelas.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller en medlemsstat som är indragen i en rättslig tvist om skadestånd ska sträva efter att underrätta den andra medlemsstaten eller medlemsstaterna eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om tvisten, om de kan ha intresse i saken.

ARTIKEL 195

Rättsmedel

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och medlemsstaterna ska säkerställa att personer som berörs av åtgärder enligt artiklarna 169–172 har tillgång till effektiva rättsmedel för att kunna tillvarata sina rättigheter.
2. De materiella grunderna för de begärda åtgärderna enligt artiklarna 169–172 får inte överklagas till domstol i den anmodade medlemsstaten eller i Gibraltar, när Förenade kungariket med avseende på Gibraltar är den anmodade aktören.

AVDELNING VI

BEKÄMPNING AV PENNINGTVÄTT OCH FINANSIERING AV TERRORISM

ARTIKEL 196

Mål

Målet för denna avdelning är att stödja och stärka insatser gjorda av unionen och av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar för att förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering.

ARTIKEL 197

Principer

1. Parterna är överens om att stödja internationella insatser för att förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering.
2. Parterna är medvetna om behovet av att samarbeta för att förhindra att deras finansiella system används för att tvätta vinning av alla former av brottsliga handlingar, inbegripet narkotikahandel och korruption, samt att bekämpa terrorismfinansiering.
3. Parterna är medvetna om vikten av informationsutbyte när det gäller penningtvätt, därmed associerade förbrott och terrorismfinansiering.

4. Parterna är medvetna om behovet av att beakta normer och rekommendationer från arbetsgruppen för finansiella åtgärder i sina respektive system för att bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering.

ARTIKEL 198

Upprätthållande av befintliga åtgärder för att förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering

1. Parterna bekräftar varje parts rätt att fastställa sin politik och sina prioriteringar på de områden som omfattas av detta kapitel, att fastställa de nivåer för förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering som den anser lämpliga och att anta eller ändra sin lagstiftning och politik på ett sätt som är förenligt med varje parts internationella åtaganden, inbegripet dem som omfattas av denna avdelning.
2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska inte försvaga eller sänka sina nivåer för åtgärder för att förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering under de nivåer som fastställs i de unionsakter som förtecknas i bilaga 17 som träder i kraft vid detta avtals ikraftträdande, inbegripet genom att underlåta att effektivt kontrollera efterlevnaden av sin lagstiftning eller sina normer.
3. Parterna ska fortsätta att sträva efter att höja sina respektive nivåer för bekämpning av penningtvätt och terrorismfinansiering som avses i denna avdelning.
4. Varje part ska regelbundet se över behovet av att stärka de åtgärder för att förebygga och bekämpa penningtvätt och terrorismfinansiering som avses i punkt 2 samt varje gång en part ändrar sin lagstiftning och påverkar stödet på ett sätt som är oförenligt med denna avdelning.

5. Om skillnader i lika villkor mellan parterna, som leder till snedvridningar i förebyggandet av penningtvätt och terrorismfinansiering, uppstår till följd av betydande skillnader mellan parterna i deras inhemska lagstiftning, ska ett samråd inom den specialiserade kommittén för personers rörlighet äga rum i syfte att finna en ömsesidigt tillfredsställande lösning på frågan inom 45 dagar.

6. Om ingen ömsesidigt tillfredsställande lösning har hittats under det samråd som avses i punkt 5, får endera parten vidta lämpliga ombalanseringsåtgärder för att komma till rätta med situationen. Sådana åtgärder ska ha en räckvidd och varaktighet som inte går utöver vad som är strikt nödvändigt och proportionerligt för att avhjälpa situationen. Åtgärder som i minsta möjliga mån stör detta avtals funktion ska prioriteras. En parts bedömning av dessa effekter ska baseras på tillförlitliga bevis och inte enbart på antaganden eller avlägsna möjligheter.

DEL TRE

EKONOMI OCH HANDEL

AVDELNING I

LIKA VILLKOR FÖR ÖPPEN OCH RÄTTVIS KONKURRENS OCH HÅLLBAR UTVECKLING

KAPITEL 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

ARTIKEL 199

Principer och mål

1. Parterna erkänner att handel och investeringar mellan unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar enligt villkoren i detta avtal förutsätter villkor som säkerställer lika villkor för öppen och rättvis konkurrens mellan parterna och som säkerställer att handel och investeringar sker på ett sätt som främjar hållbar utveckling.

2. Parterna erkänner att hållbar utveckling omfattar ekonomisk utveckling, social utveckling och miljöskydd, där alla tre är beroende av varandra och ömsesidigt förstärker varandra, och bekräftar sitt åtagande att främja utvecklingen av internationell handel och internationella investeringar på ett sätt som bidrar till målet om hållbar utveckling.
3. Varje part bekräftar sin ambition att uppnå klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050.
4. Parterna bekräftar sin gemensamma uppfattning att deras ekonomiska förbindelser, med avseende på Gibraltar, endast kan ge fördelar på ett ömsesidigt tillfredsställande sätt om åtagandena beträffande lika villkor för öppen och rättvis konkurrens visar sig hålla över tid, genom att förhindra snedvridningar av handel eller investeringar och genom att bidra till hållbar utveckling. Parterna är beslutna att bibehålla och förbättra sina respektive höga standarder på de områden som omfattas av denna avdelning.
5. Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel får omfatta ytterligare områden eller fastställa högre normer än dem som avses i punkt 4 i syfte att säkerställa att lika villkor upprätthålls mellan parterna över tid.

ARTIKEL 200

Rätt att reglera, försiktighetsprincipen samt vetenskaplig och teknisk information

1. Parterna bekräftar varje parts rätt att fastställa sin politik och sina prioriteringar på de områden som omfattas av denna avdelning, att fastställa de skyddsnivåer som den anser lämpliga och att anta eller ändra sin lagstiftning och politik på ett sätt som är förenligt med varje parts internationella åtaganden, inbegripet åtagandena inom ramen för denna avdelning.

2. Parterna erkänner, i enlighet med försiktighetprincipen, att om det finns rimliga skäl att misstänka att det finns potentiella hot om allvarlig eller oåterkallelig skada på miljön eller människors hälsa, får inte bristen på fullständig vetenskaplig säkerhet användas som skäl för att förhindra en part från att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra skadan.
3. Vid utarbetande eller genomförande av sådana åtgärder för skydd av miljön eller arbetsförhållandena som kan påverka handel eller investeringar ska varje part ta hänsyn till relevant och tillgänglig vetenskaplig och teknisk information samt internationella standarder, riktlinjer och rekommendationer.

KAPITEL 2

KONTROLL AV STATLIGT STÖD

ARTIKEL 201

Materiella bestämmelser

1. Detta kapitel och bilaga 18 ska tillämpas på statligt stöd som Förenade kungariket med avseende på Gibraltar beviljar en eller flera ekonomiska aktörer som
 - a) producerar, omvandlar eller levererar varor, och där stödet påverkar eller skulle kunna påverka handeln eller investeringarna mellan unionen och Gibraltar, eller

- b) tillhandahåller tjänster i den mån stödet påverkar eller skulle kunna påverka handeln med varor eller investeringar mellan unionen och Gibraltar.

2. Unionen har åtagit sig att upprätthålla sitt system för kontroll av statligt stöd i enlighet med artiklarna 93, 106, 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i förekommande fall tillämpa det på stöd som har eller kan ha en inverkan på handeln med varor eller investeringar mellan unionen och Gibraltar.

ARTIKEL 202

Undantag

Detta kapitel ska inte tillämpas på statligt stöd

- a) som omfattas av del IV i eller bilaga 2 till avtalet om jordbruk, som ingår i bilaga 1A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, upprättat i Marrakech den 15 april 1994 (WTO-avtalet),
- b) som avser handel med fisk och fiskprodukter, eller
- c) som avser den audiovisuella sektorn.

ARTIKEL 203

Transparens

1. När det gäller statligt stöd som beviljas eller bibehålls på en parts territorium ska varje part inom sex månader från beviljandet av det statliga stödet offentliggöra följande information på en officiell webbplats eller i en offentlig databas:
 - a) Det statliga stödets rättsliga grund och dess politiska mål eller syfte.
 - b) Namnet på mottagaren av det statliga stödet, om det finns tillgängligt.
 - c) Datum då det statliga stödet beviljades, det statliga stödets varaktighet och andra eventuella tidsfrister som är knutna till det statliga stödet.
 - d) Det statliga stödets storlek eller det budgeterade beloppet för det statliga stödet.
2. För statligt stöd i form av skatteåtgärder ska informationen offentliggöras inom ett år från den dag då skattedeklarationen ska lämnas in. Kraven på transparens för statligt stöd i form av skatteåtgärder avser samma information som den som förtecknas i punkt 1, med undantag för den information som krävs enligt led d i den punkten, som kan tillhandahållas som ett intervall.
3. Skyldigheterna i denna artikel påverkar inte parternas skyldigheter enligt deras respektive lagstiftning om informationsfrihet eller tillgång till handlingar.

ARTIKEL 204

Användning av statligt stöd

Varje part ska säkerställa att ekonomiska aktörer använder statligt stöd endast för det särskilda ändamål för vilket det beviljas.

ARTIKEL 205

Oberoende myndighet eller organ och samarbete

1. Varje part ska inrätta eller upprätthålla en operativt oberoende myndighet eller ett operativt oberoende organ med lämplig roll i dess system för kontroll av statligt stöd. Den oberoende myndigheten eller det oberoende organet ska ha nödvändiga garantier för oberoende när den utför sina operativa funktioner och ska agera opartiskt.
2. Varje part ska se till att varje planerad åtgärd för att bevilja eller ändra statligt stöd anmäls till deras respektive oberoende myndighet eller organ och att en sådan planerad åtgärd inte genomförs innan den oberoende myndigheten eller det oberoende organet har godkänt åtgärden.
3. En part får undanta vissa kategorier av statligt stöd från de skyldigheter som fastställs i punkt 2, förutsatt att sådana undantag är transparenta och grundar sig på objektiva kriterier såsom, men inte begränsade till, stödmottagarnas storlek och kvantitativa tröskelvärden. När det gäller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska sådana undantag vara förenliga med bilaga 18.

4. Varje part ska se till att dess oberoende myndighet eller organ har befogenhet att kräva tillbaka allt statligt stöd som beviljats utan förhandsgodkännande av den oberoende myndigheten eller det oberoende organet.
5. Varje part ska uppmuntra sin oberoende myndighet eller sitt oberoende organ att samarbeta med den andra partens oberoende myndighet eller organ i frågor av gemensamt intresse inom ramen för sina respektive funktioner, inbegripet tillämpningen av artiklarna 201–204, beroende på vad som är tillämpligt, inom de gränser som fastställs i deras respektive rättsliga ramar. Parterna, eller deras respektive oberoende myndigheter eller organ, får komma överens om en separat ram för samarbete mellan dessa oberoende myndigheter eller organ.
6. Punkt 2 i denna artikel ska inte tillämpas på någon planerad åtgärd för att bevilja eller ändra statligt stöd som avses i artikel 201 genom en akt från Gibraltars parlament. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att alla sådana planerade åtgärder anmäls till dess oberoende myndighet eller organ. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att dess oberoende myndighet eller organ har befogenhet att avge ett yttrande om varje sådan planerad åtgärd. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska beakta ett sådant yttrande och, i tillämpliga fall, föreslå ändringar av lagen i fråga för att Gibraltars parlament ska kunna överväga detta.
7. Punkt 4 i denna artikel ska inte tillämpas på någon åtgärd för att bevilja eller ändra statligt stöd som avses i artikel 201 genom en akt från Gibraltars parlament. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att dess oberoende myndighet eller organ har befogenhet att avge ett yttrande om varje sådan åtgärd. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska beakta ett sådant yttrande och, i tillämpliga fall, föreslå ändringar av lagen i fråga för att Gibraltars parlament ska kunna överväga detta.

ARTIKEL 206

Domstolar

1. Varje part ska i enlighet med sina konstitutionella ordning säkerställa att dess domstolar är behöriga att
 - a) pröva beslut om statligt stöd som fattats av en beviljande myndighet eller, i förekommande fall, den oberoende myndigheten eller det oberoende organet i enlighet med dess system för kontroll av statligt stöd,
 - b) pröva alla andra relevanta beslut som fattats av den oberoende myndigheten eller det oberoende organet och eventuell underlåtenhet att agera,
 - c) vidta åtgärder som är ändamålsenliga i förhållande till led a eller b, inbegripet tillfälligt upphävande, förbud eller krav på åtgärder av den beviljande myndigheten, beviljande av skadestånd, och återkrav av ett statligt stöd från mottagaren med ränta,
 - d) pröva anspråk från berörda parter vad gäller statligt stöd i fall då den berörda parten har rätt att göra anspråk på ett statligt stöd enligt den egna lagstiftningen.
2. Vid tillämpningen av denna artikel och artikel 207 avses med *berörd part* en fysisk eller juridisk person, ekonomisk aktör eller sammanslutning av ekonomiska aktörer vars intressen kan påverkas av beviljandet av ett statligt stöd, särskilt mottagaren, ekonomiska aktörer som konkurrerar med mottagaren eller relevanta handelsorganisationer.

3. Punkt 1 c i denna artikel ska inte tillämpas på någon åtgärd för att bevilja eller ändra statligt stöd som avses i artikel 201 på grundval av en lag från Gibraltars parlament, med undantag för att en domstol som anser att sådant stöd är oförenligt med detta avtal får avge en förklaring om att det är oförenligt med bestämmelserna. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska beakta en sådan förklaring och föreslå ändringar av lagen i fråga för att Gibraltars parlament ska kunna överväga detta eller i förekommande fall vidta lämpliga åtgärder.

ARTIKEL 207

Återkrav

1. Varje part ska ha inrättat en effektiv mekanism för återkrav av statligt stöd i enlighet med följande bestämmelser, utan att det påverkar den oberoende myndighetens eller det oberoende organets befogenheter enligt vad som anges i artikel 205 och andra rättsmedel enligt den partens lagstiftning.
2. Utan att det påverkar punkt 3 ska varje part säkerställa att, förutsatt att den berörda parten har begärt prövning av ett beslut av den parten om att bevilja statligt stöd vid en domstol inom den angivna tidsperioden, enligt den partens system för kontroll av statligt stöd, återbetalning kan föreläggas om en domstol i den parten finner att det föreligger en väsentlig felaktig rättstillämpning eftersom
 - a) en åtgärd som utgör statligt stöd inte har behandlats som statligt stöd av den beviljande myndigheten,
 - b) den beviljande myndigheten har inte följt det relevanta systemet för kontroll av statligt stöd som är bindande för den, eller

c) den beviljande myndigheten, genom att besluta att bevilja det statliga stödet, har gått utöver sina befogenheter eller missbrukat sina befogenheter enligt detta kapitel.

3. Varje part ska avbryta utbetalningen av nytt statligt stöd till en stödmottagare till dess att det stöd som beviljats stödmottagaren och för vilket ett beslut om återkrav har fattats har återbetalats i sin helhet, inbegripet eventuell ränta.

4. I enlighet med artiklarna 205.6, 205.7 och 206.3 ska återkrav av statligt stöd inte krävas om sådant stöd beviljas eller ändras på grundval av en lag i Gibraltars parlament.

ARTIKEL 208

Samråd

1. Om en part anser att statligt stöd har beviljats av den andra parten eller att det finns tydliga bevis för att den andra parten avser att bevilja statligt stöd och att beviljandet av det statliga stödet har eller skulle kunna ha en negativ inverkan på handeln med varor eller investeringarna mellan parterna, får den begära att den andra parten lämnar en förklaring om hur detta avtal har iakttagits med avseende på det statliga stödet.

2. En part får också begära den information som förtecknas i artikel 203.1 i den mån informationen inte redan har offentliggjorts på en officiell webbplats eller i en offentlig databas i enlighet med artikel 203, eller i den utsträckningen informationen inte har offentliggjorts på ett enkelt och lättillgängligt sätt.

3. Den andra parten ska tillhandahålla den begärda informationen skriftligen senast 45 dagar efter det att begäran mottagits. Om en viss del av den begärda informationen inte kan tillhandahållas ska den parten förklara avsaknaden av sådan information i sitt skriftliga svar.
4. Om den begärande parten, efter att ha mottagit den begärda informationen, fortfarande anser att det statliga stöd som beviljats eller är avsett att beviljas av den andra parten har eller skulle kunna ha en negativ inverkan på handeln med varor eller investeringarna mellan parterna, får den begärande parten begära samråd i den specialiserade kommittén för ekonomi och handel. Begäran ska vara skriftlig och innehålla en förklaring av den begärande partens skäl för begäran om samråd.
5. Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel ska göra sitt yttersta för att nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning i frågan. Den ska hålla sitt första sammanträde inom 30 dagar efter begäran om samråd.
6. Tidsramarna för de samråd som avses i punkterna 3 och 5 ovan kan förlängas genom överenskommelse mellan parterna.

ARTIKEL 209

Korrigerande åtgärder

1. En part får lämna en skriftlig begäran till den andra parten om information och samråd gällande statligt stöd som den anser har betydande negativ inverkan på handeln med varor eller investeringarna mellan parterna, eller om det finns en allvarlig risk för att den gör det. Den begärande parten bör i sin begäran tillhandahålla all relevant information som gör det möjligt för parterna att finna en ömsesidigt godtagbar lösning, inbegripet en beskrivning av det statliga stödet och den begärande partens farhågor när det gäller inverkan på handel med varor eller investeringar.
2. Senast 30 dagar efter det att begäran har lämnats ska den anmodade parten lämna ett skriftligt svar med den begärda informationen till den begärande parten, och parterna ska inleda samråd, som ska anses vara avslutade 60 dagar från den dag då begäran lämnades in, om inte parterna kommer överens om något annat. Samråden, och särskilt alla uppgifter som angetts som konfidentiella och de ståndpunkter som parterna intar under samråden, ska vara konfidentiella och får inte påverka någondera partens rättigheter i eventuella framtida förfaranden.
3. Tidigast 60 dagar från den dag då den begäran som avses i punkt 1 lämnades in får den begärande parten ensidigt vidta lämpliga korrigerande åtgärder om det finns bevis för att statligt stöd från den anmodade partens sida har en betydande negativ inverkan på handeln med varor eller investeringarna mellan parterna, eller om det finns en allvarlig risk för att den gör det.

4. Tidigast 45 dagar från den dag då den begäran som avses i punkt 1 lämnades in ska den begärande parten underrätta den anmodade parten om de korrigerande åtgärder som den avser att vidta i enlighet med punkt 3. Den begärande parten ska tillhandahålla all relevant information om de åtgärder den avser att vidta för att parterna ska kunna finna en ömsesidigt godtagbar lösning. Den ansökande parten får inte vidta dessa korrigerande åtgärder tidigare än 15 dagar från den dag då den anmodade parten underrättades om åtgärderna.
5. En parts bedömning av huruvida det föreligger en allvarlig risk för en betydande negativ inverkan ska grundas på faktiska omständigheter och inte enbart på påståenden, antaganden eller avlägsna möjligheter. Den förändring av omständigheterna som skulle leda till en situation där det statliga stödet skulle orsaka en sådan betydande negativ inverkan måste vara tydligt förutsägbart.
6. En parts bedömning av förekomsten av statligt stöd eller av en betydande negativ inverkan på handeln med varor eller investeringarna mellan parterna till följd av det statliga stödet ska grundas på tillförlitliga bevis och inte enbart på antaganden eller avlägsna möjligheter, och ska avse identifierbara varor eller ekonomiska aktörer, inbegripet, om det är relevant, vid ordningar för statligt stöd.
7. Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel får upprätta en belysande förteckning med exempel på vad som utgör en betydande negativ inverkan på handeln med varor eller investeringarna mellan parterna i den mening som avses i denna artikel. Detta ska inte påverka parternas rätt att vidta korrigerande åtgärder.
8. De korrigerande åtgärder som vidtas enligt punkt 3 ska begränsas till vad som är strikt nödvändigt och proportionellt för att åtgärda den betydande negativa inverkan som uppstått eller för att åtgärda den allvarliga risken för sådan inverkan. Åtgärder som i minsta möjliga mån stör detta avtals funktion ska prioriteras.

9. Inom fem dagar från den dag då de korrigerande åtgärder som avses i punkt 3 i denna artikel får verkan och utan föregående samråd i enlighet med artikel 304 får den underrättade parten begära, i enlighet med artikel 305.2, genom en skriftlig begäran till den begärande parten, att en skiljedomstol inrättas en skiljedomstol för att skiljedomstolen ska avgöra huruvida

- a) en korrigerande åtgärd som vidtagits av den begärande parten är oförenlig med punkt 3 eller 5,
- b) den begärande parten inte deltog i samråden efter det att den anmodade parten hade lämnat de begärda uppgifterna och samtyckt till att sådana samråd hölls, eller
- c) en korrigerande åtgärd inte vidtogs eller anmälades i enlighet med de tidsperioder som avses i punkt 3 respektive 4.

Denna begäran ska inte ha suspensiv verkan på de korrigerande åtgärderna. Skiljedomstolen ska inte heller bedöma en parts tillämpning av dess system för kontroll av statligt stöd.

10. Den skiljedomstol som inrättats till följd av den begäran som avses i punkt 9 i denna artikel ska genomföra sina förfaranden i enlighet med artikel 327 och meddela sitt slutliga avgörande inom 30 dagar efter att skiljedomstolen inrättats.

11. I händelse av ett avgörande mot den svarande parten ska den svarande parten senast 30 dagar från den dag då skiljedomstolens avgörande meddelades underrätta den klagande parten om alla åtgärder som den har vidtagit för att följa avgörandet.

12. Efter ett avgörande mot den svarande parten i det förfarande som avses i punkt 10 i denna artikel får den klagande parten, inom 30 dagar från avgörandet, begära att skiljedomstolen fastställer en nivå för tillfälligt upphävande av skyldigheter enligt detta avtal eller ett kompletterande avtal som inte överstiger en nivå som motsvarar det upphävande eller den minskning som orsakats av tillämpningen av de korrigerande åtgärderna, om den finner att de korrigerande åtgärdernas bristande överensstämmelse med punkt 3 eller 8 i denna artikel är betydande. I begäran ska det föreslås en nivå för tillfälligt upphävande av skyldigheterna i enlighet med principerna i artikel 316. Den klagande parten får tillfälligt upphäva skyldigheter enligt detta avtal eller ett kompletterande avtal i enlighet med den nivå för tillfälligt upphävande som skiljedomstolen har fastställt. Ett sådant tillfälligt upphävande får inte tillämpas tidigare än 15 dagar efter ett sådant avgörande.

13. En part får inte åberopa WTO-avtalet eller något annat internationellt avtal för att hindra den andra parten från att vidta åtgärder enligt denna artikel, inbegripet när dessa åtgärder består i tillfälligt upphävande av skyldigheter enligt detta avtal eller ett kompletterande avtal.

14. Vid bedömningen av huruvida åläggandet eller bibehållandet av korrigerande åtgärder på import av samma produkt är begränsat till vad som är strikt nödvändigt eller proportionellt i enlighet med denna artikel

- a) ska en part beakta utjämningsåtgärder som tillämpas eller bibehålls enligt kraven i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder som ingår i bilaga 1A till WTO-avtalet och enligt ett rättvist och transparent förfarande, och
- b) får en part beakta antidumpningsåtgärder som tillämpas eller bibehålls enligt kraven i avtalet om tillämpning av artikel VI i det allmänna tull- och handelsavtalet 1994 och i enlighet med ett rättvist och transparent förfarande.

15. Om den part mot vilken korrigerande åtgärder vidtagits inte lämnar in en begäran enligt punkt 9 i denna artikel inom den tidsfrist som fastställs i den punkten, får den parten inleda det skiljeförfarande som avses i artikel 305 för att bestrida en korrigerande åtgärd på de grunder som anges i punkt 9 i denna artikel, utan föregående samråd i enlighet med artikel 304. En skiljedomstol ska behandla frågan som ett brådskande fall i den mening som avses i artikel 310.

16. Vid tillämpningen av förfarandena enligt punkt 9 eller 15 ska skiljedomstolen vid bedömningen av om en korrigerande åtgärd är strikt nödvändig eller proportionell ta vederbörlig hänsyn till principerna i punkterna 5, 6 och 13.

ARTIKEL 210

Twistlösning

1. Om inte annat följer av punkterna 2 och 3 i denna artikel är del sex tillämplig på tvister mellan parterna om tolkningen och tillämpningen av detta kapitel, med undantag för artiklarna 205 och 206.

2. En skiljedomstol ska inte vara behörig i fråga om

- a) en enskild statlig stödåtgärd, inbegripet huruvida en sådan subvention har följt den berörda partens system för kontroll av statligt stöd, och
- b) huruvida återkravsåtgärden i den mening som avses i artikel 207 har tillämpats korrekt i ett enskilt fall.

3. Del sex ska tillämpas på artikel 209 i enlighet med den artikeln och artikel 327.

KAPITEL 3

BESKATTNING

ARTIKEL 211

God förvaltning

Parterna erkänner och åtar sig att genomföra principerna om god förvaltning på skatteområdet, och särskilt de globala standarderna för transparens på skatteområdet och informationsutbyte samt rättvis skattekonkurrens. Parterna upprepar sitt stöd för OECD:s handlingsplan mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster och bekräftar sitt åtagande att genomföra OECD:s minimistandarder mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Parterna kommer att främja god förvaltning i skattefrågor, förbättra det internationella samarbetet på skatteområdet och underlätta skatteuppbörd.

ARTIKEL 212

Standarder för beskattning

1. En part får inte försvaga eller sänka den skyddsnivå som föreskrivs i dess lagstiftning per den 31 december 2020 under den nivå som föreskrivs i de standarder och regler som har överenskommit i OECD per den 31 december 2020, i fråga om
 - a) utbyte av information, oavsett om det sker på begäran, spontant eller automatiskt, om finansiella konton, besked i skattefrågor, landsspecifika rapporter mellan skattemyndigheter och potentiella gränsöverskridande skatteplaneringsarrangemang,
 - b) regler om räntebegränsning, kontrollerade utländska företag och hybrida mismatchningar.
2. En part får inte försvaga eller sänka den skyddsnivå som föreskrivs i dess lagstiftning per den 31 december 2020 när det gäller offentlig landsspecifik rapportering från kreditinstitut och värdepappersföretag, med undantag för små och icke-sammanlänkade värdepappersföretag.

ARTIKEL 213

Tvistlösning

Detta kapitel ska inte omfattas av tvistlösning enligt del sex.

KAPITEL 4

STANDARDER FÖR ARBETSTAGARSKYDD OCH SOCIALT SKYDD

ARTIKEL 214

Definition

1. Vid tillämpningen av detta kapitel avses med *nivåer för arbetstagar skydd och socialt skydd* de övergripande skyddsnivåer som föreskrivs i en parts lagstiftning och standarder¹, på vart och ett av följande områden²:

- a) Grundläggande rättigheter i arbetslivet.
- b) Arbetsmiljöstandarder.
- c) Standarder för rättvisa arbetsvillkor och anställning.
- d) Rätt till information och samråd på företagsnivå. or
- e) Omstrukturering av företag.

2. För unionen avses med *nivåer för arbetstagar skydd och socialt skydd* nivåer för arbetstagar skydd och socialt skydd som gäller för och i alla medlemsstater och är gemensamma för dessa.

¹ För tydlighetens skull påpekas att detta kapitel inte är tillämpligt på parternas lagstiftning och standarder avseende social trygghet och pensioner.

² Skyddsnivåerna är de internationellt erkända grundläggande arbetsrättsliga standarder som avses i artikel 226.2.

ARTIKEL 215

Upprätthållande av skyddsnivåer

1. Parterna bekräftar varje parts rätt att fastställa sin politik och sina prioriteringar på de områden som omfattas av detta kapitel, att fastställa de nivåer för arbetstagarskydd och socialt skydd som den anser lämpliga och att anta eller ändra sin lagstiftning och politik på ett sätt som är förenligt med varje parts internationella åtaganden, inbegripet dem som omfattas av detta kapitel.
2. En part får inte, på ett sätt som påverkar handeln eller investeringarna mellan unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar försvaga eller sänka sina nivåer för arbetstagarskydd och socialt skydd under de nivåer som gäller vid övergångsperiodens utgång, inbegripet genom att underlåta att effektivt kontrollera efterlevnaden av sin lagstiftning och sina standarder.
3. Parterna erkänner att varje part behåller rätten att i rimlig utsträckning agera diskretionärt och att fatta ärliga beslut om tilldelning av resurser för kontroll av efterlevnaden av arbetslagstiftningen med avseende på annan arbetsrätt som anses ha högre prioritet, förutsatt att det diskretionära agerandet och dessa beslut inte är oförenliga med dess skyldigheter enligt detta kapitel.
4. Parterna ska fortsätta att sträva efter att höja sina respektive nivåer för arbetstagarskydd och socialt skydd enligt detta kapitel.

ARTIKEL 216

Efterlevnadskontroll

För kontroll av efterlevnad enligt artikel 215 ska varje part ha och upprätthålla ett system för effektiv inhemsk efterlevnadskontroll, och särskilt ett ändamålsenligt system för yrkesinspektioner i enlighet med sina internationella åtaganden i fråga om arbetsvillkor och skydd av arbetstagare, säkerställa att det finns tillgängliga administrativa och rättsliga förfaranden som gör det möjligt för offentliga myndigheter och enskilda att i god tid vidta åtgärder mot överträdelser av standarder för arbetstagarskydd och socialt skydd, och tillhandahålla lämpliga och effektiva rättsmedel, inbegripet interimistiska åtgärder, samt vid behov tillämpa proportionella och avskräckande sanktioner i enlighet med sin inhemska lagstiftning. Vid inhemskt genomförande och inhemsk kontroll av efterlevnaden av artikel 215 ska varje part respektera arbetsmarknadens parter roll och autonomi på inhemsk nivå, i förekommande fall, i enlighet med tillämplig lagstiftning och praxis.

ARTIKEL 217

Tvistlösning

1. Parterna ska göra sitt yttersta genom dialog, samråd, informationsutbyte och samarbete för att lösa eventuella meningsskiljaktigheter om tillämpningen av detta kapitel.
2. Genom undantag från del sex ska parterna, i händelse av en tvist mellan dem om tillämpningen av detta kapitel, uteslutande använda sig av de förfaranden som fastställs i artiklarna 235, 236 och 237.

KAPITEL 5

MILJÖ OCH KLIMAT

ARTIKEL 218

Definitioner

1. I detta kapitel avses med *miljö- och klimatskyddsnivåer* de övergripande skyddsnivåer som föreskrivs i en parts lagstiftning och som syftar till att skydda miljön och klimatet, inbegripet att förebygga fara för människors liv eller hälsa från miljöpåverkan och bekämpa klimatförändringen inom vart och ett av följande områden:

- a) Tillgång till miljöinformation.
- b) Allmänhetens delaktighet och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.
- c) Miljökonsekvensbedömningar och strategiska miljöbedömningar.
- d) Luftutsläpp och luftkvalitet.
- e) Bevarande av natur och biologisk mångfald.
- f) Avfallshantering, i förekommande fall inbegripet mottagningsanordningar i hamn.

- g) Buller.
- h) Skydd och bevarande av vatten- och havsmiljö, i förekommande fall inbegripet användning av mottagningsanordningar i hamn.
- i) Förebyggande, minskning och undanröjande av risker för människors hälsa eller miljön till följd av produktion, användning, utsläpp eller bortskaffande av kemiska ämnen.
- j) Klimatförändring, särskilt utsläpp och borttagande av växthusgaser, inbegripet effektiva system för prissättning av koldioxid eller motsvarande åtgärder för att minska utsläppen.

2. För unionen avses med *miljö- och klimatskyddsnivåer* sådana miljö- och klimatskyddsnivåer som gäller för och i alla medlemsstater och är gemensamma för dessa.

3. För Förenade kungariket avses med *miljö- och klimatskyddsnivåer* sådana miljö- och klimatskyddsnivåer som finns i den inhemska lagstiftningen i Gibraltar, inbegripet internationella åtaganden som har utvidgats till Gibraltar.

ARTIKEL 219

Skyddsnivåer

1. Parterna bekräftar varje parts rätt att fastställa sin politik och sina prioriteringar på de områden som omfattas av detta kapitel, att fastställa de miljö- och klimatskyddsnivåer som den anser lämpliga och att anta eller ändra sin lagstiftning och politik på ett sätt som är förenligt med varje parts internationella åtaganden, inbegripet dem som omfattas av detta kapitel.

2. Parterna erkänner att varje part behåller rätten att i rimlig utsträckning agera diskretionärt och att fatta ärliga beslut om tilldelning av resurser för kontroll av efterlevnaden av miljölagstiftningen med avseende på annan miljö- och klimatpolitik som anses ha högre prioritet, förutsatt att det diskretionära agerandet och dessa beslut inte är oförenliga med dess skyldigheter enligt detta kapitel.

3. Unionen får inte försvaga eller sänka sina miljö- och klimatskyddsnivåer under de nivåer som gäller per den 31 december 2020, inbegripet genom att underlåta att effektivt kontrollera efterlevnaden av sin miljö- och klimatlagstiftning.

4. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska upprätthålla miljö- och klimatskyddsnivåer som är likvärdiga med de nivåer som gäller i unionen, bland annat genom att effektivt verkställa den miljö- och klimatlagstiftning som är tillämplig på och i Gibraltar.

ARTIKEL 220

Prissättning av koldioxid

1. Varje part ska ha infört ett ändamålsenligt system för prissättning av koldioxid senast den dag då detta avtal träder i kraft.

2. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se till att systemet för prissättning av koldioxid eller likvärdiga åtgärder för att minska utsläppen som gäller i Gibraltar har samma räckvidd och ändamålsenlighet som det system som gäller i unionen när detta avtal träder i kraft.

3. När det gäller luftfart ska unionens system för prissättning av koldioxid omfatta alla flygningar mellan Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och Gibraltar. Förenade kungarikets system för prissättning av koldioxid ska omfatta alla flygningar mellan Förenade kungariket och Gibraltar.
4. Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel ska regelbundet informeras om det faktiska genomförandet av punkterna 1, 2 och 3.
5. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska se över genomförandet av sitt system för prissättning av koldioxid eller motsvarande åtgärder 2030 och regelbundet i samband med framsteg utöver dess nuvarande ramar för att minska utsläppen.

ARTIKEL 221

Miljö- och klimatprinciper

Med tanke på att unionen och Gibraltar delar en gemensam biosfär när det gäller gränsöverskridande föroreningar åtar sig unionen liksom Förenade kungariket med avseende på Gibraltar att respektera de internationellt erkända miljöprinciper som de har förbundit sig att följa, såsom Riodeklarationen om miljö och utveckling, antagen i Rio de Janeiro den 14 juni 1992 (*Riodeklarationen om miljö och utveckling från 1992*) och multilaterala miljöavtal som är tillämpliga i förhållande till unionen samt Förenade kungariket och som utvidgats till Gibraltar, inbegripet UNFCCC och konventionen om biologisk mångfald, utfärdad i Rio de Janeiro den 5 juni 1992 (*konventionen om biologisk mångfald*), särskilt

- a) principen att miljöskydd bör integreras i utformningen av politiken, bland annat genom konsekvensbedömningar,
- b) principen om förebyggande åtgärder för att förhindra miljöskador,
- c) den försiktighetsprincip som avses i artikel 200,
- d) principen att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan, och
- e) principen att förorenaren ska betala.

ARTIKEL 222

Efterlevnadskontroll

För kontroll av efterlevnad enligt artikel 219 ska varje part, i enlighet med i sin lagstiftning, säkerställa följande:

- a) Att de nationella myndigheter som är behöriga att kontrollera efterlevnaden av relevant miljö- och klimatlagstiftning tar vederbörlig hänsyn till påstådda överträdelser av den lagstiftningen som de får kännedom om; dessa myndigheter ska ha tillgång till lämpliga och effektiva rättsmedel, inbegripet förelägganden samt proportionella och avskräckande sanktioner om så är lämpligt.
- b) Att nationella administrativa eller rättsliga förfaranden är tillgängliga för fysiska och juridiska personer som har ett tillräckligt intresse av att väcka talan mot överträdelser av sådan lagstiftning och söka effektiva rättsmedel, inbegripet förelägganden, och att förfarandena inte är oöverkomligt kostsamma och utförs på ett rättvist och öppet sätt.

ARTIKEL 223

Tvistlösning

1. Parterna ska göra sitt yttersta genom dialog, samråd, informationsutbyte och samarbete för att lösa eventuella meningsskiljaktigheter om tillämpningen av detta kapitel.

2. Genom undantag från del sex ska parterna, i händelse av en tvist mellan dem om tillämpningen av detta kapitel, uteslutande använda sig av de förfaranden som fastställs i artiklarna 235, 236 och 237.

KAPITEL 6

ANDRA INSTRUMENT FÖR HANDEL OCH HÅLLBAR UTVECKLING

ARTIKEL 224

Bakgrund och mål

1. Parterna erinrar om Agenda 21, som antogs i Rio de Janeiro den 13 juni 1992, och Riodeklarationen om miljö och utveckling från 1992, genomförandeplanen från Johannesburg från världstoppmötet om hållbar utveckling 2002, Internationella arbetsorganisationens (ILO) deklARATION om social rättvisa för en rättvis globalisering som antogs av Internationella arbetskonferensen i Genève den 10 juni 2008 vid dess 97:e session, i dess ändrade lydelse från 2022, (*ILO:s deklARATION om social rättvisa för en rättvis globalisering från 2008*), slutdokumentet från FN:s konferens om hållbar utveckling 2012 med titeln *The Future We Want*, som godkändes genom FN:s generalförsamlings resolution 66/288, som antogs den 27 juli 2012, och FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs genom FN:s generalförsamlings resolution 70/1 den 25 september 2015 och dess mål för hållbar utveckling.

2. Mot bakgrund av punkt 1 i denna artikel är syftet med detta kapitel att stärka integreringen av hållbar utveckling, särskilt dess arbetsrättsliga och miljörelaterade aspekter, i parternas handels- och investeringsförbindelser och i detta avseende komplettera parternas åtaganden enligt kapitlen 4 och 5 i denna avdelning.

ARTIKEL 225

Transparens

Parterna betonar vikten av att säkerställa transparens som en nödvändig faktor för att främja allmänhetens deltagande och offentliggöra information inom ramen för detta kapitel. Varje part ska i enlighet med sina lagar och andra författningar samt bestämmelserna i detta kapitel,

- a) säkerställa att alla åtgärder med allmän giltighet som syftar till att uppfylla målen med detta kapitel förvaltas på ett transparent sätt, bland annat genom att ge allmänheten rimliga möjligheter och tillräckligt med tid för att lämna synpunkter och genom att offentliggöra sådana åtgärder,
- b) säkerställa att allmänheten får tillgång till relevant miljöinformation som innehas av eller förvaras för offentliga myndigheter samt säkerställa aktiv spridning av denna information till allmänheten på elektronisk väg,
- c) uppmuntra till offentlig debatt med och bland icke-statliga aktörer när det gäller utveckling och fastställande av politik som kan leda till att de offentliga myndigheterna antar lagstiftning som är relevant för detta kapitel, vilket när det gäller miljön inbegriper allmänhetens deltagande i projekt, planer och program, samt

- d) främja allmänhetens medvetenhet om lagstiftning och standarder som är relevanta för detta kapitel samt förfaranden för genomdrivande och efterlevnad, genom att vidta åtgärder för att öka allmänhetens kunskaper och förståelse, vilket när det gäller arbetsrättslagstiftning och arbetsrättsliga standarder omfattar arbetstagare, arbetsgivare och deras representanter.

ARTIKEL 226

Multilaterala arbetsrättsliga standarder och avtal

1. Parterna bekräftar sitt åtagande att främja utvecklingen av den internationella handeln på ett sätt som främjar anständigt arbete för alla, i enlighet med ILO:s deklaration om social rättvisa för en rättvis globalisering från 2008.
2. I enlighet med ILO:s stadgar och ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och uppföljningen av denna, som antogs av Internationella arbetskonferensen i Genève den 18 juni 1998 vid dess 86:e session, i dess ändrade lydelse från 2022, ska varje part respektera, främja och effektivt genomföra principerna om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med de grundläggande ILO-konventionerna, som är
 - a) föreningsfrihet och faktiskt erkännande av rätten till kollektiva förhandlingar,
 - b) avskaffande av alla former av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,
 - c) faktiskt avskaffande av barnarbete,

- d) avskaffande av diskriminering i fråga om anställning och förvärvsarbete, och
- e) en säker och hälsosam arbetsmiljö.
3. Varje part åtar sig att effektivt genomföra alla ILO-konventioner som Förenade kungariket har utvidgat till Gibraltar och medlemsstaterna har ratificerat.
4. Parterna ska göra fortsatta och kontinuerliga ansträngningar för att ratificera eller för att utvidga till Gibraltar, i fråga om Förenade kungariket, allt efter omständigheterna, de grundläggande ILO-konventionerna om de inte redan gjort det.
5. Parterna ska regelbundet och när så är lämpligt utbyta information om situationen i medlemsstaterna och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och framsteg när det gäller ratificeringen av ILO-konventioner eller protokoll som klassificerats som aktuella av ILO och av andra relevanta internationella instrument.
6. Varje part ska genom sina lagar och sin praxis fortsätta att främja ILO:s agenda för anständigt arbete enligt ILO:s deklaration om social rättvisa för en rättvis globalisering från 2008, i dess ändrade lydelse från 2022, (*ILO:s agenda för anständigt arbete*) och andra relevanta ILO-konventioner och andra internationella åtaganden, särskilt när det gäller
- a) anständiga arbetsvillkor för alla, bland annat vad gäller löner och inkomster, arbetstid, mammaledighet och andra arbetsvillkor,
- b) hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, inbegripet förhindrande av arbetsskador eller sjukdomar, samt kompensation i händelse av sådana skador eller sjukdomar, och

c) icke-diskriminering i fråga om arbetsvillkor, inbegripet för migrerande arbetstagare.

7. Varje part ska skydda och främja den sociala dialogen om arbetsrättsliga frågor mellan arbetstagare och arbetsgivare och deras respektive organisationer samt med relevanta statliga myndigheter.

ARTIKEL 227

Multilaterala miljöavtal

1. Parterna erkänner betydelsen av FN:s miljöförsamling inom FN:s miljöprogram och av multilateral miljöstyrning och multilaterala miljöavtal som det internationella samfundets svar på globala eller regionala miljöutmaningar, och betonar behovet av att förbättra det ömsesidiga stödet mellan politik, regler och åtgärder på handels- och miljöområdet.

2. Mot bakgrund av punkt 1 åtar sig varje part att effektivt genomföra de multilaterala miljöavtal, protokoll och ändringar som den är part i. När det gäller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar innebär detta multilaterala miljöavtal som har utvidgats till Gibraltar eller som på annat sätt återspeglas i lag och praxis.

3. Parterna bekräftar varje parts rätt att anta eller bibehålla åtgärder för att främja målen för de multilaterala miljöavtal i vilka den är part.

Handel och klimatförändringar

1. Parterna erkänner vikten av att vidta brådskande åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och deras konsekvenser, och den roll som handel och investeringar spelar för att uppnå detta mål, i överensstämmelse med UNFCCC, med syftet med och målen för Parisavtalet och med andra multilaterala miljöavtal och multilaterala instrument på klimatförändringsområdet.
2. Mot bakgrund av punkt 1 ska varje part
 - a) åta sig att effektivt genomföra UNFCCC och Parisavtalet, där ett av huvudmålen är att stärka de globala åtgärderna mot klimatförändringar och hålla ökningen av den globala medeltemperaturen väl under 2 °C över förindustriell nivå samt att fortsätta ansträngningarna för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå,
 - b) främja det ömsesidiga stödet mellan handelspolitik och klimatpolitik och åtgärder inom dessa områden och därigenom bidra till övergången till en resurseffektiv ekonomi med låga växthusgasutsläpp och till en klimatrezilient utveckling, och
 - c) underlätta undanröjandet av hinder för handel med och investeringar av särskild betydelse för begränsning av och anpassning till klimatförändringar, såsom förnybar energi, energieffektiva produkter och tjänster, till exempel genom att ta itu med tariffära och icke-tariffära hinder eller genom att anta politiska ramar som främjar införandet av bästa tillgängliga lösningar.

Handel och biologisk mångfald

1. Parterna erkänner vikten av att bevara och på ett hållbart sätt använda biologisk mångfald och handelns roll för att uppnå dessa mål, bland annat genom att främja hållbar handel eller kontrollera eller begränsa handeln med utrotningshotade arter, i överensstämmelse med de relevanta multilaterala miljöavtal som de är part i och i den utsträckning som Förenade kungariket har utvidgat sådana avtal till Gibraltar, och de beslut som antagits inom ramen för dessa, särskilt konventionen om biologisk mångfald och dess protokoll, och konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter som utfärdades i Washington D.C. den 3 mars 1973 (*Cites*).
2. Mot bakgrund av punkt 1 ska varje part
 - a) genomföra effektiva åtgärder för att bekämpa illegal handel med vilda djur och växter, inbegripet med avseende på tredjeländer, beroende på vad som är lämpligt,
 - b) främja användningen av Cites som ett instrument för bevarande och hållbar förvaltning av biologisk mångfald, inbegripet genom införande av djur- och växtarter i bilagorna till Cites om en arts bevarandestatus anses vara hotad på grund av internationell handel,
 - c) främja handel med produkter som härrör från ett hållbart nyttjande av biologiska resurser och som bidrar till bevarandet av den biologiska mångfalden, och

- d) fortsätta att vidta åtgärder för att bevara den biologiska mångfalden när den utsätts för påfrestningar kopplade till handel och investeringar, inbegripet genom åtgärder för att förhindra spridningen av invasiva främmande arter och åtgärder för att eventuellt utrota dem som redan förekommer.

ARTIKEL 230

Handel och skogar

1. Parterna erkänner vikten av bevarande och hållbart skogsbruk för att tillhandahålla miljöfunktioner och ekonomiska och sociala möjligheter för nuvarande och kommande generationer, samt handelns roll för att uppnå det målet.
2. Mot bakgrund av punkt 1 ska varje part, på ett sätt som är förenligt med deras internationella förpliktelser,
 - a) fortsätta att genomföra åtgärder för att bekämpa olaglig skogsavverkning och därmed sammanhängande handel, inbegripet med avseende på tredjeländer, beroende på vad som är lämpligt, och främja handeln med lagligt avverkade skogsprodukter, och
 - b) främja bevarande och hållbart skogsbruk samt handel med och konsumtion av timmer och trävaror som avverkats i enlighet med lagstiftningen i avverkningslandet och från hållbart förvaldade skogar.

ARTIKEL 231

Handel och hållbar förvaltning av marina biologiska resurser och vattenbruk

Varje part ska följa internationell rätt, inbegripet att anta och bibehålla ändamålsenliga verktyg för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (*IUU-fiske*), inbegripet åtgärder för att utesluta produkter från IUU-fiske från handelsflödena, och samarbeta i detta syfte.

ARTIKEL 232

Handel och investeringar som ett medel för att främja en hållbar utveckling

1. Parterna bekräftar sitt åtagande att förstärka det bidrag som handel och investeringar utgör för att nå målet om hållbar utveckling i dess ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensioner.
2. Mot bakgrund av punkt 1 ska parterna fortsätta att främja följande:
 - a) Politik för handel och investering som stöder de fyra strategiska målen i ILO:s agenda för anständigt arbete, i överensstämmelse med ILO:s deklaration om social rättvisa för en rättvis globalisering från 2008, inbegripet minimilön som går att leva på, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och andra aspekter som rör arbetsvillkor.

- b) Handel med och investeringar i miljövänliga varor och tjänster, såsom förnybar energi och energieffektiva produkter och tjänster, inbegripet genom att ta itu med relaterade icke-tariffära hinder eller genom att anta politiska ramar som främjar införandet av bästa tillgängliga lösningar.
 - c) Handel med varor och tjänster som bidrar till bättre sociala villkor och miljövänliga metoder, inbegripet sådana som ingår i frivilliga system för hållbarhetssäkring, till exempel system för rättvis och etisk handel samt miljömärkning.
3. Parterna erkänner vikten av att hantera specifika frågor som rör hållbar utveckling genom att granska, övervaka och bedöma de potentiella ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna av möjliga åtgärder, med hänsyn tagen till aktörernas synpunkter.

ARTIKEL 233

Handel och ansvarsfull förvaltning av leveranskedjan

1. Parterna erkänner vikten av ansvarsfull förvaltning av leveranskedjor genom ansvarsfullt företagande och företagens sociala ansvar och handelns roll för att uppnå detta mål.
2. Mot bakgrund av punkt 1 ska varje part
 - a) uppmuntra företagens sociala ansvar och ett ansvarsfullt företagande, bland annat genom att tillhandahålla stödjande policyramar som uppmuntrar företagen att tillämpa relevanta metoder, och

- b) stödja anslutning till och genomförande, uppföljning och spridning av internationella instrument såsom OECD:s riktlinjer för multinationella företag, som antogs av OECD:s råd den 27 juni 2000, ILO:s trepartsdeklaration om principer som rör multinationella företag och socialpolitik, som antogs av ILO:s styrande organ vid dess 204:e möte i Genève i november 1977, FN:s Global Compact-initiativ och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter.
3. Parterna erkänner nyttan av internationella sektorsspecifika riktlinjer för företagens sociala ansvar och ett ansvarsfullt företagande och ska uppmuntra gemensamt arbete i detta avseende. När det gäller OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden och dess tillägg, ska parterna också vidta åtgärder för att främja användningen av den vägledningen.

ARTIKEL 234

Tvistlösning

1. Parterna ska göra sitt yttersta genom dialog, samråd, informationsutbyte och samarbete för att lösa eventuella meningsskiljaktigheter om tillämpningen av detta kapitel.
2. Genom undantag från del sex ska parterna, i händelse av en tvist mellan dem om tillämpningen av detta kapitel, uteslutande använda sig av de förfaranden som fastställs i artiklarna 235 och 236.

KAPITEL 7

ÖVERGRIPANDE OCH INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 235

Samråd

1. En part får begära samråd med den andra parten i alla frågor som uppkommer enligt artikel 199.3 samt kapitlen 4, 5 och 6 i denna avdelning genom att lämna en skriftlig begäran till den andra parten. Den klagande parten ska i sin skriftliga begäran ange skälen och grunden till begäran, inbegripet en identifiering av de berörda åtgärderna, och ange vilka bestämmelser som den anser vara tillämpliga. Samråd ska inledas snarast efter det att en part har lämnat in en begäran om samråd, och under alla omständigheter senast 30 dagar efter det att begäran lämnades in, om inte parterna kommer överens om en längre frist.
2. Parterna ska inleda samråd i syfte att nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning i frågan. Under samråden ska varje part förse den andra parten med tillräcklig information som den har till sitt förfogande för att en fullständig granskning av de uppkomna frågorna ska vara möjlig. Varje part ska eftersträva att säkerställa deltagande av personal från dess behöriga myndigheter med kompetens i de frågor som samrådet avser.

3. I frågor som rör artikel 199.3 eller de multilaterala avtal eller instrument som avses i kapitlen 4, 5 och 6 i denna avdelning ska parterna beakta tillgänglig information från ILO eller relevanta organ eller organisationer som inrättats inom ramen för multilaterala miljöavtal. I förekommande fall ska parterna gemensamt rådfråga sådana organisationer eller deras organ, eller andra experter eller organ som de anser lämpliga.
4. Varje lösning som parterna överenskommer ska göras tillgänglig för allmänheten.

ARTIKEL 236

Expertpanel

1. För alla frågor som inte behandlas på ett tillfredsställande sätt genom samråd enligt artikel 235 får en part, inom 90 dagar från mottagandet av en begäran om samråd enligt den artikeln, begära att en expertpanel sammankallas för att behandla frågan, genom att lämna en skriftlig begäran till den andra parten. I denna begäran ska åtgärden i fråga identifieras, och det ska anges och förklaras, på ett sätt som tydligt redogör för klagomålet, hur åtgärden inte står i överensstämmelse med bestämmelserna i det eller de relevanta kapitlen.
2. Expertpanelen ska bestå av tre panelmedlemmar.

3. Samarbetsrådet ska, senast ett år efter detta avtals ikraftträdande, upprätta en förteckning över minst 15 personer som är villiga och har möjlighet att fungera som panelmedlemmar. Varje part ska till förteckningen nominera minst fem personer som ska fungera som panelmedlemmar. Parterna ska också nominera minst fem personer som inte är medborgare i någon av parterna och som är villiga och har möjlighet att fungera som ordförande i en expertpanel. Samarbetsrådet ska säkerställa att förteckningen hålls uppdaterad och att minst 15 experter alltid finns uppförda på förteckningen.

4. De experter som föreslagits som panelmedlemmar ska ha specialkunskaper eller sakkunskap om arbetsrätt eller miljö rätt, andra frågor som behandlas i det eller de relevanta kapitlen, eller om lösning av tvister som uppkommer inom ramen för internationella avtal. De måste uppträda i egenskap av enskilda individer och inte ta emot instruktioner från någon organisation eller regering vad gäller frågor som har samband med tvisten. De får inte ha någon anknytning till eller ta emot instruktioner från någon av parterna. De får inte vara ledamöter, tjänstemän eller övriga anställda vid unionens institutioner, i en medlemsstats statsförvaltning eller i Förenade kungarikets eller Gibraltars statsförvaltning.

5. Om inte parterna kommer överens om något annat inom fem dagar från den dag då expertpanelen tillsattes, ska mandatet vara

”att mot bakgrund av de relevanta bestämmelserna undersöka den fråga som anges i begäran om inrättande av expertpanelen och att utfärda en rapport i enlighet med denna artikel med slutsatser om åtgärdens överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna”.

6. När det gäller frågor som rör multilaterala normer eller avtal som omfattas av denna avdelning bör expertpanelen söka information från ILO eller relevanta organ som inrättats inom ramen för de avtalen, inbegripet alla relevanta tillgängliga tolkningsriktlinjer, slutsatser eller beslut som antagits av ILO och dessa organ.

7. Expertpanelen får begära och ta emot skriftliga inlagor eller andra uppgifter från personer som har relevanta uppgifter eller specialkunskaper.
8. Expertpanelen ska göra sådana uppgifter tillgängliga för varje part och ge parterna möjlighet att lämna synpunkter inom 20 dagar från mottagandet av uppgifterna.
9. Expertpanelen ska till parterna utfärda en interimrapport och en slutrapport med en redogörelse för sakförhållandena och dess bedömningar i frågan, inbegripet huruvida den svarande parten har uppfyllt sina skyldigheter enligt det eller de relevanta kapitlen samt skälen för panelens slutsatser och bedömningar. För tydlighetens skull påpekas att parterna är överens om att om panelen lämnar rekommendationer i sin rapport behöver den svarande parten inte följa dessa rekommendationer när den säkerställer överensstämmelse med detta avtal.
10. Expertpanelen ska lägga fram interimrapporten för parterna inom 100 dagar efter den dag då expertpanelen inrättades. Om expertpanelen anser att denna tidsfrist inte kan hållas ska dess ordförande skriftligen meddela parterna detta och ange skälen till förseningen samt vilket datum expertpanelen planerar att lägga fram sin interimrapport. Expertpanelen får under inga omständigheter lägga fram sin interimrapport senare än 125 dagar efter den dag då expertpanelen inrättades.
11. Varje part får inom 25 dagar från det att interimrapporten lades fram lämna in en skriftlig begäran till expertpanelen om att den ska granska särskilda aspekter i rapporten. En part får lämna synpunkter på den andra partens begäran inom 15 dagar från det att begäran lämnades in.
12. Efter att ha övervägt dessa synpunkter ska expertpanelen utarbeta slutrapporten. Om ingen begäran om granskning av särskilda aspekter av interimrapporten lämnas in inom den tidsfrist som avses i punkt 11 ska interimrapporten bli expertpanelens slutrapport.

13. Expertpanelen ska lägga fram sin slutrapport för parterna inom 175 dagar från den dag då expertpanelen inrättades. Om expertpanelen anser att denna tidsfrist inte kan hållas ska dess ordförande skriftligen meddela parterna detta och ange skälen till förseningen samt vilket datum expertpanelen planerar att lägga fram sin slutrapport. Expertpanelen får under inga omständigheter lägga fram sin slutrapport senare än 195 dagar efter den dag då expertpanelen inrättades.
14. Slutrapporten ska innehålla en diskussion om eventuella skriftliga begäranden från parterna avseende interimrapporten och tydligt behandla parternas synpunkter.
15. Parterna ska göra slutrapporten tillgänglig för allmänheten inom 15 dagar från det att den lagts fram av expertpanelen.
16. Om expertpanelens slutrapport fastställer att en part inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt det eller de relevanta kapitlen ska parterna, inom 90 dagar från det att slutrapporten lagts fram, diskutera lämpliga åtgärder som ska genomföras med beaktande av expertpanelens rapport.
17. Samarbetsrådet ska övervaka uppföljningen av expertpanelens rapport.
18. Om parterna är oeniga om huruvida en åtgärd för att komma till rätta med den bristande överensstämmelsen faktiskt föreligger eller är förenlig med de relevanta bestämmelserna, får den klagande parten lämna in en skriftlig begäran till den ursprungliga expertpanelen om att avgöra frågan. I denna begäran ska åtgärden i fråga identifieras, och det ska förklaras, på ett sätt som tydligt redogör för klagomålet, hur åtgärden inte står i överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna. Expertpanelen ska lägga fram sina slutsatser för parterna inom 45 dagar från den dag då begäran lämnades in.

19. Om inte annat föreskrivs i denna artikel ska artiklarna 305 och 306 och artiklarna 318–323 gälla i tillämpliga delar.

ARTIKEL 237

Expertpanel för områden med upprätthållen skyddsnivå

1. Artikel 236 ska tillämpas på tvister mellan parterna om tolkningen och tillämpningen av kapitlen 4 och 5 i denna avdelning.
2. När det gäller sådana tvister ska, utöver de artiklar som förtecknas i artikel 236.19, artiklarna 316 och 317 gälla i tillämpliga delar.
3. Parterna erkänner att, om den svarande parten väljer att inte vidta några åtgärder för att följa expertpanelens rapport och detta avtal, så fortsätter alla korrigerande åtgärder som tillåts enligt artikel 316 att vara tillgängliga för den klagande parten.

AVDELNING II

ARRANGEMANG FÖR TULL, INDIREKT BESKATTNING OCH HANDELSRELATERADE FRÅGOR

KAPITEL 1

ALLMÄNNA PRINCIPER OCH MÅL

ARTIKEL 238

Principer och mål

Syftet med denna avdelning är att inrätta alla nödvändiga arrangemang för att undanröja alla fysiska hinder och därmed sammanhängande förfaranden för varors rörlighet landvägen mellan Gibraltar och unionen, samtidigt som integriteten på unionens inre marknad och parternas ekonomiska intressen skyddas.

ARTIKEL 239

Definitioner

I denna avdelning gäller följande definitioner:

- a) *behöriga myndigheter i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar: His Majesty's Customs Gibraltar* eller andra relevanta myndigheter i Gibraltar.

- b) *behöriga myndigheter i unionen*: tullmyndigheter eller andra relevanta myndigheter i medlemsstaterna eller i unionen.
- c) *tullklareringsformaliteter*: alla förfaranden, åtgärder och kontroller som ska utföras för varornas övergång till fri omsättning eller för ett annat tullförfarande tillämpliga på varorna i enlighet med unionsrätten. Det omfattar tullformaliteter, överensstämmelse med produktregler, krav och standarder, förbud och restriktioner, sanitära och fytosanitära åtgärder enligt unionsrätten och alla andra formaliteter som är nödvändiga för att varor ska kunna övergå till fri omsättning i unionen.
- d) *utsett tullkontor*: de tullkontor som förtecknas i tillägg 1 till bilaga 21.

KAPITEL 2

TULLUNION

ARTIKEL 240

Inrättande av en tullunion

En tullunion mellan unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar upprättas härmed i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

ARTIKEL 241

Tullområden

Tullområdet i tullunionen mellan unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska omfatta

- a) unionens tullområde enligt definitionen i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013¹ (*unionens tullkodex*), och
- b) Gibaltars tullområde, som utgör ett tullområde som är avskilt från Förenade kungarikets tullområde.

ARTIKEL 242

Fri rörlighet för varor inom tullunionen

- 1. Bestämmelserna i detta kapitel ska gälla
 - a) varor som har producerats inom unionens tullområde eller inom Gibaltars tullområde, inbegripet dem som helt eller delvis har framställts av varor som kommer från länder eller områden utanför unionens tullområde och som övergått till fri omsättning i unionen eller i Gibraltar, och

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

- b) varor som kommer från länder eller områden utanför tullunionen och som övergått till fri omsättning i unionen eller Gibraltar.
2. Varor som kommer från länder eller områden utanför tullunionen ska anses vara i fri omsättning i unionen eller i Gibraltar, om tullklareringsformaliteter har fullgjorts och alla tullar och avgifter med motsvarande verkan har tagits ut och om ingen hel eller partiell restitution av sådana tullar och avgifter har lämnats för dessa varor.
3. Bestämmelserna i detta kapitel ska också tillämpas på varor som har framställts eller producerats i unionen eller Gibraltar vid vilkas tillverkning produkter från länder eller områden utanför tullunionen som varken har varit i fri omsättning i unionen eller i Gibraltar har använts, förutsatt att tullklareringsformaliteter har fullgjorts och att alla tullar och avgifter med motsvarande verkan som ska betalas på sådana produkter från länder eller områden utanför tullunionen har tagits ut.
4. Villkoren för bevis för att varorna uppfyller villkoren i denna artikel anges i bilaga 19.

ARTIKEL 243

Förbud mot tullar

Inga import- eller exporttullar eller avgifter med motsvarande verkan ska tillämpas mellan unionen och Gibraltar. Detta förbud ska tillämpas även på tullar av fiskal karaktär.

ARTIKEL 244

Förbud mot kvantitativa restriktioner

Kvantitativa import- och exportrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan ska vara förbjudna mellan unionen och Gibraltar.

ARTIKEL 245

Interna skatter

1. Unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska inte direkt eller indirekt på varandras varor lägga några skatter som direkt eller indirekt diskriminerar liknande inhemska varor.
2. För varor som transporteras mellan de områden som avses i artikel 241 får restitution av inhemska skatter inte lämnas med högre belopp än de skatter som direkt eller indirekt tagits ut för dessa produkter.

ARTIKEL 246

Undanröjande av fysiska hinder

1. Alla fysiska hinder som finns mellan Gibraltar och unionen för varor som transporteras landvägen ska undanröjas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 252 eller de formaliteter som krävs och de kontroller som parterna kan utföra för att säkerställa en korrekt tillämpning av denna avdelning.
2. Fram till dess att det beslut som avses i artikel 247.1 träder i kraft ska de tullklareringsformaliteter, exportformaliteter och förfaranden för uppbörd av unionsavgifter och unionstullar som föreskrivs i denna avdelning och som avser Förenade kungariket med avseende på Gibraltar genomföras i enlighet med artikel 247.3.

ARTIKEL 247

Import till och export från Gibraltar

1. De bestämmelser i unionsrätten som förtecknas i bilaga 20 ska tillämpas på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och i Gibraltar, under förutsättning att samarbetsrådet antar ett beslut
 - a) med angivande av det datum från och med vilket de bestämmelser i unionsrätten som förtecknas i bilaga 20 ska tillämpas på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och i Gibraltar, och

- b) med en försäkran om att gränskontrollstationer och tullkontor har inrättats i hamnen och på flygplatsen och att de är verksamma och kontrolleras i enlighet med de villkor och förfaranden som fastställs i det beslutet och att behöriga myndigheter inom unionen har utsetts.
2. När samarbetsrådet antar det beslut som avses i punkt 1 får det ändra förteckningen över bestämmelser i unionsrätten i bilaga 20.
3. Fram till dess att det beslut som avses i punkt 1 träder i kraft och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 ska andra varor än de som medförs av resande i deras personliga bagage i enlighet med bilaga 23 föras in i Gibraltar och exporteras från Gibraltar endast landvägen och i enlighet med reglerna i bilagorna 19, 21, 22 och 24.
4. Genom undantag från punkt 3 gäller följande:
- a) Unionsvaror får också föras in i Gibraltar sjövägen i enlighet med bestämmelserna i artikel 4 i bilaga 19, artikel 7 i bilaga 21 och bilagorna 22 och 24.
- b) Varor får också transporteras från Gibraltar till tredjeländer sjövägen i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i bilaga 19, artiklarna 7 och 8 i bilaga 21 och i bilagorna 22 och 24.
5. Till dess att det beslut som avses i punkt 1 träder i kraft ska Gibraltar betraktas som ett tredje territorium enligt den unionsrätt som reglerar tull, indirekt beskattning och handel.

6. Det beslut som avses i punkt 1 ska innehålla bestämmelser om gemensamma åtgärder och kontroller samt om tullsamarbete och administrativt samarbete mellan de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och de behöriga myndigheterna inom unionen samt andra regler eller förfaranden som är nödvändiga för att säkerställa en korrekt tillämpning av de bestämmelser i unionsrätten som förtecknas i bilaga 20 avseende Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och i Gibraltar, en korrekt tillämpning av denna avdelning och en korrekt tillämpning av det beslutet.

7. När samarbetsrådet antar det beslut som avses i punkt 1 ska det också överväga hur eventuella gränsformaliteter och med dem sammanhängande gränskontroller och gränskontroller vid gränskontrollstationer eller tullkontor i Gibraltar, inbegripet utförandet av riskanalyser och kontroller efter frisläppande, ska utföras för att säkerställa att unionens inre marknad fungerar väl.

ARTIKEL 248

Indirekta skatter

1. Fram till dess att det beslut som avses i artikel 247.1 träder i kraft ska punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel tillämpas.
2. Varor som produceras i eller importeras till Gibraltar ska vara föremål för transaktionsskatt.
3. Varor som är punktskattepliktiga enligt unionsrätten (*harmoniserade punktskatter*) och som importeras till eller produceras i Gibraltar ska också vara punktskattepliktiga i Gibraltar.

4. Transaktionsskatten och punktskatten ska tas ut i enlighet med bestämmelserna i bilaga 24.
5. Ett oberoende rådgivande organ som inrättats av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien enligt mandatet för det oberoende rådgivande organet överenskommet den 24 juni 2026 ska
- a) på parternas begäran när som helst, på grundval av sin fortlöpande bedömning av de relevanta marknadsvillkoren i Gibraltar och det angränsande gränsområdet, meddela huruvida villkoren i artikel 249.1 a, b och c är uppfyllda, och
 - b) årligen bedöma och ge råd om hur transaktionsskattesatserna, inbegripet reducerade och extra reducerade skattesatser, och punktskattesatser som tillämpas i Gibraltar påverkar konkurrensen och eventuella betydande faktiska snedvridningar i handeln mellan Gibraltar och det angränsande gränsområdet.
6. Om en snedvridning i den mening som avses i punkt 5 i denna artikel skulle fastställas av det oberoende rådgivande organet som avses i den punkten, ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar justera de indirekta skattesatser som ska tillämpas i Gibraltar till en nivå som bedöms lämplig enligt rekommendationerna från det oberoende rådgivande organet för att undvika en sådan snedvridning och inom de gränser som anges i artiklarna 2 och 6 i bilaga 24.

ARTIKEL 249

Förfarande för skyddsåtgärder

1. Unionen får använda det förfarande för skyddsåtgärder som föreskrivs i denna artikel om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inte fullgör sin skyldighet enligt artikel 248.6 i förhållande till artikel 248.5 och, om unionen anser det lämpligt, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Det förekommer betydande snedvridningar av handeln mellan Gibraltar och unionen när det gäller den berörda varan eller varukategorin.
- b) De snedvridningar som avses i led a är kopplade till skillnader i de nivåer för transaktionsskatter och punktskatter som Förenade kungariket med avseende på Gibraltar tar ut för denna vara i förhållande till de mervärdesskattesatser och punktskattesatser som Konungariket Spanien tar ut för samma vara eller varukategori.
- c) De snedvridningar som avses i led a har förekommit under minst 30 dagar.
- d) Unionen har objektiv, tvingande och kontrollerbar information till stöd för slutsatsen att villkoren i leden a, b och c är uppfyllda.

2. Unionen får använda förfarandet för skyddsåtgärder i denna artikel om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inte fullgör sin skyldighet enligt artikel 248.6 i förhållande till artikel 248.5 och, om unionen anser det lämpligt.

3. Unionen ska underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om samtliga uppgifter som avses i punkt 1 d i denna artikel och ska omedelbart inleda samråd med Förenade kungariket med avseende på Gibraltar i syfte att nå en ömsesidigt godtagbar lösning. Underrättelsen ska innehålla uppgifter om den relevanta rekommendationen från det oberoende rådgivande organet som avses i artikel 248.5, den specifika vara eller varukategori för vilken konstaterandet gjorts, inbegripet varumärket eller märket och modellen i förekommande fall.
4. Om en ömsesidigt godtagbar lösning inte har nåtts tio arbetsdagar efter det att samrådet har inletts, får unionen under högst 30 dagar ta ut den mervärdesskatt och punktskatt som är tillämplig på den särskilda vara eller varukategori som anges i underrättelsen när transiteringsförfarandet för sådana varor inleds i enlighet med bilagorna 19 och 21 när de är avsedda för Gibraltar. Den tillämpliga mervärdesskatte- och punktskattesatsen ska vara den som gäller i den medlemsstat där det utsedda tullkontoret med ansvar för öppnandet av transiteringen i enlighet med detta avtal är beläget.
5. Om inte annat följer av punkt 6 får den period på 30 dagar som avses i punkt 4 förlängas med ytterligare 30 dagar om villkoren i punkterna 1 och 2 kvarstår.
6. Unionen ska underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om att den avser att förlänga den period på 30 dagar som avses i punkt 4 i enlighet med punkt 5 minst fyra arbetsdagar innan en sådan förlängning träder i kraft. Den information som avses i punkt 1 d till stöd för konstaterandet att villkoren i punkt 1 a, b och c fortfarande är uppfyllda eller att den situation som avses i punkt 1 kvarstår ska i sin helhet lämnas till Förenade kungariket med avseende på Gibraltar tillsammans med den underrättelsen.

7. De förfaranden som anges i punkterna 5 och 6 får upprepas till dess att villkoren i punkt 1 inte längre är uppfyllda, en alternativ ömsesidigt godtagbar lösning har nåtts eller till dess att det skiljedomsförfarande som avses i punkt 8 har slutförts.
8. Om Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inleder det skiljedomsförfarande som avses i artikel 305 för att bestrida en åtgärd från unionens sida enligt denna artikel, ska skiljedomstolen behandla frågan som ett brådskande fall enligt artikel 310.
9. Under perioder då unionen tar ut mervärdesskatt och punktskatt på varor enligt denna artikel ska bestämmelserna i detta avtal, vad gäller att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska ta ut transaktionsskatt och punktskatt på dessa varor, inte tillämpas.
10. Artikel 6.1 ska inte tillämpas på den kommunikation som förs i enlighet med denna artikel.
11. Mervärdesskatt och punktskatter som uppbärs av den berörda medlemsstaten ska behållas av den medlemsstaten.

ARTIKEL 250

Samarbetet och ömsesidigt administrativt bistånd

1. Fram till dess att det beslut som avses i artikel 247.1 träder i kraft ska punkterna 2–8 i denna artikel tillämpas.

2. Parterna ska samarbeta på området tullar och indirekt beskattning, bland annat genom att
- a) snabbt och säkert förmedla och utbyta information för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och skattelagstiftningen och för att förebygga och bekämpa tull- och skattebedrägeri, smuggling, särskilt av produkter som är föremål för punktskatter eller andra indirekta skatter, såsom tobaksvaror, narkotikahandel, handel med skjutvapen och sprängämnesprekursorer, inbegripet kontanttrörelser, penningtvätt och terrorismfinansiering i samband med detta och olaglig handel med avfall. Sådana utbyten får ske automatiskt och systematiskt och får inbegripa uppgifter om import- och exportdeklarationer om handel mellan parterna,
 - b) samordna tull- och skattekontroller,
 - c) samarbeta i fråga om flyttning av varor som är föremål för tull- och skattekontroller, och
 - d) anta andra åtgärder för att underlätta och främja säker och laglig handel, bland annat med avseende på godkända ekonomiska aktörer, och samarbete om särskilda former av samarbete som föreskrivs i unionsrätten eller överenskommits mellan parterna.
3. De behöriga myndigheterna i unionen och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska ge varandra ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor i enlighet med protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor.

4. De behöriga myndigheterna i unionen och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska samarbeta med varandra för att säkerställa efterlevnaden av lagstiftningen om mervärdesskatt, transaktionsskatt och punktskatter och när det gäller indrivning av fordringar som avser skatter och tullar i enlighet med protokollet om administrativt samarbete och bedrägeribekämpning inom området mervärdesskatt och punktskatter och om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter och tullar.
5. Allt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna i unionen och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar enligt detta kapitel ska i tillämpliga delar omfattas av den sekretess och det skydd av uppgifter som anges i artikel PCUST.12 i protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor samt av eventuella sekretesskrav som anges i unionsrätten eller i lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
6. De behöriga myndigheterna i unionen och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får samarbeta och utbyta information på området säkerhet och överensstämmelse för icke-livsmedelsprodukter.
7. Unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska underrätta sina respektive behöriga myndigheter om samarbetet och det ömsesidiga administrativa biståndet avseende de tullar och indirekta skatter som föreskrivs i denna artikel.
8. Artikel 6.1 ska endast tillämpas på utbyte av periodiskt sammanställda uppgifter och information enligt denna artikel.

ARTIKEL 251

Åtkomst till it-system:

1. Vid tillämpningen av artiklarna 242, 245, 247 och 248 ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ha åtkomst till det europeiska elektroniska systemet för transitering och bevis för tullstatus som unionsvaror eller till det särskilda transiteringssystem som avses i bilagorna 19 och 21 genom Konungariket Spaniens it-system.
2. De behöriga myndigheterna i unionen ska ha kontinuerlig åtkomst i realtid till alla relevanta it-system som används av de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar för tillämpningen av denna avdelning.
3. Administrativa överenskommelser mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien ska ange de praktiska villkoren för tillämpningen av punkterna 1 och 2.

ARTIKEL 252

Undantag och skyddsåtgärder

1. Bestämmelserna i artikel 244 ska inte hindra sådana förbud mot eller restriktioner för import, export eller transitering som grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet, skydd av människors, djurs och växters hälsa och liv, skydd av nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde, eller skydd av industriell och kommersiell äganderätt. Sådana förbud eller restriktioner får dock inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller innefatta en förtäckt restriktion av handel mellan unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 334 får unionen eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar tillfälligt upphäva tillämpningen av detta avtal eller vidta de åtgärder som avses i punkt 3 i händelse av
 - a) otillräcklig eller defekt tillämpning av bestämmelserna i denna avdelning, eller av artikel 19.1 i den mån den senare avser unionsrättsakter som gjorts tillämpliga på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och i Gibraltar genom det beslut som avses i artikel 247.1,
 - b) bristande samarbete från de behöriga myndigheterna inom unionen eller från de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar för att komma till rätta med oegentligheter, bedrägerier eller omdirigering av handeln, inbegripet vad gäller unionens behöriga myndigheters fulla tillträde i enlighet med artikel 251,

- c) objektiv, tvingande och verifierbar information om att systematiska och storskaliga överträdelser eller kringgåenden av tullagstiftningen har begåtts, eller
- d) fel, administrativa missförhållanden eller missbruk som unionen eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har begått.

3. I de fall som avses i punkt 2 får unionen

- a) höja de uppbördskostnader som avses i artikel 3 i bilaga 21 eller tillfälligt upphäva återbetalningen av de tullar som tagits ut, och
- b) ta ut mervärdesskatt och punktskatter som är tillämpliga i den medlemsstat där det utsedda tullkontoret är beläget när transiteringsförfarandet inleds för varor avsedda för Gibraltar i enlighet med bilagorna 19 och 21.

4. Om unionen eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar avser att agera i enlighet med punkt 2, ska unionen eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar underrätta samarbetsrådet och vara beredd att på begäran inleda samråd inom samarbetsrådet i syfte att nå en ömsesidigt godtagbar lösning. Om unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar inte kan enas om en ömsesidigt godtagbar lösning inom tre månader efter den dag då anmälan lämnades in, får unionen eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar besluta att ensidigt agera i enlighet med punkt 2.

5. När en part avser att vidta en åtgärd enligt punkt 4 ska följande bestämmelser gälla:
- a) Den parten ska till den andra parten anmäla sitt beslut med angivande av skälen för att vidta åtgärden och tillämpningsperioden för den ensidiga åtgärden, som inte får vara längre än tre månader.
 - b) Tillämpningsperioden för den ensidiga åtgärden får förlängas enligt samma förfarande, om villkoren i punkt 2 kvarstår vid utgången av den tidsfrist som anges i den anmälan som avses i led a.
 - c) Ensidiga åtgärder enligt denna artikel ska vara föremål för regelbundna samråd i samarbetsrådet från och med det datum då åtgärden börjar tillämpas, i syfte att avsluta åtgärden i fråga före utgången av den tidsfrist som anges i den anmälan som avses i led a, om den part som tillämpar åtgärden beslutar att åtgärden inte längre är nödvändig.
 - d) Parterna får när som helst begära att samarbetsrådet ser över alla åtgärder som vidtas enligt denna artikel.

ARTIKEL 253

Ceuta och Melilla

Varor som importeras från Ceuta och Melilla till Gibraltar ska hanteras på samma sätt varor som importeras från Ceuta och Melilla till unionen enligt unionsrätten.

ARTIKEL 254

Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel

1. Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel ska ha befogenhet att
 - a) anta lämpliga åtgärder för att genomföra bestämmelserna i artikel 250 och omsätta dem i praktiken,
 - b) fastställa de bestämmelser som krävs för tillämpningen av artikel 251,
 - c) anta ändringar av bilagorna, tilläggen och protokollen till denna avdelning, och
 - d) fastställa alla andra arrangemang som krävs för att denna avdelning ska kunna genomföras korrekt.
2. Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel ska regelbundet diskutera genomförandet av denna avdelning.

KAPITEL 3

VAROR SOM PRODUCERAS I ELLER SLÄPPS UT PÅ MARKNADEN I GIBRALTAR

ARTIKEL 255

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *livsmedel*: alla ämnen eller produkter, inbegripet drycker, oavsett om de är bearbetade, delvis bearbetade eller obearbetade, som är avsedda att förtäras eller rimligen kan förväntas förtäras av människor. *Livsmedel* ska inte omfatta foder, levande djur utom om de har behandlats för att släppas ut på marknaden som livsmedel, växter före skörd, läkemedel, kosmetika, tobak och tobaksprodukter, narkotika eller psykotropa ämnen, rests substanser, föroreningar och medicintekniska produkter.
- b) *GHA*: Gibraltars hälso- och sjukvårdsmyndighet (*Gibraltar Health Authority*).
- c) *etikett*: varje märkning, påskrift, tecken, märke, illustration eller annan beskrivning som återges i skrift, tryck, stencil, prägling, relief eller stämpel på eller som fästs på livsmedlets förpackning eller i den låda i vilken den ingår, och som inte lätt kan avlägsnas eller bli otydlig.

- d) *färdigförpackad*: förpackad för presentation av varje enskild vara som sådan för slutkonsumenten och för cateringföretag, bestående av den förpackning som detaljhandelsvarorna förpackas i innan de saluförs, oavsett om förpackningen helt eller delvis omsluter detaljhandelsvarorna, men under alla omständigheter på ett sådant sätt att innehållet inte kan ändras utan att förpackningen öppnas eller ändras. *Färdigförpackade livsmedel* ska inte omfatta livsmedel som är förpackade på försäljningsstället på konsumentens begäran eller färdigförpackade för direktförsäljning.
- e) *detaljhandel*: hantering eller beredning av livsmedel och lagring av det på det ställe där produkten säljs eller levereras till slutkonsumenten, inbegripet distributionsterminaler, catering, personalmatsalar, allmänna serveringsställen, restauranger eller liknande livsmedelsservice, affärer, distributionscentrum och grossistaffärer.

ARTIKEL 256

Allmänna krav

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska införa och effektivt tillämpa lagstiftning som säkerställer att varor får tillverkas eller släppas ut på marknaden i Gibraltar endast om de uppfyller de relevanta reglerna i unionsrätten om tillverkning eller utsläppande på marknaden av dessa varor.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska varor som lagligen släppts ut på marknaden i en medlemsstat antas överensstämma med gällande eller framtida regler som är tillämpliga på varor som ska släppas ut på marknaden i Gibraltar.

3. De regler som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på

- a) varor som tillverkats i Gibraltar uteslutande för export utanför Gibraltar eller unionen utan att först ha släppts ut på marknaderna i Gibraltar eller unionen,
- b) livsmedel som producerats i Gibraltar eller som beretts, bearbetats eller omförpackats av detaljhandelsanläggningar i Gibraltar och släppts ut på marknaden i Gibraltar för lokal konsumtion¹, och
- c) livsmedel som importerats till Gibraltar när det gäller transport, lagring och distribution efter införsel till Gibraltar.

Om livsmedel som avses i led b första stycket är färdigförpackade ska den enskilda förpackningen vara försedd med en etikett där texten ”Not for EU” är tydligt synlig.

För att säkerställa att de livsmedel som avses i leden b och c första stycket inte senare kan förflyttas till en medlemsstat eller släppas ut på marknaden i unionen ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar genomföra offentliga kontroller och övervakningsåtgärder för att säkerställa att kraven i denna punkt uppfylls och se till att dessa livsmedel endast är avsedda för detaljhandelsförsäljning och lokal konsumtion och att de ekonomiska aktörerna uppfyller etiketteringskravet i denna artikel.

¹ För att undvika oklarheter påpekas att spritdrycker som tillverkats eller släppts ut på marknaden i Gibraltar är undantagna från denna bestämmelse och fullt ut måste uppfylla relevanta unionsregler.

4. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel får Förenade kungariket med avseende på Gibraltar tillåta att humanläkemedel enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG¹ släpps ut på marknaden i Gibraltar, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket har godkänt utsläppande på marknaden i Förenade kungariket av läkemedlet i enlighet med Förenade kungarikets lagstiftning och enligt villkoren för det godkännande som beviljats av dem.
- b) De berörda läkemedlen är inte försedda med EU:s unika identitetsbeteckning, utan förses med en individuell etikett där orden "UK only" anges, som ska fästas på läkemedlets förpackning på en framträdande plats på ett sådant sätt att den är väl synlig, tydligt läsbar och outplånlig, och annan text, illustrationer eller annat infogat material får inte på något sätt dölja, skymma, avleda uppmärksamheten från eller avbryta den på något sätt.
- c) Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har vidtagit ändamålsenliga övervaknings- och verkställighetsåtgärder utförda genom revisioner och inspektioner för att säkerställa att de läkemedel som avses i denna punkt² inte får flyttas från Gibraltar till unionen eller släppas ut på marknaden i en medlemsstat, och att ekonomiska aktörer efterlever de etiketteringskrav som föreskrivs i denna artikel.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).

² Med undantag för licensierade receptbelagda läkemedel som åtföljs av ett recept från en yrkesutövare som godkänts av Gibraltars hälso- och sjukvårdsmyndighet i en mängd som inte överstiger 90 dagar långa behandlingar.

5. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel får Förenade kungariket med avseende på Gibraltar tillåta import till Gibraltar av medicintekniska produkter, tillbehör till medicintekniska produkter och medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik enligt definitionen i artiklarna 2.1 och 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745¹ och artiklarna 2.2 och 2.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746² (*produkter*), förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Produkterna får lagligen släppas ut på marknaden i Förenade kungariket.
- b) Produkterna anskaffas och importeras av eller för enheter som står under direkt ansvar av GHA³.
- c) De enda slutanvändarna av produkterna är enheter under direkt ansvar av GHA och yrkesutövare anställda av GHA.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/745/oj>).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/746/oj>).

³ Senast den dag då detta avtal träder i kraft, och därefter varje gång det sker en ändring av de berörda enheterna, ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar underrätta den specialiserade kommittén för ekonomi och handel om de enheter som omfattas av punkt 5 b.

- d) Om produkten inte är försedd med en CE-märkning ska en väl synlig, läsbar och outplånlig märkning eller dekal anbringas på varje sändning av produkter som omfattas av punkt 5 vid tillfället för den första hanteringen i Gibraltar efter avlastning från transportmedlet. Denna markering eller dekal ska placeras på sändningens eller transportlådans yttersta förpackning, med angivelsen "Gibraltar (GHA) only". Denna märkning eller dekal ska vara fäst på produktens yttersta förpackning på väl synlig plats, så att den är lätt att se, klart läsbar och outplånlig; annan text, illustrationer eller annat infogat material får inte på något sätt dölja, skymma, avleda uppmärksamheten från eller avbryta den.
- e) Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har vidtagit ändamålsenliga övervaknings- och verkställighetsåtgärder utförda genom revisioner och inspektioner för att säkerställa att de produkter som avses i denna punkt¹ inte får flyttas från Gibraltar till unionen eller släppas ut på marknaden i en medlemsstat, och att ekonomiska aktörer efterlever de märkningskrav som föreskrivs i denna artikel.

Vid tillämpningen av led d i första stycket avses med *yttersta förpackning* den första förpackningsnivån som är synlig när sändningen mottas efter avlastning, ej inräknat eventuella innerförpackningar, kartonger eller enskilda produktenheter som finns inuti.

¹ Med undantag för produkter, och tillbehör till sådana produkter, åtföljda av ett recept eller intyg från en yrkesutövare godkänd av Gibraltars hälso- och sjukvårdsmyndighet och i ett antal som inte överstiger en 90 dagar lång behandling.

6. Ingen produkt som importeras enligt punkt 5, och som inte är försedd med en CE-märkning, får lämna lokalerna hos enheter under GHA direkta ansvar, om inte yrkesutövare anställda av GHA anser det nödvändigt av skäl som rör patienters hälsa. För alla sådana produkter som lämnar lokalerna hos enheter under GHA direkta ansvar ska en väl synlig, läsbar och outplånlig märkning eller dekal med orden "Gibraltar (GHA) only" anbringas på produktens omedelbara ytterförpackning, eller på själva produkten om den inte är förpackad när den lämnar lokalerna. Denna märkning eller dekal ska vara fäst på produktens förpackning på väl synlig plats, så att den är lätt att se, klart läsbar och outplånlig; annan text, illustrationer eller annat infogat material får inte på något sätt dölja, skymma, avleda uppmärksamheten från eller avbryta den.

Kravet i första stycket ska inte gälla för implanterbara produkter eller när det inte är möjligt att anbringa en sådan märkning eller dekal utan att försämra dess korrekta funktion, med tanke på produktens storlek eller karaktär.

7. Innan man utfärdar någon ny godkännandelicens med avseende på produktion eller utsläppande på marknaden av varor i Gibraltar, ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar informera unionen via den specialiserade kommittén för ekonomi och handel.

ARTIKEL 257

Övervakning av efterlevnad och samarbete kring marknadskontroll

1. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska
 - a) inrätta, och säkerställa ändamålsenlig funktion hos, de marknadskontrollmyndigheter som ska utföra marknadskontrollverksamhet för att säkerställa efterlevnad av artikel 256.1 och 256.3,
 - b) säkerställa att marknadskontrollfunktionerna avskiljs från funktionerna för bedömning av överensstämmelse,
 - c) säkerställa att marknadskontrollmyndigheterna är opartiska när de utför kontroll eller tillsyn av ekonomiska aktörer.
2. När en medlemsstats marknadskontrollmyndighet har konstaterat att varor som produceras eller släpps ut på marknaden i Gibraltar inte efterlever de relevanta regler i unionsrätten som gäller produktion eller utsläppande på marknaden av dessa varor i unionen, och har informerat de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om detta och uppgivit skälen till sitt konstaterande, ska de sistnämnda myndigheterna utan dröjsmål vidta alla lämpliga och nödvändiga verkställighetsåtgärder. Artikel 6.1 ska inte tillämpas på informationsutbyte i enlighet med denna punkt.

3. När de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar har konstaterat att varor som importeras från en medlemsstat och släpps ut på marknaden i Gibraltar inte efterlever den lagstiftning som avses i artikel 256.1, och när det för att sätta stopp för sådan bristande efterlevnad krävs att åtgärder vidtas inom en medlemsstats jurisdiktion, kan dessa myndigheter sända en motiverad begäran till marknadskontrollmyndigheterna i den medlemsstaten att de ska utreda huruvida dessa varor efterlever de regler som skulle gälla om dessa varor släpptes ut på marknaden i unionen och, om det konstateras att varorna inte efterlever dem, vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

4. Utan att det påverkar de relevanta bestämmelserna om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor, ska företrädare för de behöriga myndigheterna inom unionen verifiera i enlighet med artikel 265, så som föreskrivs i andra och tredje styckena i denna punkt, om varor som produceras eller släpps ut på marknaden i Gibraltar efterlever de relevanta regler i unionsrätten som är tillämpliga på dessa varor i unionen.

För den verifiering som avses i första stycket får företrädarna för de behöriga myndigheterna inom unionen begära att myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar utför vissa åtgärder och insatser under gemensamma besök. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska skyndsamt utföra dessa åtgärder.

De åtgärder som avses i andra stycket kan innefatta följande:

- a) Att myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar senast i slutet av januari och juli varje år till företrädarna för de behöriga myndigheterna inom unionen tillhandahåller förteckningen över licensierade ekonomiska aktörer och över varor som produceras eller släpps ut på marknaden, och att de verifierar den förteckningens korrekthet genom att uppvisa de relevanta verksamhetslicenserna.
 - b) Verifiering av att den faktiska produktionen av varor som produceras eller släpps ut på marknaden i Gibraltar utförs av producenten i enlighet med de relevanta regler i unionsrätten som är tillämpliga på produktionen av dessa varor i unionen och i den medlemsstat på vars marknad varorna är avsedda att släppas ut.
 - c) Verifiering av att varor som släpps ut på marknaden i Gibraltar efterlever de relevanta regler i unionsrätten som är tillämpliga på produktion och utsläppande på marknaden av dessa varor i unionen.
5. För att de behöriga myndigheterna i unionen ska kunna besluta, på grundval av riskbaserade marknadskontrollkriterier, om och i vilken omfattning gemensamma verifieringsbesök är nödvändiga, ska de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar förse de behöriga myndigheterna inom unionen med en förteckning över de befintliga producenterna av varor i Gibraltar senast i slutet av januari och juli varje år efter ikraftträdandet av detta avtal. Den förteckningen ska innehålla följande:
- a) Varje ny licensierad producent, inklusive en beskrivning av de produkter som den producenten produceras.

- b) De mängder som producerats under den föregående sexmånadersperioden per producent och per vara.
- c) Försäljningsvolymen per producent och per vara efter bestämmelseort (antingen Gibraltar eller den ort dit varorna exporterades).

Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel får anta ett beslut om att ändra innehållet i en sådan förteckning.

6. Parterna erkänner vikten av att samarbeta om marknadskontroll, säkerhet och efterlevnad för produkter för att underlätta handeln och för att skydda konsumenter och andra användare, samt vikten av att bygga upp ömsesidigt förtroende på grundval av i god tid delad information, och ska vidta lämpliga åtgärder därefter.

KAPITEL 4

TOBAK

ARTIKEL 258

Särskilda åtgärder för övervakning och spårning av tobak

Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska, i enlighet med bestämmelserna i protokollet om spårbarhet, samarbeta för att bekämpa tobakssmuggling och ytterligare åtgärder i fråga om tobaksvaror,

- a) inrätta ett system för spårbarhet för tobak som är likvärdigt med unionens system och relevant unionsrätt,
- b) anta ytterligare åtgärder i fråga om bildvarningar, tobak för användning i munnen och gränsöverskridande distansförsäljning för tobaksvaror,
- c) på begäran dela spårbarhetsinformation om förflyttning av tobaksvaror i Gibraltar med de behöriga myndigheterna i unionen,
- d) inrätta övervakningsmekanismer för att utbyta information med de behöriga myndigheterna inom unionen beträffande råttobak och tillverkade tobaksvaror som förs in i, importeras till eller säljs i Gibraltar eller förs ut ur eller exporteras från Gibraltar, och

- e) samarbeta med de behöriga myndigheterna inom unionen, inbegripet genom utbyte av information med dem, för att bekämpa tobakssmuggling, däribland identifiera personer som kan konstateras vara direkt eller indirekt ansvariga för dessa handlingar.

Artikel 6.1 ska inte tillämpas på informationsutbyte i enlighet med leden d och e i första stycket.

KAPITEL 5

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ VISSA VARUKATEGORIER

ARTIKEL 259

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *civil avdelning*: civila personer som är anställda av eller anlitade av Förenade kungarikets regering och som inte är personer bosatta i Gibraltar eller i unionen, med undantag för personer som har uppehållsrätt i Förenade kungariket eller det gemensamma reseområdet.

- b) *icke-hemmahörande brittiska styrkor*: personer som tjänstgör i Förenade kungarikets styrkor, antingen som ordinarie eller reserver, och som är medborgare i Förenade kungariket, medborgare i Samväldet eller medborgare i Irland eller har uppehållsrätt i Förenade kungariket eller det gemensamma reseområdet och som inte är personer bosatta i Gibraltar.
- c) *besökande tredjelandstyrkor*: personer som tjänstgör för eller är anställda eller anlitade av en Natomedlems väpnade styrkor eller av utvalda partners som inte är personer bosatta i unionen, eller i Gibraltar, och som ska anlända till Gibraltar på inbjudan av Förenade kungariket.

ARTIKEL 260

Regler som är tillämpliga på vissa varukategorier

1. Med undantag för de handlingar som avses i punkt 4 och varor som överförs för kommersiella ändamål ska de behöriga myndigheterna inom unionen och de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket, med avseende på varor som ska överföras till och från Gibraltar uteslutande för att användas officiellt av Förenade kungarikets försvarsministerium eller av besökande tredjelandstyrkor, säkerställa att tullkontroller endast utförs vid ett utsett tullkontor, under de fastställda öppettiderna. De behöriga myndigheterna inom unionen ska säkerställa att tullkontroller genomförs så snart som det är rimligen möjligt. Unionsrätten ska tillämpas på överföring av sådana varor från Gibraltar till unionens tullområde.
2. Överföringen ska utföras i enlighet med de relevanta bestämmelserna för varor i denna avdelning, med undantag för uppbörd av tullar eller indirekta skatter och tillämpning av artikel 265.

3. Tillfällig införsel och återexport av tjänstefordon från icke-hemmahörande brittiska styrkor eller den civila avdelningen under deras egen befogenhet eller privata motorfordon för personligt bruk ska tillåtas utan tullar och indirekt beskattning mot uppvisande av ett tillstånd för tillfällig införsel i den form som ingår i de administrativa överenskommelser som avses i punkt 7.
4. Officiella handlingar med officiellt sigill ska vara undantagna från tillämpningen av denna avdelning. Kurirer, oavsett status, som medför dessa handlingar måste inneha en individuell reseorder som avses i artikel 38.2 första stycket b. Denna reseorder ska visa antalet sändningar som medförs och intyga att de endast innehåller officiella handlingar.
5. Specialarrangemang ska göras så att bränsle, olja och smörjmedel för användning i de icke-hemmahörande brittiska styrkornas eller den civila avdelningens servicefordon, luftfartyg och fartyg kan levereras helt utan några tullar och skatter.
6. Varor som omfattas av denna artikel anses inte vara i fri omsättning i Gibraltar utan i en form av tillfällig införsel under de relevanta myndigheternas kontroll. Varor som omfattas av denna artikel får inte övergå till fri omsättning i unionens tullområde. Om dessa varor släpps ut på marknaden i Gibraltar ska avdelning II tillämpas.
7. De praktiska formerna för tillämpningen av detta kapitel ska fastställas i administrativa överenskommelser mellan Förenade kungariket och Konungariket Spanien.

ARTIKEL 261

Militär teknik och krigsmateriel

1. Överföringar av produkter som ingår i Europeiska unionens gemensamma militära förteckning¹ och skjutvapen i kategori A, B och C i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 258/2012², och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/41³ ska, när de är avsedda för Förenade kungarikets väpnade styrkor, polis eller offentliga myndigheter i Gibraltar, omfattas av bestämmelserna i denna avdelning samt av reglerna i spansk lag om exportkontroll av försvarsmateriel och material med dubbla användningsområden. Konungariket Spanien ska införa ett tillståndskrav för överföringar av sådana produkter.

-
- ¹ Europeiska unionens gemensamma förteckning antagen av rådet den 23 februari 2026 (utrustning som omfattas av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel) (uppdaterar och ersätter Europeiska unionens gemensamma militära förteckning antagen av rådet den 24 februari 2025 (EUT C, C/2026/1640, 13.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1640/oj>).
- ² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 258/2012 av den 14 mars 2012 om genomförande av artikel 10 i FN:s protokoll om olaglig tillverkning av och handel med eldvapen, delar till eldvapen och ammunition, bifogat till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (FN:s protokoll om skjutvapen), och om införande av exporttillstånd, import- och transiteringsåtgärder för skjutvapen, delar till skjutvapen och ammunition (EUT L 94, 30.3.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/258/oj>).
- ³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/41 av den 19 december 2024 om import-, export- och transiteringsåtgärder för skjutvapen, väsentliga delar till skjutvapen och ammunition, och om genomförande av artikel 10 i FN:s protokoll om olaglig tillverkning av och handel med eldvapen, delar till eldvapen och ammunition, bifogat till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (FN:s protokoll om skjutvapen) (EUT L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj>).

2. Ansökningarna om de tillstånd som avses i punkt 1 ska innehålla
- a) ansökningar om licenser för fysisk export, bl.a. sådana som gäller licenstillverkning av krigsmateriel i ett tredjeland,
 - b) ansökningar om licenser för import till unionens tullområde,
 - c) ansökningar om förmedlingslicenser,
 - d) ansökningar om transiterings- eller omlastningslicenser, och
 - e) ansökningar om licenser för immateriell överföring av programvara och teknik, t.ex. genom elektroniska medier, fax eller telefon.
3. Konungariket Spanien ska från fall till fall bedöma de inlämnade ansökningarna om licens för överföring av produkter i den gemensamma militära förteckningen mot de kriterier som fastställs genom rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp¹ i dess lydelse enligt rådets beslut (Gusp) 2025/779².

¹ Rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp av den 8 december 2008 om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel (EUT L 335, 13.12.2008, s. 99, ELI: <http://data.europa.eu/eli/compos/2008/944/oj>).

² Rådets beslut (Gusp) 2025/779 av den 14 april 2025 om ändring av gemensam ståndpunkt 2008/944/Gusp om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel (EUT L, 2025/779, 15.4.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/779/oj>).

ARTIKEL 262

Varor och teknik med dubbla användningsområden

1. Överföringar av produkter som ingår i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821¹ ska omfattas av bestämmelserna i denna avdelning och även av de relevanta reglerna i unionsrätten och spansk rätt om exportkontroll av försvarsmaterial och material med dubbla användningsområden. Konungariket Spanien ska införa ett krav på tillstånd för överföring av produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga I till denna förordning.
2. Konungariket Spanien får införa ett krav på tillstånd för överföring av vissa produkter som inte förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2021/821, som tillämpning av de relevanta bestämmelserna i den förordningen.
3. Konungariket Spanien får med hänsyn till den allmänna säkerheten, inbegripet förebyggande av terroristhandlingar, eller till överväganden rörande mänskliga rättigheter, förbjuda eller kräva tillstånd för överföring av produkter med dubbla användningsområden som inte förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2021/821.
4. Ansökningarna om de tillstånd som avses i punkt 1 ska innehålla
 - a) ansökningar om licenser för fysisk export, bl.a. sådana som gäller licenstillverkning av krigsmateriel i ett tredjeland,

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/821 av den 20 maj 2021 om upprättande av en unionsordning för kontroll av export, förmedling, transitering och överföring av samt tekniskt bistånd för produkter med dubbla användningsområden (EUT L 206, 11.6.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj>).

- b) ansökningar om licenser för import till unionens tullområde,
- c) ansökningar om förmedlingslicenser,
- d) ansökningar om transiterings- eller omlastningslicenser, och
- e) ansökningar om licenser för immateriell överföring av programvara och teknik, t.ex. genom elektroniska medier, fax eller telefon.

ARTIKEL 263

Tillstånd

1. Tillstånd till överföring enligt detta kapitel ska beviljas av den behöriga myndigheten i Konungariket Spanien i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) 2021/821. När det gäller skjutvapen ska tillstånd till överföring enligt detta avtal beviljas av den behöriga myndigheten i Konungariket Spanien i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) nr 258/2012 och (EU) 2025/41.
2. Vid beslut om beviljande av tillstånd eller om förbud mot transitering enligt detta avtal ska Konungariket Spanien beakta alla relevanta aspekter, inbegripet följande:
 - a) Konungariket Spaniens internationella skyldigheter och åtaganden, särskilt de skyldigheter och åtaganden det har accepterat i egenskap av medlem i de relevanta internationella icke-spridningssystemen och överenskommelserna om exportkontroll eller genom ratificeringen av relevanta internationella fördrag.

- b) Sina skyldigheter enligt sanktioner som ålagts genom unionsakter eller genom ett beslut av OSSE eller genom en bindande resolution från FN:s säkerhetsråd.
 - c) Nationella utrikes- och säkerhetspolitiska aspekter, inbegripet de som täcks av gemensam ståndpunkt 2008/944/Gusp i dess lydelse enligt beslut (Gusp) 2025/779.
 - d) Den avsedda slutanvändningen och risken för avledning.
3. Den behöriga myndigheten i Konungariket Spanien får, i enlighet med detta kapitel, vägra att bevilja överföringstillstånd och får upphäva, tillfälligt upphäva, ändra eller återkalla ett överföringstillstånd som den redan har beviljat, i enlighet med förordning (EG) nr 258/2012 och (EU) 2025/41.

ARTIKEL 264

Särskilt förfarande

1. Överföringen av de produkter som avses i artiklarna 260, 261 och 262, med undantag för varor som överförs för kommersiella ändamål samt sanitära och fytosanitära varor, ska uteslutande vara reglerad genom det särskilda förfarandet i denna artikel, förutsatt att sådana produkter
- a) ankommer till eller avgår från Gibraltars flygplats eller hamn ombord på statliga luftfartyg eller statliga fartyg eller statliga sändningar enligt definitionen i de administrativa överenskommelser som avses i artikel 260.7, och

- b) införs i Gibraltar för att användas uteslutande officiellt av Förenade kungarikets försvarsministerium eller av besökande tredjelandsstyrkor.

Varor som omfattas av denna artikel ska inte anses vara i fri omsättning i Gibraltar utan i en form av tillfällig införsel under de relevanta myndigheternas kontroll. Dessa varor får inte övergå till fri omsättning i unionens tullområde. I händelse av att dessa varor släpps ut på marknaden i Gibraltar ska avdelning II tillämpas. Unionsrätten ska tillämpas på överföring av dessa varor från Gibraltar till unionens tullområde.

2. Om villkoren i punkt 1 är uppfyllda ska Förenade kungariket, så snart det är rimligen möjligt och i alla händelser innan produkterna överförs, förse Konungariket Spaniens sambandsman med en förteckning över produkterna och ett intyg undertecknat av Förenade kungarikets sambandsman som garanterar att sådana produkter

- a) kommer att transporteras och lagras på ett säkert sätt i utsedda lokaler, och
- b) kommer att omfattas av ett strikt redovisnings- och spårningssystem.

KAPITEL 6

GENOMFÖRANDE, TILLÄMPNING, TILLSYN OCH VERKSTÄLLIGHET

ARTIKEL 265

Genomförande, tillämpning, tillsyn och verkställighet

1. De behöriga myndigheterna inom unionen ska kontrollera efterlevnaden av denna avdelning och utföra alla nödvändiga uppgifter, och då bland annat ha tillgång till relevanta infrastrukturer, handlingar och register och all annan relevant information.
2. De behöriga myndigheterna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska samarbeta på detta område och ska på förhand informeras om skälen till varje besök, så att det kan utföras gemensamt med de behöriga myndigheterna inom unionen.
3. De praktiska formerna för genomförandet av denna artikel fastställs i bilaga 22.

ARTIKEL 266

Unionsrätt som är tillämplig på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar,
och i Gibraltar, i enlighet med artikel 247.1

När det gäller de bestämmelser i unionsrätten som är tillämpliga på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, och i Gibraltar, i enlighet med artikel 247.1, ska följande gälla utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19:

- a) Varje hänvisning till det territorium som definieras i artikel 4 i förordning (EU) nr 952/2013 i de tillämpliga bestämmelserna i detta avtal, samt i de bestämmelser i unionsrätten som genom detta avtal görs tillämpliga på Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, och i Gibraltar, ska tolkas som att den inbegriper Gibraltar. I synnerhet ska unionen, när det gäller unionens direktiv om indirekt beskattning, vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att transaktioner eller förflyttningar mellan Gibraltar och medlemsstaterna eller mellan medlemsstaterna och Gibraltar inte behandlas som transaktioner eller förflyttningar mellan tredjeländer eller territorier och unionen.
- b) Såvida inte unionen anser det vara strikt nödvändigt att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, för att efterleva sina skyldigheter enligt detta avtal, har fullständig eller partiell åtkomst med avseende på något nätverk, informationssystem eller databas som är inrättat på grundval av unionsrätten, ska hänvisningar till medlemsstaterna och medlemsstaternas behöriga myndigheter i unionsrättsliga bestämmelser som görs tillämpliga genom detta avtal inte tolkas som att de inbegriper Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.

- c) Myndigheter i Förenade kungariket eller i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar får inte fungera som ledande myndighet i sådana förfaranden för riskbedömningar, granskningar, godkännanden och tillstånd som föreskrivs i unionsrätt och som gjorts tillämplig genom detta avtal.

ARTIKEL 267

Varor, kontanta medel och sällskapsdjur som medförs av personer

Fram till dess att det beslut som anges i artikel 247.1 träder i kraft, ska införande i Gibraltar av varor som medförs av resenärer i deras personliga bagage, och även av deras sällskapsdjur, samt införande och utförande av kontanta medel, omfattas av bestämmelserna i bilaga 22 och 23.

ARTIKEL 268

Hänvisningar till vissa unionsakter

Vid tillämpningen av denna avdelningen ska hänvisningar till unionsakter i artiklarna 241, 256, 261, 262, 263 och 266 samt i artikel 3.1 a i bilaga 19 och artikel 1.5 i bilaga 21 anses inbegripa dessa unionsakter så som de ändras eller ersätts i framtiden, och även varje eventuell unionsakt som genomför eller kompletterar dessa unionsakter.

KAPITEL 7

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

ARTIKEL 269

Varor som släpps ut på marknaden i Gibraltar

1. Denna avdelning ska inte tillämpas på varor som började förflyttas före detta avtals ikraftträdande och slutade förflyttas därefter.
2. De bestämmelser i detta avtal som gäller indirekt skatt ska inte tillämpas på varor som omfattas av ett intyg om befrielse från importtullar som utfärdats av Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, i enlighet med föreskrift 8, del 3 i 2017 års föreskrifter om integrerad tulltaxa för Gibraltar, före detta avtals ikraftträdande, i den utsträckning som fastställs i punkt 4 i denna artikel, förutsatt att Förenade kungariket med avseende på Gibraltar till de behöriga myndigheterna inom unionen har tillhandahållit kopior av alla sådana befintliga intyg tillsammans med relevant information om respektive mängd varor som importerats under de senaste tre åren, i tillämpliga fall. Det antal varor som ska importeras ska stå i proportion till de relevanta projekt som intyget omfattar.
3. Om en ekonomisk aktör åberopar punkt 1 eller 2 i fråga om en viss vara eller vissa varor, ska den aktören ha ansvaret för att påvisa, på grundval av eventuella relevanta handlingar, att förflyttningen inleddes före detta avtals ikraftträdande eller att intyget utfärdades före detta avtals ikraftträdande.

4. Punkt 1 ska upphöra att gälla två månader efter detta avtals ikraftträdande. Punkt 2 ska gälla under en period på högst det relevanta intygets giltighetstid eller en period på tre månader efter detta avtals ikraftträdande, beroende på vilken period som är kortast.
5. Varor som lagligen släpptes ut på marknaden i Gibraltar före den dag då detta avtal träder i kraft ska, under en period på tre månader efter detta avtals ikraftträdande, inte omfattas av kraven i artikel 256.
6. Om en ekonomisk aktör åberopar punkt 5 med avseende på en viss vara ska aktören ha ansvaret för att påvisa, på grundval av alla relevanta handlingar, att varan släpptes ut på marknaden i Gibraltar före detta avtals ikraftträdande, och samtidigt tillhandahålla uppgifter om mängden av de berörda varorna.

ARTIKEL 270

Avslutande av tillfällig lagring eller särskilda tullförfaranden

1. Varor som befann sig under tillfällig lagring i Gibraltar eller särskilda tullförfaranden som påbörjats enligt lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, före den dag då detta avtal träder i kraft, ska fortsätta att omfattas av den lagstiftningen på samma sätt som de gjorde den dag då detta avtal trädde i kraft, så länge som,
- a) varorna inte släpps från de särskilda förfarandena och inte längre än två månader efter detta avtals ikraftträdande, eller

- b) den tillfälliga lagringen inte har avslutas och senast vid utgången av den lagstadgade tidsgräns för tillfällig lagring som fastställs i den lagstiftningen.
2. Denna avdelning ska tillämpas på när varor som avses i punkt 1 övergår till fri omsättning, släpps från det särskilda förfarandet och i någon form återexporteras från Gibraltar.

AVDELNING III

TRANSPORTER

KAPITEL 1

LUFTFART

ARTIKEL 271

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- a) *lufttrafikföretag*: ett lufttransportföretag med giltig operativ licens eller motsvarande.

- b) *lufttransport*: transport med luftfartyg av passagerare, bagage, gods och post, var för sig eller tillsammans, som erbjuds allmänheten mot ersättning eller hyra, inbegripet både reguljära och icke reguljära lufttransporttjänster.
- c) *behörig myndighet*: en offentlig myndighet eller enhet som ansvarar för de relevanta reglerings- och förvaltningsuppgifterna enligt detta avtal.
- d) *Gibraltars flygplats*: den flygplats som är belägen på landtungan i Gibraltar¹, med avseende på de tjänster som omfattas av det samriskföretag som anges i artikel 274.

ARTIKEL 272

Flyg till och från Gibraltar flygplats

1. För utförandet av lufttransport ska varje parts lufttrafikföretag på ett icke-diskriminerande sätt kunna utöva
 - a) rätten att flyga över Gibraltars territorium utan att landa, och
 - b) rätt att göra uppehåll för andra ändamål än trafikändamål på Gibraltars flygplats.

¹ Detta avtal, eventuella kompletterande avtal som avses i artikel 4, eventuella administrativa överenskommelser eller andra arrangemang som rör detta avtal, samt eventuella åtgärder eller instrument eller handlingar som vidtas genom tillämpning därav eller till följd därav eller i enlighet därmed, ska inte inskränka eller på annat sätt påverka den rättsliga ställningen för Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland eller Konungariket Spanien vad gäller suveränitet och jurisdiktion över det territorium där flygplatsen är belägen, och ska inte utgöra grund för något hävdande eller förnekande av suveränitet, inte heller vid rättsliga förfaranden eller på annat sätt.

2. Lufttransporttjänster mellan Gibraltars flygplats och platser på unionens territorium får endast tillhandahållas av unionens lufttrafikföretag eller av lufttransportörer som godkänts enligt unionrätten. Dessa tjänster ska tillhandahållas i enlighet med unionsrätten.
3. Lufttransporttjänster mellan Gibraltars flygplats och platser i Förenade kungariket får endast tillhandahållas av Förenade kungarikets lufttrafikföretag eller av lufttransportörer som godkänts av Förenade kungariket. Dessa tjänster ska tillhandahållas i enlighet med Förenade kungarikets lagstiftning.
4. Parternas behöriga myndigheter godkänner att samråda med varandra om att eventuellt vid behov utöka relevanta befintliga eller framtida avtal eller andra internationella rättsliga instrument till Gibraltar, och om det praktiska genomförandet av dem.

ARTIKEL 273

Tillämpliga regler för Gibraltars flygplats

1. Den flygledningstjänst och de flygtrafiktjänster som tillhandahålls till civil luftfart på Gibraltars flygplats ska erbjuda en nivå av säkerhet och driftskompatibilitet med civila verksamheter och system som motsvarar de tjänster som tillhandahålls på civila flygplatser där Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) bestämmelser är tillämpliga.
2. Säkerhet och skydd som tillhandahålls till civil luftfart på Gibraltars flygplats ska som minst tillhandahållas på nivån för motsvarande tjänster som tillhandahålls på civila flygplatser där Icaos bestämmelser är tillämpliga.

3. På området flygplatsavgifter, marktkjänster, ankomst- och avgångstider, personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet ska bestämmelserna i de rättsakter som förtecknas i bilaga 25 tillämpas på Gibraltars flygplats.
4. Enligt de villkor som fastställs i punkterna 5 och 6 ska bestämmelserna i varje senare rättsakt
- a) som ändrar eller ersätter en rättsakt som förtecknas i bilaga 25,
 - b) som kompletterar eller genomför en rättsakt som förtecknas i bilaga 25, eller
 - c) om innehållet i en rättsakt som förtecknas i bilaga 25,

även gälla för Gibraltars flygplats.

5. Om unionen antar en senare rättsakt som avses i punkt 4, ska den omedelbart underrätta Förenade kungariket med avseende på Gibraltar om antagandet av den rättsakten. Inom 30 dagar från denna underrättelse ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar underrätta unionen om sitt beslut huruvida man godtar innehållet i den senare rättsakten och ska införliva den i sin inhemska lagstiftning. När Förenade kungariket med avseende på Gibraltar godkänner innehållet i den senare unionsakten, medför det att det skapas rättigheter och skyldigheter mellan Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och unionen.

6. Inom 30 dagar från den underrättelse från unionen som avses i punkt 5 ska punkt 4 tillämpas med avseende på den senare unionsakten.

7. De behöriga myndigheterna i unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska, under överinseende av den specialiserade kommitté för luftfart som inrättats i enlighet med artikel 23,

- a) utbyta regelbunden information om säkerhets- och skyddsfrågor, och
- b) utföra gemensamma inspektionsbesök på Gibraltars flygplats i syfte att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i bilaga 25 och säkerheten på Gibraltars flygplats.

Besöken ska vara proportionerliga och äga rum på begäran av någondera parten som den andra parten inte kan vägra. Sådana inspektionsbesök och sådant utbyte av information ska ske beträffande, och under, såväl genomförande av flygningar mellan Gibraltars flygplats och platser på unionens territorium som förberedelserna för sådant genomförande. De praktiska formerna för genomförandet av denna punkt ska godkännas av den specialiserade kommittén för luftfart.

Unionen och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska rapportera tillbaka till den specialiserade kommittén för luftfart om genomförandet av denna punkt.

8. Lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005¹ ska inte ha tillstånd att flyga till och från Gibraltars flygplats.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 av den 14 december 2005 om upprättande av en gemenskapsförteckning över alla lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet inom gemenskapen och om information till flygpassagerare om vilket lufttrafikföretag som utför en viss flygning, samt om upphävande av artikel 9 i direktiv 2004/36/EG (EUT L 344, 27.12.2005, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/2111/oj>).

Hänvisningen till förordning (EG) nr 2111/2005 ska anses innefatta den förordningen så som den ändras eller ersätts i framtiden, och även eventuell unionsakt som genomför eller kompletterar denna förordning.

9. Lufttrafikföretag som är föremål för restriktiva åtgärder från någon av parterna ska inte ha tillstånd att flyga till och från Gibraltars flygplats.

ARTIKEL 274

Samriskföretag

1. Ett samriskföretag ska bildas under Förenade kungariket med avseende på Gibraltars och Konungariket Spaniens gemensamma ansvar. Samriskföretaget får inte bildas i någondera av staterna som delar ansvaret för samriskföretaget, och ska bildas i en medlemsstat. Samriskföretaget ska, genom regelbunden offentlig upphandling, välja ut, och övervaka det kommersiella företag som ansvarar för den dagliga ledningen av Gibraltars flygplats.

2. I den offentliga upphandlingen får det föreskrivas vilken avtalsrätt och arbetsrätt som är tillämplig för det kommersiella företaget och dess verksamhet.

3. Privatpersoner eller privata företag som driver process mot samriskföretaget eller det kommersiella företaget får göra det i linje med relevanta inhemska instrument, unionsinstrument eller internationella instrument samt alla former som fastställs i dessa instrument, däribland genom domstolarna i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller i en medlemsstat, efter vad som är lämpligt.

ARTIKEL 275

Den specialiserade kommittén för luftfart

Den specialiserade kommittén för luftfart ska behandla frågor inom ramen för detta kapitel och ska ha befogenhet att

- a) lämna rekommendationer till samarbetsrådet att anta ett beslut om ändring av bilaga 25,
- b) övervaka och se över genomförandet av detta kapitel och säkerställa att det tillämpas korrekt,
- c) hantera avvikelser efter gemensamma inspektionsbesök enligt artikel 273.7 första stycket b,
- d) diskutera tekniska frågor som uppstår i samband med genomförandet av detta kapitel,
- e) lägga fram rekommendationer till parterna avseende genomförandet och tillämpningen av detta kapitel,
- f) behandla relevanta frågor som rör ett område som omfattas av detta kapitel, och
- g) övervaka, hålla dialoger och utbyten på områden av gemensamt intresse, i syfte att identifiera möjligheter att samarbeta och utbyta bästa praxis och expertis.

KAPITEL 2

VÄGTRANSPORT

ARTIKEL 276

Transport av gods och förflyttningar av ambulanser mellan parternas territorier

1. Parterna ska tillåta godstransporter på väg mellan sina territorier. Inom unionens territorium ska dock dessa transporter vara begränsade till det angränsande gränsområdet.
2. Unionen ska tillåta att följande ambulanstjänster, som är nödvändiga för att skydda hälsan, tillhandahålls inom unionens territorium av aktörer som är etablerade i Gibraltar och agerar under ledning av GHA, under förutsättning att denna punkt tillämpas på ett rimligt sätt som inte leder till godtycklig eller oörtlättad diskriminering eller till en förtäckt restriktion av handeln med tjänster:
 - a) Akuta ambulanstjänster.
 - b) Ambulanstjänster som krävs för specialisthantering av allvarliga och akuta medicinska tillstånd, mellan Gibraltar och de inrättningar som förtecknas i bilaga 26 och som angränsar till Gibraltar, av folkhälsoskäl.

3. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar ska tillåta att följande ambulanstjänster, som är nödvändiga för att skydda hälsan, tillhandahålls inom Gibraltars territorium av aktörer i unionen som är etablerade i det angränsande gränsområdet och agerar under ledning av myndigheter som är vederbörligen godkända enligt relevanta regelverk, under förutsättning att denna punkt tillämpas på ett rimligt sätt som inte leder till godtycklig eller oberättigad diskriminering eller till en förtäckt restriktion av handeln med tjänster:

- a) Akuta ambulanstjänster.
- b) Ambulanstjänster som krävs för specialisthantering av allvarliga och akuta medicinska tillstånd, mellan Gibraltar och de inrättningar som förtecknas i bilaga 26 och som angränsar till Gibraltar, av folkhälsoskäl.

ARTIKEL 277

Transport av gods till och från Gibraltar genom unionens territorium

Unionen ska tillåta godstransporter på väg i kommersiellt syfte, med transitering genom dess territorium, mellan Förenade kungarikets och Gibraltars territorium, och transporter utan last som görs i samband med de transporterna.

ARTIKEL 278

Krav för operatörer

1. En parts vägtransportoperatörer som företar en transport som avses i artiklarna 276 eller 277 ska inneha ett giltigt tillstånd som utfärdats i enlighet med punkt 2 i denna artikel.
2. Tillstånd får endast utfärdas, i enlighet med parternas lagstiftning, till vägtransportoperatörer som uppfyller kraven i del A i bilaga 27 som reglerar rätten att yrkesmässigt bedriva godstransporter på väg och utövandet av detta yrke.
3. En bestyrkt kopia av tillståndet ska förvaras ombord på fordonet och uppvisas på begäran av varje kontrollant som bemyndigats av en part. Tillståndet och den bestyrkta kopian ska överensstämma med en av förlagorna i tillägg 27-A-1-3 i bilaga 27, som också fastställer villkoren för tillståndets användning. Tillståndet ska innehålla minst två av de säkerhetsdetaljer som förtecknas i tillägg 27-A-1-4 i bilaga 27.

ARTIKEL 279

Undantag från tillståndskrav i det angränsande gränsområdet

Följande typer av transport av gods och transporter utan last i samband med sådan transport får utföras i det angränsande gränsområdet utan sådant giltigt tillstånd som avses i artikel 278:

- a) Transport av post som samhällsomfattande tjänst.

- b) Transport av skadade eller trasiga fordon.
- c) Godstransport med fordon vars högsta tillåtna totala vikt, inbegripet släp, inte överstiger 2,5 ton.
- d) Transport av läkemedel, medicinsk apparatur, medicinsk utrustning och andra artiklar som behövs för medicinsk vård i nödsituationer, i synnerhet i samband med naturkatastrofer och humanitärt bistånd.
- e) Godstransport i fordon, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Det transporterade godset är vägtransportoperatörens egendom eller har sålts, köpts, hyrts ut eller hyrts, producerats, utvunnits, bearbetats eller reparerats av operatören.
 - ii) Syftet med körningen är att transportera godset till eller från vägtransportoperatörens lokaler eller att flytta det, antingen inom eller utanför företaget, för eget behov.
 - iii) De fordon som används för sådana transporter körs av personal som är anställd av vägtransportoperatören, eller som ställts till dennes förfogande, enligt en avtalsförpliktelse.
 - iv) De fordon som transporterar varorna ägs av vägtransportoperatören, har köpts av denne på kredit eller har hyrts.
 - v) Sådana transporter utgör endast sidoverksamhet inom vägtransportoperatörens verksamhet.

- f) Transport av gods med motorfordon med en högsta tillåten hastighet som inte överstiger 40 km/tim.

ARTIKEL 280

Krav för förare

Förare av fordon tillhörande en parts vägtransportoperatörer, som utför en sådan körning som avses i artiklarna 276 eller 277, ska

- a) inneha ett yrkeskompetensbevis utfärdat i enlighet med del B avsnitt 1 i bilaga 27, och
- b) följa reglerna om kör- och arbetstid, viloperioder, raster och användning av färdskrivare i enlighet med del B avsnitten 2, 3 och 4 i bilaga 27.

ARTIKEL 281

Krav för fordon

1. En part ska inte vägra eller förbjuda användning inom sitt territorium av ett fordon som utför en körning som avses i artiklarna 276 eller 277 om fordonet uppfyller de krav som anges i del C avsnitt 1 i bilaga 27.

2. Fordon tillhörande en parts vägtransportoperatörer som utför en sådan körning som avses i artiklarna 276 eller 277 ska vara utrustade med en färdskrivare som konstruerats, installerats, används, testats och kontrollerats i enlighet med del C avsnitt 2 i bilaga 27.

ARTIKEL 282

Vägtrafikbestämmelser

Förare av fordon tillhörande en parts vägtransportoperatörer som utför en sådan körning som avses i artiklarna 276 eller 277 ska, när de befinner sig på den andra partens territorium, följa de inhemska lagar och andra författningar som gäller för vägtrafik på det territoriet.

ARTIKEL 283

Rättslig utveckling och den specialiserade kommittén för ekonomi och handel

1. När en part föreslår en ny regleringsåtgärd inom ett område som omfattas av bilaga 27 ska den
 - a) så snart som möjligt underrätta den andra parten om den föreslagna regleringsåtgärden, och
 - b) hålla den andra parten underrättad om hur regleringsåtgärden fortskrider.

2. På begäran av en part ska en diskussion äga rum inom den specialiserade kommittén för ekonomi och handel senast två månader efter det att begäran lämnats in, om huruvida den föreslagna nya regleringsåtgärden ska gälla för de transporter som avses i artiklarna 276 eller 277 eller inte.
3. När en part antar en ny regleringsåtgärd som avses i punkt 1 ska den underrätta den andra parten och överlämna texten till den nya regleringsåtgärden inom en vecka efter det att den har offentliggjorts.
4. Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel ska på begäran av en part, inom två månader efter det att begäran lämnats in, sammanträda för att diskutera alla nya regleringsåtgärder som antas, oavsett om en anmälan har gjorts i enlighet med punkt 1 eller 3 eller om en diskussion har ägt rum i enlighet med punkt 2.
5. Den specialiserade kommittén för ekonomi och handel ska ha befogenhet att
- a) ändra bilaga 26,
 - b) bekräfta att de ändringar som gjorts genom den nya regleringsåtgärden överensstämmer med bilaga 27,
 - c) fatta beslut om varje annan åtgärd som syftar till att säkerställa en korrekt tillämpning av detta avtal, och
 - d) anta eventuella ändringar av bilaga 27 som kan vara nödvändiga för att återspegla de ändringar som gjorts av bilaga 31 till handels- och samarbetsavtalet.

ARTIKEL 284

Korrigerande åtgärder

1. Om en part anser att den andra parten har antagit en ny regleringsåtgärd som inte uppfyller kraven i bilaga 27, i synnerhet i fall då den specialiserade kommittén för ekonomi och handel inte har fattat ett beslut i enlighet med artikel 283 och den andra parten trots detta tillämpar bestämmelserna enligt den nya regleringsåtgärden på partens vägtransportoperatörer, förare eller fordon, får parten, efter att ha underrättat den andra parten, anta lämpliga korrigerande åtgärder, inbegripet att tillfälligt upphäva skyldigheter enligt detta avtal eller något kompletterande avtal, förutsatt att sådana åtgärder
 - a) inte överstiger den nivå som motsvarar det upphävande eller den minskning av förmåner som orsakats av den nya regleringsåtgärd som antagits av den andra parten och som inte uppfyller kraven i bilaga 27, och
 - b) får verkan tidigast sju dagar efter det att den part som avser att vidta sådana åtgärder har underrättat den andra parten i enlighet med denna punkt.
2. De lämpliga korrigerande åtgärderna ska upphöra att gälla
 - a) när den part som vidtagit sådana åtgärder är övertygad om att den andra parten fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel, eller
 - b) i enlighet med ett avgörande från skiljedomstolen.

3. En part får inte åberopa WTO-avtalet eller något annat internationellt avtal för att hindra den andra parten från att tillfälligt upphäva skyldigheter i enlighet med denna artikel.

ARTIKEL 285

Beskattning

1. Fordon tillhörande en parts vägtransportoperatörer som företar en transport som avses i artikel 276 eller 277 ska vara befriade från skatter och avgifter som tas ut vid ägande eller framförande av fordon på den andra partens territorium.

2. Befrielsen enligt punkt 1 ska inte tillämpas på

- a) en skatt eller avgift på bränsleförbrukning,
- b) en avgift för användning av en väg eller ett vägnät, eller
- c) en avgift för användning av vissa broar, tunnlar eller färjor.

3. Bränsle i standardtankar i fordon och i specialbehållare som införs tillfälligt och som används direkt för att driva fram fordonet och, i förekommande fall, för att under transport driva kylsystem och andra system och smörjmedel i motorfordon som krävs för normal drift under resan, ska vara befriat från tullar och andra skatter och avgifter, såsom mervärdesskatt och punktskatter, och får inte omfattas av några importrestriktioner.

4. Reservdelar som importeras för att reparera ett fordon på den ena partens territorium och som har registrerats eller tagits i bruk i den andra parten ska tillåtas på grundval av tillfällig tullfri införsel och utan importförbud eller importrestriktioner. De utbytta delarna omfattas av tullar och andra skatter (mervärdesskatt) och ska återexporteras eller förstöras under den andra partens tullmyndigheters kontroll.

KAPITEL 3

SJÖTRANSPORT

ARTIKEL 286

Sjötransport

Varje part ska

- a) medge fartyg som tillhandahåller internationella sjötransporttjänster¹ och för någon medlemsstats eller Förenade kungarikets (Gibraltars) flagg, eller drivs av den andra partens tjänsteleverantörer, en behandling som inte är mindre gynnsam än den som parten medger sina egna fartyg, med avseende på
 - i) hamntillträde,
 - ii) nyttjande av hamninfrastruktur,

¹ Med *internationella sjötransporttjänster* avses transport av passagerare eller last med havsgående fartyg mellan en hamn i den ena parten och en hamn i den andra parten eller i ett tredjeland, eller mellan hamnar i olika medlemsstater, inbegripet direkta avtal med leverantörer av andra transporttjänster, i syfte att täcka transporter från dörr till dörr eller multimodala transporter inom ramen för ett enda transportdokument.

- iii) användning av kompletterande sjöfartstjänster¹,
 - iv) tullfaciliteter och tilldelning av kajplatser och anordningar för lastning och lossning, inbegripet tillhörande avgifter, och
- b) ställa följande hamntjänster till förfogande, i hamnen och i hamnens interna vatten, för den andra partens leverantörer av internationella sjötransporter, på villkor som är både skäliga och inte mindre gynnsamma än de som gäller för partens egna leverantörer eller fartyg (inbegripet avgifter, specifikationer och kvalitet på den tjänst som ska tillhandahållas): lotsning, bogsering, proviantering, påfyllning av bränsle och vatten, sophämtning och hantering av barlastavfall, hamnkaptens tjänster, navigationsstöd, reparationsmöjligheter för nödsituationer, ankrings-, kajplats- och förtöjningstjänster samt landbaserade operativa tjänster som är nödvändiga för sjöfart, däribland kommunikationsmedel, vatten- och elförsörjning.

¹ Med *kompletterande sjöfartstjänster* avses sjöfartsrelaterade lasthanteringstjänster, tullklareringstjänster, containerterminal- och depåttjänster, agenttjänster inom sjöfarten fraktspeditionstjänster till sjöss och lagrings- och magasineringstjänster.

AVDELNING IV

UNDANTAG

ARTIKEL 287

Allmänna undantag

1. Ingenting i denna del avdelningarna I och II ska tolkas som att det hindrar en part från att anta eller bibehålla åtgärder som är förenliga med artikel XX i allmänna tull- och handelsavtalet (*Gatt 1994*). I detta syfte införlivas artikel XX i Gatt 1994, med tillhörande anmärkningar och tilläggsbestämmelser, i och utgör en integrerad del av detta avtal, med nödvändiga anpassningar.
2. Under förutsättning att åtgärderna inte tillämpas på ett sätt som skulle innebära godtycklig eller oberättigad diskriminering mellan länder i fall då likartade förhållanden råder, eller en förtäckt restriktion av tjänstehandeln, ska inget i denna del avdelning III tolkas som ett hinder för någondera parten att anta eller verkställa åtgärder
 - a) som krävs för att skydda den allmänna säkerheten eller moralen eller för att upprätthålla allmän ordning¹,
 - b) som är nödvändiga för skyddet av människors, djurs eller växters liv eller hälsa,

¹ Undantag med hänsyn till allmän säkerhet och allmän ordning får endast åberopas när det föreligger ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse.

- c) som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnad av lagar och andra författningar som inte är oförenliga med detta avtals bestämmelser, inbegripet sådana som hänför sig till
 - i) förhindrande av vilseledande och bedrägliga förfaranden eller åtgärder för att hantera bristande fullgörelse av avtalsförpliktelser,
 - ii) skyddet av enskildas privatliv i samband med bearbetning och spridning av personuppgifter samt skyddet av konfidentialitet för enskildas register och konton, och
 - iii) säkerhet.

3. För tydlighetens skull påpekas att parterna förstår att, i den mån som sådana åtgärder i andra hänseenden är oförenliga med bestämmelserna i denna del avdelningarna I, II och III, gäller följande:

- a) De åtgärder som avses i artikel XX b i Gatt 1994 och i punkt 2 b i denna artikel innefattar miljöåtgärder som krävs för att skydda människors, djurs eller växters liv eller hälsa.
- b) Artikel XX g i Gatt 1994 är tillämplig på åtgärder som avser bevarandet av levande och icke-levande uttömliga naturtillgångar.
- c) Åtgärder som vidtas för att genomföra multilaterala miljöavtal kan omfattas av artikel XX b eller g i Gatt 1994 eller punkt 2 b i den här artikeln.

4. Innan en part vidtar några åtgärder enligt artikel XX i och j i Gatt 1994 ska den förse den andra parten med all relevant information, i syfte att finna en lösning som är godtagbar för parterna. Om ingen överenskommelse nås inom 30 dagar från överlämnandet av informationen får parten tillämpa de berörda åtgärderna. Om exceptionella och kritiska omständigheter som kräver omedelbara åtgärder omöjliggör information eller granskning på förhand får den part som avser att vidta åtgärderna omedelbart tillämpa de försiktighetsåtgärder som är nödvändiga för att hantera situationen. Den berörda parten ska omedelbart informera den andra parten om detta.

ARTIKEL 288

Undantag i säkerhetssyfte

Ingenting i denna del ska tolkas som att det

- a) ålägger en part att lämna eller ge tillgång till upplysningar vars utlämnande parten anser strida mot dess väsentliga säkerhetsintressen, eller
- b) hindrar en part från att vidta en åtgärd som den anser nödvändig för att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen
 - i) med anknytning till tillverkning av eller handel med vapen, ammunition och krigsmateriel och till handel med och transaktioner i andra varor och material, tjänster och teknik, och till ekonomisk verksamhet som utövas direkt eller indirekt för att försörja en militär inrättning,

- ii) i fråga om klyvbart material och fusionsmaterial eller material ur vilket sådant material kan framställas, eller
 - iii) i krigstid eller i andra kritiska lägen i internationella förbindelser, eller
- c) hindrar en part från att vidta åtgärder i syfte att upprätthålla internationell fred och säkerhet, i enlighet med partens förpliktelser enligt Förenta nationernas stadga.

ARTIKEL 289

Beskattning

1. Ingenting i denna del avdelningarna I och II ska påverka rättigheterna och skyldigheterna för vare sig unionen eller dess medlemsstater och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar enligt ett skatteavtal. Vid bristande överensstämmelse mellan det här avtalet och ett sådant skatteavtal ska skatteavtalet ha företräde beträffande det som den bristande överensstämmelsen gäller. När det gäller ett skatteavtal mellan unionen eller dess medlemsstater och Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, ska de relevanta behöriga myndigheterna enligt det här avtalet och det skatteavtalet gemensamt fastställa huruvida bristande överensstämmelse råder mellan det här avtalet och skatteavtalet¹.
2. Artiklarna 276 och 277 ska inte vara tillämpliga på fördelar som en part medger enligt ett skatteavtal.

¹ För tydlighetens skull påpekas att ett sådant fastställande inte ska påverka tillämpningen av del sex.

3. Med förbehåll för kravet att sådana skatteåtgärder inte tillämpas på ett sätt som skulle utgöra godtycklig eller oberättigad diskriminering mellan länder när likartade förhållanden råder, eller en förtäckt restriktion av handel och investeringar, ska inget i denna del avdelningarna I och II tolkas som ett hinder för någon av parterna att anta, bibehålla eller verkställa åtgärder som

- a) syftar till att säkerställa ett rättvist eller effektivt¹ uttag eller en rättvis eller effektiv uppbörd av direkta skatter, eller
- b) gör åtskillnad mellan skattebetalare som inte befinner sig i samma situation, i synnerhet i fråga om hemvist eller den plats där deras kapital har investerats.

¹ Åtgärder som syftar till att säkerställa en rättvis eller effektiv beskattning eller uppbörd av direkta skatter omfattar åtgärder som en part vidtar inom ramen för sitt skattesystem och som

- i) är tillämpliga på icke-hemmahörande tjänsteleverantörer, med tanke på att icke-hemmahörande personers skattskyldighet bestäms med hänsyn till vilka beskattningsbara inkomster som har ursprung i eller är belägna på partens territorium, eller
- ii) tillämpas på icke-hemmahörande personer för att säkra beskattning eller uppbörd av skatt på partens territorium, eller
- iii) tillämpas på icke-hemmahörande personer eller hemmahörande personer för att förhindra skatteflykt eller skatteundandragande, inklusive indrivningsåtgärder, eller
- iv) är tillämpliga på konsumenter av tjänster som tillhandahålls i eller från den andra partens eller ett tredjeland territorium för att säkerställa beskattning av eller uppbörd av skatt från sådana konsumenter från källor inom partens territorium, eller
- v) särskiljer tjänsteleverantörer som är obegränsat skattskyldiga från andra tjänsteleverantörer på grund av skillnaden i skattebasens art, eller
- vi) fastställer, tilldelar eller fördelar inkomst, avkastning, vinst, förlust, avdrag eller tillgodohavande vad avser hemmahörande personer eller filialer, eller mellan närstående personer eller filialer hos samma person för att skydda partens skattebas.

4. I denna artikel gäller följande definitioner:

- a) *direkta skatter*: alla inkomst- eller förmögenhetsskatter, inbegripet skatter på vinst vid avyttring av egendom, skatter på fast egendom, arv och gåvor, skatter på löner som betalas av företag och skatter på värdestegring.
- b) *hemvist*: bosättningsort eller etableringsort för skatteändamål.
- c) *skatteavtal*: ett internationellt avtal för att undvika dubbelbeskattning eller ett internationellt avtal eller en internationell ordning som helt eller huvudsakligen avser beskattning¹.

ARTIKEL 290

WTO-undantag

Om en skyldighet i detta avtal i allt väsentligt är likvärdig med en skyldighet i WTO-avtalet, ska alla åtgärder som vidtagits i enlighet med ett undantag som antagits i enlighet med artikel IX i WTO-avtalet anses vara förenliga med den i allt väsentligt likvärdiga bestämmelsen i detta avtal.

¹ Detta innefattar det internationella avtalet om beskattning och skydd av ekonomiska intressen mellan Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Konungariket Spanien avseende Gibraltar, utfärdad i London och Madrid den 4 mars 2019.

DEL FYRA

GRÄNSARBETARE OCH SAMORDNING AV DE SOCIALA TRYGGHETSSYSTEMEN

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE MED AVSEENDE PÅ PERSONER

ARTIKEL 291

Tillämpningsområde med avseende på personer

1. Denna del ska tillämpas på följande personer:
 - a) Unionsmedborgare som är lagligt bosatta i Konungariket Spanien.
 - b) Medborgare i Förenade kungariket som är lagligt bosatta i Gibraltar.
 - c) Familjemedlemmar till de personer som avses i led a, förutsatt att de är lagligt bosatta i Konungariket Spanien, och familjemedlemmar till de personer som avses i led b, förutsatt att de är lagligt bosatta i Gibraltar. I denna del avses med familjemedlemmar, oavsett deras nationalitet,
 - i) make eller maka,

- ii) partner med vilken de personer som avses i led a och b har ingått registrerat partnerskap i enlighet med villkoren i den relevanta lagstiftningen i en medlemsstat eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, förutsatt att lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar eller i Konungariket Spanien behandlar registrerade partnerskap som likvärdiga med äktenskap och i enlighet med villkoren i den relevanta lagstiftningen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, respektive Konungariket Spanien
- iii) släktingar i rakt nedstigande led som är under 21 år eller är beroende för sin försörjning, även till maken eller maken eller till sådan partner som avses i led ii,
- iv) de underhållsberättigade släktingar i rakt uppstigande led, även till maken eller maken eller till sådan partner som avses i led ii.

2. Enligt denna del är personer som avses i punkt 1 a och b och som utövar ekonomisk verksamhet som anställda antingen i Gibraltar eller i Konungariket Spanien, och som minst en gång i veckan återvänder till Konungariket Spanien respektive Gibraltar, anställda gränsarbetare.

3. Enligt denna del är personer som avses i punkt 1 a och b och som utövar ekonomisk verksamhet som egenföretagare både i Gibraltar, i enlighet med lagen i Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, och i Konungariket Spanien, i enlighet med lagen i Konungariket Spanien, och som minst en gång i veckan återvänder till Konungariket Spanien respektive Gibraltar, gränsarbetande egenföretagare.

AVDELNING II

GRÄNSARBETARES RÄTTIGHETER OCH ANKNUTNA RÄTTIGHETER

ARTIKEL 292

Gränsarbetsares rättigheter

1. Personer som avses i artikel 291.1 a ska ha rätt att starta och utöva verksamhet som anställd gränsarbetare i Gibraltar i enlighet med de regler som är tillämpliga för medborgare i Förenade kungariket i Gibraltar.
2. Personer som avses i artikel 291.1 b ska ha rätt att starta och utöva verksamhet som anställd gränsarbetare i Konungariket Spanien i enlighet med de regler som är tillämpliga för spanska medborgare i Konungariket Spanien.
3. Personer som avses i artikel 291.1 a och som är anställda gränsarbetare ska åtnjuta samma rätt till likabehandling som anställda personer som avses i artikel 291.1 b i Gibraltar. Detta ska medföra
 - a) rätten att inte diskrimineras på grund av nationalitet när det gäller anställning, lön och andra arbets- och anställningsvillkor,
 - b) rätten till likabehandling avseende anställnings- och arbetsvillkor, särskilt vad gäller lön, uppsägning och, i händelse av arbetslöshet, återinsättande i arbete eller återanställning,

- c) sociala förmåner och skatteförmåner, förutom rätt till tillgång till bostad,
 - d) medlemskap i fackföreningar och utövande av därmed sammanhängande rättigheter inklusive rätten att rösta och vara valbar till administrationen eller styrelseposterna i en fackförening; dock kan de uteslutas från deltagande i ledningen för offentligt rättsliga organ och från att inneha en tjänst som regleras av offentlig rätt,
 - e) samma rättigheter angående tillgång till utbildning i yrkesskolor och omskolningscentra.
4. Personer som avses i artikel 291.1 b och som är anställda gränsarbetare ska åtnjuta samma rätt till likabehandling som anställda spanska medborgare i Konungariket Spanien med avseende på de aspekter som avses i punkt 3 i denna artikel.
5. Personer som avses i artikel 291.1 a och b ska åtnjuta följande rättigheter i Gibraltar respektive Konungariket Spanien:
- a) Rätten till inresa, vistelse och utresa för att kunna registrera sig på arbetsförmedlingar, så att dessa personer kan få reda på vilka arbetstillfällen som motsvarar deras yrkeskvalifikationer och vid behov vidta lämpliga åtgärder för att påbörja anställning som anställda gränsarbetare; detta ska innefatta rätten att få assistans av arbetsförmedlingskontoren enligt samma villkor som medborgare i Förenade kungariket har i Gibraltar och spanska medborgare i Konungariket Spanien.
 - b) Rätten till inresa, vistelse och utresa medan de är anställda som gränsarbetare eller utövar verksamhet som gränsarbetande egenföretagare.

- c) Rätten att behålla ställningen som gränsarbetare, förutsatt att de är i någon av omständigheterna att
- i) de har drabbats av tillfällig arbetsoförmåga på grund av sjukdom eller olycksfall,
 - ii) de har drabbats av vederbörligen konstaterad ofrivillig arbetslöshet efter mer än ett års anställning och har anmält sig som arbetssökande vid en behörig arbetsförmedling,
 - iii) de har drabbats av vederbörligen registrerad ofrivillig arbetslöshet efter att ha fullgjort en anställning som varit tidsbegränsad till mindre än ett år eller efter att ha blivit ofrivilligt arbetslös under de första tolv månaderna samt har anmält sig som arbetssökande till en behörig arbetsförmedling. I detta fall ska ställningen som arbetstagare kvarstå under minst sex månader,
 - iv) de inleder yrkesutbildning. Om de inte är ofrivilligt arbetslösa ska ställningen som arbetstagare kvarstå endast om yrkesutbildningen har ett samband med den tidigare sysselsättningen.

6. Personer som avses i artikel 291.1 a och b kan vägras rätten att påbörja anställning i offentlig förvaltning som innefattar direkt eller indirekt deltagande i att utöva befogenheter som tilldelats genom offentlig rätt och uppgifter utformade att skydda de allmänna intressena för Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, eller Konungariket Spanien allt efter omständigheterna, eller för andra offentliga myndigheter.

7. Personer som avses i artikel 291.1 a och b och som är gränsarbetande egenföretagare ska åtnjuta rättigheterna i punkt 3 b–e i denna artikel.

8. Punkt 7 i denna artikel ska gälla i tillämpliga delar för personer som avses i artikel 291.1 b och som är gränsarbetande egenföretagare.

ARTIKEL 293

Familjemedlemmar till gränsarbetare

1. Familjemedlemmar, enligt definitionen i artikel 291.1 c, till personer som avses i artikel 291.1 a som är anställda gränsarbetare eller gränsarbetande egenföretagare, ska åtnjuta en härledd rätt till likabehandling i tillgången till sociala förmåner och skatteförmåner jämfört med familjemedlemmar till personer som avses i artikel 291.1 b och som är anställda eller egenföretagare i Gibraltar.
2. Barn till personer som avses i artikel 291.1 a och som är anställda gränsarbetare eller gränsarbetande egenföretagare i Gibraltar, förutsatt att sådana barn är bosatta i Gibraltar, ska åtnjuta rätten till likabehandling i tillgången till kurser inom allmän utbildning, lärlingskap och yrkesutbildning, jämfört med barn till personer som avses i artikel 291.1 b och som är anställda i Gibraltar.
3. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska gälla i tillämpliga delar för de familjemedlemmar och barn till personer som avses i artikel 291.1 b och som är anställda gränsarbetare eller gränsarbetande egenföretagare i Konungariket Spanien.

ARTIKEL 294

Objektivt motiverade åtgärder

Åtgärder som ger undantag från likabehandling enligt artikel 292 punkterna 3, 4 och 7 är endast tillåtliga om de är objektivt motiverade. För att vara motiverade måste de vara ägnade att säkerställa att ett legitimt mål uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

ARTIKEL 295

Utstationerade arbetstagare

1. Personer som avses i artikel 291.1 a och b och som utövar verksamhet som anställda för en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet i Konungariket Spanien respektive Gibraltar, och som stationeras ut för en begränsad period av den arbetsgivaren till Gibraltar respektive Konungariket Spanien för att tillhandahålla tjänster som både lokalt produceras och konsumeras vid det angränsande gränsområdet på den arbetsgivarens vägnar, ska utan hinder åtnjuta den rätt till inresa, utresa och vistelse som är nödvändig för att tillhandahålla dessa tjänster, och ska på grundval av likabehandling åtnjuta de arbets- och anställningsvillkor som är fastställda på det territorium dit arbetstagaren utstationeras och som är upprättade på det territoriet genom lag eller andra författningar och/eller genom kollektivavtal eller skiljedomar som har förklarats universellt tillämpliga eller gäller på annat sätt i enlighet med punkt 2 i denna artikel. Dessa arbets- och anställningsvillkor förtecknas i bilaga 28 till detta avtal. Tillämpningen av dessa arbets- och anställningsvillkor ska inte hindra tillämpningen av arbets- och anställningsvillkor som är mer gynnsamma för utstationerade arbetstagare.

2. Med avseende på tillämpningen av denna artikel avses med *kollektivavtal eller skiljedomar som förklarats ha allmän giltighet* sådana kollektivavtal eller skiljedomar som ska följas av alla företag inom den aktuella sektorn eller det aktuella arbetet och inom det aktuella geografiska området.
3. Om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal eller skiljedomar har allmän giltighet enligt punkt 2, eller som tillägg till ett sådant, kan Gibraltar och Konungariket Spanien, om de så beslutar, utgå ifrån
- a) kollektivavtal eller skiljedomar som gäller allmänt för alla likartade företag inom det aktuella geografiska området och inom den aktuella sektorn eller den aktuella branschen, och/eller
 - b) kollektivavtal som har ingåtts av de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet.
4. Likabehandling, i den mening som avses i punkt 1, ska bedömas föreligga när nationella arbetsgivare i en likartad situation
- a) på den aktuella platsen eller i den aktuella sektorn omfattas av samma skyldigheter som utstationerande arbetsgivare i fråga om de områden som räknas upp i bilaga 28, och
 - b) måste uppfylla dessa skyldigheter med samma verkningar.

ARTIKEL 296

Dokumentation

Personer som avses i artikel 291.1 a och b och som är anställda gränsarbetare eller gränsarbetande egenföretagare ska ha rätt att få en handling som intygar deras ställning enligt denna del utfärdad. Denna handling kan vara i digital form.

ARTIKEL 297

Allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa

1. De rättigheter som beviljas enligt detta avtal får begränsas genom åtgärder som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa.
2. Åtgärder som vidtas med hänsyn till allmän ordning eller säkerhet ska överensstämma med proportionalitetsprincipen och uteslutande vara grundade på vederbörandes personliga beteende. Tidigare straffdomar ska inte i sig utgöra skäl för sådana åtgärder.
3. De enda sjukdomar som kan motivera åtgärder som begränsar vistelse, inresa eller utresa ska vara sjukdomar som kan vara epidemiska enligt Världshälsoorganisationens gällande bestämmelser samt andra infektionssjukdomar eller smittsamma parasitsjukdomar om de omfattas av skyddsbestämmelser som gäller för personer som avses i artikel 291.1 a och b.

4. Varje beslut som fattas i enlighet med punkt 1 ska skriftligen delges de berörda på sådant sätt att de kan förstå beslutets innehåll och följder. De ska ges exakt och fullständig information om de hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa som ligger till grund för det beslut som gäller dem, såvida detta inte strider mot statens säkerhetsintressen. Delgivningen ska innehålla uppgifter om till vilken domstol eller administrativ myndighet den berörda personen kan lämna in ett överklagande, tidsfristen för överklagande och, i förekommande fall, hur lång tid som står till dennes förfogande för att lämna territoriet.

5. De berörda personerna ska ha tillgång till domstolsprövning och, i förekommande fall, till prövning av administrativ myndighet, för att överklaga eller begära omprövning av beslut mot dem av hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. Prövningsförfarandena ska göra det möjligt att granska beslutets laglighet samt de fakta och omständigheter som ligger till grund för den föreslagna åtgärden. Dessa förfaranden ska säkerställas att beslutet inte är oproportionerligt.

6. Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, eller Konungariket Spanien, får inte hindra den enskilda personen från att personligen försvara sig vid rättegången, utom om dennes närvaro kan orsaka allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet eller när överklagandet eller omprövningen gäller återreseförbud.

AVDELNING III

SAMORDNING AV DE SOCIALA TRYGGHETSSYSTEMEN

ARTIKEL 298

Samordning av de sociala trygghetssystemen

För att säkerställa rättigheterna avseende social trygghet för de personer som omfattas av protokoll om samordning av de sociala trygghetssystemen ska Förenade kungariket med avseende på Gibraltar och Konungariket Spanien tillämpa sina sociala trygghetssystemet i enlighet med protokollet.

DEL FEM

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 299

Finansiella bestämmelser

1. Samarbetsrådet ska inrätta en finansiell mekanism för att främja sammanhållning mellan Gibraltar och det angränsande gränsområdet, däribland i frågor som rör utbildning och sysselsättning. Alla sådana åtgärder bör ta hänsyn till att skydda parternas ekonomiska intressen mot bedrägerier och annan olaglig verksamhet och oriktigheter.

2. Båda parter bör tillhandahålla finansiering för den mekanism som avses i punkt 1.

DEL SEX

TVISTLÖSNING

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 300

Mål

Målet för denna del är att fastställa en ändamålsenlig och effektiv mekanism för att undvika och lösa tvister mellan parterna i fråga om tolkning och tillämpning av detta avtal, för att om möjligt finna en ömsesidigt godtagbar lösning.

ARTIKEL 301

Tillämpningsområde

1. Denna del ska, om inte annat följer av punkterna 2–5, tillämpas på tvister mellan parterna om tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller eventuella kompletterande avtal (*berörda bestämmelser*).
2. De berörda bestämmelserna ska omfatta alla bestämmelser i detta avtal och eventuella kompletterande avtal, utom
 - a) artikel 2,
 - b) del ett avdelning II,
 - c) del två avdelning V, inbegripet när det gäller situationer som regleras av andra bestämmelser i detta avtal,
 - d) del tre avdelning I kapitlen 3, 4, 5 och 6 och artiklarna 199.1, 199.2, 199.4, 207 och 208.
3. Samarbetsrådet får tas i anspråk av en part i syfte att lösa en tvist om skyldigheter som följer av de bestämmelser som avses i punkt 2.
4. Artikel 302 är tillämplig på de bestämmelser som avses i punkt 2 i denna artikel.

5. Utan hinder av punkterna 1 och 2 ska denna del inte tillämpas på tvister som rör tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om samordning av de sociala trygghetssystemen eller dess bilagor i enskilda fall.

6. Denna del tillämpas inte på några tvister som rör suveränitet och jurisdiktion. Om den svarande parten lämnar in en motiverad förklaring till skiljedomstolen, med innebörden att begäran kan påverka Förenade kungarikets eller Konungariket Spaniens rättsliga ställning eller berör suveränitet och jurisdiktion, ska skiljedomstolen inte besluta i tvisten som rör suveränitet och jurisdiktion eller i något ärende som kräver eller förutsätter ett beslut om suveränitet eller jurisdiktion, och ska omedelbart förklara att den saknar jurisdiktion i de ärenden som gäller suveränitet och jurisdiktion eller inverkar på detta.

Inga beslut som antas inom ramen för denna del, däribland beslut och avgöranden från en skiljedomstol, får ge upphov till några rättsverkningar direkt eller indirekt på Förenade kungarikets eller Konungariket Spaniens rättsliga ställning när det gäller suveränitet och jurisdiktion.

ARTIKEL 302

Exklusivitet

Parterna förbinder sig att inte hänskjuta tvister dem emellan om tolkningen eller tillämpningen av bestämmelserna i det här avtalet eller något kompletterande avtal till en annan tvistlösningsmekanism än de som föreskrivs i det här avtalet.

ARTIKEL 303

Val av forum

1. Om tvist uppkommer avseende någon åtgärds förenlighet med de skyldigheter som följer av detta avtal eller av eventuella kompletterande avtal och en materiellt sett likvärdig skyldighet enligt ett annat internationellt avtal i vilket båda parter är parter, ska den part som begär prövning välja vilket forum som ska lösa tvisten.
2. När parten valt forum och inlett ett tvistlösningsförfarande, antingen enligt denna del eller enligt något annat internationellt avtal, ska parten avhålla sig från att inleda sådana förfaranden enligt det andra internationella avtalet om den åtgärd som avses i punkt 1, om inte det först valda forumet av förfarandemässiga eller rättsliga skäl inte når fram till några slutsatser.
3. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:
 - a) Tvistlösningsförfaranden enligt denna del anses ha inletts genom att en part begär att en skiljedomstol ska inrättas i enlighet med artikel 305.
 - b) Tvistlösningsförfaranden enligt andra avtal anses ha inletts i enlighet med tillämpliga bestämmelser i respektive avtal.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska inget i detta avtal eller ett eventuellt kompletterande avtal hindra en part från att upphäva skyldigheter som tillåts enligt tvistlösningsförfaranden enligt andra internationella avtal i vilka de tvistande parterna är part. Eventuella internationella avtal mellan parterna får inte åberopas i syfte att hindra en part från att upphäva skyldigheter enligt denna del.

KAPITEL 2

FÖRFARANDE

ARTIKEL 304

Samråd

1. Om en part (*den klagande parten*) anser att den andra parten (*den svarande parten*) har åsidosatt en skyldighet enligt detta avtal eller ett eventuellt kompletterande avtal, ska parterna sträva efter att lösa frågan genom att inleda samråd i en förtroendefull anda i syfte att nå en ömsesidigt godtagbar lösning.
2. Den klagande parten kan begära samråd genom en skriftlig begäran till den svarande parten. Den klagande parten ska i sin skriftliga begäran ange skälen till begäran, inbegripet en identifiering av de berörda åtgärderna och den rättsliga grunden för begäran, och de berörda bestämmelser som den anser vara tillämpliga.

3. Den svarande parten ska besvara begäran snarast, dock senast tio dagar efter den dag då den överlämnades. Samrådet ska hållas inom 30 dagar från den dag då begäran överlämnades, genom fysiska möten eller på annat sätt som parterna kommit överens om. Om samrådet hålls genom fysiskt möte ska det äga rum på den svarande partens territorium, såvida inte parterna kommer överens om något annat.
4. Samrådet ska anses ha avslutats inom 45 dagar från den dag då begäran överlämnades, såvida inte parterna är överens om att fortsätta samrådet.
5. Samråd om brådska ärenden, inbegripet frågor som gäller lättfördärliga varor eller säsongsvaror ska hållas inom 20 dagar från den dag då begäran överlämnades. Samrådet ska anses vara avslutat inom dessa 20 dagar om inte parterna är överens om att fortsätta samrådet.
6. Varje part ska tillhandahålla tillräcklig information om faktiska omständigheter för att möjliggöra en fullständig prövning av åtgärden i fråga, inbegripet hur åtgärden skulle kunna påverka tillämpningen av detta avtal eller eventuella kompletterande avtal. Varje part ska eftersträva att säkerställa deltagande av personal från dess behöriga myndigheter med kompetens i de frågor som samrådet avser.
7. De samråd som avses i punkt 1 i denna artikel ska hållas inom ramen för samarbetsrådet, utom tvister som gäller del tre avdelning I kapitlen 3, 4 och 5. Samarbetsrådet får lösa tvisten genom ett beslut. De tidsfrister som anges i punkt 3 i denna artikel ska gälla. Platsen för sammanträden ska styras av samarbetsrådets arbetsordning.

8. Samråd, och särskilt alla uppgifter som angetts som konfidentiella och de ståndpunkter som parterna intar under samråd, ska vara konfidentiella och påverkar inte någondera partens rättigheter i eventuella framtida förfaranden.

ARTIKEL 305

Skiljeförfarande

1. Den klagande parten får begära att en skiljedomstol inrättas om
 - a) den svarande parten inte svarar på begäran om samråd inom tio dagar från dess överlämnande,
 - b) samråd inte hålls inom de tidsfrister som anges i artikel 304.1, 304.2 eller 304.3,
 - c) parterna kommer överens om att inte hålla samråd, eller
 - d) samråd har avslutats utan att en ömsesidigt godtagbar lösning har nåtts.
2. Begäran om inrättande av skiljedomstolen ska göras genom en skriftlig begäran som överlämnas till den svarande parten. I sin begäran ska den klagande parten uttryckligen ange åtgärden i fråga och förklara hur den utgör en överträdelse av de berörda bestämmelserna på ett sätt som är tillräckligt för att tydligt ange den rättsliga grunden för klagomålet.

ARTIKEL 306

Inrättande av en skiljedomstol

1. En skiljedomstol ska bestå av tre skiljemän.
2. Senast tio dagar efter den dag då begäran om inrättande av en skiljedomstol överlämnades ska parterna samråda i syfte att enas om skiljedomstolens sammansättning.
3. Om parterna inte kan komma överens om skiljedomstolens sammansättning inom den tidsfrist som fastställs i punkt 2 i denna artikel ska varje part utse en skiljeman från den delförteckning för parten som upprättats enligt artikel 319 inom fem dagar efter utgången av den tidsfrist som fastställs i punkt 2 i den här artikeln. Om en part inte utser en skiljeman från sin delförteckning inom denna tidsfrist ska samarbetsrådets ordförande från den klagande parten inom fem dagar efter utgången av tidsfristen genom lottning välja en skiljeman från delförteckningen för den part som inte utsett en skiljeman. Samarbetsrådets ordförande från den klagande parten får delegera detta val av skiljeman genom lottning.
4. Om parterna inte kan enas om skiljedomstolens ordförande inom den tidsfrist som anges i punkt 2 i denna artikel, ska samarbetsrådets ordförande från den klagande parten, senast fem dagar efter utgången av den tidsfristen, genom lottning välja ordföranden för skiljedomstolen från den delförteckning över ordförande som upprättats enligt artikel 319. Samarbetsrådets ordförande från den klagande parten får delegera detta val av skiljedomstolens ordförande genom lottning.

5. Om någon av de förteckningar som anges i artikel 319 inte har upprättats eller inte innehåller tillräckligt många namn vid tidpunkten för ett val enligt punkt 3 eller 4 i den här artikeln, ska skiljemännen väljas genom lottning bland de personer som formellt har föreslagits av en part eller av båda parterna i enlighet med bilaga 29.

6. Dagen för inrättande av skiljedomstolen ska vara den dag då den sista av de tre skiljemännen har meddelat parterna sitt godtagande av uppdraget i enlighet med bilaga 29.

ARTIKEL 307

Krav på skiljemän

1. Alla skiljemän ska
 - a) ha dokumenterad sakkunskap inom juridik, inklusive internationell rätt, och i alla frågor som omfattas av detta avtal och eventuella kompletterande avtal och, om det rör sig om en ordförande, även ha erfarenhet av skiljeförfaranden,
 - b) inte ha anknytning till eller ta emot instruktioner från någon av parterna,
 - c) uppträda i egenskap av enskilda individer och inte ta emot instruktioner från någon organisation eller regering vad gäller frågor som har samband med tvisten, och
 - d) följa bilaga 30.

2. Alla skiljemän ska vara personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas, som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av de högsta domarämbetena i sina respektive jurisdiktioner eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer.

ARTIKEL 308

Skiljedomstolens uppgifter

Skiljedomstolen

- a) ska göra en objektiv bedömning av det ärende som föreläggs den, inbegripet en objektiv bedömning av de faktiska omständigheterna i ärendet och de berörda åtgärdernas tillämplighet och förenlighet med de berörda bestämmelserna,
- b) ska i sina avgöranden och beslut redovisa sina slutsatser med avseende på faktiska och rättsliga omständigheter samt skälen till sina och slutsatser, och
- c) bör regelbundet samråda med parterna och se till att det skapas goda förutsättningar för att uppnå en ömsesidigt godtagbar lösning.

ARTIKEL 309

Mandat

1. Om inte parterna kommer överens om något annat inom fem dagar från den dag då skiljedomstolen inrättades, ska skiljedomstolens mandat vara

”att mot bakgrund av de relevanta berörda bestämmelserna i detta avtal eller ett kompletterande avtal pröva den fråga som avses i begäran om inrättande av en skiljedomstol, fastställa huruvida den aktuella åtgärden är förenlig med de bestämmelser som avses i artikel 301 och meddela ett avgörande i enlighet med artikel 311”.

2. Om parterna kommer överens om ett annat mandat än det som avses i punkt 1, ska de anmäla det överenskomna mandatet till skiljedomstolen inom den tidsfrist som avses i punkt 1.

ARTIKEL 310

Brådskanie förfaranden

1. På begäran av en part ska skiljedomstolen senast tio dagar efter den dag då den inrättades besluta huruvida ärendet är brådskanie.

2. I brådskanie fall ska de tillämpliga tidsfrister som anges i artikel 311 vara hälften av den tid som där anges.

ARTIKEL 311

Skiljedomstolens avgöranden

1. Skiljedomstolen ska lägga fram en interimrapport till parterna inom 100 dagar från den dag då skiljedomstolen inrättades. Om skiljedomstolen anser att denna tidsfrist inte kan hållas, ska skiljedomstolens ordförande skriftligen meddela parterna detta och ange skälen till förseningen samt vilket datum skiljedomstolen planerar att lägga fram sin interimrapport. Skiljedomstolen ska under alla omständigheter lägga fram sin interimrapport senast 130 dagar efter den dag då skiljedomstolen inrättades.
2. Varje part får inom 14 dagar från det att interimrapporten lades fram lämna in en skriftlig begäran till skiljedomstolen om att den ska granska särskilda aspekter i rapporten. En part får lämna synpunkter på den andra partens begäran inom sex dagar från det att begäran lämnades in.
3. Om ingen skriftlig begäran om granskning av särskilda aspekter av interimrapporten lämnas in inom den tidsfrist som avses i punkt 2, ska interimrapporten bli skiljedomstolens avgörande.
4. Skiljedomstolen ska meddela sitt avgörande till parterna inom 130 dagar efter den dag då skiljedomstolen inrättades. Om skiljedomstolen anser att denna tidsfrist inte kan hållas, ska dess ordförande skriftligen meddela parterna detta och ange skälen till förseningen samt vilket datum skiljedomstolen planerar att meddela sitt slutliga avgörande. Skiljedomstolen ska inte under några omständigheter meddela sitt avgörande senare än 160 dagar efter dagen för sin tillsättning.

5. Avgörandet ska innehålla en diskussion om varje skriftlig begäran från parterna om interimrapporten och tydligt behandla parternas synpunkter.
6. För tydlighetens skull påpekas att ett ”avgörande” eller ”avgöranden” som avses i artiklarna 308, 309 och 320 och i artikel 321.1, 321.3, 321.4 och 321.6 även ska anses hänvisa till skiljedomstolens interimrapport.

ARTIKEL 312

Twister där unionsrättsliga tolkningsfrågor uppkommer

1. Om en tvist som hänskjutits till skiljeförfarande i enlighet med denna del ger upphov till en fråga om tolkningen av ett unionsrättsligt begrepp eller en unionsrättslig bestämmelse som finns i en unionsakt som det hänvisas till i detta avtal, ska skiljedomstolen inte fatta beslut om en sådan fråga. I sådana fall ska den begära att Europeiska unionens domstol meddelar ett avgörande i frågan. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att meddela ett sådant avgörande, som ska vara bindande för skiljedomstolen.

Skiljedomstolen ska göra en sådan begäran efter att ha hört parterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 första stycket första meningen får unionen eller Förenade kungariket med avseende på Gibraltar, om någon av dem anser att en begäran enligt punkt 1 ska framställas, inge synpunkter till skiljedomstolen om detta. I sådana fall ska skiljedomstolen framställa begäran i enlighet med punkt 1, utom i fall då den fråga som uppkommit inte rör tolkningen av ett unionsrättsligt begrepp eller en unionsrättslig bestämmelse i en unionsakt som det hänvisas till i detta avtal. Skiljedomstolen ska ange skälen för sin bedömning. Inom tio dagar efter bedömningen får endera parten begära att skiljedomstolen omprövar sin bedömning, och en förhandling ska anordnas inom 15 dagar från begäran om hörande av parterna i frågan. Skiljedomstolen ska ange skälen för sin bedömning.

3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska de tidsfrister som anges i artikel 311 upphöra att löpa till dess att Europeiska unionens domstol har meddelat sitt avgörande. Skiljedomstolen ska inte vara skyldig att meddela sitt avgörande tidigare än 60 dagar från den dag då Europeiska unionens domstol meddelade sitt avgörande.

KAPITEL 3

EFTERLEVNAD

ARTIKEL 313

Efterlevnadsåtgärder

1. Om skiljedomstolen i sitt avgörande enligt artikel 311.4 finner att den svarande parten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta avtal eller ett kompletterande avtal, ska den parten vidta nödvändiga åtgärder för att omedelbart följa skiljedomstolens avgörande i syfte att följa de berörda bestämmelserna.
2. Den svarande parten ska senast 30 dagar efter det att avgörandet meddelats underrätta den klagande parten om vilka åtgärder den har vidtagit eller planerar att vidta för att följa avgörandet.

ARTIKEL 314

Rimlig tidsperiod

1. Om omedelbar efterlevnad inte är möjlig ska den svarande parten, senast 30 dagar efter det avgörande som avses i artikel 311.4 meddelats, till den klagande parten överlämna en underrättelse om längden på den rimliga tidsperiod som den kommer att behöva för att följa det avgörande som avses i artikel 311.4. Parterna ska sträva efter att komma överens om längden på den rimliga tidsperioden för att följa avgörandet.
2. Om parterna inte har enats om längden på den rimliga tidsperioden får den klagande parten, tidigast 20 dagar efter överlämnandet av den underrättelse som avses i punkt 1, skriftligen begära att den ursprungliga skiljedomstolen fastställer den rimliga tidsperiodens längd. Skiljedomstolen ska meddela sitt beslut till parterna inom 20 dagar från den dag då begäran överlämnades.
3. Den svarande parten ska skriftligen underrätta den klagande parten om sina framsteg vad gäller att följa det avgörande som avses i artikel 311.4 minst en månad före utgången av den rimliga tidsperioden.
4. Parterna kan komma överens om att förlänga den rimliga tidsperioden.

ARTIKEL 315

Efterlevnadskontroll

1. Den svarande parten ska senast den dag då den rimliga tidsperioden löper ut underrätta den klagande parten om alla åtgärder som den har vidtagit för att följa det avgörande som avses i artikel 311.4.
2. Om parterna är oeniga om huruvida det har vidtagits en åtgärd för att följa avgörandet eller huruvida åtgärden är förenlig med de berörda bestämmelserna, får den klagande parten överlämna en skriftlig begäran till den ursprungliga skiljedomstolen om att avgöra frågan. I denna begäran ska åtgärden i fråga anges, och det ska förklaras hur den utgör en överträdelse av de berörda bestämmelserna på ett sätt som är tillräckligt för att tydligt ange den rättsliga grunden för klagomålet. Skiljedomstolen ska meddela sitt beslut till parterna inom 45 dagar från den dag då begäran överlämnades.

ARTIKEL 316

Tillfälliga åtgärder

1. Den svarande parten ska, på begäran av och efter samråd med den klagande parten, lägga fram ett erbjudande om tillfällig kompensation om
 - a) den svarande parten överlämnar en underrättelse till den klagande parten om att det inte är möjligt att följa det avgörande som avses i artikel 311.4, eller

- b) den svarande parten underlåter att inom den tidsfrist som avses i artikel 313, eller före den dag då den rimliga tidsperiod som avses i artikel 314 löper ut, överlämna en underrättelse om sådana åtgärder som har vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande, eller
 - c) skiljedomstolen finner att ingen åtgärd har vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande eller att den åtgärd som vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande inte är förenlig med de berörda bestämmelserna.
2. Under någon av de omständigheter som avses i punkt 1 får den klagande parten överlämna en skriftlig underrättelse till den svarande parten om att den avser att tillfälligt upphäva tillämpningen av skyldigheter enligt de berörda bestämmelserna om
- a) den klagande parten beslutar att inte göra en begäran enligt punkt 1, eller
 - b) parterna inte kommer överens om den tillfälliga kompensationen inom 20 dagar efter utgången eller meddelandet av skiljedomstolens beslut enligt artikel 315.2 om en begäran enligt punkt 1 i den här artikeln görs.

I underrättelsen ska omfattningen av det avsedda tillfälliga upphävandet av skyldigheter anges.

3. Skyldigheterna enligt protokollet om samordning av de sociala trygghetssystemen eller dess bilagor får inte upphävas enligt denna artikel.
4. Det tillfälliga upphävandet av skyldigheter får inte överstiga den nivå som motsvarar det upphävande eller den minskning av förmåner som orsakats av överträdelsen.

5. Den klagande parten får tillfälligt upphäva skyldigheterna tio dagar efter den dag då den underrättelse som avses i punkt 2 överlämnades, såvida inte den svarande parten gjort en begäran enligt punkt 6.

6. Om den svarande parten anser att omfattningen av det anmälda upphävandet av skyldigheter överstiger den nivå som motsvarar det upphävande eller den minskning av förmåner som orsakats av överträdelsen, får den, före utgången av den tiodagarsperiod som anges i punkt 5, till den ursprungliga skiljedomstolen ge in en skriftlig begäran om att denna ska avgöra frågan. Skiljedomstolen ska meddela sitt beslut till parterna inom 30 dagar från datumet för begäran. Inga skyldigheter ska tillfälligt upphävas förrän skiljedomstolen har meddelat sitt beslut. Det tillfälliga upphävandet av skyldigheter ska vara förenligt med det beslutet.

7. Det tillfälliga upphävande av skyldigheter eller den kompensation som avses i denna artikel ska vara av tillfällig natur och får inte tillämpas efter det att

- a) parterna har nått en ömsesidigt godtagbar lösning i enlighet med artikel 323,
- b) parterna har kommit överens om att den åtgärd som vidtagits för att följa avgörandet innebär att den svarande parten uppfyller de berörda bestämmelserna, eller
- c) eventuella åtgärder som har vidtagits för att följa skiljedomstolens avgörande och som enligt skiljedomstolen är oförenliga med de berörda bestämmelserna har återkallats eller ändrats i syfte att den svarande parten ska följa de berörda bestämmelserna.

Översyn av eventuella åtgärder som vidtagits
för att följa skiljedomstolens avgörande efter antagande av tillfälliga åtgärder

1. Den svarande parten ska till den klagande parten överlämna en underrättelse om alla åtgärder som den har vidtagit för att följa avgörandet efter ett tillfälligt upphävande av skyldigheter eller efter tillämpning av tillfällig kompensation, alltefter omständigheterna. Den klagande parten ska avsluta det tillfälliga upphävandet av skyldigheter inom 30 dagar från det att underrättelsen överlämnades. I fall där kompensation har tillämpats får den svarande parten avsluta tillämpningen av sådan kompensation inom 30 dagar från överlämnandet av dess underrättelse om att den följer avgörandet.

2. Om parterna inte når en överenskommelse om huruvida den åtgärd som är föremål för underrättelse innebär att den svarande parten följer de berörda bestämmelserna inom 30 dagar från den dag då underrättelsen överlämnades, ska den klagande parten till den ursprungliga skiljedomstolen överlämna en skriftlig begäran om att denna ska avgöra frågan. Skiljedomstolen ska meddela parterna sitt beslut inom 46 dagar från den dag då begäran överlämnades. Om skiljedomstolen anser att den åtgärd som vidtagits för att följa avgörandet är förenlig med de berörda bestämmelserna, ska det tillfälliga upphävandet av skyldigheter eller kompensationen, alltefter omständigheterna, avslutas. Omfattningen av ett tillfälligt upphävande av skyldigheter eller av kompensation ska i relevanta fall anpassas mot bakgrund av skiljedomstolens beslut.

KAPITEL 4

GEMENSAMMA FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

ARTIKEL 318

Mottagande av information

1. Skiljedomstolen kan på begäran av en part eller på eget initiativ begära relevant information från parterna som den anser vara nödvändig och lämplig. Parterna ska utan dröjsmål och fullt ut efterkomma varje begäran från skiljedomstolen om sådan information.
2. Skiljedomstolen får på begäran av en part eller på eget initiativ begära all information från andra källor som den anser lämplig. Skiljedomstolen får också begära expertutlåtanden på det sätt den anser lämpligt och i förekommande fall på de villkor som parterna kommit överens om.
3. Skiljedomstolen ska behandla *amicus curiae*-inlagor från fysiska personer från en part eller från juridiska personer som är etablerade i en part i enlighet med bilaga 29.
4. All information som skiljedomstolen inhämtar enligt denna artikel ska göras tillgänglig för parterna, och parterna får lämna synpunkter på denna information till skiljedomstolen.

ARTIKEL 319

Förteckning över skiljemän

1. Samarbetsrådet ska senast ett år efter den dag då detta avtal träder i kraft upprätta en förteckning över personer med sakkunskap inom sektorer som omfattas av detta avtal eller kompletterande avtal, som är villiga och kapabla att tjänstgöra som ledamöter av en skiljedomstol. Förteckningen ska omfatta minst 15 personer och bestå av tre delförteckningar:
 - a) En delförteckning över enskilda personer som upprättats på grundval av förslag från unionen.
 - b) En delförteckning över enskilda personer som upprättats på grundval av förslag från Förenade kungariket med avseende på Gibraltar.
 - c) En delförteckning över personer som inte är medborgare i någondera parten som ska tjänstgöra som ordförande i skiljedomstolen.

Varje delförteckning ska omfatta minst fem personer. Samarbetsrådet ska säkerställa att förteckningen alltid innehåller detta minimiantal personer.

2. Den förteckning som avses i punkt 1 ska inte omfatta personer som är ledamöter, tjänstemän eller övriga anställda vid unionens institutioner eller i en medlemsstats eller Förenade kungarikets eller Gibraltars statsförvaltning.

ARTIKEL 320

Ersättning av skiljemän

Om en skiljeman under tvistlösningsförfarandet enligt denna del är förhindrad att delta, avsäger sig sitt uppdrag eller behöver ersättas på grund av att han eller hon inte uppfyller kraven i uppförandekoden, ska förfarandet i artikel 306 tillämpas. Tidsfristen för att meddela avgörandet eller beslutet ska förlängas med den tid som krävs för att utse den nya skiljemannen.

ARTIKEL 321

Skiljedomstolens beslut och avgöranden

1. Skiljedomstolens överläggningar ska vara konfidentiella. Skiljedomstolen ska sträva efter att utforma avgöranden och fatta beslut genom konsensus. Om detta inte är möjligt ska skiljedomstolen besluta med majoritet. Skiljemännens enskilda ståndpunkter ska dock aldrig lämnas ut.
2. Alla skiljedomstolens beslut och avgöranden ska vara bindande för unionen och Förenade kungariket. De ska inte ge upphov till några rättigheter eller skyldigheter för fysiska eller juridiska personer.
3. Skiljedomstolens beslut och avgöranden får inte utöka eller inskränka parternas rättigheter och skyldigheter enligt detta avtal eller eventuella kompletterande avtal.

4. För tydlighetens skull påpekas att skiljedomstolen inte ska vara behörig att avgöra om en åtgärd som påstås utgöra en överträdelse av detta avtal eller ett kompletterande avtal är laglig enligt en parts inhemska lagstiftning. Skiljedomstolens slutsatser i ett avgörande i en tvist mellan parterna ska inte vara bindande för någondera partens inhemska domstolar vad gäller innebörden av den partens inhemska lagstiftning.
5. Varje part ska göra skiljedomstolens avgöranden och beslut tillgängliga för allmänheten, med förbehåll för skyddet av konfidentiell information.
6. Den information som parterna lämnar till skiljedomstolen ska behandlas i enlighet med reglerna om konfidentialitet i bilaga 29.

ARTIKEL 322

Vilandeförklaring och avslutande av skiljeförfaranden

Skiljedomstolen ska när som helst på gemensam begäran av parterna vilandeförklara sitt arbete under en period som parterna enats om, men som inte får överstiga tolv på varandra följande månader. Skiljedomstolen ska återuppta sitt arbete före utgången av tiden för vilandeförklaringen på skriftlig begäran av båda parter, eller vid utgången av tiden för vilandeförklaringen på skriftlig begäran av endera parten. Den begärande parten ska överlämna en underrättelse till den andra parten i enlighet med detta. Om ingen part begär att skiljedomstolen ska återuppta sitt arbete vid utgången av tiden för vilandeförklaringen ska skiljedomstolen förlora sin behörighet och tvistlösningsförfarandet avslutas. Om skiljedomstolens arbete vilandeförklaras ska de tillämpliga fristerna förlängas med lika lång tid som skiljedomstolens arbete vilandeförklarats.

ARTIKEL 323

Ömsesidigt godtagbar lösning

1. Parterna kan när som helst nå en ömsesidigt godtagbar lösning med avseende på de tvister som avses i artikel 301.
2. Om en ömsesidigt godtagbar lösning nås under förfarandena ska parterna gemensamt anmäla den överenskomna lösningen till skiljedomstolens ordförande. Efter en sådan anmälan ska skiljeförfarandet avslutas.
3. Lösningen får antas genom ett beslut av samarbetsrådet. Ömsesidigt godtagbara lösningar ska göras tillgängliga för allmänheten. Den version som görs tillgänglig för allmänheten får dock inte innehålla uppgifter som enligt en part är konfidentiella.
4. Varje part ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra den ömsesidigt godtagbara lösningen inom den överenskomna tidsfristen.
5. Den genomförande parten ska inom den överenskomna tidsfristen skriftligen underrätta den andra parten om alla åtgärder som vidtagits för att genomföra den ömsesidigt godtagbara lösningen.

ARTIKEL 324

Tidsfrister

1. Alla tidsfrister som fastställs i denna del ska räknas i dagar från och med dagen efter den handling som de avser.
2. Alla tidsfrister som avses i denna del får ändras genom överenskommelse mellan parterna.
3. Skiljedomstolen får när som helst föreslå parterna att ändra någon av de tidsfrister som avses i denna del, med angivande av skälen till förslaget.

ARTIKEL 325

Kostnader

1. Varje part ska stå för sina egna utgifter för deltagandet i skiljedomstolsförfarandet.
2. Parterna ska gemensamt och lika dela på utgifter som rör de organisatoriska aspekterna, däribland arvoden och kostnadsersättning för skiljedomstolens ledamöter. Skiljemännens arvode ska vara i enlighet med bilaga 29.

ARTIKEL 326

Bilagor

1. De tvistlösningsförfaranden som fastställs i denna del ska styras av förfaranderegler i bilaga 29 och utföras i enlighet med bilaga 30.
2. Samarbetsrådet får ändra bilagorna 29 och 30.

ARTIKEL 327

Särskilda förfaranden för korrigerande åtgärder

1. Vid tillämpning av artikel 209 ska denna del tillämpas med de ändringar som anges i den här artikeln.
2. Genom undantag från artikel 306 och bilaga 29 ska, om parterna inte kommer överens om skiljedomstolens sammansättning inom två dagar, samarbetsrådets ordförande från den klagande parten senast en dag efter utgången av tvådagarsperioden välja en skiljeman genom lottning från varje parts delförteckning och skiljedomstolens ordförande genom lottning från den delförteckning över ordförande som upprättats enligt artikel 319. Samarbetsrådets ordförande från den klagande parten får delegera detta val av skiljeman eller ordförande genom lottning. Varje person ska bekräfta sin tillgänglighet till båda parterna inom två dagar från den dag då de underrättades om utnämningen. Det organisatoriska möte som avses i regel 10 i bilaga 29 ska äga rum inom två dagar från det att skiljedomstolen inrättades.

3. Genom undantag från regel 13 i bilaga 29 ska den klagande parten inge sin skriftliga inlägga senast sju dagar efter den dag då skiljedomstolen inrättades. Den svarande parten ska överlämna sin skriftliga inlägga senast sju dagar efter det att den klagande partens skriftliga inlägga överlämnades. Skiljedomstolen ska vid behov anpassa alla andra relevanta tidsperioder för tvistlösningsförfarandet för att säkerställa att rapporten läggs fram i tid.
4. Artikel 311 är inte tillämplig och hänvisningar till avgörandet i denna del ska förstås som hänvisningar till det avgörande som avses i artikel 209.10.
5. Genom undantag från artikel 315 ska skiljedomstolen meddela sitt beslut till parterna inom 30 dagar från den dag då begäran överlämnades.

DEL SJU

SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 328

Territoriellt tillämpningsområde

Detta avtal ska tillämpas på

- a) de territorier på vilka fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga, i enlighet med de villkor som fastställs i dessa fördrag, och
- b) Gibraltars territorium.

ARTIKEL 329

Förhållande till andra avtal

1. Detta avtal är inte ett kompletterande avtal till handels- och samarbetsavtalet, enligt definitionen i artikel 2 i handels- och samarbetsavtalet.

2. Detta avtal och eventuella kompletterande avtal ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av tidigare bilaterala avtal rörande Gibraltar mellan Förenade kungariket, å ena sidan, och unionen, å andra sidan. Parterna bekräftar sina skyldigheter att genomföra varje sådant avtal.

ARTIKEL 330

Översyn

Parterna ska gemensamt se över genomförandet av detta avtal och kompletterande avtal och eventuella relaterade frågor fyra år efter detta avtals ikraftträdande och därefter regelbundet.

ARTIKEL 331

Konfidentiell information

1. Inget i detta avtal eller i något kompletterande avtal ska tolkas som att en part åläggs att tillhandahålla konfidentiell information vars utlämnande skulle hindra upprätthållandet av lagefterlevnad eller på annat sätt strida mot allmänintresset eller vara tillskada för enskilda offentliga eller privata företags legitima kommersiella intressen, utom när en skiljedomstol kräver sådan konfidentiell information i tvistlösningsförfaranden enligt del sex eller när en expertpanel kräver sådan konfidentiell information i förfaranden enligt del tre avdelning I. I sådana fall ska skiljedomstolen eller, beroende på omständigheterna, expertpanelen säkerställa ett fullständigt skydd av denna konfidentialitet i enlighet med bilaga 29.

2. Om en part lämnar information som anses konfidentiell enligt partens lagar och andra författningar till samarbetsrådet eller till specialiserade kommittéer, ska den andra parten behandla denna information som konfidentiell, såvida inte den part som lämnar informationen samtycker till något annat.

ARTIKEL 332

Känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Ingenting i detta avtal eller i något kompletterande avtal ska tolkas som en skyldighet för en part att göra säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter tillgängliga.

Parterna ska komma överens om hanteringsanvisningar för att säkerställa skyddet av känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och material som de utbyter.

ARTIKEL 333

Integrerade delar av detta avtal

1. Protokollen, bilagorna, tilläggen och fotnoterna till detta avtal ska utgöra en integrerad del av detta avtal.
2. Var och en av bilagorna till detta avtal, inklusive tilläggen, ska utgöra en integrerad del av den del, avdelning, kapitel eller protokoll som hänvisar till den bilagan eller till vilken det hänvisas i den bilagan.

ARTIKEL 334

Uppsägning

Var och en av parterna får säga upp avtalet genom skriftlig anmälan på diplomatisk väg. Avtalet och eventuella kompletterande avtal ska upphöra att gälla den första dagen i den tolfte månaden efter dagen för anmälan.

ARTIKEL 335

Giltiga texter

Detta avtal är upprättat i två exemplar på de bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

ARTIKEL 336

Ikraftträdande och tillämpning

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen i månaden efter den månad då båda parterna har underrättat varandra om att de har slutfört sina respektive interna krav och förfaranden för att fastställa sitt samtycke till att bli bundna.

2. Parterna kan komma överens om att provisoriskt tillämpa detta avtal från och med ett datum före den dag som avses i punkt 1 i denna artikel, förutsatt att parterna före den dag från vilken detta avtal provisoriskt tillämpas har underrättat varandra om att den genomförandeplan som avses i artikel 7 och de administrativa överenskommelser som avses i artiklarna 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 och 265 i detta avtal och i protokollet om samordning av de sociala trygghetssystemen har verkan och har genomförts fullt ut, och att de åtgärder som beskrivs i artikel 258 i detta avtal är gjorda.
3. Den provisoriska tillämpningen ska upphöra på den dag som avses i punkt 1.
4. Från och med den dag då detta avtal tillämpas provisoriskt ska parterna tolka hänvisningar i detta avtal till ”den dag då detta avtal träder i kraft” eller till ”detta avtals ikraftträdande” som hänvisningar till den dag från och med vilken detta avtal tillämpas provisoriskt.
5. Del två avdelningarna I–IV, del tre avdelning II och del fyra avdelning III ska upphöra att gälla från och med den dag då de administrativa överenskommelser som avses i artiklarna 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 och 265 i detta avtal och i protokollet om samordning av de sociala trygghetssystemen upphävs eller avslutas i enlighet med villkoren däri. De ska börja tillämpas på nytt från och med den dag då upphävandet av dessa administrativa överenskommelser hävs eller då det ingås nya administrativa bestämmelser.